အန္တရာယ်ကင်းဂါထာပေါင်းချုပ်

(ဦးစောဝိထင်)

၁၀၂
၀

၁၈၆၇၃

ပညာအလင်းပြ

မူလပရိတ်တော် နှင့်

အနန္တရာယ်ကင်း ဂါထာပေါင်းချုပ်

- ပရိတ်တော်ဖြစ်စဉ်ဝတ္ထု
- ပရိတ်တော် ပါဠိ
- ပရိတ်တော်၏ အကျိုးအာနိသင်များစုံလင်စွာပါသည်။
- သုတ်တော်ပေါင်း ၆၀ ကျော်ပါဝင်သည်။
- ပါဠိရွတ်ဖတ်ပုံ အသံထွက်ညွှန်းပါသည်။

စီစဉ်သူ ပါဠိဆရာကြီးဦးအောင်တင်

[ဒုတိယအကြိမ်]

ESTD
1920

ပညာအလင်းပြ

သက္ကရာဇ်
၁၂၀၀

ပညာအလင်းပြ [illegible]
အမှတ် - ၁၃၀၊ ဗိုလ်ချုပ်လမ်းနှင့် လေးဆယ့်[illegible]
ရန်ကုန်မြို့ (ပုဇွန်တောင်စာတိုက်) ဖုန်း—၉၀၉၂၇။

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာပေခွင့်ပြုချက် အမှတ် – ၃၉–၉၀ (၅)
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် – ၃၁–၉၀ (၅)
၁၉၉၀–ခုနှစ်၊ ဇွန်လ

ပုံနှိပ်ခြင်း — ဒုတိယအကြိမ်
တန်ဖိုး — ၂၅–ကျပ်
အုပ်ရေ — ၁၀၀၀
အဖုံးဒီဇိုင်း — ပန်းချီစိန်လွင်
အဖုံးရိုက် — ရွှေပြည့်စုံ
အဖုံးဘလောက် — အဝင်း (၃၈) လမ်း

ထုတ်ဝေသူ
ဦးမြသန်း (၁၁၀၅၀)
အသိုင်းအဝိုင်းစာပေ၊ ဇွဲစုံရပ်
ကမ္ဘာအေး၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်သူ
ဒေါ်စိန်နွဲ့
ရွှေပြည့်စုံအော့ဖ်ဆက် ပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ် - ၃၄၊ ၁၅၇ - လမ်း၊ တာမွေ၊
ရန်ကုန်မြို့။

ထုတ်ဝေသူ အမှာ

အမျိုးဘာသာ သာသနာနှင့် ပညာကိုးပွား အကျိုးများ ဒေသော စာပေများကို ကြိုးစား ထုတ်ဝေ ဖြန့်ဖြူးလာခဲ့သော **ပညာအလင်းပြစာပေတိုက်** အနေနှင့် ဘာသာရေးစာပေများကို မှုမှန် မှုသန့်ဖြစ်အောင် ကြိုးစား ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင် မှန်သမျှ နံနက် အိပ်ရာထချိန် အိပ်ရာဝင်ချိန်များတွင် ဘုရားပုထိုး ရှိခိုးကန်တော့ကာ ပန်း - ရေချမ်း-သစ်သီး - ဆီမီးများ ကပ်လှူ ပူဇော်ပြီး နိဗ္ဗာန်ဆုကို တောင်းကြသည်၊ ပရိတ်တော် ဒေသနာများ ရွတ်ကြသည်၊ ၃၁-ဘုံအတွင်းရှိ သတ္တဝါ အားလုံးကို မေတ္တာပို့သ၍ အမျှ ပေးဝေလေ့ ရှိကြသည်။

ထိုသို့ ရွတ်ဖတ် ပူဇော်ကြသူများအနက် အလွတ်ရကြသူ များရှိသလို အလွတ် ကျက်မှတ်မထားနိုင်သူတို့လည်းရှိရာ ဝတ်ရွတ်စဉ် စာအုပ်များ အားကိုးဖြင့်သာ ကြည့်၍ ရွတ်ဆိုသူများများ ကြုံရလေရာ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များအဖို့ ပါဠိ-ပါဠိသား မှန်ကန်စွာဖြင့်

ထုတ်ဝေသူအမှာ

စံနစ်တကျ လက်စွဲပြုနိုင်သော ဗေဒအုပ်တစ်အုပ် စီစဉ်ပေးပါရန် ပညာအလင်းပြစာပေ တိုက်၏ အတိုင်ပင်ခံ ပါဠိဆရာကြီး ဦးအောင်တင်အား ပန်ကြားခဲ့ပါသည်။

ပန်ကြားချက်ကို စီစဉ်ပေးသူ ဆရာကြီး ဦးအောင်တင်သည် မူလပရိတ်ကြီး ၁၁-သုတ်နှင့်တကွ ရှေးဆရာကြီးများ စုဆောင်းထားခဲ့သော လောကုတ္တရာအကျိုး လောကီ အကျိုး နှစ်မျိုး တိုးပွားစေနိုင်သော အဖိုးတန် ဂါထာတော်မြတ်များကိုပါ စီစဉ်ပေးသည့်ပြင်....

ကျက်မှတ် ရွတ်ဖတ်သူများအတွက် အခက်အခဲမရှိ လွယ်ကူစေရန် ခက်ခဲမည်ထင်ရသော ပါဠိအသံထွက်များကို မြန်မာလို အသံထွက် ညွှန်း၍ (က)မှ (အ) ထိ စီစဉ်ပေးထားပါသဖြင့် ကြည်ညိုစွာ ရွတ်ဆိုနိုင်ကြပါစေရန် ရည်သန် ထုတ်ဝေ ဖြန့်ချိလိုက်ရပါကြောင်း။

"ပညာအလင်းပြစာပေ"

မာတိကာ

၁။ စိစဉ်သူ၏ အမှာစာနိဒါန်း

၂။ ပရိတ်တော်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ သိမှတ်ဖွယ်ရာများ – ၅

၃။ ပရိတ်ရွတ်ဖတ်တတ်ရန် သင်ကြားသင့်ပုံ – ၈

၄။ ကြည်ညိုဖွယ် ရွတ်ဖတ်တတ်ရန် – ၁၀

၅။ ပရိတ်ရွတ်ဆိုသူ၏ အင်္ဂါရပ်များ – ၁၂

၆။ ပရိတ်နာသူ၏ အင်္ဂါရပ်များ – ၁၃

၇။ နေ့အလိုက် ပရိတ်ရွတ်ခြင်းများ – ၁၃

၈။ ပရိတ်နိဒါန်း(ခေါ်)နတ်ပင့် – ၁၇

၉။ မင်္ဂလသုတ်တော်ဖြစ်စဉ်ပါဠိတော်အကျိုးသွား – ၁၉

၁၀။ ရတနသုတ်တော်ဖြစ်စဉ် ပါဠိတော်နှင့်အကျိုးသွား ၂၄

၁၁။ မေတ္တသုတ်တော် ။ ။ ။ – ၃၂

၁၂။ ခန္ဓသုတ်တော် ။ ။ ။ – ၃၇

၁၃။ မောရသုတ်တော် ။ ။ ။ – ၃၉

၁၄။ ဝဋ္ဋသုတ်တော် ။ ။ ။ – ၄၄

၁၅။ ဓဇဂ္ဂသုတ်တော် ။ ။ ။ – ၄၇

၁၆။ အာဋာနာဋိယသုတ်တော် ။ ။ – ၅၄

၁၇။ အင်္ဂုလိမာလသုတ်တော် ။ ။ – ၆၀

၁၈။ ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်တော် ။ ။ – ၆၅

၁၉။ ပုဗ္ဗဏှသုတ်ဟော် ။ ။ – ၆၈

ထုတ်ဝေသူအမှာ

စနစ်တကျ လက်စွဲပြုနိုင်သော စာအုပ်တစ်အုပ် စီစဉ်ပေးပါရန် ပညာအလင်းပြစာပေတိုက်၏ အတိုင်ပင်ခံ ပါဠိဆရာကြီး ဦးအောင်တင်အား ပန်ကြားခဲ့ပါသည်။

ပန်ကြားချက်ကို စီစဉ်ပေးသူ ဆရာကြီး ဦးအောင်တင်သည် မူလပရိတ်ကြီး ၁၁-သုတ်နှင့်တကွ ရှေးဆရာကြီးများ စုဆောင်းထားခဲ့သော လောကုတ္တရာအကျိုး လောကီ အကျိုး နှစ်မျိုး ကိုးပွားစေနိုင်သော အဖိုးတန် ဂါထာတော်မြတ်များကိုပါ စီစဉ်ပေးသည့်ပြင်....

ကျက်မှတ် ရွတ်ဖတ်သူများအတွက် အခက်အခဲမရှိ လွယ်ကူစေရန် ခက်ခဲမည်ထင်ရသော ပါဠိအသံထွက်များကို မြန်မာလို အသံထွက် ညွှန်း၍ (က)မှ (အ) ထိ စီစဉ် ပေးထားပါသဖြင့် ကြည်ညိုစွာ ရွတ်ဆိုနိုင်ကြပါစေရန် ရည်သန် ထုတ်ဝေ ဖြန့်ချိလိုက်ရပါကြောင်း။

"ပညာအလင်းပြစာပေ"

မာတိကာ

၁။ စီစဉ်သူ၏ အမှာစာနိဒါန်း
၂။ ပရိတ်တော်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ သိမှတ်ဖွယ်ရာများ – ၅
၃။ ပရိတ်ရွတ်ဖတ်တတ်ရန် သင်ကြားသင့်ပုံ – ၈
၄။ ကြည်ညိုဖွယ် ရွတ်ဖတ်တတ်ရန် – ၁၀
၅။ ပရိတ်ရွတ်ဆိုသူ၏ အင်္ဂါရပ်များ – ၁၂
၆။ ပရိတ်နာသူ၏ အင်္ဂါရပ်များ – ၁၃
၇။ နေ့အလိုက် ပရိတ်ရွတ်ခြင်းများ – ၁၃
၈။ ပရိတ်နိဒါန်း(ခေါ်)နတ်ပင့် – ၁၇
၉။ မင်္ဂလသုတ်တော်ဖြစ်စဉ်ပါဠိတော်အကျိုးသွား – ၁၉
၁၀။ ရတနသုတ်တော်ဖြစ်စဉ် ပါဠိတော်နှင့်အကျိုးသွား ၂၄
၁၁။ မေတ္တသုတ်တော် ။ ။ ။ – ၃၂
၁၂။ ခန္ဓသုတ်တော် ။ ။ ။ – ၃၇
၁၃။ မောရသုတ်တော် ။ ။ ။ – ၃၉
၁၄။ ဝဋ္ဋသုတ်တော် ။ ။ ။ – ၄၄
၁၅။ ဓဇဂ္ဂသုတ်တော် ။ ။ ။ – ၄၇
၁၆။ အာဋာနာဋိယသုတ်တော် ။ ။ – ၅၄
၁၇။ အင်္ဂုလိမာလသုတ်တော် ။ ။ – ၆၀
၁၈။ ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်တော် ။ ။ – ၆၅
၁၉။ ပုဗ္ဗဏှသုတ်တော် ။ ။ – ၆၈

မာတိကာ

၂၀။ ဗောဇ္ဈင်(၇)မျိုးအကြောင်းနှင့် ၁
ဗောဇ္ဈင်သုတ်တော်များ – ၇၂
၂၁။ အာဋာနာဋိယသုတ်တော်(၂)မျိုးအကြောင်း – ၇၉
၂၂။ ပရိတ်ကြီး(၁၁)သုတ်နှင့် အဓိဋ္ဌာန် – ၇၉
၂၃။ ဓမ္မစကြာသုတ်နှင့် အနတ္တလက္ခဏာသုတ်ဖြစ်စဉ်
ပါဠိတော်အကျိုးသွား– ၈၃
၂၄။ ပဋ္ဌာန်း ၂၄–ပစ္စည်းဖြစ်စဉ်ပါဠိတော် ။ – ၁၀၆
၂၅။ ငါးရံ့မင်း ပရိတ်တော်ဖြစ်စဉ်ပါဠိတော် ။ – ၁၃၀
၂၆။ မဟာဝေဒဗ္ဗမန္တန်ဖြစ်စဉ် ပါဠိနှင့်တော် ။ – ၁၃၅
၂၇။ ဟေမဝတသုတ်တော်ဖြစ်စဉ်ပါဠိတော် ။ – ၁၄၃
၂၈။ မဟာသမယသုတ်တော်ဖြစ်စဉ်
ပါဠိတော်အကျိုးသွား – ၁၄၉
၂၉။ ဆဒ္ဒိသာပါလသုတ်တော် ။ ။ – ၁၆၆
၃၀။ ခရဏသုတ်တော် ။ ။ – ၁၇၀
၃၁။ ပဒိမိတ္တဇာလသုတ်တော် ။ ။ – ၁၇၆
၃၂။ အဘိဏှသုတ်တော် ။ ။ – ၁၇၉
၃၃။ စိန္တာမဏိဂါထာတော် ။ ။ – ၁၈၁
၃၄။ ရှင်သီဝလိဂါထာတော် ။ ။ – ၁၈၅
၃၅။ ရှင်ဥပဂုတ်ဂါထာတော် ။ ။ – ၁၉၁
၃၆။ ပထဝီဇယမန္တန်တော် ။ ။ – ၁၉၆
၃၇။ သဗ္ဗဇယမင်္ဂလာဂါထာတော် ။ – ၁၉၈

၃၈။ သက်တော်မြဲဂါထာတော်ဖြစ်စဉ်နှင့်အကျိုးသွား - ၂၀၁
၃၉။ သက်တော်ရှည်ဂါထာတော် ။ ။ - ၂၀၃
၄၀။ သက်တော်တည်ဂါထာတော် ။ ။ - ၂၀၅
၄၁။ လွန်ပြည်တော်ပြန်ဂါထာတော်။ ။ - ၂၀၈
၄၂။ ရတနာ့ရွှေချိုင့်ဂါထာတော် ။ ။ - ၂၁၂
၄၃။ ဂေါတမစက်ပရိတ်သုတ်တော် ။ ။ - ၂၁၅
၄၄။ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစက်ပရိတ်တော် ။ ။ - ၂၁၈
၄၅။ သမ္ဗုဒ္ဓေဂါထာတော် ။ ။ - ၂၂၀
၄၆။ ကုသိုလ်ကံပွင့်ကံမြှင့်ဂါထာတော်။ ။ - ၂၂၃
၄၇။ ဓာတ်ကြီးလေးပါးဂါထာတော်။ ။ - ၂၂၆
၄၈။ ဗုဒ္ဓါဒိ ဂုဏာဇ္ဈရဂါထာတော် ။ ။ - ၂၂၈
၄၉။ တ-သ-ဥ-ခ-ဂါထာတော် ။ ။ - ၂၃၀
၅၀။ ဣစ္ဆန္တေဂါထာတော် ။ ။ - ၂၃၁
၅၁။ နမောငါးချက်ဂါထာတော် ။ ။ - ၂၃၂
၅၂။ ဘုရားငါးဆူဂါထာတော် ။ ။ - ၂၃၃
၅၃။ သိရသ္မိံဂါထာတော်ကြီး ။ ။ - ၂၃၃
၅၄။ ရန်နှင်ဂါထာတော် ။ ။ - ၂၃၄
၅၅။ ၎းကိုးချက်ဂါထာတော် ။ ။ - ၂၃၅
၅၆။ သံရှစ်ချက်ဂါထာတော် ။ ။ - ၂၃၇
၅၇။ သစ္စာပန္နက်အောင်ရှစ်ချက်ဂါထာတော်နှင့်
အကျိုးသွား - ၂၃၈

မာတိကာ

၅၈။ စက်ကြီး ၁၃-ပါးဂါထာတော်နှင့် အကျိုးသွား- ၂၃၇

၅၉။ သိကြားသက်စောင့်ဂါထာတော် ။ - ၂၃၉

၆၀။ ဝရုဏနတ်မင်းကြီး ရန်နှင်ဂါထာတော် ။ - ၂၃၉

၆၁။ ပဇာပတိနတ်မင်းကြီးစစ်ထွက်ဂါထာတော် ။ - ၂၄၀

၆၂။ ဤသာန နတ်မင်းကြီး ရန်အောင်ဂါထာတော်- ၂၄၁

၆၃။ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ဂါထာတော်တော် ။ - ၂၄၁

၆၄။ အောင်စကြာဂါထာတော်တော် ။ - ၂၄၂

၆၅။ ဘေးလွတ်ရန်ကွာကောင်းကျိုးဖြာဂါထာတော်- ၂၄၃

၆၆။ အောင်ခြင်းရှစ်ပါးအချုပ်ဂါထာတော် ။ - ၂၄၃

၆၇။ နမောတော ဂါထာတော် ။ - ၂၄၄

၆၈။ ကျစွာမင်းကြီး လက်သုံးဂါထာတော် အကျိုးသွား - ၂၄၅

၆၉။ သုဂတောငါးချက်ဂါထာတော် ။ - ၂၄၆

၇၀။ မေတ္တာပို့ခြင်းနှင့်အမျှဝေစာတမ်း - ၂၄၈

၇၁။ အရပ်ဆယ်မျက်နှာ စည်းချဂါထာများ - ၂၄၉

၇၂။ ပါဠိပါဌ်ဆောင့် အသံထွက်ရွတ်ဖတ်ပုံအညွှန်း - ၂၅၀

မာတိကာ ပြီး၏။

ပါဠိဆရာကြီး ဦးဖောင်တင် ၏

နိဒါန်း

ကမ္ဘာပေါ်ရှိ နိုင်ငံအသီးသီးမှ လူတိုင်းလိုလိုပင် မိမိတို့၏ ဘဝစည်းစိမ် အိုးအိမ်ချမ်းသာ ပြည့်စုံစွာဖြင့် နေထိုင်လိုကြသည်မှာ ဓမ္မတာသဘောအတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။

ထို့ထက် တစ်ဆင့်တိုး၍ ဤလူ့ဘဝမျိုး၊ ဤစည်းစိမ်မျိုးနှင့် ပြည့်စုံစွာ နေရင်းထိုင်ရင်း လောကီမှလွန်မြောက် လောကုတ္တရာ အကျိုးထူးတရားကို ထိုးဖောက်သိမြင် နိဗ္ဗာန်ဝင်နိုင်ရန် လမ်းစကို ရှေးနှစ်ပေါင်း ထောင်သောင်း ကျော်မှ စ၍ ကြံစည်ခဲ့ကြသည်။

ထို ကြံစည်ကြသူများထဲတွင် သင်္ချေ, သင်္ချာ ကမ္ဘာပေါင်းများစွာပါရမီတော်ဖြည့်၍ ရင့်ကျက်သော ဘုန်းတော်, ကံတော်, ဉာဏ်တော်, သမ္ဘာတော် အနန္တဖြင့် ဂေါတမ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ဟူ၍ ပွင့်ထွန်း ပေါ်ပေါက်လာကာ ဝေနေယျများစွာ သတ္တဝါတို့ကို ကယ်တင် ခြွေချွတ်လျက် ဓမ္မလမ်းစဉ်တော် ချပေးခဲ့ရာ ထိုလမ်းစဉ်တော်ဖြင့် လူ့ဘဝမှာလည်း စည်းစိမ်မပျက်၊ မဂ်, ဖိုလ်

ရရေးအတွက်လည်း တိကျခိုင်လုံသော ဒေသနာတော် များကို ထားတော်မူခဲ့လေသည်။

ယင်း ဒေသနာတော်နှင့် အညီ သမထ, ဝိပဿနာ ပွားများ ကာဖြင့် သံသရာဝဋ်မှ ကျွတ်လွတ်သွားကြသူတို့ကား အများ အပြားပင် ရှိခဲ့ကြောင်း ဗုဒ္ဓဝင်, မဟာဝင်တို့၌ ထင်ရှားစွာ လေ့ လာ တွေ့ရှိရချေ၏။

ထို ကျွတ်တမ်း ဝင်သွား ကြသူတိုင်း၏ လမ်းစဉ်ကို လိုက်၍ လောကီ မင်္ဂလာမပျက် လောကုတ္တရာအကျိုး ထွက်စေရန် ကျင့်ကြံသိမှတ် ရွတ်ဖတ်ဖွယ်ရာ များစွာတို့အနက် အရေး အကြီးဆုံး အချက်မှာ ဗုဒ္ဓမန္တန်တော် ခေါ် ပရိတ်ကြီး (၁၁) သုတ် ပင် ဖြစ်ချေသည်။

ပရိတ်ကြီး (၁၁) သုတ်မှာ သုံးဖြာပိဋကတ် သင်ကြားလတ္တံ့ ရာ၌ စတင်သင်အံရွတ်ဆိုရသော ပရိယတ္တိအစ သာသနာ့ သင်ရိုး ညွှန်းတမ်း ဖြစ်ရသလို....

တစ်မင်္ဂ, တစ်ဖိုလ် ရပါလိုကြောင်း စိတ်ထားကောင်းဖြင့် ကြောင်း,ကျိုးဖြစ်ပျက် ဝင်ထွက်လေ အစ သမထနှင့် ဝိပဿနာ စခန်း တက်လှမ်းကျင့်ကြံ ကြံရာတွင်လည်း ကြိုတင်ပရိကမ္မ သင်အံရွတ်ဖတ် နေရာမှတ်၍ စည်းမြတ်ထားကာ ကျင့်ကြံရပါ သော ပရိယတ္တိ သာသနာတော်အတွက် ထိုက်ထိုက်တန်တန်ပင် အားကိုးဖွယ် ပရိတ်တော် ဖြစ်လေသည်။

ထို သာသနာပိဋကတ်တော် အခြေခံဖြစ်သော ပရိတ်ကြီး (၁၁) သုတ်ကို စနစ်တကျ ရွတ်ဖတ်ကြသူများ၊ ရွတ်နေကြသူ များ ရှိနေကြသော်လည်း ရာခိုင်နှုန်းအားဖြင့် နည်းပါးနေသေး သည်ဟု ယူဆရပါသဖြင့် အင်အားဖြည့်တင်း နိုင်ငံရေးအတွက် အထောက်အကူပြုရန် ဤပရိတ်တော်နှင့် အန္တရာယ်ကင်းဂါထာ ပေါင်းချုပ်ကျမ်း ဖြင့် ဝင်ရောက် အင်အား ဖြည့်တင်းရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် နှံ့ပါက ဤအခြေခံ ပရိတ်ကြီး(၁၁)သုတ် ၏ အကြောင်းခံ သဘောတရားနှင့် အကျိုးများကို သိနားလည်ထိုက် ပေသည်။ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် ထိုသို့ သိနားလည်မှသာ ပရိတ်တော်ကို ရွတ်ဆိုရာတွင် သဒ္ဓါတရား ဖြစ်ပွားပေါ်ပေါက် လျက် အကျိုး ပြီးမြောက်နိုင်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်ပေသည်။

ဤကျမ်း၌ ပရိတ်တော် (၁၁) သုတ်သာမက သိသင့် သိထိုက် မှတ်သင့်မှတ်ထိုက် ရွတ်သင့်ရွတ်ထိုက်သော ဗုဒ္ဓမုက္ခပါဠိ ပရိတ် တော်နှင့် ဂါထာများစွာကို ရှာဖွေစုဆောင်း၍ ကောင်းစွာစီစဉ် ထည့်သွင်း ပြုစုထားပါသည်။

ထိုသို့သော ပရိတ်တော်များ၏ မူလအခြေခံ အကြောင်း တရားများကိုလည်း ဖော်ပြလျက် အကျိုးများကိုလည်း ညွှန်ပြ ပေးထားပါသဖြင့် စနစ်တကျ ဖတ်ရှုလေ့လာကာ ကောင်းစွာ လေ့ကျင့်ပြီးမှ ဌာန်ကရိုဏ်းကျကျ ပီသစွာ ရွတ်ဆိုကြပါက မဟပ္ဖလအကျိုး အမျိုးမျိုးသော စည်းစိမ်ချမ်းသာ မင်္ဂလာတို့

နှင့် ပြည့်စုံကြလျက် တစ်မက်, တစ်ပိုလ်ရောက်ရန် ပါရမီအခြေခံ တို့ ရင့်သန်စွာ ပေါပေါက်ကြမည်ကား မုချမလွဲဟု အလေး အနက် ယုံကြည်ခံယူလျက် စွဲစွဲမြဲမြဲ အားခဲကာ ကြိုးစားရွတ်ဆို ပွားများကြစေလိုကြောင်း နှိုးဆော်အပ်ပါသတည်း။

ပါဠိဆရာကြီး ဦးအောင်တင်
ရန်ကုန်မြို့။

ပရိတ်တော်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ သိမှတ်ဖွယ်ရာများ

"ပရိတ်တော်" ဟူသော စကားမှာ ပရိတ္တ ဟူသော ပါဠိမှ ဆင်းသက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။

ပရိတ္တ၏ အနက်မှာ အရံအတားကို ဆိုလိုကြောင်း ပရိတ်တော်ကျမ်းများ၌ အတိအကျ ဖော်ညွှန်းထားပေသည်။ ယင်းကဲ့သို့ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ပေးထားသဖြင့် ပရိတ်ရွတ်ဖတ်ကြသူ ဗုဒ္ဓဘာ်သာဝင် သူတော်စင်တို့အတွက် မမြင်ရသော ဘေးအန္တရာယ် အသွယ်သွယ်တို့သည် မပေါ်ပေါက် မကျရောက်စေရန် ကြိုတင်ကာဆီးလျက် "ဘေးကြီးမရောက် လွင့်ပြယ်ပျောက်၍ ကြီးမြောက်သိဒ္ဓိ တန်ခိုးရှိစေသော" အကျိုးအမြတ် ဖြစ်ထွန်းစေသည်ကို 'ပရိတ်တော်'ဟု ခေါ်ဆို သတ်မှတ် ရွတ်ဖတ်ခဲ့ကြသည် ဟူ၍ အနှစ်သာရအားဖြင့် ပြန်ဆိုရပေမည်။

ထို့ကြောင့် ပရိတ်တော်များကို ရှေးပညာရှိ ဆရာကြီးများက ဥုံ-ရှေကမံကာ "မန္တန်တော်မြတ်များ"ဟု ခေါ်ဝေါ်ရွတ်ဆို သုံးစွဲခဲ့ကြသလို အချို့ပညာရှင်များကလည်း ဩောင်း-တပ်ကာ လောကီသိဒ္ဓိ အမျိုးမျိုးကို ဖွင့်နှိုးပေါက်မြောက်စေရန် စီရင်သုံးစွဲခဲ့ကြပေသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ပရိတ်တော်ဟု ခေါ်ခေါ်၊ ဂါထာတော်ဟု ခေါ်ခေါ်၊ မန္တန်တော်ဟု ခေါ်ခေါ် ယင်းပါဠိတော်များမှာ မြတ်စွာဘုရား၏ ပိဋကဒေသနာတော်များ ဖြစ်သဖြင့် မှန်မြတ်လှသည်၊ တန်ဖိုးရှိလှသည်ဖြစ်ရာ—

ဗုဒ္ဓပရိတ်တော် မန္တန်တော်များ အကြောင်း သိအောင် နားလည်အောင် ဖတ်ခြင်း,မှတ်ခြင်း,ရွတ်အံခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရွတ်ရာ, ဖတ်ရာ, ပွားများရာ၌ ကြည်ညိုသဒ္ဓါ ပီတိဖြာသောစိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း ရွတ်ဖတ်ပါလျှင် ဗုဒ္ဓ၏ အလိုတော်ကျ မင်္ဂလာတရားတော်နှင့် ကိုက်ညီသောသူဖြစ်ကြောင်း ဂုဏ်ယူနိုင်ပါသည်။

ထိုနည်းတူစွာ စနစ်တကျ ရွတ်ဖတ်ပွားများသူတို့၏ ပရိတ်တော်, မန္တန်တော် အသံကို မိမိကယုံယုံကြည်ကြည် လေးလေးစားစားဖြင့် သဒ္ဓါတရား ရှေ့ထားကာ နားကြားပါလျှင်လည်း ဗုဒ္ဓအလိုတော်ကျ မင်္ဂလာတရားတော်နှင့် ကိုက်ညီသောသူဖြစ်ကြောင်း ဂုဏ်ယူနိုင်ပါလိမ့်မည်။

ဗုဒ္ဓသာသနာ အဓွန့်ရှည်ကာ ကမ္ဘာသို့ ပျံ့နှံ့စေလိုသော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အကြွင်သူတော်စင် အပေါင်းတို့သည် မိမိတို့နှလုံးသည်းပွတ်၌ အလေးအနက်ပင် သက်ဝင်ယုံကြည်နေကြရန်လည်း အထူးလိုအပ်လှပါသည်။ ယုံကြည်ချက်ဟူသည် အရာရာတိုင်း၌ ပင်မအားပေး တန်ခိုးကြီးပင်ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် ဗုဒ္ဓသာသနာ ဗုဒ္ဓဘာသိတ ဒေသနာတော်များကို ဇွတ်မှိတ်၍ ယုံကြည်ရန် မတိုက်တွန်း၊ လက်တွေ့ ကျင့်သုံးခြင်းဖြင့် ဘယ်သို့ အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေသည်ကို တိတိကျကျ ညွှန်ကြား၍ သာလျှင် ယုံကြည်အားထားရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ပရိတ် ရွတ်ဖတ်ကျက်ရန် သင်ကြားသင့်ပုံ

ဗုဒ္ဓပရိတ်တော်များသည် မြန်မာစကားပြေဖြင့် မဟုတ်ဘဲ မာဂဓဘာသာ ဂါထာ, စုဏ္ဏိယ ပါဠိတော်ဖြင့် ရှိနေလေရာ ယေဘုယျအားဖြင့် ပရိတ်ရွတ်ဖတ်ကြသူများသည် ပါဠိဘာသာနှင့် မနီးစပ် အလှမ်းဝေးနေ ကြသူများသာ ဖြစ်နေကြသဖြင့် ရွတ်ရာ ဖတ်ရာ၌ ပထမတွင် မချောမွေ့ မပီသဘဲ ရှိနေကြမည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။

သို့သော် ဤအချက်မှာ ခက်ခဲလှသော ကိစ္စ မဟုတ်ချေ၊ ပါဠိတော်နှင့်မနီးစပ် အလှမ်းဝေးသည် ဆိုခဲ့ခြင်းမှာ ပါဠိတော်နှင့် ပါဠိဘာသာ သင်ယူသူများ မဟုတ်ကြသည့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်မဟုတ် သူတို့အတွက် ဆိုလိုရသော်လည်း ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့သည် မကြားဖူးလောက်အောင် နားစိမ်းနေကြသူများ မဟုတ်ကြချေ။

မိမိတို့ အိမ်ဦးခန်းတွင် ကိုးကွယ်ရန် ဘုရားအနေကဇာတင်သောအခါများ၊ သဒ္ဓါသွမ်းကျေးသော အခါများ၊ အခါကြီးနေ့ကြီးများတွင် ရပ်ကွက်အတွင်း စုပေါင်း ပရိတ်ရွတ် ကြသောအခါများ၊ အသံမစဲ ပဋ္ဌာန်းပွဲရွတ်သောအခါများတွင် ကြားဖူးနာဖူးနေသော အသံများဖြစ်သဖြင့် ကိုယ်တိုင်ရွတ်ဆိုမှု မပြုဖူး

သေးလျှင်သာ ခက်ခဲမှု ရှိပြီး စတင် လေ့ကျင့် ရွတ်ဖတ်သော အခါတွင်မူ အချိန်မကြာမြင့်မီ တတ်မြောက် နိုင်လေသည်။

ထိုသို့ တတ်မြောက်နိုင်ရေးအတွက် မိမိတို့ ကိုးကွယ်ရာ ဆရာတော်များ, သံဃာတော်များထံ၌ လည်းကောင်း၊ ရပ်ကွက်တွင်း ရှိ ပရိတ်သင်းတွင် ပါဝင်ရွတ်ဆိုကာ ခေါင်းဆောင် ပရိတ်ဆရာ ၏ အထံတွင် လည်းကောင်း သင်ကြားပါက ဧကန်ပင် တတ်မြောက်သွားမည် ဖြစ်ပေသည်။

ယခုအခါ သာသနာရေးဦးစီးဌာန သံဃနာယကအဖွဲ့ ဆရာတော်များ စီစဉ်ပေးသည့် ဗုဒ္ဓဘာသာယဉ်ကျေးမှု သင်တန်းများ မြို့နယ်အနှံ့၊ ရပ်ကွက်အနှံ့ သင်ကြားပေးနေပြီဖြစ်ရာ လူမျိုးမရွေး၊ ကျား, မ မရွေး၊ အရွယ်မရွေး သင်ကြားပေးနေသောကြောင့် ယင်း သင်တန်းများကို တက်ရောက် သင်ကြားပါက ပရိတ်တော် ပါဠိရွတ်ဖတ် နည်းများကို တတ်သိနားလည် လာမည် ဖြစ်ပေသည်။

အခြေခံသင်တန်းဖြစ်သဖြင့် မှုမှန်ကျကျ စနစ်နှင့်တတ်ကြစေရန် သင်ကြားပေးနေခိုက် တက်ရောက် သင်ကြားလျက် ပရိတ်တော်ရွတ်ဖတ်ပုံ, ရွတ်ဖတ်နည်းသာမက ဘာသာရေး ဗဟုသုတများကိုပါ ရအောင် စုဆောင်းထားသင့် လှပေသည်။

နွေရာသီ ကျောင်းပိတ်ရက်တိုင်း သင်ကြား ပေးနေသော သင်တန်းဖြစ်သဖြင့် ကျောင်းသူ, ကျောင်းသားများရော မိဘများပါ တက်ရောက် သင်ကြားခြင်း အားဖြင့် ပရိတ်ရွတ်ဖတ် နည်းကို စာတွေ့ရော ကိုယ်တွေ့ပါ တတ်မြောက် နိုင်လေသည်။

သံနေ သံထား လေယူလေသိမ်းတို့မှာ စာနှင့်ရေးပြခြင်းထက် ကိုယ်တွေ့ အသံထွက်ကို ကြားရမှ ပိုမို၍ မှန်ကန်မည် ဖြစ်ပေသည်။ ဝတ်ရွတ်သံသည် ညီညာဖြိုးဖြိုး သပ်ရပ်ခန့်ထည် ဖြစ်ပါမူ ကြားရသူ၏ ဟာဒယနှလုံးတွင် စွဲငြိလျက် ကြည်နူးမှု ရသလို ကျောစိမ့်အောင်ပင် ခံစားရပြီးသကာလ အာရုံသက်ဝင်လာကြသည့် အစွမ်းသတ္တိထူး ရှိပေသည်။

ကြည်ညိုဖွယ် ရွတ်ဖတ်တတ်ရန်

ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရား၏ ပရိတ်ဒေသနာတော်များသည် မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံတော်မူပြီးနောက် ဗုဒ္ဓကိုယ်စား ထားခဲ့သော အဆုံးအမတော်များ ဖြစ်သဖြင့် ကြည်ညိုဖွယ် ဖြစ်အောင် ရွတ်ဖတ်မှသာ လေးစားရာ ရောက်ပေမည်။

ထို့ကြောင့် ပရိတ်တော် ဒေသနာကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်များသည် အောက်ပါ အချက်အလက်များကို လိုက်နာသင့်ပေသည်။

(၁) ခန္ဓာကိုယ်ကို သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာ ရေချိုးခြင်း၊

(၂) လျှော်ဖွပ်ပြီး သန့်ပြန့်သော အဝတ်ကို ဝတ်ဆင်ခြင်း၊

(၃) ဝမ်းဗိုက်တောင့်တင်း မအောင့်အင်းစေရန် သင့်တင့်ရုံမျှသာ စားသောက်ထားခြင်း၊

(၄) ပတ်ဝန်းကျင် ဆူညံမှု မဖြစ်ရန် စီစဉ်ထားခြင်း၊

(၅) ရွတ်ဖတ်မည့် နေရာ သန့်ရှင်းစွာ သုတ်သင်ထားခြင်း-
တို့ ဖြစ်စေသင့်ပေသည်။

ဤကဲ့သို့ သန့်ပြန့်စွာ စီစဉ်ထားသော နေရာတွင် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာ ရေချိုး၊ သန့်ပြန့်စွာဝတ်ဆင်ထားသော ခန္ဓာကိုယ်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားကို အာရုံပြု ရွတ်ဖတ်သင့်သည်။

ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်နှင့်လည်း မနီးလွန်း မဝေးလွန်းသော နေရာဖြစ်သင့်သည်။

ပရိတ်ရွတ်သူ၌ ပြည့်စုံရမည့် အင်္ဂါ (၃) ရပ်ကိုလည်း ရှေးဆရာကြီးများ၏ ကျမ်း အသီးသီးတို့တွင် ပြဆိုထားပေသည်။
ထို အင်္ဂါ (၃)ရပ်မှာ-

၁။ ပရိတ်တော်၏ ပါဠိအက္ခရာများကို စနစ်တကျ အသံထွက် ပီပြင်အောင် ဌာန်, ကရိုဏ်း ကျကျ ရွတ်ဖတ်တတ်ခြင်း၊

၂။ မိမိရွတ်ဖတ်သော ပရိတ်တော်အပေါ်၌ ယုံကြည်မှုရှိခြင်း၊ ပါဠိတော်၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ကောင်းစွာ သိရှိနားလည်ခြင်း၊

၃။ မိမိ ပရိတ်ဒေသနာ ကြားနာသူတို့ အပေါ်၌ မေတ္တာ, ကရုဏာ အပြည့်အဝဖြင့် လာဘ်လာဘကို မငဲ့ကွက်ဘဲ ရွတ်ဖတ်ခြင်း-

စသည်တို့နှင့် ပြည့်စုံရမည် ဖြစ်လေသည်။ ထိုအင်္ဂါရပ်များ နှင့် ညီညွတ်စွာ ရွတ်ဖတ်ပါက များစွာသော ကောင်းကျိုး အမျိုးမျိုးတို့ ရရှိနိုင်လေသည်။

ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ပရိတ်နာသူ

ပရိတ်ရွတ်ဖတ်သူ၌ အင်္ဂါ(၃)ပါး ရှိသလို ပရိတ်နာသူများလည်း အင်္ဂါ (၃) ပါးနှင့် အညီ နာယူသူမှ အကျိုးရှိလေသည်။ ဤ အချက် အလက် တို့ကိုလည်း သိရှိထားမှသာ ပရိတ်တော်ဗုဒ္ဓမန္တန်၏ အကျိုးကျေးဇူးတရားကို ခံစားနိုင်ကြရပေမည်။

ပရိတ်နာယူသူတို့၌ ရှိရမည့် အင်္ဂါရပ် (၃) ပါးမှာ–

(၁) လေးစားကြည်ညိုစွာ နာကြားခြင်း၊

(၂) အယူမှားသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဝါဒတို့မှ ကင်းလွတ်ခြင်း၊

(၃) စူးစိုက်ယုံကြည် စွဲမြဲစွာ မှတ်သားခြင်း။

ထိုအင်္ဂါရပ်များနှင့် ပြည့်စုံမှသာ ပရိတ်တော်ဒေသနာ နာရခြင်းအကျိုး အပြည့်အဝ ရရှိနိုင်လေသည်။

ပရိတ်တော် ရွတ်ဆိုသူတို့၏ အင်္ဂါရပ် သံပေါက်

(၁) ခန္ဓာတွင်း၌ပြင်၊ သန့်ရှင်းစင်၊ ကြို၍တင်ဆောင်ရွက်ကြ။

(၂) ဝတ်စားဖွယ်စွာ၊ ဝတ်ဆင်ကာ၊ သန့်စွာထိုင်ကုန်ကြ။

(၃) အစာအာဟာရ၊ သင့်တင့်မျှ၊ စားကြတစ်နည်းပြ။
(၄) ဆိတ်ငြိမ်ချမ်းသာ၊ဖြစ်ဖို့ရာ၊ကောင်းစွာဆောက်တည်ကြ။
(၅) ရွတ်ဖတ်နေရာ၊ သပ်ရပ်စွာ၊ ကောင်းစွာ သုတ်သင်ကြ။

ပရိတ်ရွတ်သူများ ရှိအပ်သည့် နောက်ဆက်တွဲ အင်္ဂါ (၃) ရပ် သံပေါက်

(၁) အသံဌာန်,ကရိုဏ်း၊ စာလုံးတိုင်း၊ ဖြတ်ပိုင်းအိုတတ်ကြ။
(၂) မိမိရွတ်ဆို၊ ပရိတ်ကို၊ ကြည်ညိုသက်ဝင်ကြ။
(၃) ပရိတ်ရွတ်ခြင်း၊ မေတ္တာနှင်း၊ မယွင်းလာဘ်ရှောင်ကြ။

ပရိတ်နာသူတို့တွင် ရှိရမည့် အင်္ဂါရပ် သံပေါက်

(၁) လေးစားကြည်ညို၊ နာယူလို၊ စိတ်ကိုမြှင့်တင်ကြ။
(၂) အယူမမှန်၊ မိစ္ဆာရန်၊ တစ်ဖန်ရှောင်ရှားကြ။
(၃) ယုံကြည်လေးနက်၊ ခံယူချက်၊ အားတက်မှတ်သားကြ။

နေ့အလိုက် ပရိတ်ရွတ်ခဲ့ကြပုံ

ဗုဒ္ဓမန္တန် ပရိတ်ဒေသနာတော်များကို နေ့အလိုက် သတ်မှတ်
လျက် တနင်္ဂနွေ နေ့မှသည် စနေနေ့တိုင်အောင် အလှည့်ကျ

ရွတ်ဆိုသော အစီအစဉ် တစ်ရပ်ကိုလည်း ရှေးဆရာမြတ်တို့ သတ်မှတ် ထားခဲ့ဖူးလေသည်။

အဖွဲ့အစည်းအလိုက် ဝတ်အသင်းများက အခါအားလျော်စွာ စုပေါင်း ရွတ်ဆိုကြရာ၌ ရွတ်ဆိုရသော နေရာနှင့် ရွတ်ဆိုရခြင်း၏ မူလ အစ်က အကြောင်းရင်းကို လိုက်၍ သုတ်တော် အနည်းအများကို အလျဉ်းသင့်သအောင် စီစဉ် ရွတ်ဆိုကြရမြဲ ဖြစ်သည်။

တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်း မိမိဘာသာ နေအိမ်မှာ ရွတ်ဆိုကြသူများသော နေ့အလိုက် သတ်မှတ်ရွတ်ဆိုခြင်းကို သုံးစွဲကြရန် ဖြစ်သည်။ ပရိတ်တော်ကို နေ့အလိုက် ရွတ်ဆိုရန် ရှေးဆရာတို့ စီစဉ်ခဲ့ပုံမှာ—

၁။ တနင်္ဂနွေနေ့တွင်— သမန္တာ မှစ၍ မင်္ဂလသုတ်အကုန်ထိ၊

၂။ တနင်္လာနေ့တွင်— ရတနသုတ်၊

၃။ အင်္ဂါနေ့တွင်— မေတ္တသုတ်၊

၄။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင်— ခန္ဓသုတ်၊ မောရသုတ်၊ ဝဋ္ဋသုတ်၊

၅။ ကြာသပတေးနေ့တွင်— ဓဇဂ္ဂသုတ်၊

၆။ သောကြာနေ့တွင်— အာဋာနာဋိယသုတ်၊

၇။ စနေနေ့တွင်— အင်္ဂုလိမာလသုတ်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်၊ ပုဗ္ဗဏှသုတ်။

ပရိတ်တော်များနေ့အလိုက်ရွတ်ဆိုပြီးတိုင်း မေတ္တာပို့ရမည်၊ အမျှဝေရမည်။

အချို့က တနင်္ဂနွေ ပရိတ်တစ်သုတ်မှ သုံးသုတ်ထိ ရွတ်၍ မေတ္တာပို့၊ အမျှဝေသည်။

တနင်္လာ၊ အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး ပရိတ်တော်တစ်သုတ် လက်ကျန်ကို ရွတ်၍ အခြားပရိတ်များကို ရွတ်ဖတ်ကြသည်။ ဒေသအလိုက်၊ အသင်းအဖွဲ့အလိုက် မိမိတို့ သဘောတူ ညီညွတ်သလို ရွတ်ဆိုကြသည်။

ဗုဒ္ဓ၏ မုက္ခပါဌ်ပါဌ်တော် ဒေသနာများသည် ဘယ်နေ့ ဘယ်အချိန်ပဲ ရွတ်ရွတ် လွတ်လပ်သလို ပြုလုပ်သည်နှင့် တပါတည်း ပြုလုပ်သူကို အကျိုးပေးသဖြင့် မည်သည့်နေ့ဟု သတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းသော ဥပဒေသမရှိ "ဝယဓမ္မာ သင်္ခါရာ အပ္ပမာဒေန သမ္ပာဒေထ" ဟူသော အဆုံးအမအရ ထာဝရ အချိန်တိုင်း ဒေသနာ အဆုံးအမ တစ်ခုခုကို သက်ဝင်နေခြင်းသည်သာ ပဓာနဖြစ်သည်။

ဌာန်–သိ–မေတ္တာ၊ ရွတ်သူမှာ၊
ယုံ–သိ–ကံကွာ၊ နာသူမှာ၊
သုံးစီအင်္ဂါ၊ မှတ်ကျန်ပါ။

ပရိတ်နိဒါန်း ခေါ် နတ်ပင့်

ပရိတ်တော် ဗုဒ္ဓမန္တန်များ မရွတ်ဖတ်မီ ဦးစွာ သာသနာတော်စောင့် နတ်များကို ပင့်ဖိတ်ရလေသည်။ ဤကဲ့သို့ ပင့်ဖိတ်၍ ရွတ်ဖတ်ခြင်းကြောင့် ဒါနမှု, သီလမှု, ဘာဝနာမှုများကို လူသားများကဲ့သို့ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် အားမထုတ် နိုင်ရှာကြသော နတ်ဒေဝါများသည် ကြားရာ သိရာ အရပ်က လာရောက်၍ ပရိတ်ဒေသနာကို နာကြားခွင့်ရကြလေသည်။ သာသနာတော် အပေါ်၌လည်း ပို၍ ကြည်ညို လာလေတော့သည်။ သာသနာတော် အစွန့်ရှည်ရေးအတွက် မိမိတို့နတ်ဘဝမှ တတ်နိုင်သမျှ ကူညီဝိုင်းဝန်း ပြုစုကြပေသည်။

ထိုနတ်ဒေဝါများ၏ ကုသလကမ္မ ကောင်းကျိုးပြု လုပ်ငန်းမှန်သမျှ မိမိတို့က ဖိတ်ကြား ရွတ်ဖတ်ပေးသော ဗုဒ္ဓမန္တန်ခေါ် ပရိတ်တော်များက အကြောင်းခံသည် ဖြစ်ရာ "သဗ္ဗဒါနံ ဓမ္မဒါနံ ဇိနာတိ" ဟူသော ဗုဒ္ဓဘာသိတ ပါဠိတော်အရ ပရိတ်မန္တန်တော် ရွတ်ဖတ်သူတို့၏ အမွန်မြတ်ဆုံး အသာလွန်ဆုံးသော ဓမ္မဒါနတရားကြီးဖြစ်ပေသည်။

ထိုအကျိုးတရားကို ရရှိသော နတ်ဒေဝါ များမှာလည်း ရွတ်ဖတ်သူ မိမိတို့အပေါ်၌ ကြည်ညိုစိတ်, ခင်မင်စိတ်, လေးစားစိတ်များ ဖြစ်ပွားပေါ်ပေါက်လာကာ ကျေးဇူးတင်ရှိစွာဖြင့် ဘေးအန္တရာယ်ကင်းအောင်, လိုရာဆန္ဒပြည့်ဝအောင် စောင့်မကြည့်ရှုကြမည်မှာ မလွဲမသွေ ဖြစ်သဖြင့် ပရိတ်မရွတ်မီမှာ နတ်ပင့် နတ်ဖိတ်ပြုခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပေသတည်း။

ဆဋ္ဌသင်္ဂီတျာရုဠှာ

ပရိတ္တပါဠိ

ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာမူ-ပရိတ်ကြီးပါဠိတော်

ပရိတ်နိဒါန်း ခေါ် နတ်ပင့်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

၁။ သမန္တာ စက္ကဝါဠေသု၊ အတြာဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာ။
သဒ္ဓမ္မံ မုနိရာဇဿ၊ သုဏန္တု သဂ္ဂမောက္ခဒံ။

၂။ ဓမ္မဿဝနကာလော အယံ ဘဒ္ဒန္တာ။

၃။ နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာ-
သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၄။ ယေ သန္တာ သန္တစိတ္တာ, တိသရဏသရဏာ, ဧတ္ထ
လောကန္တရေ ဝါ။ ။ဘုမ္မာ ဘုမ္မာ စ ဒေဝါ, ဂုဏ
ဂဏဂဟဏ, ဗျာဝဋာ သဗ္ဗကာလံ။
ဧတေ အာယန္တု ဒေဝါ, ဝရ ကနကမယေ, မေရုရာဇေ
ဝသန္တော။ ။သန္တော သန္တောသ ဟေတုံ, မုနိဝရဝစနံ,
သောတုမဂ္ဂံ သမဂ္ဂါ။

၅။ သဗ္ဗေသု စက္ကဝါဠေသု၊ ယက္ခာ ဒေဝါ စ ဗြဟ္မုနော။
ယံ အမှေဟိ ကတံ ပုညံ၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသာဓကံ။

၆။ သဗ္ဗေ တံ အနုမောဒိတွာ၊ သမဂ္ဂါ သာသနေ ရတာ။
ပမာဒရဟိတာ ဟောန္တု၊ အာရက္ခာသု ဝိသေသတော။

၇။ သာသနဿ စ လောကဿ၊ ဝုဍ္ဎီ ဘဝတု သဗ္ဗဒါ။
သာသနမ္ပိ စ လောကဉ္စ၊ ဒေဝါ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။

၈။ သဒ္ဓိံ ဟောန္တု သုခီ သဗ္ဗေ၊ ပရိဝါရေဟိ အတ္တနော။
အနီဃာ သုမနာ ဟောန္တု၊ သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိ။

၉။ ရာဇတော ဝါ စောရတော ဝါ
မနုဿတော ဝါ အမနုဿတော ဝါ
အဂ္ဂိတော ဝါ ဥဒကတော ဝါ
ပိသာစတော ဝါ ခါဏုကတော ဝါ
ကဏ္ဋကတော ဝါ နက္ခတ္တတော ဝါ
ဇနပဒရောဂတော ဝါ အသဒ္ဓမ္မတော ဝါ
အသန္ဒိဋ္ဌိတော ဝါ အသပ္ပုရိသတော ဝါ
စဏ္ဍ ဟတ္ထိ အဿ မိဂ ဂေါဏ ကုက္ကုရ အဟိဝိစ္ဆိက-
မဏိသပ္ပ ဒီပိ အစ္ဆ တရစ္ဆ သူကရ မဟိံသ ယက္ခ ရက္ခ-
သာဒီဟိ
နာနာဘယတော ဝါ နာနာရောဂတော ဝါ
နာနာဥပဒ္ဒဝတော ဝါ အာရက္ခံ ဂဏှန္တု။

မင်္ဂလသုတ်တော် ဝတ္ထု ဖြစ်စဉ်

မင်္ဂလသုတ်တော်ဖြစ်ပေါ်ရာနေရာဒေသသည်ကား သာဝတ္ထိပြည်မှ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်တွင် ဖြစ်လေသည်။ ဂေါတမဗုဒ္ဓ ဘုရားသခင်သည် အနာထပိဏ်သူဌေး ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းသော ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှာ စံနေခိုက်.... လူ့လောကတွင် မင်္ဂလာဆိုတာဘာလဲ ဟူသော ပြဿနာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့လေသည်။

မည်သည့်အချက်သည် မင်္ဂလာဖြစ်သည်ဟု တိတိကျကျ မဆုံးဖြတ်ရသေးသောကာလဖြစ်သဖြင့် မိမိတို့ ထင်ရာ, မြင်ရာ, ကြိုက်ရာကို မင်္ဂလာ-ဟု စွဲလမ်း နေ ကြ သော အုပ်စုကြီး (၃) ခု ရှိလေသည်။

တစ်အုပ်စုမှာ ကြားသောအသံကို စွဲ၍ ရယ်မောသံ၊ ကျက်သရေရှိသော စည်မောင်းသံ၊ ခရုသင်းသံ စသော ဂုဏ်ရှိဖြစ်ပွယ်အသံကြားလျှင် မင်္ဂလာ-ဟု ဆို၏။

တစ်အုပ်စုက ကြားရုံနှင့် မင်္ဂလာ ဘယ်မှာ ဖြစ်ပါ့မလဲ၊ မျက်စိနှင့် တပ်အပ် ထင်ထင် မြင်မှသာ မင်္ဂလာ ဖြစ်မှာပေါ့၊ လှပသော ပန်းကို မြင်ခြင်း၊ စိန်-ရွှေ-ငွေ ရတနာ ဝတ် ဆင် ထား သော မိန်းမပျိုကို မြင်ခြင်း၊ ရေပြည့်သောအိုး, သွေးရောင် လှပ နွားမ ဝဝ စသည် တို့ကို မြင်မှ မင်္ဂလာဖြစ်သည် ဆိုပြန်၏။

ကျန် တစ်အုပ်စုက ကြားရုံ, မြင်ရုံနှင့် မင်္ဂလာ မဖြစ်သေး၊ ကိုယ်တိုင် ဒိဋ္ဌ မြင်တွေ့ရမှ မင်္ဂလာ ဖြစ်ရပေမည်။ ပန်း လှလှကို မြင်ရုံမဟုတ် လက်နှင့်ကိုင်၊ နှာခေါင်းနှင့် နမ်းရှုရမှ မင်္ဂလာ၊ ရေပြည့်အိုး မြင်ရတာထက် ရေကိုသောက်ရမှပေါ့၊ နွားမ ဝဝ မြင်ရတာထက် နွားနို့မလိုင်ခဲ စားရမှ မင်္ဂလာ-ဟု ဆိုကြ၏။

ထိုအုပ်စု (၃) စုသည် သူ့အယူ မှန်သည်၊ ကိုယ့်အယူ မှန်သည် ဟု ငြင်းခုံကြရာ တစ်ဖက်နှင့် တစ်ဖက် စင်မြင့်ဆောက်၍ ရက်ရှည်လများ ဟောပြောပွဲကြီးများ နှင့် ငြင်းခုံကြရာ လူပါမက ကိုယ်စောင့်နတ်ချင်းပင် ငြင်းခုံကြ၏။

ယင်းကဲ့သို့ ပြဿနာ စခဲ့ခြင်းမှ ဘုမ္မစိုးနတ်, ရုက္ခစိုးနတ်များမှ တစ်ဆင့် အာလိန်ငါးဆင့်ကို ကျော်ကာ တာဝတိံသာ နတ်များထိ အုပ်စု ဖွဲ့ကာ ငြင်းခုံပွဲ ကူးစက် လာလေတော့၏။ ထိုသို့သော ပြဿနာ ကြီးမားမှုကြောင့် မည်သူမှန်သည်၊ မည်သူမှားသည် အဆုံးအဖြတ်ပေးပါရန် သိကြားမင်းထံဝင်၍ ရင်ဆိုင်ကြလေတော့သည်။

ဤတွင် သိကြားမင်းက ဤမင်္ဂလာကိစ္စသည် ကျယ်ဝန်းနက်နဲလှသည်၊ ငါလည်း အမှန်မသိ၊ ထို့ကြောင့် လူ့ပြည်တွင် ထင်ရှားပွင့်တော်မူနေသော ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားသည် သိရှိနိုင်ရာ၏၊ ဓမ္မတွေ စောင့်ကြ- ဟု ဆိုကာ နတ်သား တစ်ဦးအား ဘုရားရှင်ထံ မေးမြန်းရန် လွှတ်လိုက်လေသည်။

ထိုနတ်သား မေးလျှောက်ချက်အရ ဘုရားသခင် ပြန်လည် ဟောကြား ဖြေဆိုသော မင်္ဂလာတရား (၃၈) ပါး ပါဝင်သည့် ဤ မင်္ဂလသုတ်တော် ဖြစ်ပေါ်လာရခြင်း ဖြစ်လေသတည်း။

သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာမင်္ဂလာ ဖြစ်ပေါ်လာပုံ ရှစ်လုံးဖွဲ့

မင်္ဂလာဟု ခေါ်ပြုထိုက်စွာ
ပြဟ္မာ,နတ်,လူ, ရှုံးစုများစွာ
ငြင်းခုံပွဲမှ ဗုဒ္ဓထံမှာ
လျှောက်တင်ရှင်း ထင်လင်းပေါ်ခဲ့တာ။

* * *

၁-မင်္ဂလသုတ်ပါဠိ

၁၀။ ယံ မင်္ဂလံ ဒွါဒသဟိ၊ စိန္တယိံသု သဒေဝကာ။
သောတ္ထာနံ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ အဋ္ဌတ္တိံသဉ္စ မင်္ဂလံ။

၁၁။ ဒေသိတံ ဒေဝဒေဝေန၊ သဗ္ဗပါပဝိနာသနံ။
သဗ္ဗလောကဟိတတ္ထာယ၊ မင်္ဂလံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၁၂။ ဧဝံ မေ သုတံ-
ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ
ဇေတဝနေ အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ။
အထ ခေါ အညတရာ ဒေဝတာ
အဘိက္ကန္တာယ ရတ္တိယာ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ
ကေဝလကပ္ပံ ဇေတဝနံ ဩဘာသေတွာ
ယေန ဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိ။ ဥပသင်္ကမိတွာ

ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ ဧကမန္တံအဋ္ဌာသိ။
ဧကမန္တံ ဌိတာ ခေါ သာ ဒေဝတာ
ဘဂဝန္တံ ဂါထာယ အဇ္ဈဘာသိ။

၁၃။ ဗဟူ ဒေဝါ မနုဿာ စ၊ မင်္ဂလာနိ အစိန္တယုံ။
အာကင်္ခမာနာ သောတ္ထာနံ၊ ဗြူဟိ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၁၄။ အသေဝနာ စ ဗာလာနံ၊ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ သေဝနာ။
ပူဇာ စ ပူဇနေယျာနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

၁၅။ ပတိရူပဒေသဝါသော စ၊ ပုဗ္ဗေ စ ကတပုညတာ။
အတ္တသမ္မာပဏိဓိ စ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၁၆။ ဗာဟုသစ္စဉ္စ သိပ္ပဉ္စ၊ ဝိနယော စ သုသိက္ခိတော။
သုဘာသိတာ စ ယာ ဝါစာ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၁၇။ မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ၊ ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော။
အနာကုလာ စ ကမ္မန္တာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

၁၈။ ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ စ၊ ဉာတကာနဉ္စ သင်္ဂဟော။
အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၁၉။ အာရတီ ဝိရတီ ပါပါ၊ မဇ္ဇပါနာ စ သံယမော။
အပ္ပမာဒေါ စ ဓမ္မေသု၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၂၀။ ဂါရဝေါ စ နိဝါတော စ၊ သန္တုဋ္ဌိ စ ကတညုတာ။
ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၂၁။ ခန္တီ စ သောဝစဿတာ၊ သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ။
ကာလေန ဓမ္မသာကစ္ဆာ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၂၂။ တပေါ စ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ အရိယသစ္စာန ဒဿနံ။
နိဗ္ဗာန သစ္ဆိကိရိယာ စ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၂၃။ ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မေဟိ၊ စိတ္တံ ယဿ န ကမ္ပတိ။
အသောကံ ဝိရဇံ ခေမံ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၂၄။ ဧတာဒိသာနိ ကတွာန၊ သဗ္ဗတ္ထ မပရာဇိတာ။
သဗ္ဗတ္ထ သောတ္ထိံ ဂစ္ဆန္တိ၊ တံ တေသံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

မင်္ဂလသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

မင်္ဂလသုတ်တော် ရွတ်ဖတ်ခြင်း အကျိုး

မင်္ဂလသုတ်တော်ကို အမြဲရွတ်ဖတ်ခြင်းဖြင့် မည်သည့်နေရာဒေသမှာနေနေ မင်္ဂလာပြည့်တင်း ဘေးရန်ကင်းရှင်း စေပါသည်။ မနာလိုသူများက မိမိအား မကောင်းကြံ၍မရ၊ မိမိ၏ အိမ်ထောင်ရေး၊ ပညာရေး၊ စီးပွားရေး အမြဲ အဆင်ပြေပြေ နေစေနိုင်သည်။ လောကီကြီးပွားရေးသာ မက လောကုတ္တရာ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်ကိုပင် ရရှိနိုင်လေသည်။

ရတနသုတ်တော် ဖြစ်စဉ်

ဘုရားဒါယကာ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး စိုးစံသော ရာဇဂြိုဟ်ပြည်နှင့် ရှစ်ယူဇနာကွာသော နေရာတွင် ဝေသာလီ တိုင်းပြည် ရှိ၏။ လိစ္ဆဝီမင်း စိုးစံ၏။ ထို တိုင်းပြည် နှစ်ပြည်၏ ဗဟို အလယ်တွင် ဂင်္ဂါမြစ် ခြားလျက် ရှိလေသည်။

ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားသခင် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်တွင် ဝါဆိုနေစဉ်က ဝေသာလီပြည်တွင် ကောက်ပဲသီးနှံများ စိုက်ပျိုးမရ၊ မိုးကြီး ခေါင်ကာ ဒုဗ္ဘိက္ခန္တရကပ် ဝေတ်မှတ် ခေါင်းပါးသော ဘေးကြီးဆိုက်ကာ အစာရေစာ မစားရ၍ သေကြေပျက်စီးကြသည်။

အသေအပျောက် များလာသောအခါ လူသေကောင်များကို သုသာန်မပို့နိုင်တော့ဘဲ မြို့ထဲမှာ ပုပ်ပွနေလေ တော့သည်။ ထိုအနံ့ကြောင့် မြို့ပြင်မှ ဘီလူး, သရဲများ မြို့ထဲဝင်ကာ စားသောက်ကြတော့သည်။

ထိုဘီလူး, သရဲများကို မှီ၍ ကပ်ရောဂါများ ပိုမိုဖြစ်ပွားကာ ဝေသာလီတစ်ပြည်လုံး စိုးရိမ်ဖွယ်ရာ ချောက်ချားလာလေတော့သည်။

တိုင်းသူပြည်သားများက လိစ္ဆဝီမင်းများအပေါ် မင်းကျင့်တရား ညီ, မညီ စုံစမ်းသောအခါ မင်းကျင့်တရားလည်း မချွတ်ယွင်း၊ လိစ္ဆဝီမင်းများကလည်း တိုင်းသူပြည်သားများ ဖောက်ပြားကြလေသလော စစ်မေးရာ ဖောက်ပြားမှုမရှိ၊ ကြံရာမရသည့်

အဆုံး ရာဇဂြိုဟ်ပြည့်ရှင် ဘုရင်ဗိမ္ဗိသာရ မင်းကြီးထံ အကူအညီ တောင်းကာ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားအား မဟာကရုဏာရှေ့ထား ကာ ကြွင်နာသနားသဖြင့် ကယ်ဆယ်တော်မူပါရန် ဗိမ္ဗိသာရ မင်းကြီးမှတစ်ဆင့် တောင်းပန် ပင့်ဖိတ်ရတော့သည်။

ယင်းသို့ ပင့်ဖိတ်လျှောက်ထားချက်အရ မြတ်စွာဘုရားသည် ညီတော်အာနန္ဒာနှင့်တကွ ရဟန္တာငါးရာ ခြံရံလျက် ဝေသာလီ ပြည်သို့ ကြွချီတော်မူလေသည်။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည့်ရှင် ဘုရင်ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးက ကျောင်းတော် မှ ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းထိ ဝေသာလီပြည်သို့ ကြွချီရန် မင်းခမ်းမင်းနား ဖြင့် ပို့ဆောင် ပူဇော်လေသည်။

လိစ္ဆဝီမင်းတို့ကလည်း လှပစွာ မွမ်းမံ ခြယ်လှယ် စီမံထား သော လှေတော်ကြီး ၂-စင်းတွဲဖြင့် မင်းခမ်းမင်းနားဖြင့် ထည် ဝါခန့်ညားစွာ ပင့်ဆောင်လာကြသည်။

မြတ်စွာဘုရားသခင်အား ပင့်ဆောင်ခဲ့ကြသော လိစ္ဆဝီမင်း တို့၏ လှေဖောင်ကြီး ဝေသာလီဆိပ်ကမ်းဘက်သို့ ရောက်သည် နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မိုးသားတိမ်လိပ်များ တရိပ်ရိပ် တက်လာကာ ကောင်းကင်အလုံး မိုးထစ်ချုန်းလျက် တအုံးအုံး အော်မြည် ၍ မိုးကြီးသည်းထန်စွာ ရွာချလေတော့သည်။

ဝေသာလီ တစ်ပြည်လုံး ရေလွှမ်းပုံးပြီး လူသေအလောင်း ကောင်များသည် ရေထဲ မျောပါသွားကြတော့သဖြင့် မြို့အတွင်း သန့်ရှင်းကျန်ရစ် တော့သည်။ အနံ့အသက်များပါ ကင်းသွား လေတော့၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် နောက်ပါ ရဟန်းတော်များ ခြံရံလျက် ဝေသာလီမြို့ တံခါးဝတွင် ရပ်လျက် ရဟန်းတော်များနှင့်အတူ ရတနသုတ်တော်ကို ရွတ်ဆိုတော်မူသည်။ သိကြားမင်းနှင့် နတ်မင်းကြီးများ လာရောက်၍ တရားနာယူကြသည်။

ထိုမှတစ်ဆင့် မြို့လယ်ရှိ ရတနာမဏ္ဍပ်သို့ ကြွတော်မူရာ ရဟန္တာငါးရာနှင့်နတ်ဒေဝါများ လိုက်ပါပူဇော်ကြသဖြင့် သရဲ, တစ္ဆေ, ခြေဘုတ်ဘီလူးတို့ ဝေးရာသို့ ပြေးကြလေတော့သည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဝေသာလီမြို့တွင်း ပတ်၍ ဒေသစာရီ ကြွချီကာ ရတနသုတ်တော် ရွတ်ဖတ်ခြင်းဖြင့် ကပ်ရောဂါများ ကင်းဝေးစေခဲ့သည်။ ယင်းသို့ ကင်းဝေးစေပြီးမှ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ ပြန်လည် ကြွချီလာခဲ့သည်။ ဤတွင် ရတနသုတ်တော် ဖြစ်ပေါ်၍ ရွတ်ဆိုခဲ့ကြပါသတည်း။

* * *

၂- ရတနသုတ်ပါဠိ

၂၅။ ပဏိဓာနတော ပဋ္ဌာယ တထာဂတဿ ဒသ ပါရမိယော,
ဒသ ဥပပါရမိယော, ဒသ ပရမတ္ထပါရမိယောတိ
သမတ္တိံသ ပါရမိယော, ပဉ္စ မဟာပရိစ္စာဂေ,
လောကတ္ထစရိယံ ဉာတတ္ထစရိယံ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယန္တိ
တိဿော စရိယာယော ပစ္ဆိမဘဝေ ဂဗ္ဘဝေါက္ကန္တိံ
ဇာတိံ အဘိနိက္ခမနံ ပဓာနစရိယံ ဗောဓိပလ္လင်္ကေ
မာရဝိဇယံ သဗ္ဗညုတညာဏပ္ပဋိဝေဓံ

ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနံ့နဝ လောကုတ္တရဓမ္မေတိ
သဗ္ဗေပိမေ ဗုဒ္ဓဂုဏေ အာဝဇ္ဇေတွာ
ဝေသာလိယာ တီသု ပါကာရန္တရေသု
တိယာမရတ္တိံ ပရိတ္တံ ကရောန္တော
အာယသ္မာ အာနန္ဒတ္ထေရော ဝိယ
ကာရုညစိတ္တံ ဥပဋ္ဌပေတွာ-

၂၆။ ကောဋိသတသဟဿေသု၊ စက္ကဝါဠေသု ဒေဝတာ။
ယဿာဏံ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ၊ ယဉ္စ ဝေသာလိယာ ပုရေ။

၂၇။ ရောဂါမနုဿဒုဗ္ဘိက္ခ-သမ္ဘူတံ တိဝိဓံ ဘယံ။
ခိပ္ပမန္တရဓာပေသိ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၂၈။ ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။
သဗ္ဗေဝ ဘူတာ သုမနာ ဘဝန္တု၊
အထောပိ သက္ကစ္စ သုဏန္တု ဘာသိတံ။

၂၉။ တသ္မာ ဟိ ဘူတာ နိသာမေထ သဗ္ဗေ၊
မေတ္တံ ကရောထ မာနုသိယာ ပဇာယ။
ဒိဝါ စ ရတ္တော စ ဟရန္တိ ယေ ဗလိံ၊
တသ္မာ ဟိ နေ ရက္ခထ အပ္ပမတ္တာ။

၃၀။ ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊
သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊

ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၁။ ခယံ ဝိရာဂံ အမတံ ပဏီတံ၊
ယဒဇ္ဈဂါ သကျမုနီ သမာဟိတော။
န တေန ဓမ္မေန သမတ္ထိ ကိဉ္စိ၊
ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၂။ ယံ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော ပရိဝဏ္ဏယီ သုစိံ၊
သမာဓိ မာနန္တရိကည မာဟု။
သမာဓိနာ တေန သမော န ဝိဇ္ဇတိ။
ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၃။ ယေ ပုဂ္ဂလာ အဋ္ဌ သတံ ပသတ္ထာ၊
စတ္တာရိ ဧတာနိ ယုဂါနိ ဟောန္တိ။
တေ ဒက္ခိဏေယျာ သုဂတဿ သာဝကာ၊
ဧတေသု ဒိန္နာနိ မဟပ္ဖလာနိ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၄။ ယေ သုပ္ပယုတ္တာ မနသာ ဒဠှေန၊
နိက္ကာမိနော ဂေါတမသာသနမှိ။
တေ ပတ္တိပတ္တာ အမတံ ဝိဂယှ၊
လဒ္ဓါ မုဓာ နိဗ္ဗုတိံ ဘုဉ္ဇမာနာ။

ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၂။ ယထိန္ဒခီလော ပထဝိဿိတော သိယာ၊
စတုဗ္ဘိ ဝါတေဟိ အသမ္ပကမ္ပိယော။
တထူပမံ သပ္ပုရိသံ ဝဒါမိ၊
ယော အရိယသစ္စာနိ အဝေစ္စ ပဿတိ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၆။ ယေ အရိယသစ္စာနိ ဝိဘာဝယန္တိ၊
ဂမ္ဘီရပညေန သုဒေသိတာနိ။
ကိဉ္စာပိ တေ ဟောန္တိ ဘုသံ ပမတ္တာ၊
န တေ ဘဝံ အဋ္ဌမမာဒိယန္တိ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၇။ သဟာဝဿ ဒဿနသမ္ပဒါယ၊
တယဿု ဓမ္မာ ဇဟိတာ ဘဝန္တိ။
သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆိတဉ္စ၊
သီလဗ္ဗတံ ဝါပိ ယဒတ္ထိ ကိဉ္စိ။

၃၈။ စတူဟပါယေဟိ စ ဝိပ္ပမုတ္တော၊
ဆစ္စာဘိဌာနာနိ အဘဗ္ဗ ကာတုံ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၉။ ကိဉ္စာပိ သော ကမ္မ ကရောတိ ပါပကံ၊
ကာယေန ဝါစာ ဥဒ စေတသာ ဝါ။
အဘဗ္ဗ သော တဿ ပဋိစ္ဆဒါယ၊
အဘဗ္ဗတာ ဒိဋ္ဌပဒဿ ဝုတ္တာ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၀။ ဝနပ္ပဂုမ္ဗေ ယထ ဖုဿိတဂ္ဂေ၊
ဂိမှာန မာသေ ပဌမသ္မိံ ဂိမှေ။
တထူပမံ ဓမ္မဝရံ အဒေသယိ၊
နိဗ္ဗာနဂါမိံ ပရမံ ဟိတာယ။
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၁။ ဝရော ဝရညူ ဝရဒေါ ဝရာဟရော၊
အနုတ္တရော ဓမ္မဝရံ အဒေသယိ။
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၂။ ခီဏံ ပုရာဏံ နဝ နတ္ထိ သမ္ဘဝံ၊
ဝိရတ္တစိတ္တာယတိကေ ဘဝသ္မိံ။
တေ ခီဏဗီဇာ အဝိရူဠ္ဟိဆန္ဒာ၊
နိဗ္ဗန္တိ ဓီရာ ယထာယံ ပဒီပေါ။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၃။ ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိဝ အန္တလိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊
ဗုဒ္ဓံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၄။ ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊
ဓမ္မံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၅။ ယာနီဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊
သံဃံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

ရတနသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

* *

ရတနသုတ်တော် ရွတ်ဖတ်ခြင်း အကျိုး

ရတနသုတ်တော်ကို အမြဲမပြတ် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်းဖြင့် ကပ်ကြီး သုံးပါးကို ကျော်နင်းစေနိုင်သည်။ စုန်း ကဝေ တစ္ဆေ များ မပြုစားနိုင်။ အချုပ်အနှောင်အဖွဲ့များက ကင်းလွတ်စေနိုင်သော တန်ခိုးသတ္တိ ရှိလေသည်။

မေတ္တာသုတ်ပရိတ်တော် ဖြစ်စဉ်

သာဝတ္ထိပြည်မှန် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌.... ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံး စံနေတော်မူစဉ် ငါးရာသောရဟန်း အစု တစ်စုသည် တစ်ခုသော ဝါဝင်ခါနီး ကာလ၌ မြတ်စွာ ဘုရားသခင်အား ဖူးမြော်ရှိခိုး၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းနိဿယများ ယူကာ တောအုပ် တစ်ခုတွင် ဝါဆိုလျက် ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား အားထုတ် ကြလေသည်။

ရဟန်းတော်များသည် တောအုပ်အနီး ရွာများတွင် နံနက် ဆွမ်းကို ပြည့်စုံစေလျက် ညအခါမှာ တောအုပ်တွင်းရှိ သစ်ပင် ကြီးများကို မှီခိုကာ တစ်ပင်လျှင် တစ်ပါးကျ သီတင်းသုံး၍ တရားကျင့်တော်မူကြလေ၏။ ထိုအချိန်တွင်.... သစ်ပင်ပေါ်ရှိ ရုက္ခစိုးများသည် ရဟန်းတော်များ၏ အထက်တွင် မနေဝံ့ကြ သဖြင့် မြေပြင်တွင် ဆင်း၍ ဒုက္ခခံကာ နေထိုင်ကြရလေသည်။

အချို့ရုက္ခစိုးများမှာ ကလေးငယ်များရှိကြသဖြင့် ရဟန်း တော်များ တစ်နေ့ ပြန်နိုး တစ်ရက် ပြန်နိုးဖြင့် စောင့်စား နေ ပါသော်လည်း ရှတ်တရက် မပြန်တော့သဖြင့် အချင်းချင်း ညှိ နှိုင်းကာ ငါးရာသော ရဟန်းတို့ ကြောက်လန့် ထွက်ပြေး စေ ရေးအတွက် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ဘီလူးကြီး၊ နဂါးကြီးသဏ္ဌာန် ပြ၍ လည်းကောင်း၊ ထိတ်လန့်ဖွယ်ရာ အသံဆိုး အသံနက် ကြီး များဖြင့် လည်းကောင်း၊ ရွံရှာဖွယ်ရာ အပုပ်နံ့ကြီး များ ဖြင့် လည်းကောင်း ခြောက်လှန့် ဖျက်ဆီးကြတော့သည်။

ရဟန်းတော်များသည် တစ်ပါးစီ ခြောက်လှန့် ခံကြရသည် ဖြစ်ရာ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာကို အားထုတ်ရာတွင် သမာဓိ မရနိုင်တော့သည့်အဆုံး ခေါင်းဆောင်မထေရ်ကြီးအားအသိပေးလျက် မြတ်စွာဘုရား ရှိရာ သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်သို့ ပြန်လာခဲ့ကြလေသည်။

ဘုရားသခင်၏ ရှေ့မှောက်၌ ဖြစ်ပျက်ပုံ အကြောင်းများကို လျှောက်ထားသည့်အခါ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက ရဟန်းငါးရာတို့ကို မေတ္တာ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းကြစေရန် မေတ္တာသုတ်တော်ကို ဟောပေါ်သင်ကြား၍ ယင်းတောအုပ်သို့ပင် ပြန်လည်စေလွှတ်လိုက်လေသည်။

မေတ္တာ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်း၍ မေတ္တာသုတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်သွားသော ရဟန်းတော်ငါးရာကို ရုက္ခစိုးနတ်တို့သည် မနာလိုစိတ်များ ပျောက်ကွယ်၍ လူ သဏ္ဌာန် ဖန်ဆင်းလျက် ခရီးဦး ကြိုသူကြို၊ ခြေဆေးသူက ဆေး၊ သပိတ်ပွေ့သူက ပွေ့နှင့် လုပ်ကျွေးကြကာ ဝါကျွတ်သည့်အခါတွင် ရဟန်းငါးရာတို့မှာ ကောင်းစွာတရားထူးရသည်မှ စ၍ မေတ္တာသုတ်တော် ဖြစ်ပေါ်ရွတ်ဖတ်ခဲ့ကြပါသတည်း။

အလျဉ်းသင့်၍ လူတို့၌ မထားသင့်မထားအပ်သော ဗုဒ္ဓ၏ အဆိုအမိန့် တစ်ရပ်ကို ထပ်မံတင်ပြလိုပါသည်။ ‘‘ပဋိဃနိမိတ္တဉ္စ၊ မနှစ်သက်အပ်သော အနိဋ္ဌာရုံသည်လည်းကောင်း။ အယောနိ-သော မနသိကာရော စ၊ မသင့်မတင့် နှလုံးသွင်းခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဒေါသဿ၊

ဒေါသ၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ ပစ္စယာ၊ အကြောင်းတို့ကား။ ဣမေ ဒွေ၊ ဤ နှစ်ပါးတို့သာလျှင်တည်း။—

ဟု ဆိုပါသည်။ ဒေါသ၏ မူလ ရင်းမြစ်ကို ပယ်သတ်၍.... မေတ္တာ ပွားနိုင်ရန် လိုအပ်လှပါကြောင်း ထပ်ဆောင်း တင်ပြအပ်ပါသတည်း။

* * *

၃- မေတ္တသုတ်ပါဠိ

၄၆။ ယဿာနုဘာဝတော ယက္ခာ၊ နေဝ ဒဿေန္တိ ဘီသနံ။
ယမှိ စေဝါနုယုဉ္ဇန္တော၊ ရတ္တိန္ဒိဝ’မတန္ဒိတော။

၄၇။ သုခံ သုပတိ သုတ္တော စ၊ ပါပံ ကိဉ္စိ န ပဿတိ။
ဧဝမာဒိဂုဏူပေတံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၄၈။ ကရဏီယမတ္ထကုသလေန၊
ယန္တံ သန္တံ ပဒံ အဘိသမေစ္စ။
သက္ကော ဥဇူ စ သုဟုဇူ စ၊
သုဝစော စဿ မုဒု အနတိမာနီ။

၄၉။ သန္တုဿကော စ သုဘရော စ၊
အပ္ပကိစ္စော စ သလ္လဟုကဝုတ္တိ။
သန္တိန္ဒြိယော စ နိပကော စ၊
အပ္ပဂဗ္ဘော ကုလေသွ’နနုဂိဒ္ဓေါ။

၅၀။ နစ ခုဒ္ဒ'မာစရေ ကိဉ္စိ၊
ယေန ဝိညူ ပရေ ဥပဝဒေယျုံ။
သုခိနော ဝ ခေမိနော ဟောန္တု၊
သဗ္ဗသတ္တာ ဘဝန္တု သုခိတတ္တာ။

၅၁။ ယေ ကေစိ ပါနဘူတတ္ထိ၊
တသာ ဝါ ထာဝရာ ဝ'နဝသေသာ။
ဒီဃာ ဝါ ယေ ဝ မဟန္တာ၊
မဇ္ဈိမာ ရဿကာ အဏုကထူလာ။

၅၂။ ဒိဋ္ဌာ ဝါ ယေ ဝ အဒိဋ္ဌာ၊
ယေ ဝ ဒူရေ ဝသန္တိ အဝိဒူရေ။
ဘူတာ ဝ သမ္ဘဝေသီ ဝ၊
သဗ္ဗသတ္တာ ဘဝန္တု သုခိတတ္တာ။

၅၃။ န ပရော ပရံ နိကုဗ္ဗေထ၊
နာတိမညေထ ကတ္ထစိ န ကဉ္စိ။
ဗျာရောသနာ ပဋိဃသညာ၊
နာညမညဿ ဒုက္ခမိစ္ဆေယျ။

၅၄။ မာတာ ယထာ နိယံ ပုတ္တ-
မာယုသာ ဧကပုတ္တမနုရက္ခေ။
ဧဝမ္ပိ သဗ္ဗဘူတေသု၊
မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။

၅၅။ မေတ္တဉ္စ သဗ္ဗလောကသ္မိံ၊
မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။
ဥဒ္ဓံ အဓော စ တိရိယဉ္စ၊
အသမ္ဗာဓံ အဝေရ’ မသပတ္တံ။

၅၆။ တိဋ္ဌံ စရံ နိသိန္နော ဝ၊
သယာနော ယာဝတာ’ဿ ဝိတမိဒ္ဓေါ။
ဧတံ သတိံ အဓိဋ္ဌေယျ၊
ဗြဟ္မ’မေတံ ဝိဟာရ’ မိဓ မာဟု။

၅၇။ ဒိဋ္ဌိဉ္စ အနုပဂ္ဂမ္မ၊
သီလဝါ ဒဿနေန သမ္ပန္နော။
ကာမေသု ဝိနေယျ ဂေဓံ၊
န ဟိ ဇာတု’ဂ္ဂဗ္ဘသေယျ ပုန ရေတိ။

မေတ္တသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

* * *

မေတ္တာသုတ်တော် ရွတ်ဖတ်ရခြင်း အကျိုး

မေတ္တာသုတ်တော်ကို အမြဲမပြတ် ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်လေ့ ရှိသူတို့မှာ အပယောက ပယောဂ အခြောက်အလှန့်မခံရခြင်း၊ အနာရောဂါ ကင်းခြင်း၊ အိပ်မက်ဆိုး၊ နိမိတ်ဆိုး၊ အတိတ်ဆိုး များ မတွေ့ကြုံရခြင်း၊ လူ၊ နတ် အများ ချစ်ခင် ကြခြင်း၊ အဆိပ်

လက်နက်မထိုးရခြင်း၊ ရှုံးသွပ်သော ဝေဒနာ ကင်းခြင်းမှ စ၍ ဖြတ်ဘုံရောက်သည်အထိ အကျိုးပေးနိုင်စွမ်းရှိလေသည်။

ခန္ဓသုတ်တော် ဖြစ်စဉ်

သာဝတ္ထိပြည်မှ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်တွင် သီတင်းသုံး နေတော်မူကြသော ရဟန်းတော်များအနက် တစ်ညဉ့်တွင် ရဟန်း တစ်ပါးကို မြွေခဲ၍ ပျံလွန်တော်မူလေသည်။ ယင်းအကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရား သိရှိတော်မူလေသော် ဝိရူပက္ခ-စသော မြွေ ၄-မျိုးကို မေတ္တာပို့သော ခန္ဓသုတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်ခြင်းဖြင့် အဆိပ် ရှိသော သတ္တဝါမှန်သမျှ မကိုက်ခဲကြကုန်-ဟု မိန့်တော်မူကာ ခန္ဓသုတ်တော်ကို ဟောတော်မူလေသည်။

၄· ခန္ဓသုတ်ပါဠိ

၅၈။ သဗ္ဗာသီဝိသ ဇာတီနံ၊ ဒိဗ္ဗမန္တာဂဒံ ဝိယ။
ယံ နာသေတိ ဝိသံ ဃောရ၊ သေသဉ္စာပိ ပရိဿယံ။

၅၉။ အာဏာခေတ္တမှိ သဗ္ဗတ္ထ၊ သဗ္ဗဒါ သဗ္ဗပါဏိနံ။
သဗ္ဗသောပိ နိဝါရေတိ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၆၀။ ဝိရူပက္ခေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ဧရာပထေဟိ မေ။

ဆဗျာပုတ္တေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ကဏှာဂေါတမကေဟိ စ။

၆၁။ အပါဒကေဟိ မေ မေတ္တံ၊ မေတ္တံ ဒွိပါဒကေဟိ မေ။
စတုပ္ပဒေဟိ မေ မေတ္တံ၊ မေတ္တံ ဗဟုပ္ပဒေဟိ မေ။

၆၂။ မာ မံ အပါဒကော ဟိံသိ၊ မာ မံ ဟိံသိ ဒွိပါဒကော။
မာ မံ စတုပ္ပဒေါ ဟိံသိ၊ မာ မံ ဟိံသိ ဗဟုပ္ပဒေါ။

၆၃။ သဗ္ဗေ သတ္တာ သဗ္ဗေ ပါဏာ၊
သဗ္ဗေ ဘူတာ စ ကေဝလာ။

သဗ္ဗေ ဘဒြာနိ ပဿန္တု၊
မာ ကဉ္စိ ပါပ’မာဂမာ။

၆၄။ အပ္ပမာဏော ဗုဒ္ဓေါ၊ အပ္ပမာဏော ဓမ္မော။
အပ္ပမာဏော သံဃော၊ ပမာဏဝန္တာနိ သရီသပါနိ။
အဟိ ဝိစ္ဆိကာ သတပဒီ၊ ဥဏ္ဏနာဘီ သရဗူ မူသိကာ။

၆၅။ ကတာ မေ ရက္ခာ, ကတံ မေ ပရိတ္တံ၊
ပဋိက္ကမန္တု ဘူတာနိ။

သောဟံ နမော ဘဂဝတော၊
နမော သတ္တန္နံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ။

ခန္ဓသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

* * *

ခန္ဓသုတ်ကောင် ရွတ်ဖတ်ရခြင်း အကျိုး

ခန္ဓသုတ်တော်ကို အမြဲသရဇ္ဈာယ်သူတို့မှာ မြွေ့ကင်းမှ စ၍ တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်များ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ရန်မူခြင်းဘေးမှ ကင်းဝေး ကြလျက် အဆိပ်သင့်ခြင်းဘေးမှလည်း ကင်းဝေးစေလေသည်။

မောရသုတ်တော် ဝတ္ထု ဖြစ်စဉ်

မြတ်စွာဘုရား စံတော်မူရာ သာဝတ္ထိပြည်မှ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်နေ ရဟန်းတစ်ပါးသည် မြို့လိမ်း ဆင်ယင် အလှ ပြင်ဆင်လာသော မိန်းမပျိုတစ်ဦးကို မြင်၍ စွဲလမ်း တပ်မက်သော စိတ်ဖြင့် ရဟန်းတရားများကို အားမထုတ်နိုင် ဖြစ်နေလေရာ.... သီတင်းသုံးဖော် ရဟန်းတော် များက ထိုရဟန်းအား ခေါ်၍ မြတ်စွာဘုရားထံပို့ပြီး အကြောင်းစုံလျှောက်ထားကြလေသည်။

ဘုရားရှင်က.... ထိုရဟန်းတော်ကို ''ချစ်သား၊ သင်သည် မာတုဂါမကို စွဲလမ်းသော စိတ်များဖြင့် တရားတော်၌ မမွေ့ လျော်ခြင်း မှန်ပါသလား''ဟု မေးလေရာ မှန်ပါကြောင်း ပြန် ပြောင်း ဝန်ခံလေသည်။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်က ''မာတုဂါမကို စွဲလမ်းသောစိတ်သည် နှစ်ပေါင်း ခုနစ်ရာ စင်ကြယ်စွာ နေလာခဲ့သော သူတော်ကောင်း ကိုပင် ကိလေသာစိတ်ဖြင့် တုန်လှုပ် ချောက်ချားစေတတ်၏''ဟု

အစချီကာ ကိုယ်တော်တိုင် နုစဉ်အခါက ကြုံခဲ့ရသော မောရသုတ်တော်ကို ဟောဖော် မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

ဗာရာဏသီပြည့်ရှင် ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီး၏ကြင်ယာတော် ခေမာ မိဖုရားကြီးသည် "ရွှေအဆင်းရှိသော ဥဒေါင်းမင်း၏ တရားကို နာယူရသည်"ဟု အိပ်မက်မြင်လတ်သဖြင့် ခင်ပွန်း လင် ဖြစ်သူ ဗြဟ္မဒတ် မင်းကြီးအား ရွှေဥဒေါင်းမင်းထံမှ တရား နာယူ လိုကြောင်း ပူဆာလေသည်။

မင်းကြီးသည် တိုင်းပြည်အတွင်းရှိ မုဆိုးများကို ဆင့်ခေါ်မေးမြန်းရာ ဒဏ္ဍကမည်သော တောင်ထွတ်၌ ရွှေရောင် ပဝင်း လှပတင့်တယ်ခြင်းရှိသော ဥဒေါင်းမင်းရှိပါကြောင်း သံတော်ဦးတင်သဖြင့် "မနာမကျင်စေဘဲ အရှင် ရအောင် ဖမ်းယူရမည်"ဟု အမိန့်တော် ချမှတ်လေသည်။

ဒဏ္ဍက ရွှေတောင်ရှိ ဥဒေါင်းမင်းကြီး သည်ကား.... နံနက် အိပ်တန်းမှ ဆင်းလျှင် သင်းချင်း နေမင်းကြီးအား အရိုအသေ ပေးလျက် "ဥဒေတယံ" အစချီသော ဂါထာကို ရွတ်ဆို ပြီးမှ အစာရှာလေ့ရှိသည်။ ညနေပိုင်းမှာ ဝင်လုဆဲဆဲ နေမင်းကြီးအား အရိုအသေပေးလျက်"အပေတယံ"အစချီသော ဂါထာတော်ကို ရွတ်ဆိုပြီးမှ အိပ်တန်းတက်လေ့ရှိလေသည်။

ထိုနိစ္စ ဗတ်ဝတ် မပျက်ခြင်းကြောင့်.... မုဆိုးများက နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် အရှင် ရအောင် ညွှတ်ကွင်း ထောင်၍ ဖမ်းပါသော်လည်း မမိနိုင်ဘဲ ဖြစ်၍နေလေသည်။

ခေမာ မိဖုရားကြီးမှာလည်း ထိုရွှေဥဒေါင်းမင်းထံမှ တရား နာလိုစိတ်နှင့်ပင် ခုနစ်နှစ်တိုင်တိုင် စောင့်ပါသော်လည်း ဆန္ဒ မပြည့်ဝဘဲ နတ်ရွာစံရရှာလေသည်။

ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီးလည်း ဤရွှေဥဒေါင်းကို အကြောင်းပြု၍ ခေမာမိဖုရားကြီး နတ်ရွာစံရသည်ဟု စိတ်နာကာ "ဒဏ္ဍက ရွှေ တောင်ရှိ ရွှေဥဒေါင်းမင်းအသားကို စားရပါက မအိုနိုင်၊ မနာ နိုင်၊ မသေနိုင်"ဟု ရွှေပေလွှာ ကမ္ပည်းထိုး၍ ထားခဲ့ပြီး နတ်ရွာ လားလေသည်။

ထို့နောက် မင်း ၆-ဆက်တိုင်တိုင် ရွှေပေလွှာအရ ဖမ်းကြ သော်လည်း မမိနိုင်ဘဲ နှစ်ပေါင်း ခုနစ်ရာတိုင် ကြာလာခဲ့လေ တော့သည်။

ခုနစ်ဆက်မြောက်မင်းလက်ထက် ရွှေဥဒေါင်းမင်းကြီးအား ဖမ်းရန် တာဝန်ကျသော မုဆိုးမှာ လိမ္မာ ပါးနပ်သူ ဖြစ်သဖြင့် ရွှေဥဒေါင်းမင်းကြီး၏ အဆင်းအတက်ကို သတိဖြင့် ကြည့်ရှုကာ နေ့စဉ်ပြုနေကျအရာအတား ပျက်ပြားအောင်ကြံလေတော့သည်။

ဒေါင်းမ လှလှကလေး တစ်ကောင်ကို ရှာကြံ မွေးမြူ သင်ယူ ပြီးခါ တောတွင်းသို့ခေါ်လာပြီး ဥဒေါင်းမင်းကြီး အိပ်တန်း အဆင်းမှာ ညွှတ်ကွင်းများ ထောင်လျက် အသံပေးလိုက်လေ တော့သည်။

ဒဏ္ဍက တောင်ထိပ်ပေါ်မှ နေမင်းကြီးအား အရိုအသေ ပေး၍ 'ဥဒေတယ' ဂါထာ ရွတ်ရန် ဆင်းလာသော ဥဒေါင်း မင်းကြီးမှာ မသံ ကြားသဖြင့် ဂါထာ မရွတ်အား တော့ဘဲ

ခေါင်းမလေးထံ ဆင်းအလာ ညွတ်ကွင်းမှာ မိ၍ အဖမ်းခံရကာ ရွှေနန်းတော်တွင်းသို့ ရောက်ရှိလာလေတော့သည်။

ဘုရင်မင်းမြတ်၏ မေးခွန်းအရ မိမိ၏အသားကိုစား၍ 'မအို မနာ-မသေ'ဆိုသည်မှာ မဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ မိမိမှာ လွန်လေပြီး သော အတိတ်ဘဝက ဤတိုင်းပြည်မှာပင် စကြဝတေး မန္ဒတ် မင်းဖြစ်စဉ်က သီလစောင့်ထိန်းခဲ့၍ ယခုကဲ့သို့ ရွှေရောင်အဆင်း ပဝင်း၍ လှပတင့်တယ်ကာ အသက်ခုနစ်ရာ ရှည်ရကြောင်းနှင့် သီလ,ဒါန တရားများကို ဟောကြားကာ မင်္ဂလာဥယျာဉ် ရေ ကန်တော်တွင်းမှ စကြာပုံ့ရတနာကို ထုတ်ဖော်ကာ ပေးလိုက် လေသည်။

ဘုရားအလောင်းတော် ဥဒေါင်းမင်းဖြစ်စဉ် ဘဝက ဟော ကြားသော တရားတော်ကို နာယူရသည့် ရဟန်းတော်များမှာ ကိလေသာ ကင်းကွာ၍ ရဟန္တာ ဖြစ်သွားလေသည်။ မြတ်စွာ ဘုရား ဟောကြားချက်အရ ပြန်လည် ပေါ်ပေါက်လာသော မောရသုတ်ခေါ် ပရိတ်တော်ကို ရွတ်ဖော်ပွားများခဲ့ကြပါသည်။

*　　*　　*

၅-မောရသုတ်ပါဠိ

၆၆။ ပူရေန္တံ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊ နိဗ္ဗတ္တံ မောရယောနိယံ။
ယေန သံဝိဟိတာရက္ခံ၊ မဟာသတ္တံ ဝနေစရာ။

၆၇။ စိရဿံ ဝါယမန္တာပိ၊ နေဝ သက္ခိံသု ဂဏှိတုံ။
"ဗြဟ္မမန္တ"န္တိ အက္ခာတံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၆၈။ ဥဒေတယံ စက္ခုမာ ဧကရာဇာ၊
ဟရိဿဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော။
တံ တံ နမဿာမိ ဟရိဿဝဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊
တယာဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ဒိဝသံ။

၆၉။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗဓမ္မေ၊
တေ မေ နမော, တေ စ မံ ပါလယန္တု။
နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ, နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊
နမော ဝိမုတ္တာနံ, နမော ဝိမုတ္တိယာ။
ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတွာ၊ မောရော စရတိ ဧသနာ။

၇၀။ အပေတယံ စက္ခုမာ ဧကရာဇာ၊
ဟရိဿဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော။
တံ တံ နမဿာမိ ဟရိဿဝဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊
တယာဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ရတ္တိံ။

၇၁။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗဓမ္မေ၊
တေ မေ နမော, တေ စ မံ ပါလယန္တု။
နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ, နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊
နမော ဝိမုတ္တာနံ, နမော ဝိမုတ္တိယာ။
ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတွာ၊ မောရော ဝါသ မကပ္ပယိ။

မောရသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

ဝန္ဒသုတ်တော် ဝတ္ထု ဖြစ်စဉ်

မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သား သံဃာတော် တို့နှင့် အတူ မာဂဓတိုင်းအတွင်း ဒေသစာရီ လှည့်လည်တော်မူရာ တစ်ခုသော တောနက်အရောက်တွင် တောမီးကြီးလောင်သည်နှင့် ပက်ပင်းပါ တိုးမိကြလေသည်။

သစ်ပင်ကြီးများ တဝုန်းဝုန်းလဲကျအောင် လောင်ကျွမ်းသော တောမီးကြီး၏ အရှိန်ကို မြင်တွေ့ရသော ရဟန်းတော်များမှာ.... ဆောက်တည်ရာမရ တုန်လှုပ်ချောက်ချားကြ၍ အချို့က ပြေး လွှားရန် ကြံကြသည်။ အချို့က လျှိုမြောင် ချောက် ကြားမှာ ပုန်းအောင်းရန် ကြံကြသည်။ အချို့က မီးဖြတ်မီးတားလုပ်၍ လမ်းလွဲရန် ကြံကြသည်။ အားလုံးပင် ဂနာမငြိမ်ဖြစ်နေကြသည်။

ဤတွင် ဉာဏ်အမြော်အမြင်ရှိသော ရဟန်းတော်များမှာ.... “ငါတို့သည် မြတ်စွာဘုရားနှင့် အတူ တကွ ကြွလာကြသဖြင့် ဂနာမငြိမ်ရ မဖြစ်သင့်၊ ဘုရားရှင်၏ အထံတော် မှာသာ ခစား ကြ ကုန်အံ့” ဟု ဆိုကာ မြတ်စွာဘုရား ထံတော်ပါး၌ စုရုံးကာနေ ကြလေသည်။

အရှိန်အဟုန် ပြင်းစွာ လောင်ကျွမ်းလာသော တောမီးကြီး မှာလည်း မြတ်စွာဘုရားနှင့် ရဟန်းတော်များအနီး ၃၂-တောင် ပတ်လည်အကွာတွင် ဆက်ကာ မီးမလောင်တော့ဘဲ ငြိမ်းအေး သွားလေတော့သည်။

ဤဖြစ်ရပ်ကို မြင်ရသော ရဟန်းတော်များက မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတန်ခိုးတော်ကို အံ့ဩ ချီးမွမ်းတော်မူကြလေလျှင် ဘုရားရှင်က "ဤ မီးတောက် မီးလျှံများ ငြိမ်းအေးရခြင်းသည် ငါ၏ဘုန်းတော် မဟုတ်၊ ရှေးယခင်အခါ ငါဘုရား နှစ်ဦးဘဝက သစ္စာပြုခဲ့သောနေရာဒေသဖြစ်၍ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှမီးမလောင်နိုင်ချေ" ဟု မိန့်ကာ အတိတ်ဘဝကို ဟောတော်မူလေသည်။

ငါဘုရား နှုတော်မူစဉ်က ဤတောမှာပင် ငုံးငှက်ငယ် ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ အတောင်အလက် မစုံသင်မီ မိဘများက နှုတ်သီးဖြင့် အစာခွံ့ရသည့်ဘဝတွင် ယခုလောင်သောမီးကဲ့သို့ တောမီးကြီး လောင်လေရာ တောတွင်းရှိ သက်ရှိသတ္တဝါမှန်သမျှ အသက်လွတ်ရေး ပြေးလွှား တိမ်းရှောင်၍ ဤတောကို စွန့်ခွာ သွားကြလေသည်။

အလောင်းတော် ငုံးငှက်ငယ်မှာ အသိုက်တွင်းမှနေ၍ ဤသို့သစ္စာပြု၏။

"ငါ့၌ အတောင်ရှိ၏၊ သို့သော် မပျံနိုင်သေး။ ငါ့၌ ခြေထောက်ရှိ၏၊ သို့သော် မသွားနိုင် မလှမ်းနိုင်သေး။ ငါ့၌ မိဘနှစ်ပါးရှိ၏၊ သို့သော် ဤနေရာ၌ မရှိ၊ စွန့်ခွာ သွားကြကုန်၏။ ဤ မှန်ကန်သော သစ္စာစကားကြောင့်.... ငါ့အား မီးဘေးမှ ကင်းလွတ်စေသတည်း"

ဟူ၍ သစ္စာပြုတော်မူ၏။ ထိုအခါ အလောင်းတော် ငုံးမင်း စံရာ အသိုက် သစ်ပင်နှင့် ၁၂-တောင်ကွာ ပတ်လည် အရောက် တွင်

တောမီးသည် ရေနှင့်တွေ့သကဲ့သို့ ငြိမ်းအေးခြင်းသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။

ယခု ချစ်သားတို့နှင့်ငါဘုရား ရပ်တန့်နေသော ၃၂-တောင်ပတ်လည်ရှိ ဤနေရာသည် ထိုငုံးမင်း ဖြစ်စဉ်က စံကာ သစ္စာပြုခဲ့သည့်နေရာ ဖြစ်သောကြောင့် ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာ တည်အောင်သည်နေရာတွင် လုံးဝ မီးမလောင်နိုင်-ဟု ဟောဖော် ညွှန်ပြသည်က စ၍ ဝဋ္ဋသုတ်တော် ဖြစ်ပေါ် ရွတ်ဆိုခဲ့ကြပါသတည်း။

*　　　*　　　*

၆ - ဝဋ္ဋသုတ်ပါဠိ

၇၂။ ပူရေန္တံ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊ နိဗ္ဗတ္တံ ဝဋ္ဋဇာတိယံ။
ယဿ တေဇေန ဒါဝဂ္ဂိ၊ မဟာသတ္တံ ဝိဝဇ္ဇယိ။

၇၃။ ထေရဿ သာရိပုတ္တဿ၊ လောကနာထေန ဘာသိတံ။
ကပ္ပဋ္ဌာယိံ မဟာတေဇံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၇၄။ အတ္ထိ လောကေ သီလဂုဏော၊
သစ္စံ သောစေယျ’နုဒ္ဒယာ။

တေန သစ္စေန ကာဟာမိ၊
သစ္စကိရိယ မုတ္တမံ။

၇၅။ အာဝဇ္ဇေတွာ ဓမ္မဗလံ၊ သရိတွာ ပုဗ္ဗကေ ဇိနေ။
သစ္စဗလ မဝဿာယ၊ သစ္စကိရိယ မကာသ’ဟံ။

၆။ သန္တိ ပက္ခာ အပတနာ၊ သန္တိ ပါဒါ အဝဉ္စနာ။
မာတာ ပိတာ စ နိက္ခန္တာ၊ ဇာတဝေဒ ပဋိက္ကမ။

၇။ သဟ သစ္စေ ကတေ မယှံ၊
မဟာပဇ္ဇလိတော သိခီ။
ဝဇ္ဇေသိ သောဠသ ကရီသာနိ၊
ဥဒကံ ပတွာ ယထာ သိခီ။
သစ္စေန မေ သမော နတ္ထိ၊
ဧသာ မေ သစ္စပါရမီ။

ဝဋ္ဋသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

* * *

ဝဋ္ဋသုတ်တော် ရွတ်ဖတ်ရခြင်း အကျိုး

ဤ ဝဋ္ဋသုတ်တော်ကို နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်သူတို့အား မီးကြောင့် ပျက်စီး ဆုံးရှုံးမှု မဖြစ်နိုင်။ မိမိ အိမ် မီးကင်းနိုင်၏။ တစ်ရပ်ကွက်လုံး စုပေါင်း ရွတ်ဆိုပါက တစ်ရပ်ကွက်လုံး မီးဘေး အန္တရာယ် ကင်းဝေးစေနိုင်၏။

ဓဇဂ္ဂသုတ်တော် ဝတ္ထု ဖြစ်စဉ်

မြတ်စွာဘုရားသခင် အထံမှာ ကမ္မဋ္ဌာန်း ကျင့်နည်း များ ကို တောင်းခံ၍ သစ်တစ်ပင်ရင်း ဝါးတစ်ပင်အောက် လူသူ ကင်း

ရှင်း ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း ရှိသည့် နေရာ တို့ကို ရွေးချယ်၍ ဘာဝနာ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းကြသူများမှာ တစ်ခါတစ်ရံ စိတ်အား ငယ် တတ်ကြသည်။

တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နေသဖြင့် တုန် လှုပ် ချောက် ချား တရားမရနိုင်ဘဲ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ ပျက်စီးသူများ ဘုရားရှင် လက် ထက်တော်က ပေါ်ပေါက်ခဲ့ဖူးလေသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်များအားလုံးအတွက် ဓဇဂ္ဂသုတ်တော်ကို ရှင်တော် ဘုရား ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဓဇဂ္ဂသုတ်တော်၏အဓိပ္ပာယ်မှာ သိကြားမင်းနှင့်အသူရာနတ်တို့ စစ်ခင်းကြသောအခါ အသူရာတို့က အင်အားကြီးမားလာသဖြင့် နတ်စစ်သည်များ ကြောက်ရွံ့ နောက်ဆုတ်လာခဲ့ကြသည်။

ထို နောက်ဆုတ် ကြောက်ရွံ့နေသော နတ်များကို သိကြား မင်းကြီးက 'မိမိ၏ အောင်လံ တံခွန် ထိပ်ဖျားကို ကြည့်ကြလော့' ဟု ကြွေးကြော်လိုက်လေသည်။ မိမိ၏ အလံတော်ကိုမမြင်ရပါက နတ်စစ်သူကြီးပဇာပတိ၏အလံတော်ထိပ်ဖျားကိုကြည့်ကြလော့။ သို့မဟုတ် ဝရုဏ နတ်စစ်သူကြီး၏ အလံတော်ကို ကြည့်ကြ ကုန် လော့။ သို့မဟုတ် ဤသာန နတ်စစ်သူကြီး၏ အလံတော် ကို ကြည့်ကြကုန်လော့'ဟု ကြွေးကြော်လိုက်ရာ.... နတ် စစ် သည် များသည် သိကြားမင်း၏အလံတော်ထိပ်ဖျားကိုလည်းကောင်း၊ နတ်စစ်သူကြီး ၃-ပါး၏ အလံတော် ထိပ်ဖျားကိုလည်းကောင်း ကြည့်၍ တိုက်ခိုက်ရာ အသူရာ စစ်သားများ တပ်လန့် ရှုံးနိမ့်ပြီး သိကြားမင်း၏ နတ်စစ်သည်များက အောင်ပွဲဆင်ခဲ့ကြလေသည်။

ယင်းအဖြစ်အပျက်ကို နမူနာယူ၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို အားထုတ်လိုသူများသည်လည်း အားငယ်လာလျှင်၊ ကြက်သီးထလာပါလျှင် နတ်စစ်သည်များ သိကြားမင်း၏အလံတော်ထိပ်များကို ကြည့်၍ ရဲရင့်စိတ် သတ္တိများ ပေါ်လာကာ အောင်ပွဲရသကဲ့သို့-

ငါဘုရား၏ဂုဏ်တော်ကိုးပါး တည်းဟူသော ဘုရား အလံတော်၊ ဂုဏ်တော်ခြောက်ပါး ရှိသော တရားအလံတော်၊ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးရှိသော သံဃာ့အလံတော် များကို စိတ်တွင် ရည်ရွယ် မှန်းဆ ကြည့်ညိုလိုက်ပါက ပေါက်မြောက်နိုင်လိမ့်မည်-ဟု သိကြားမင်း၏ အလံတော်နှင့် ဥပမာ တင်စား၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူသည့်အချိန်ကစ၍ ဓဇဂ္ဂသုတ်တော် ဖြစ်ပေါ်ရွတ်ဆိုခဲ့ကြပါသတည်း။

* * *

၇- ဓဇဂ္ဂသုတ္တပါဠိ

၇၈။ ယဿာနုဿရဏေနာပိ၊ အန္တလိက္ခေပိ ပါဏိနော။
ပတိဋ္ဌမဓိဂစ္ဆန္တိ၊ ဘူမိယံ ဝိယ သဗ္ဗထာ။

၇၉။ သဗ္ဗုပဒ္ဒဝဇာလမှာ၊ ယက္ခစောရာဒိသမ္ဘဝါ။
ဂဏနာ န စ မုတ္တာနံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၈၀။ ဧဝံ မေ သုတံ

ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ
ဇေတဝနေ အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ။

၈၁။ တတြ ခေါ ဘဂဝါ ဘိက္ခူ အာမန္တေသိ "ဘိက္ခဝေါ"တိ။ "ဘဒန္တေ"တိ တေ ဘိက္ခူ ဘဂဝတော ပစ္စဿောသုံ။ ဘဂဝါ ဧတဒဝေါစ-

ဘူတပုဗ္ဗံ ဘိက္ခဝေ

ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော သမုပဗျူဠှော အဟောသိ။

အထ ခေါ ဘိက္ခဝေ သက္ကော ဒေဝါနမိန္ဒော ဒေဝေ တာဝတိံသေ အာမန္တေသိ-

"သစေ မာရိသာ ဒေဝါနံ သင်္ဂါမဂတာနံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ မမေဝ တသ္မိံ သမယေ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ။ မမံ ဟိ ဝေါ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟီယိဿတိ။

၈၂။ နော စေ မေ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ အထ ပဇာပတိဿ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ။ ပဇာပတိဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟီယိဿတိ။

၈၃။ နော စေ ပဇာပတိဿ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ အထ ဝရုဏဿ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ။ ဝရုဏဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ

ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟီယိဿတိ။

၁၄။ နော စေ ဝရုဏဿ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ အထ ဤသာနဿ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ။ ဤသာနဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟီယိဿတီ”တိ။

၁၅။ တံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ သက္ကဿ ဝါ ဒေဝါနမိန္ဒဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ, ပဇာပတိဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ, ဝရုဏဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ, ဤသာနဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ ဓဇဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟီယေထာပိ နောပိ ပဟီယေထ။

၁၆။ တံ ကိဿ ဟေတု ?

သက္ကော ဟိ ဘိက္ခဝေ ဒေဝါနမိန္ဒော အဝီတရာဂေါ အဝီတဒေါသော အဝီတမောဟော ဘီရု ဆမ္ဘီ ဥတြာသီ ပလာယီ တိ။

၁၇။ အဟဉ္စ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဧဝံ ဝဒါမိ-

သစေ တုမှာကံ ဘိက္ခဝေ အရညဂတာနံ ဝါ ရုက္ခမူလဂတာနံ ဝါ သုညာဂါရဂတာနံ ဝါ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ ဘယံ

ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ မမေဝ တသ္မိံ
သမယေ အနုဿရေယျာထ။

၈၈။ "ဣတိပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ, သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ, ဝိဇ္ဇာ-
စရဏသမ္ပန္နော, သုဂတော, လောကဝိဒူ, အနုတ္တရော-
ပုရိသဒမ္မသာရထိ, သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ, ဗုဒ္ဓေါ,
ဘဂဝါ"တိ။

၈၉။ မမံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ
ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ သော
ပဟီယိဿတိ။

၉၀။ နော စေ မံ အနုဿရေယျာထ၊
အထ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာထ။

၉၁။ "သွာက္ခာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော, သန္ဒိဋ္ဌိကော, အကာ-
လိကော, ဧဟိပဿိကော, ဩပနေယျိကော, ပစ္စတ္တံ
ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညူဟီ"တိ။

၉၂။ ဓမ္မံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ
ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော
ပဟီယိဿတိ။

၉၃။ နော စေ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာထ၊ အထ သံဃံ အနုဿ-
ရေယျာထ။

၉၄။ "သုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော, ဥဇုပ္ပ-
ဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော, ဉာယပ္ပဋိပန္နော

ဘဂဝတော သာဝကသံဃော, သာမီစိပ္ပဋိပန္နော ဘဂ-
ဝတော သာဝကသံဃော, ယဒိဒံ စတ္တာရိ ပုရိသယုဂါနိ
အဋ္ဌ ပုရိသပုဂ္ဂလာ၊ ဧသ ဘဂဝတော သာဝကသံဃော
အာဟုနေယျော, ပါဟုနေယျော, ဒက္ခိဏေယျော,
အဉ္ဇလိကရဏီယော, အနုတ္တရံ ပုညက္ခေတ္တံ လောကဿာ"
တိ။

၉၅။ သံဃံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ
ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော
ပဟီယိဿတိ။

၉၆။ တံ ကိဿ ဟေတု ?
တထာဂတော ဟိ ဘိက္ခဝေ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ
ဝီတရာဂေါ ဝီတဒေါသော ဝီတမောဟော အဘီရု
အဆမ္ဘီ အနုတြာသီ အပလာယီ တိ။

၉၇။ ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ၊ ဣဒံ ဝတွာန သုဂတော အထာပရံ
ဧတဒဝေါစ သတ္ထာ။

၉၈။ အရညေ ရုက္ခမူလေ ဝါ၊ သုညာဂါရေ ဝ ဘိက္ခဝေါ။
အနုဿရေထ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ဘယံ တုမှာက နော သိယာ။

၉၉။ နော စေ ဗုဒ္ဓံ သရေယျာထ၊ လောကဇေဋ္ဌံ နရာသဘံ။
အထ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊ နိယျာနိကံ သုဒေသိတံ။

၁၀၀။ နော စေ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊ နိယျာနိကံ သုဒေသိတံ။
အထ သံဃံ သရေယျာထ၊ ပုညက္ခေတ္တံ အနုတ္တရံ။

၁၀၁။ ဧဝံ ဗုဒ္ဓံ သရန္တာနံ ဓမ္မံ သံဃဉ္စ ဘိက္ခဝေါ။
ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ၊ လောမဟံသော န ဟေဿတိ။

ဓဇဂ္ဂသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

* * *

ဓဇဂ္ဂသုတ်တော် ရွတ်ဖတ်ခြင်း၏ အကျိုး

ဤသုတ်တော်ကို အမြဲ သရဇ္ဈာယ် ရွတ်ဖတ်နေသူ များမှာ.... ကြောက်ရွံ့အားငယ်စိတ်များ ကင်းကွာသွားနိုင်ပါသည်။ မကြာခဏ လန့်တတ်သူများ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အထင်မကြီးသူများ အမြဲ ရွတ်ဖတ်ပေးပါက ရဲရင့်သော သတ္တိ စိတ်များ ပွားများ လာ နိုင်ပါသည်။ စာမေးပွဲဖြေမည့်သူများ လေးလေးစားစားရွတ်ပါက အကျိုးထူး ခံစားနိုင်ပါသည်။

အာဋာနာဋိယသုတ်တော် ဝတ္ထု ဖြစ်စဉ်

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကြီး၏အနီး ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်တွင် မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံး နေ တော် မူစဉ်.... တစ်ညသော သန်းခေါင်ယံ၌ မြင်းမိုရ်တောင်၏ လေးမျက်နှာတွင် နေကြကုန်သော ဓတရဋ္ဌ နတ်မင်း, ဝိရူဠှကနတ်မင်း, ဝိရူပက္ခနတ်မင်း, ကုဝေရနတ်မင်း ဤ နတ်မင်းကြီး လေးပါးသည် မြတ်စွာဘုရားအား လာရောက် ဖူး မြော်ကြလေသည်။

ဖူးမြော်ကြပြီး နတ်မင်းကြီးလေးပါးတို့ ကိုယ်စား လာရောက်ရ နတ်မင်းကြီးက ဦးဆောင် လျှောက်ထားသည်မှာ.... လူကောင်း၊ လူဆိုးအမျိုးမျိုးရှိကြသလို နတ်လောက၊ ဘီလူးလောကတွင်လည်း အကောင်း၊ အဆိုး နှစ်မျိုးရှိကြပါသည်။

အရှင်ဘုရား၏ သာသနာတော် အတွင်းရှိ တရားဓမ္မ၌ မွေ့လျော်သူ ဥပါသကာ၊ ဥပါသိကာ တို့အား သာသနာတော်ကို မကြည်ညိုသူ ဘီလူးဆိုး၊ နတ်ဆိုးများက ဝင်ရောက် နှောင့်ယှက် ခြောက်လှန့်ခြင်းပြုပါက တပည့်တော်များလည်း ပေါ့ဆန်ကြောင်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

သို့အတွက်ကြောင့် ထိုနတ်ဆိုးများအား ကြောက်ရွံ့ စေသော၊ နာခံ စေသော၊ တပည့်တော်၏ နာယူလိုပါသော၊ အာဋာနာဋိယ နတ်မှူးတော်မှ ထုတ်ပြန်လိုက်သော အမိန့်တော် ပြန်တမ်း စည်းကမ်းသဖွယ် ဖြစ်သည့် အရံအတား ပရိတ်တော် တရားဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူပါဟု နားတော် လျှောက်လေ၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဝိပဿီ အစရှိသော မြတ်စွာဘုရား ခုနစ်ဆူတို့အား ရှိခိုးခြင်းမှစ၍ နတ်မင်းကြီးများ၏အမည်ပါဝင်သော အာဋာနာဋိယသုတ်တော်ကို ဟောပြောကြား၍ ရွတ်ပွား သရဇ္ဈာယ်ခဲ့ကြလေသတည်း။

၈။ အာဋာနာဋိယသုတ်ပါဠိ

၁၀၂။ အပ္ပသန္နေဟိ နာထဿ၊ သာသနေ သာဓုသမ္မတေ။
အမနုဿေဟိ စဏ္ဍေဟိ၊ သဒါ ကိဗ္ဗိသကာရိဘိ။

၁၀၃။ ပရိသာနံ စတဿန္နံ၊ အဟိံသာယ စ ဂုတ္တိယာ။
ယံ ဒေသေသိ မဟာဝီရော၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၁၀၄။ ဝိပဿိဿ စ နမတ္ထု၊ စက္ခုမန္တဿ သိရီမတော။
သိခိဿပိ စ နမတ္ထု၊ သဗ္ဗဘူတာနုကမ္ပိနော။

၁၀၅။ ဝေဿဘုဿ စ နမတ္ထု၊ နှာတကဿ တပဿိနော။
နမတ္ထု ကကုသန္ဓဿ၊ မာရသေနာပမဒ္ဒိနော။

၁၀၆။ ကောဏာဂမနဿ နမတ္ထု၊
ဗြာဟ္မဏဿ ဝုသီမတော။
ကဿပဿ စ နမတ္ထု၊
ဝိပ္ပမုတ္တဿ သဗ္ဗဓိ။

၁၀၇။ အင်္ဂီရသဿ နမတ္ထု၊ သကျပုတ္တဿ သိရီမတော။
ယော ဣမံ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊ သဗ္ဗဒုက္ခာပနူဒနံ။

၁၀၈။ ယေ စာပိ နိဗ္ဗုတာ လောကေ၊
ယထာဘူတံ ဝိပဿိသုံ။
တေ ဇနာ အပိသုဏာထ၊
မဟန္တာ ဝီတသာရဒါ။

၁၀၉။ ဟိတံ ဒေဝမနုဿာနံ၊ ယံ နမဿန္တိ ဂေါတမံ။
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ၊ မဟန္တံ ဝီတသာရဒံ။

၁၁၀။ ဧတေ စညေ စ သမ္ဗုဒ္ဓါ၊
အနေကသတကောဋိယော။
သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ သမသမာ၊
သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ မဟိဒ္ဓိကာ။

၁၁၁။ သဗ္ဗေ ဒသဗလူပေတာ၊ ဝေသာရဇ္ဇေဟုပါဂတာ။
သဗ္ဗေ တေ ပဋိဇာနန္တိ၊ အာသဘံ ဌာနမုတ္တမံ။

၁၁၂။ သီဟနာဒံ နဒန္တေတေ၊ ပရိသာသု ဝိသာရဒါ။
ဗြဟ္မစက္က ပဝတ္တေန္တိ၊ လောကေ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ။

၁၁၃။ ဥပေတာ ဗုဒ္ဓဓမ္မေဟိ၊ အဋ္ဌာရသဟိ နာယကာ။
ဗာတ္တိံသလက္ခဏူပေတာ၊ သီတာနုဗျဉ္ဇနာဓရာ။

၁၁၄။ ဗျာမပ္ပဘာယ သုပ္ပဘာ၊ သဗ္ဗေ တေ မုနိကုဉ္ဇရာ။
ဗုဒ္ဓါ သဗ္ဗညုနော ဧတေ၊ သဗ္ဗေ ခီဏာသဝါ ဇိနာ။

၁၁၅။ မဟာပဘာ မဟာတေဇာ၊
မဟာပညာ မဟဗ္ဗလာ။
မဟာကာရုဏိကာ ဓီရာ၊
သဗ္ဗေသာနံ သုခါဝဟာ။

၁၁၆။ ဒီပါ နာထာ ပတိဋ္ဌာ စ၊
တာဏာ လေနာ စ ပါဏိနံ။

ဂတိ ပန္နျ မဟေဿသာ၊
သရဏာ စ ဟိတေသိနော။

၁၁၇။ သဒေဝကဿ လောကဿ၊
သဗ္ဗေ ဧတေ ပရာယဏာ။
တေသာဟံ သိရသာ ပါဒေ၊
ဝန္ဒာမိ ပုရိသုတ္တမေ။

၁၁၈။ ဝစသာ မနသာ စေဝ၊ ဝန္ဒာမေ'တေ တထာဂတေ။
သယနေ အာသနေ ဌာနေ၊ ဂမနေ စာပိ သဗ္ဗဒါ။

၁၁၉။ သဒါ သုခေန ရက္ခန္တု၊
ဗုဒ္ဓါ သန္တိကရာ တုဝံ။
တေဟိ တွံ ရက္ခိတော သန္တော၊
မုတ္တော သဗ္ဗဘယေဟိ စ။

၁၂၀။ သဗ္ဗရောဂါ ဝိနိမုတ္တော၊ သဗ္ဗသန္တာပ ဝဇ္ဇိတော။
သဗ္ဗဝေရ မတိက္ကန္တော၊ နိဗ္ဗုတော စ တုဝံ ဘဝ။

၁၂၁။ တေသံ သစ္စေန သီလေန၊ ခန္တိမေတ္တာဗလေန စ။
တေပိ အမှေ'နုရက္ခန္တု၊ အာရောဂျေန သုခေန စ။

၁၂၂။ ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ သန္တိ ဘူတာ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမှေ'နုရက္ခန္တု၊ အာရောဂျေန သုခေန စ။

၁၂၃။ ဒက္ခိဏသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ သန္တိ ဒေဝါ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမှေ'နုရက္ခန္တု၊ အာရောဂျေန သုခေန စ။

၁၂၄။ ပစ္ဆိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ သန္တိ နာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမှေ နုရက္ခန္တု၊ အာရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၅။ ဥတ္တရသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ သန္တိ ယက္ခာ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမှေ နုရက္ခန္တု၊ အာရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၆။ ပုရတ္ထိမေန ဓတရဋ္ဌော၊ ဒက္ခိဏေန ဝိရူဠှကော။
ပစ္ဆိမေန ဝိရူပက္ခော၊ ကုဝေရော ဥတ္တရံ ဒိသံ။

၁၂၇။ စတ္တာရော တေ မဟာရာဇာ၊
လောကပါလာ ယသဿိနော။
တေပိ အမှေ နုရက္ခန္တု၊
အာရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၈။ အာကာသဋ္ဌာ စ ဘူမဋ္ဌာ၊ ဒေဝါ နာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမှေ နုရက္ခန္တု၊ အာရောဂေန သုခေန စ။

၁၂၉။ ဣဒ္ဓိမန္တော စ ယေ ဒေဝါ၊ ဝသန္တာ ဣဓ သာသနေ။
တေပိ အမှေ နုရက္ခန္တု၊ အာရောဂေန သုခေန စ။

၁၃၀။ သဗ္ဗီတိယော ဝိဝဇ္ဇန္တု၊
သောကော ရောဂေါ ဝိနဿတု။
မာ တေ ဘဝန္တွန္တရာယာ၊
သုခီ ဒီဃာယုကော ဘဝ။

၁၃၁။ အာတိဝါဒနသိလိဿ၊ နိစ္စံ ဝုဍ္ဍာပစာယိနော။
စတ္တာရော ဓမ္မာ ဝဍ္ဎန္တိ၊ အာယု ဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံ။
အာဠှာနာဠိယသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

* * *

အာဠှာနာဠိယသုတ်တော် ရွတ်ဖတ်ခြင်း အကျိုး

ဤသုတ်တော်ကို နေ့စဉ်မပြတ် ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်ခြင်းဖြင့် နတ်တို့က စောင်မသည်၊ အကာအကွယ် ပေးသည်၊ အမှောင့်ပယောဂများ မကပ်ရောက်နိုင်၊ မိစ္ဆာ ဝါဒီ ပညာသည်တို့ ပြုစားခြင်းမှ ကာကွယ် နိုင်၏။ မကောင်းသော ဂြိုဟ်စီး ဒသာကံကြမ္မာ တို့မှ လွတ် ကင်း ချမ်းသာ စေနိုင်သော အကျိုး သတ္တိ ရှိလေသည်။

အင်္ဂုလိမာလသုတ်တော် ဝတ္ထု ဖြစ်စဉ်

သာဝတ္ထိပြည် ပသေနဒီကောသလမင်းကြီး၏ အတိုင်ပင်ခံ ပညာရှိ ပုရောဟိတ်ကြီး၏ ဇနီး ပုဏ္ဏေးမကြီး မန္တာနီတွင် သား တစ်ယောက် ဖွားမြင်ရာ ဖွားမြင်သည့်အချိန်တွင် တစ်ပြည်လုံးရှိ လက်နက်များ အရောင်တဝင်းဝင်း ထွက်လာသဖြင့် ကောသလမင်းကြီးက မေးရာ ပုဏ္ဏားတော်ကြီးက မိမိ၏ဇနီးမှ မွေးဖွားသော သား ၏ နက္ခတ်ကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း သံတော်ဦး တင်၍

ရှင်းသားကို သုတ်သင် ဖျောက်ဖျက် ပစ်ပါမည် ဟု သံတော်ဦး တင်လျှောက်လေသည်။

မှင်းကြီးက "တိုင်းပြည်ကို လုယူမည့် သူပုန် ဖြစ်မည်လား" မေးရာ ပုရောဟိတ်ကြီးက ထီးနန်းကို လုယူမည့်သူ မဟုတ်ပါ၊ တောတွင်းလူဆိုးသာဖြစ်ပါမည် ပြောသဖြင့် မင်းကြီးက "ဇီဝိတာ ဒါန အသက်ရှင်ပါစေ၊ မသေပါစေနှင့်" ဟု မိန့်ကြားသဖြင့်.... 'ဟိံသက'အမည်ပေး၍ ဆက်လက် မွေးမြူထားလေသည်။

အရွယ်ရောက်သော် တက္ကသိုလ် ဒိသာပါမောက္ခဆရာကြီးထံ ပညာသင် စေလွှတ်ထား၏။ တပည့်ပေါင်းများစွာ ရှိသည့်အနက် ဟိံသကမှာ ဖျတ်လတ် သွက်လက်သဖြင့် ဆရာကတော်ကြီးက ဟိံသက ကို လက်စွဲပြု ခေါ်င်းလေ့ ရှိ၏။ ဆရာကတော်ကြီးက အရေးပေးသည်ကို မနာလိုသော တပည့်များသည် ဟိံသကမှာ ဆရာကတော်ကြီး အပေါ်၌ မရိုးသားကြောင်း ဆရာကြီးအား ကုန်းချောစကား ဆိုကြလေတော့သည်။

ဆရာကြီးသည် အထင်လွဲကာ ဟိံသကအား ပညာစုံပြီ ဖြစ်၍ ပညာကြေး ကန်တော့ရန် "လူ့လက်ညှိုးတစ်ထောင် ဖြတ်ယူခဲ့" ဟု အနုနည်းဖြင့် သေလမ်းသို့ ညွှန်ကြားလိုက်လေသည်။

ဟိံသကသည်လည်း ဆရာကြီးအပေါ်၌ ကြည်ညိုလေးစားစွာဖြင့် ဩဝါဒအတိုင်း သာဝတ္ထိပြည်အနီး ဇာလိယ တောတန်းထဲတွင် နေကာ ဓားတစ်ချောင်းဖြင့် လာသမျှသော လူများကို သတ်၍ လက်ညှိုးဖြတ်ကာ ကြိုးနှင့်သီပြီး လည်ပင်းမှာ ဆွဲထားလေတော့သည်။

ထိုအချိန်ကစ၍ ဟိုသက အမည်မှ အင်္ဂုလိမာလ-ဟု အမည်တွင်ကာ ဘုရင်မင်းမြတ် ကိုယ်တိုင် ထွက်၍ နှိမ်နင်းရန် ကြံသည်အထိ ရာဇဝတ်ကောင်ကြီး တစ်ဦးသဖွယ် ကြီးကျယ်လာလေတော့သည်။

ကောသလမင်းကြီးကိုယ်တိုင် စစ်တပ်နှင့်ထွက်၍ လက်ရဖမ်းမည်ဟု သိသောနေ့တွင် မန္တာနီပုဏ္ဏေးမကြီးသည် သားအပေါ်၌ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ကရုဏာဖြင့် ဇာလိနီ တောတန်းသို့ အပြေးလှမ်းလာကာ သားကို တော်ရာ လွတ်ရာသို့ ရှောင်ရှားရန် ဟစ်အော် သတိပေးလေတော့သည်။

အင်္ဂုလိမာလအဖို့မှာလည်း တစ်ထောင် ပြည့်ရန် လက် တစ်ချောင်းသာ လိုသောနေ့မှ မွေးသမိခင် ကျေးဇူးရှင် ကိုယ်တိုင် လာရောက်သတိပေးလေရာ ဘုရင်ကိုယ်တိုင် လူဆိုးဖမ်းထွက်မည့်နေ့ဖြစ်၍ ဤတောတန်းများ၌ ဖြတ်သန်းမည့် အခြားသူ မရှိဘဲ တစ်ဦးတည်းသော လာသူမှာလည်း မိခင်ရင်း ဖြစ်နေတော့ရာ.... ယနေ့ လက်ညှိုးတစ်ထောင် ပြည့်ပါက အရှုံးပြန်၍ ကန်တော့လိုသော အင်္ဂုလိမာလမှာ 'မာတာပိတု ဂုဏော အနန္တော' ဟု သဘောသက်ဝင် မဆင်ခြင်နိုင်ဘဲ မိခင်လက်ညှိုးကို ဖြတ်ရန် ကြံစည်ကာ ဓားဆွဲ၍ လိုက်လေတော့သည်။

သတ္တဝါဝေနေ မျှားဗိုလ်ခြေကို ကရုဏာတော် အနန္တဖြင့် ဗိုဓိဉာဏ်တော်မြတ်ဖြင့် ကြည့်ရှု ကယ်တင်ရန် အုံးဖြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် မိခင်နှင့် သားအကြား ဘွား ခနဲ ဝင်၍ မိခင်ကို ကွယ်လိုက်လေတော့သည်။

အပြေးလျင်သော သားသမင်ကိုပင် အစဉ်အမြဲ ရအောင် ဖမ်းယူနိုင်သော အင်္ဂုလိမာလမှာ ဘုရားရှင်ကို လိုက်၍ မမီနိုင်သည့်အဆုံး "ရဟန်းကြီး၊ ရပ်လော့"ဟု လှမ်းဆိုးပိပိ အမိန့်ပေးလေတော့သည်။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်က "အင်္ဂုလိမာလ၊ ငါကား ရပ်နေ၏၊ သင်သာ မရပ်သေးပါတကား"ဟု မိန့်ရာ အင်္ဂုလိမာလက "ရဟန်းကြီး၊ အဘယ့်ကြောင့် မှသားပြောသနည်း"ဟု ထပ်ဆင့် မေးသဖြင့် ဘုရားရှင်က သံသရာအမိုက်ဇာတ်ကို အဖြစ်မဖြတ်ဘဲ တဝဲလည်လည် မရပ်မနား ပြေးလွှားနေခြင်း အဓိပ္ပာယ်ကို အလွယ်နှင့်နားလည်ရန် ဟောသဖြင့် ပါရမီရင့်ပြီးဖြစ်သူ အင်္ဂုလိမာလမှာ တစ်ထိုင်တည်းဖြင့် "ဟေ ဘိက္ခု"ရဟန်း ဖြစ်လေတော့သည်။

လှည်းဖမ်းထွက်လာသော ကောသလမင်းကြီးမှာ ဘုရားကျောင်းတော်တွင် ရဟန်း ဖြစ်နေသော အင်္ဂုလိမာလအား ကန်တော့၍သာ နန်းတော်သို့ ပြန်ရရှာလေသည်။

ရဟန်းမြတ် ဏ္ဍေန္ဒြနှင့် ပြည့်စုံစွာ ဆွမ်းခံ ထွက်လာသော အင်္ဂုလိမာလကို မြို့တွင်းမှ လက်ညှိုး ဖြတ်ခံရသူများက တုတ်၊ ခဲ၊ အုတ်၊ ကျောက်များဖြင့် ပစ်ခတ်သည့်အတွက် ဒဏ်ရာများ ရသော်လည်း သည်းခံ၍သာ သီတင်းသုံးနေ ရရှာသည်ကို မြတ်စွာဘုရားက ဒါ်တော်မူ၍ မီးမဖွားနိုင်သူကိုအား သစ္စာပြုပြီး မီးဖွားစေသော ဂါထာမန္တန်တော်ကို သင်ကြားပေးတော်မူ၏။

အင်္ဂုလိမာလ ရဟန္တာမြတ်၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် မီးမဖွားနိုင်သူတို့ လွယ်ကူစွာ မီးဖွားနိုင်သည့်မှစ၍ ကြည်ညိုသူ

ပေါများခြင်း ရယူနိုင်သော ရဟန္တာထေရ်မြတ် တစ်ပါး ဖြစ် သွားသည့် အခါက စ၍ အင်္ဂုလိမာလ သုတ်တော်ကို ရွတ်ဆို ပွားများခဲ့ကြပါသည်။

*

၉ - အင်္ဂုလိမာလသုတ်ပါဠိ

၁၃၂။ ပရိတ္တံ ယံ ဘဏန္တဿ၊ နိသိန္နဋ္ဌာန ဓောဝနံ။
ဥဒကမ္ပိ ဝိနာသေတိ၊ သဗ္ဗမေဝ ပရိဿယံ။

၁၃၃။ သောတ္ထိနာ ဂဗ္ဘဝုဋ္ဌာနံ၊ ယဉ္စ သာဓေတိ တင်္ခဏေ။
ထေရဿင်္ဂုလိမာလဿ၊ လောကနာထေန ဘာသိတံ။
ကပ္ပဋ္ဌာယိံ မဟာတေဇံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၁၃၄။ ယတောဟံ ဘဂိနိ အရိယာယ ဇာတိယာ ဇာတော၊ နာဘိဇာနာမိ သဉ္စိစ္စ ပါဏံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေတာ၊ တေန သစ္စေန သောတ္ထိ တေ ဟောတု သောတ္ထိ ဂဗ္ဘဿ။

အင်္ဂုလိမာလသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

အင်္ဂုလိမာလသုတ်တော် ရွတ်ဖတ်ခြင်း၏ အကျိုး

မီးဖွားခက်ခဲသော သတ္တဝါ ကိုယ်ဝန်သည်များ ၍ပရိတ်တော် မန္တန်ရေ တိုက်ပေးပါက ကျန်းမာချမ်းသာစွာ

အလွယ်တကူ ဖွားမြင်နိုင်ပါသည်။ ကိုယ်ဝန်နှုတ်ပိုက်ရှိသူများ အမြဲတစေ ရွတ်ဖတ်ပါက ခက်ခဲမရှိ ချောမောစွာ ဖွားမြင်နိုင်၏။

လူသာမက အိမ်မွေး တိရစ္ဆာန်များ မွေးဖွားရ ခက်လျှင် ဤပရိတ်မန္တန်ရေဖြင့်ပင် ဖျန်းပက်တိုက်ပေးပါက လွယ်ကူစွာ ဖွားမြင်ရသော အကျိုးကျေးဇူး ရရှိစေနိုင်ပါသည်။

ဗောဇ္ဈင်သုတ်တော် ဝတ္ထုဖြစ်စဉ်

တစ်ရံရောအခါ တန်ခိုးပြင်းထန် လက်ယာတော်ရံ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန် ကိုယ်တော်မြတ် နာမကျန်း ဖြစ်လတ် လေသည်။ ဟူရားအကျော် သမားတော်များ၏ ဆေးဝါးများ သောက်သုံးပါသော်လည်း ရောဂါဝေဒနာ မသက်သာချေ။

ထိုအခါ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား ကြွရောက်တော်မူလာပြီး ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး တရားမန္တန် ပရိတ်တော်ကို ဟောပြော ချီးမြှင့်တော်မူရာ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန် မထေရ်မှာ ရောဂါဝေဒနာမှ လွတ်ကင်း ကျန်းမာခြင်းသို့ရောက်လေရာ ထိုအခါမှ စ၍ ဗောဇ္ဈင်သုတ်တော် ဖြစ်ပေါ်တင်ရှား ပွားများ ရွတ်ဆိုခဲ့ကြပါသတည်း။

၁၀။ ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်ပါဠိ

၁၃၅။ သံသာရေ သံသရန္တာနံ၊ သဗ္ဗဒုက္ခဝိနာသနေ။
သတ္တဓမ္မေ စ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ မာရသေနပ္ပမဒ္ဒနေ။

၁၃၆။ ဗုဇ္ဈိတွာ ယေ စိမေ သတ္တာ၊ တိဘဝါ မုတ္တကုတ္တမာ။
အဇာတိမဇရာဗျာဓိံ၊ အမတံ နိဗ္ဘယံ ဂတာ။

၁၃၇။ ဧဝမာဒိဂုဏူပေတံ၊ အနေကဂုဏသင်္ဂဟံ။
ဩသဓဉ္စ ဣမံ မန္တံ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂဉ္စ ဘဏာမ ဟေ။

၁၃၈။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ သတိသင်္ခါတော၊
ဓမ္မာနံ ဝိစယော တထာ။
ဝီရိယံ ပီတိ ပဿဒ္ဓိ၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂါ စ တထာပရေ။

၁၃၉။ သမာဓုပေက္ခာ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊
သတ္တေတေ သဗ္ဗဒဿိနာ။
မုနိနာ သမ္မဒက္ခာတာ၊
ဘာဝိတာ ဗဟုလီကတာ။

၁၄၀။ သံဝတ္တန္တိ အဘိညာယ၊ နိဗ္ဗာနာယ စ ဗောဓိယာ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

၁၄၁။ ဧကသ္မိံ သမယေ နာထော၊ မောဂ္ဂလ္လာနဉ္စ ကဿပံ။
ဂိလာနေ ဒုက္ခိတေ ဒိသွာ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ သတ္တ ဒေသယိ။

၁၄၂။ တေ စ တံ အဘိနန္ဒိတွာ၊ ရောဂါမုစ္စိံသု တင်္ခဏေ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

၁၄၃။ ကေဒါ ဓမ္မရာဇာပိ၊ ဂေလညေနာဘိပီဠိတော။
စုန္ဒတ္ထေရေန တံယေဝ၊ ဘဏာပေတွာန သာဒရံ။

၁၄၄။ သမ္မောဒိတွာန အာဗာဓာ၊
တမှာ ဝုဋ္ဌာသိ ဌာနသော။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

၁၄၅။ ပဟီနာ တေ စ အာဗာဓာ၊ တိဏ္ဏန္နမ္ပိ မဟေသိနံ။
မဂ္ဂဟတာ ကိလေသာဝ၊ ပတ္တာနုပ္ပတ္တိဓမ္မတံ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

*

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်တော် ရွတ်ဖတ်ခြင်း၏အကျိုး

ဤဗောဇ္ဈင်သုတ်တော်ကို နေ့စဉ်ရွတ်ဖတ် ပွားများခြင်းဖြင့် ရောဂါဆိုး ဝေဒနာဆိုးများ မကပ်ငြိနိုင်ပဲ ပျောက်ကင်း ချမ်းသာစေနိုင်သည်။ ရောဂါဝေဒနာကျရောက်နေသူများအား ဌာန်ကရိုဏ်းကျ ပီပီသသ ရွတ်ပေးပါက ရောဂါကင်းငြိမ်း ချမ်းသာခြင်းသို့ မုချရောက်ရှိပါလိမ့်မည်။

ပုဗ္ဗဏှသုတ်တော် ဝတ္ထုဖြစ်စဉ်

ပုဗ္ဗဏှသုတ်တော်သည် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာမြတ် သုံးပါးနတ်၏ ဂုဏ်တော် ကျေးဇူးတော် အာနုဘော်များကို စုပေါင်း၍ ကျက်သရေမင်္ဂလာ ရှိစေရန် စီစဉ်ထားသော သုတ်တော် ဖြစ်လေသည်။

မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့သမျှ ပရိတ်တော်များမှ ထုတ်နုတ်စီစဉ်ထားခြင်းဖြစ်သည်၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်တော်ဖြင့် အန္တရာယ် ကင်းပျောက် ဘုန်းတန်ခိုးတောက်စေရန်၊ တရားတော်မြတ်၏အာနုဘော်တော်ဖြင့် အန္တရာယ်ကင်းပျောက် စီးပွား လာဘ်လာဘ ရောက်စေရန်၊ သံဃာတော်မြတ်များ၏ အာနုဘော်ဖြင့် အန္တရာယ်ကင်းပျောက် အကြံအစည် မြောက်စေရန် စီမံမိန့်ဆိုထားသော ပုဗ္ဗဏှသုတ်တော် ဖြစ်ပါသတည်း။

၁၁။ ပုဗ္ဗဏှသုတ်ပါဠိ

၁၄၆။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
ယော စာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဒေါ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တု။

၁၄၇။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
ယော စာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဒေါ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
ဓမ္မာနုဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တု။

၁၄၈။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
ယော စာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဒေါ။
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
သံဃာနုဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တု။

၁၄၉။ ဒုက္ခပ္ပတ္တာ စ နိဒ္ဒုက္ခာ၊
ဘယပ္ပတ္တာ စ နိဗ္ဘယာ။
သောကပ္ပတ္တာ စ နိဿောကာ၊
ဟောန္တု သဗ္ဗေပိ ပါဏိနော။

၁၅၀။ ဧတ္တာဝတာ စ အမှေဟိ၊ သမ္ဘတံ ပုညသမ္ပဒံ။
သဗ္ဗေ ဒေဝါနုမောဒန္တု၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသိဒ္ဓိယာ။

၁၅၁။ ဒါနံ ဒဒန္တု သဒ္ဓါယ၊ သီလံ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။
ဘာဝနာဘိရတာ ဟောန္တု၊ ဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာ ဂတာ။

၁၅၂။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဗလပ္ပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနဉ္စ ယံ ဗလံ။
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊ ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

၁၅၃။ ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊
သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊

ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅၄။ ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊
သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅၅။ ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊
သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅၆။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။
သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ သဒါ သုခီ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၇။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။
သဗ္ဗဓမ္မာနုဘာဝေန၊ သဒါ သုခီ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၈။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။
သဗ္ဗသံဃာနုဘာဝေန၊ သဒါ သုခီ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၉။ မဟာကာရုဏိကော နာထော၊
ဟိတာယ သဗ္ဗပါဏိနံ။
ပူရေတွာ ပါရမီ သဗ္ဗာ၊

ပတ္တော သမ္ဗောဓိ'မုတ္တမံ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

၁၆၀။ ဇယန္တော ဗောဓိယာ မူလေ၊
သကျာနံ နန္ဒိဝဍ္ဎနော။
ဧဝမေဝ ဇယော ဟောတု၊
ဇယဿု ဇယမင်္ဂလေ။

၁၆၁။ အပရာဇိတပလ္လင်္ကေ၊ သီသေ ပုထုဝိပုက္ခလေ။
အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ အဂ္ဂပ္ပတ္တော ပမောဒတိ။

၁၆၂။ သုနက္ခတ္တံ သုမင်္ဂလံ၊ သုပ္ပဘာတံ သုဟုဋ္ဌိတံ။
သုခဏော သုမုဟုတ္တော စ၊ သုယိဋ္ဌံ ဗြဟ္မစာရိသု။

၁၆၃။ ပဒက္ခိဏံ ကာယကမ္မံ၊ ဝါစာကမ္မံ ပဒက္ခိဏံ။
ပဒက္ခိဏံ မနောကမ္မံ၊ ပဏိဓိ တေ ပဒက္ခိဏာ။

၁၆၄။ ပဒက္ခိဏာနိ ကတွာန၊ လဘန္တတ္ထေ ပဒက္ခိဏေ။
တေ အတ္ထလဒ္ဓါ သုခိတာ၊ ဝိရုဠှာ ဗုဒ္ဓသာသနေ။
အရောဂါ သုခိတာ ဟောထ၊ သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိ။

ပုဗ္ဗဏှသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

ပုဗ္ဗဏှသုတ်တော် ရွတ်ဖတ်ခြင်း၏ အကျိုး

ဤ ပုဗ္ဗဏှသုတ်တော်ကို နေ့စဉ်မပြတ် ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်ပွား များ ပါက ကြုံတွေ့ရမည့် တိတ်ဆိုး, နိမိတ်ဆိုးများတို့ ပြေပျောက်နိုင်ခြင်း၊ အိမ်၏ကျက်သရေ တိုးပွားခြင်း၊ ရာထူး ဌာနန္တရ တိုးတက်ခြင်း၊ ထီပေါက်ခြင်း၊ မိမိသားမယား တစ်အိမ်သားလုံး စိတ်ချမ်းသာခြင်း၊ ကိုယ်ကျန်းမာခြင်း သုခ(၂)ပါး အားလုံးပြည့်စုံစေနိုင်ပါသည်။

ဗောဇ္ဈင်သုတ်တော် (၅) မျိုး

ပရိတ်ကြီး (၁၁)သုတ်ဘွင် ပါရှိသော ဗောဇ္ဈင်သုတ်သည် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဗောဇ္ဈင်၊ ကဿပ ဗောဇ္ဈင်၊ မောဂ္ဂလ္လာန ဗောဇ္ဈင်၊ စုန္ဒဗောဇ္ဈင် တည်းဟူသော ဗောဇ္ဈင် သုတ်တော် (၄)မျိုးနှင့် အကျုံးဝင်အောင် ရှေးပညာရှိကြီးများက အတိုချုံး၍ ထားသော (သဗ္ဗ ဗောဇ္ဈင်) ဖြစ်ပါသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ ဗောဇ္ဈင်သုတ်တော်(၄)မျိုးတို့ကိုလည်း ဗဟုသုတဖြစ်စိမ့်သောငှာ ယခုဖော်ပြပါအံ့။

၁၂- သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဗောဇ္ဈင်သုတ်

၁။ ဧဝံ မေ သုတံ၊ ဧကံ သမယံ
ဘဂဝါ ရာဇဂဟေ ဝိဟရတိ
ဝေဠုဝနေ ကလန္ဒက နိဝါပေ။
တတြ ခေါ ဘဂဝါ ဘိက္ခူ
အာမန္တေသိ ဘိက္ခဝေါတိ။
ဘဒန္တေတိ တေ ဘိက္ခူ ဘဂဝတော
ပစ္စဿောသုံ၊ ဘဂဝါ ဧတ ဒဝေါစ။

၂။ သတ္တိမေ ဘိက္ခဝေ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ
ဘာဝိတာ ဗဟုလီကတာ ယာနိကတာ
ဝတ္ထုကတာ အနုဋ္ဌိတာ ပရိစိတာ သုသမာရဒ္ဓါ
အပါရာ ပါရံ ဂမနာယ သံဝတ္တန္တိ။

၃။ ကတမေ သတ္တ-သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ,
ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ, ဝီရိယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ,
ပီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ, ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ,
သမာဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ, ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ၊
ဣမေ ခေါ ဘိက္ခဝေ သတ္တ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ
ဘာဝိတာ ဗဟုလီကတာ ယာနိကတာ
ဝတ္ထုကတာ အနုဋ္ဌိတာ ပရိစိတာ သုသမာရဒ္ဓါ
အပါရာ ပါရံ ဂမနာယ သံဝတ္တန္တိ။

၄။ ဣဒ မဝေါစ ဘဂဝါ၊
ဣဒံ ဝတွာန သုဂတော။
အထာ ပရံ ဧတ ဒဝေါစ သတ္ထာ။

၅။ အပ္ပကာ တေ မနုဿေသု၊
ယေ ဇနာ ပါရဂါမိနော။
အထာယံ ဣတရာ ပဇာ၊
တီရမေဝါ နုဓာဝတိ။

၆။ ယေ စ ခေါ သမ္မဒက္ခာတေ၊
ဓမ္မေ ဓမ္မာနုဝတ္တိနော။
တေ ဇနာ ပါရ, မေဿန္တိ၊
မစ္စုဓေယျံ သုဒုတ္တရံ။

၇။ ကဏှံ ဓမ္မံ ဝိပ္ပဟာယ၊
သုက္ကံ ဘာဝေထ ပဏ္ဍိတော။
ဩကာ အနောက မာဂမ္မ၊
ဝိဝေကေ ယတ္ထ ဒူရမံ။

၈။ တတြာဘိရတိမိစ္ဆေယျ၊
ဟိတွာ ကာမေ အကိဉ္စနော။
ပရိယောဒပေယျ အတ္တာနံ၊
စိတ္တက္လေသေဟိ ပဏ္ဍိတော။

၉။ ယေသံ သမ္ဗောဓိယင်္ဂေသု၊
သမ္မာ စိတ္တံ သုဘာဝိတံ။

အာဒါနပဋိနိဿဂ္ဂေ၊
အနုပါဒါယ ယေ ရတာ။
ခီဏာသဝါ ဇုတိမန္တော၊
တေ လောကေ ပရိနိဗ္ဗုတာတိ။

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၁၃-ကဿပဗောဇ္ဈင်သုတ်ပါဠိ

၁။ သတ္တိမေ ကဿပ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ
မယာ သမ္မဒက္ခာတာ ဘာဝိတာ ဗဟုလီကတာ
အဘိညာယ သမ္ဗောဓာယ
နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တန္တိ။

ကတမေ သတ္တ-

၂။ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ ခေါ (ကဿပ)
မယာ သမ္မဒက္ခာတော ဘာဝိတော ဗဟုလီကတော
အဘိညာယ သမ္ဗောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။

၃။ ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ ခေါ (ကဿပ)
မယာ သမ္မဒက္ခာတော ဘာဝိတော ဗဟုလီကတော
အဘိညာယ သမ္ဗောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။

၄။ ဝီရိယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ ခေါ (ကဿပ)
မယာ သမ္မဒက္ခာတော ဘာဝိတော ဗဟုလီကတော
အဘိညာယ သမ္ဗောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။
၅။ ပီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ ခေါ (ကဿပ)
မယာ သမ္မဒက္ခာတော ဘာဝိတော ဗဟုလီကတော
အဘိညာယ သမ္ဗောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။
၆။ ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ ခေါ (ကဿပ)
မယာ သမ္မဒက္ခာတော ဘာဝိတော ဗဟုလီကတော
အဘိညာယ သမ္ဗောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။
၇။ သမာဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ ခေါ (ကဿပ)
မယာ သမ္မဒက္ခာတော ဘာဝိတော ဗဟုလီကတော
အဘိညာယ သမ္ဗောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။
၈။ ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ ခေါ (ကဿပ)
မယာ သမ္မဒက္ခာတော ဘာဝိတော ဗဟုလီကတော
အဘိညာယ သမ္ဗောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။
ဣမေ ခေါ (ကဿပ) သတ္တ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ
မယာ သမ္မဒက္ခာတာ ဘာဝိတာ ဗဟုလီကတာ
အဘိညာယ သမ္ဗောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တန္တိ။

ကဿပဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

အမှာ။ ။ (   )ဂုင်းအတွင်း၌ လူနာ၏အမည်ကို ထည့်ပြီး ရွတ်ဆိုပါ။

၁၄-မောဂ္ဂလ္လာနဗောဇ္ဈင်သုတ်

၁။ သတ္တိမေ (မောဂ္ဂလ္လာန) ဗောဇ္ဈင်္ဂါ
မယာ သမ္မဒက္ခာတာ ဘာဝိတာ ဗဟုလီကတာ
အဘိညာယ သမ္ဗောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တန္တိ။

ကတမေ သတ္တ-

၂။ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂါ ခေါ (မောဂ္ဂလ္လာန) မယာ....
၃။ ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ ခေါ (မောဂ္ဂလ္လာန) မယာ....
၄။ ဝီရိယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ ခေါ (မောဂ္ဂလ္လာန) မယာ....
၅။ ပီတိ သမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ ခေါ (မောဂ္ဂလ္လာန) မယာ....
၆။ ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ ခေါ (မောဂ္ဂလ္လာန) မယာ....
၇။ သမာဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ ခေါ (မောဂ္ဂလ္လာန) မယာ....
၈။ ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ ခေါ (မောဂ္ဂလ္လာန) မယာ....
ဣမေ ခေါ (မောဂ္ဂလ္လာန) သတ္တ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ
မယာ သမ္မဒက္ခာတာ ဘာဝိတာ ဗဟုလီကတာ
အဘိညာယ သမ္ဗောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တန္တိ။

မောဂ္ဂလ္လာနဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၁၅- စုန္ဒမဟာဗျူင်သုတ်ပါဠိ

၁။ သတ္တိမေ ဘန္တေ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ
ဘာဝိတာ ဗဟုလီကတာ အဘိညာယ သမ္ဗောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တန္တိ။

ကတမေ သတ္တ-

၂။ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ ခေါ (ဘန္တေ)
ဘာဝိတော သမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ ဘာဝိတော
ဗဟုလီကတော အဘိညာယ သမ္ဗောဓာယ
နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။
၃။ ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ ခေါ (ဘန္တေ) ဘာဝိတော....
၄။ ဝီရိယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ ခေါ (ဘန္တေ) ဘာဝိတော....
၅။ ပီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ ခေါ (ဘန္တေ) ဘာဝိတော....
၆။ ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ ခေါ (ဘန္တေ) ဘာဝိတော....
၇။ ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ ခေါ (ဘန္တေ) ဘာဝိတော....
ဣမေ ခေါ (ဘန္တေ) သတ္တ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ
ဘာဝိတာ သမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂါ
ဘာဝိတာ ဗဟုလီကတာ
အဘိညာယ သမ္ဗောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တန္တိ။

စုန္ဒဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

ဓဇဂ္ဂ ၃-မျိုး ရွတ်ဖတ်ရခြင်း၏ အကျိုးကျေးဇူးများ ရေးအထက်က ဓဇဂ္ဂသုတ်တော်ရွတ်ဖတ်ခြင်းအကျိုး၌ ပြဆိုခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

အာဋာနာဋိယသုတ် ၂-မျိုး

ပရိတ်ကြီး (၁၁)သုတ်တော်ပါ အာဋာနာဋိယသုတ်သည် မူရင်း အာဋာနာဋိယ သုတ်တော်ကြီး ရှည်လျားလွန်းလှသဖြင့် အတိုချုပ်၍ရွတ်ဆိုနိုင်ရန်ရေးသရာမြတ်တို့စီမံခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေ၏။

ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်တွင် မြတ်စွာဘုရား သိတင်းသုံး စံနေတော်မူစဉ် နတ်မင်းကြီး လေးပါး လာရောက် လျှောက်ထားသဖြင့် ဆိုးဝါးသော နတ်ဘီလူးများရန်ကိုကာကွယ်နိုင်ရန် ပရိတ်တော် မန္တန် ပြုထားသော မဟာ အာဋာနာဋိယ သုတ်တော်ကြီးကိုမူ ဤတွင် မဖော်ပြတော့ဘဲ ကျွန်ုပ်တို့ ပညာအလင်းပြ စာပေမှ သီးခြားရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေပါမည်။

*

ပရိတ်ကြီး (၁၁) သုတ်နှင့် အဓိဋ္ဌာန်

အထက်ပါ ပြဆိုခဲ့ပြီးသော ပရိတ်ကြီး (၁၁)သုတ်တွင် တစ်သုတ်စီတစ်သုတ်ဖြစ်ပေါ်လာပုံသမိုင်းကြောင်းနှင့် ရွတ်ဆိုပွားများရခြင်း၏ အကျိုးကျေးဇူးများကို ဖော်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်၏။

ထို ပြဆိုခဲ့ပြီးသော အကျိုးတရားများသည် နေ့စဉ်မပြတ် ရွတ်ဖတ်ပွားများခြင်းဖြင့် မုချရနိုင်သော အကျိုးများ ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ထက် ထူးထူးခြားခြား အကျိုးတရားများ ရရှိလိုပါက အဓိဋ္ဌာန် ကျင့်ဝတ်ဖြင့် ဆုတောင်း ရွတ်ဖတ်ပါက ပိုမို အကျိုးကြီးမားလာနိုင်ကြောင်း ရှေးရှေးသော ဆရာမြတ်တို့ ညွှန်ကြား ထားခဲ့လေသည်။

အဓိဋ္ဌာန်ပြုပုံများ

(၁) မိမိအားလပ်သောနေ့ရက်ကို ပထမ ရွေးချယ်ရမည်။ ၁-ရက်နိုင်လျှင် ၁-ရက်၊ ၂-ရက်နိုင်လျှင် ၂-ရက်၊ ၃-ရက်၊ ၄-ရက် စသည်မှ ၉-ရက်ထိ အဓိဋ္ဌာန် ဝင်နိုင်သည်။ လုပ်ငန်းတာဝန် ပိုင်းခြားရန် မလိုပါ။ ၄၉-ရက်သော်လည်းကောင်း၊ တစ်လ ကိုးသီးတင်းသော်လည်းကောင်း အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နိုင်ပါသည်။

(၂) ထို အဓိဋ္ဌာန် ရက်အတွင်း တရား အာရုံကို အနှောင့်အယှက် ဖြစ်စေမည့် လူမှုကိစ္စ၊ ရပ်ရွာကိစ္စများမပေါ်စေရန် ကြိုတင်စီမံချက်ချပြီး ပြီးစီးအောင် ဆောင်ရွက် ထားရန်လည်း လိုအပ်လှပါသည်။

(၃) အဓိဋ္ဌာန်ရက်အတွင်း သားငါးစားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၍ ဟင်းသီး ဟင်းရွက် သစ်သီးဝလံကိုသာ စားသုံး၍ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရမည်။

(၄) အဓိဋ္ဌာန် ရက်အတွင်း စောင့်ထိန်းသော သီလသည် စင်ကြယ်သော အဓိသီလဖြစ်ရမည်။ ငါးပါးဖြစ်စေ ရှစ်ပါးဖြစ်စေ စောင့်ရိုး စောင့်စဉ် ဝတ်ကြေ တာန်းကြေ စောင့်နည်းမျိုး မဖြစ်ရဘဲ စင်ကြယ်အောင် စောင့်သော သီလဝိသုဒ္ဓိ စောင့်နည်းမျိုးဖြင့် စောင့်ရမည်။

(၅) ပရိတ်တော် မရွတ်မီ ဘုရားအာရုံပြုမည်ဟု စိတ်ဆုံးသည်နှင့် တပြိုင်နက် ပရိတ်တော် (၁၁)သုတ်၏ ရှေ့ခန်းက ပြဆိုခဲ့သော ခန္ဓာကိုယ်စင်ကြယ်မှု၊ နေရာ - သန့်ပြန့်မှုတို့နှင့် အညီ ထိုင်၍ ဘုရားအာရုံပြုရမည်။

(၆) ဘုရားရှိခိုးပြီးလျှင် နတ်များအား ပင့်ဖိတ်၍ မိမိရှေ့ထားပြီး ဗုဒ္ဓမန္တန်ပရိတ်တော်များကို သံနေသံထား မှန်ကန်စွာဖြင့် အလေး အလျော့ အပေါ့ အပြင်း သာယာနာပျော်ဖွယ်ဖြစ်အောင် လေးစား ကြည်ညိုစွာ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ရမည်။

(၇) ပရိတ်တော်ဗုဒ္ဓမန္တန်များ ရွတ်ဆိုပွားများပြီးပါက မိမိအိမ်သူအိမ်သားများနှင့်တကွ ပရိတ်တော်နာ ပင့်ဖိတ် ထားသော စကြဝဠာတိုက်တစ်သောင်းမှ နတ်

ပြဟ္မာများ၊ ၃၁-ဘုံကျင်လည်ကုန်သော ဝေနေယျတို့အား အမျှပေးဝေရမည်။

(၈) မိမိ၏ကောင်းမှုပုညဖို့ဘာဂကိုအမျှပေးဝေ ပြီးသည်နှင့် တပြိုင်နက် မှန် မြတ် လှ စွာ သော နိဗ္ဗာန် ဆုကို တောင်းယူ၍ နိဗ္ဗာန်မရမီ တောင့်တသော ဆုတစ်ခု အဖြစ် မိမိနှင့် တကွ သတ္တဝါများပါ ဆက်နွယ် အကျိုးရှိစေသောဆုတစ်ခုကိုအဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် တောင်း ဆိုနိုင်ပါသည်။ ။(ဆိုလိုသည်မှာ တစ်ဦးကောင်း တစ်ယောက်ကောင်း ဆုမဖြစ်ရန် မိမိလိုသောဆုကို လည်းကောင်း ထိုအတိုင်းလည်း ဤသတ္တဝါများ အတွက် တောင်းဟု ဆိုလိုပါသည်။)

ဥပမာ။ ။မိမိမှာ စွဲကပ်နေသောရောဂါ ပျောက်ပါစေ၊ ထိုနည်းတူစွာ ကျန်ခုနစ်ရက်သားသမီးအပေါင်း ထိုရောဂါမျိုး ကင်းပါစေဟု အဓိဋ္ဌာန် ဆုတောင်းနိုင်သည်။ မိမိ၏ လုပ်ငန်း သော် လည်း ကောင်း၊ ရာ ထူး ဌာနန္တရ သော် လည်း ကောင်း အဓိဋ္ဌာန်ပြုပါက "မိမိ၏ နေရာဌာန တိုးတက်အောင်မြင်ပါစေ၊ ထိုနည်းတူစွာ ကျန် ခုနစ်ရက်သားသမီးများလည်း တိုးတက် အောင်မြင်ပါစေ"ဟု အဓိဋ္ဌာန် ပြုရသည်။

(၉) ထိုအဓိဋ္ဌာန်ပြု ဆုတောင်းပြီးနောက် ပင့်ဖိတ် ထား သော စကြဝဠာ တိုက်တစ်သောင်းမှ နတ်,ဗြဟ္မာ

များအား မိမိတို့စံရာ ဘုံဗိမာန်သို့ ပြန်လည်ကြွမြန်းနိုင်ပါကြောင်း အခွင့်ပြု၍ နတ်ပို့ စာတန်းတော်ကို ရွတ်ဆိုကြရပါသည်။

ဤနည်းသည် ရှေးဆရာမြတ်တို့ ကျင့်ကြံမှုများ အစဉ်အလာ ပြုထားကြသောနည်း ဖြစ်ပါသည်။ ဆုတောင်းရာတွင် မိမိတစ်ဦးတည်း ကိစ္စသာမက ကျန်ဝန်စရိုက်သားသပီးတို့ပါ ကိစ္စအောင်မြင်ရာ အောင်မြင်ကြောင်း ဆုတောင်းပေးသည်မှာ "လူလိုမှ နတ်လို၊ နတ်လိုမှ ဂြိုဟ်မ" ဆိုသော ရှေးပညာရှိများ စကားနှင့် အညီ ဖြစ်ပါသည်။

မွေခကြာသုတ်နှင့် အနတ္တလက္ခဏသုတ် ဖြစ်ပေါ်လာပုံ

မြတ်စွာဘုရား သခင်သည် သဗ္ဗညုတ ရွှေဉာဏ်တော်ကို ရ၍ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူပြီးနောက် မိမိ တရားထူး ဟော စဉ်က ဦးစွာ တွေ့ရသော ကမ္မဋ္ဌာန်း ဆရာများ ဖြစ်ကြသော အာဠာရ ရသေ့နှင့် ဥဒက ရသေ့တို့အား တရားဦး ဟောကြားရန် ကြံစည်ကြည့်တော်မူရာ ဗြဟ္မာ့ဘုံသို့ ပြောင်းရွှေ့ရောက်ရှိနေကြောင်း သိရှိရသဖြင့် ဒုတိယ အလုပ်အကျွေး ပြုခဲ့သော ပဉ္စဝဂ္ဂီ ငါးဦးထံ ကြွလာလေတော့သည်။

ဘုရားအလောင်းတော် အစာမစားဘဲ ဒုက္ကရစရိယာကျင့်နေရာမှ အာဟာရ ပြန်စားသဖြင့် ဘုရား မဖြစ်နိုင်တော့ဘူးဟု အားလျော့ သွားခဲ့သော ပဉ္စဝဂ္ဂီငါးဦးမှာ ဘုရားအလောင်းတော် ဒီတာဆီလာလျှင် မြင်ပင်မြင်ရသော်လည်း ခရီးဦးကိုမပြုစတမ်းဟု ညှိနှိုင်းထားခဲ့ကြသော်လည်း ဘုရားရှင်၏ ဘုန်းတန်ခိုးတော် အနန္တကြောင့် ကြွလာသောအခါ နေရာမှ အားလုံး ထကြပြီး သပိတ်သယ်သူသယ်၊ ခြေဆေးသူဆေးနှင့် ခရီးဦးကို ပြုစုကြသည်။ ဘုရားရှင်ကလည်း ပထမဆုံးသော တရားဦး ဒေသနာဖြစ်သည့် ဓမ္မစကြာနှင့်အနတ္တလက္ခဏသုတ်တော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

၁၆ - ဓမ္မစကြာအမွှန်းပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဓမ္မစကြာအမွှန်း

(က) ဘိက္ခူနံ ပဉ္စဝဂ္ဂိနံ၊
ဣသိပတန နာမကေ။
မိဂဒါယေ ဓမ္မဝရံ၊
ယံ တံ နိဗ္ဗာနပါပကံ။

(ခ) သဟမ္ပတိ နာမကေန၊
မဟာဗြဟ္မေန ယာစိတော။
စတုသစ္စံ ပကာသေန္တော၊
လောကနာထော အဒေသယိ။

(ဂ) နန္ဒိတံ သဗ္ဗဒေဝေဟိ၊
သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသာဓကံ။
သဗ္ဗလောက ဟိတတ္ထာယ၊
ဓမ္မစက္ကံ ဘဏာမ ဟေ။

၁။ ဓမ္မစကြာနိဒါန်း

ဝေဝံ မေ သုတံ–

ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ ဗာရာဏသိယံ ဝိဟရတိ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ။

တတြ ခေါ ဘဂဝါ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ ဘိက္ခူ အာမန္တေသိ–

၂ – အယုတ်တရား နှစ်ပါး

ဒွေ မေ ဘိက္ခဝေ အန္တာ ပဗ္ဗဇိတေန န သေဝိတဗ္ဗာ။

ကတမေ ဒွေ–

ယော စာယံ ကာမေသု ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂေါ ဟီနော ဂမ္မော ပေါထုဇ္ဇနိကော အနရိယော အနတ္ထ-သံဟိတော၊

ယော စာယံ အတ္တကိလမထာနုယောဂေါ ဒုက္ခော အနရိယော အနတ္ထသံဟိတော။

၃- အလယ်အလတ် အကျင့်တရား

ဧတေ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဥဘော အန္တေ အနုပဂမ္မ မဇ္ဈိမာ ပဋိပဒါ တထာဂတေန အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ စက္ခုကရဏီ ဉာဏကရဏီ ဥပသမာယ အဘိညာယ သမ္ဗောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။

ကတမာ စ သာ ဘိက္ခဝေ မဇ္ဈိမာ ပဋိပဒါ တထာဂတေန အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ စက္ခုကရဏီ ဉာဏကရဏီ ဥပသမာယ အဘိညာယ သမ္ဗောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။

အယမေဝ အရိယော အဋ္ဌင်္ဂိကော မဂ္ဂေါ။

သေယျထိဒံ=

သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တော သမ္မာအာဇီဝေါ သမ္မာဝါယာမော သမ္မာသတိ သမ္မာသမာဓိ၊
အယံ ခေါ သာ ဘိက္ခဝေ မဇ္ဈိမာ ပဋိပဒါ တထာဂတေန အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ စက္ခုကရဏီ ဉာဏကရဏီ ဥပသမာယ အဘိညာယ သမ္ဗောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။

၄- ဒုက္ခသစ္စာ

ဣဒံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ။

ဇာတိပိ ဒုက္ခာ၊ ဇရာပိ ဒုက္ခာ၊ ဗျာဓိပိ ဒုက္ခော၊ မရဏံပိ ဒုက္ခံ၊ အပ္ပိယေဟိ သမ္ပယောဂေါ ဒုက္ခော၊ ပိယေဟိ ဝိပ္ပယောဂေါ ဒုက္ခော၊ ယံပိစ္ဆံ န လဘတိ၊ တံပိ ဒုက္ခံ၊ သံခိတ္တေန ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ ဒုက္ခာ။

၅- သမုဒယသစ္စာ

ဣဒံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခသမုဒယံ အရိယသစ္စံ။

ယာယံ တဏှာ ပေါနောဗ္ဘဝိကာ နန္ဒီရာဂသဟဂတာ တတြတတြာဘိနန္ဒိနီ။

သေယျထိဒံ-

ကာမတဏှာ ဘဝတဏှာ ဝိဘဝတဏှာ။

၆- နိရောဓသစ္စာ

ဣဒံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စံ။

ယော တဿာယေဝ တဏှာယ အသေသဝိရာဂနိရောဓော စာဂေါ ပဋိနိဿဂ္ဂေါ မုတ္တိ အနာလယော။

၇- မဂ္ဂသစ္စာ

ဣဒံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါ အရိယသစ္စံ

အယမေဝ အရိယော အဋ္ဌင်္ဂိကော မဂ္ဂေါ။

သေယျထိဒံ-

သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တော သမ္မာအာဇီဝေါ သမ္မာဝါယာမော သမ္မာသတိ သမ္မာသမာဓိ။

၈- ဒုက္ခသစ္စာ၌ သစ္စဉာဏ်

“ဣဒံ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စ”န္တိမေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခုံ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၉- ဒုက္ခသစ္စာ၌ ကိစ္စဉာဏ်

“တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ ပရိညေယျ”န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခုံ ဥဒပါဒိ၊

ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၁၀—ဒုက္ခသစ္စာ၌ ကတဉာဏ်

''တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ ပရိညာတ''န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခုံ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၁၁—သမုဒယသစ္စာ၌ သစ္စဉာဏ်

''ဣဒံ ဒုက္ခသမုဒယံ အရိယသစ္စ''န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခုံ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၁၂—သမုဒယသစ္စာ၌ ကိစ္စဉာဏ်

''တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခသမုဒယံ အရိယသစ္စံ ပဟာတဗ္ဗ''န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခုံ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၁၃—သမုဒယသစ္စာ၌ ကတဉာဏ်

''တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခသမုဒယံ အရိယသစ္စံ ပဟီန''န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခုံ ဥဒပါဒိ၊

ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၁၄—နိရောဓသစ္စာ၌ သစ္စဉာဏ်

“ဣဒံ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စ”န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခုံ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၁၅—နိရောဓသစ္စာ၌ ကိစ္စဉာဏ်

“တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စံ သစ္ဆိကာတဗ္ဗ”န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခုံ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၁၆—နိရောဓသစ္စာ၌ ကတဉာဏ်

“တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စံ သစ္ဆိကတ”န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခုံ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၁၇—မဂ္ဂသစ္စာ၌ သစ္စဉာဏ်

“ဣဒံ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါ အရိယသစ္စ”န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခုံ ဥဒပါဒိ၊

ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၁၈—မဂ္ဂသစ္စာ၌ ကိစ္စဉာဏ်

"တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါ အရိယသစ္စံ ဘာဝေတဗ္ဗ"န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခုံ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၁၉—မဂ္ဂသစ္စာ၌ ကတဉာဏ်

"တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါ အရိယသစ္စံ ဘာဝိတ"န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခုံ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

၂၀—ရှေးက ဘုရားဖြစ်ကြောင်းဝန်မခံခဲ့ပုံ

ယာဝကီဝဉ္စ မေ ဘိက္ခဝေ ဣမေသု စတူသု အရိယသစ္စေသု ဧဝံ တိပရိဝဋ္ဋံ ဒွါဒသာကာရံ ယထာဘူတံ ဉာဏ ဒဿနံ န သုဝိသုဒ္ဓံ အဟောသိ။

နေဝ တာဝါဟံ ဘိက္ခဝေ သဒေဝကေ လောကေ သမာရကေ သဗြဟ္မကေ သဿမဏဗြာဟ္မဏိယာ ပဇာယ

သဒေဝမနုဿာယ "အနုတ္တရံ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ" တိ ပစ္စညာသိံ။

၂၁—ယခုမှဘုရားဖြစ်ကြောင်းဝန်ခံပုံ

ယတော စ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဣမေသု စတူသု အရိယသစ္စေသု ဧဝံ တိပရိဝဋ္ဋံ ဒွါဒသာကာရံ ယထာဘူတံ ဉာဏ ဒဿနံ သုဝိသုဒ္ဓံ အဟောသိ။

အထာဟံ ဘိက္ခဝေ သဒေဝကေ လောကေ သမာရကေ သဗြဟ္မကေ သဿမဏဗြာဟ္မဏိယာ ပဇာယ သဒေဝမနုဿာယ "အနုတ္တရံ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ"တိ ပစ္စညာသိံ။

၂၂—ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ဖြင့်သိမြင်ပုံ

ဉာဏဉ္စ ပန မေ ဒဿနံ ဥဒပါဒိ "အကုပ္ပါ မေ ဝိမုတ္တိ၊ အယမန္တိမာ ဇာတိ၊ နတ္ထိ ဒါနိ ပုနဗ္ဘဝေါ"တိ။

၂၃—ပဉ္စဝဂ္ဂီရဟန်းတို့တရားနှစ်သက်ကြပုံ

ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ။

အတ္တမနာ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ ဘိက္ခူ ဘဂဝတော ဘာသိတံ အဘိနန္ဒုန္တိ။

၂၄—အရှင်ကောဏ္ဍည သောတာပန်ဖြစ်ပုံ

ဣမသ္မိံ စ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိံ ဘညမာနေ အာယ သ္မတော ကောဏ္ဍညဿ ဝိရဇံ ဝီတမလံ ဓမ္မစက္ခုံ ဥဒပါဒိ "ယံကိဉ္စိ သမုဒယဓမ္မံ၊ သဗ္ဗံ တံ နိရောဓ ဓမ္မ"န္တိ။

နတ်ဗြဟ္မာတို့ ကောင်းချီးပေးပုံ

ပဝတ္တိတေ စ ပန ဘဂဝတာ ဓမ္မစက္ကေ ဘုမ္မာ ဒေဝါ သဒ္ဒ-မနုဿာဝေသုံ "ဧတံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသိယံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ သမဏေန ဝါ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ဗြဟ္မုနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိ"န္တိ။

ဘုမ္မာနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဒံ သုတွာ စာတုမဟာရာဇိကာ ဒေဝါ သဒ္ဒမနုဿာဝေသုံ "ဧတံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသိယံ ဣသိ-ပတနေ မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ သမဏေန ဝါ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ဗြဟ္မုနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိ"န္တိ။

စာတုမဟာရာဇိကာနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဒံ သုတွာ တာဝတိံသာ ဒေဝါ သဒ္ဒမနုဿာဝေသုံ "ဧတံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသိယံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ အပ္ပဋိ ဝတ္တိယံ သမဏေန ဝါ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ဗြဟ္မုနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိ"န္တိ။

တာဝတိံသာနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဒံ သုတွာ ယာမာ ဒေဝါ သဒ္ဒမနုဿာဝေသုံ “ဧတံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသိယံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ သမဏေန ဝါ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ဗြဟ္မုနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိံ”တိ။

ယာမာနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဒံ သုတွာ တုသိတာ ဒေဝါ သဒ္ဒမနုဿာဝေသုံ “ဧတံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသိယံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ သမဏေန ဝါ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ဗြဟ္မုနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိံ”တိ။

တုသိတာနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဒံ သုတွာ နိမ္မာနရတီ ဒေဝါ သဒ္ဒမနုဿာဝေသုံ “ဧတံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသိယံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ သမဏေန ဝါ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ဗြဟ္မုနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိံ”တိ။

နိမ္မာနရတီနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဒံ သုတွာ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီ ဒေဝါ သဒ္ဒမနုဿာဝေသုံ “ဧတံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသိယံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ သမဏေန ဝါ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ဗြဟ္မုနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိံ”တိ။

ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဒံ သုတွာ ဗြဟ္မကာယိကာ ဒေဝါ သဒ္ဒမနုဿာဝေသုံ “ဧတံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏ-

သိယံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ သမဏေန ဝါ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ဗြဟ္မုနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိံ"တိ။

ဣတိဟ တေန ခဏေန တေန လယေန တေန မုဟုတ္တေန ယာဝ ဗြဟ္မလောကာ သဒ္ဒေါ အဗ္ဘုဂ္ဂစ္ဆိ။

၂၆–တစ်သောင်းသောလောကဓာတ်တုန်လှုပ်ပုံ

အယဉ္စ ဒသသဟဿိလောကဓာတု သံကမ္ပိ သမ္ပကမ္ပိ သမ္ပဝေဓိ။

၂၇–အရောင်အလင်းဖြစ်ပေါ်လာပုံ

အပ္ပမာဏော စ ဥဠာရော ဩဘာသော လောကေ ပါတုရဟောသိ အတိက္ကမ္မ ဒေဝါနံ ဒေဝါနုဘာဝန္တိ။

၂၈–မြတ်စွာဘုရား ဥဒါန်းကျူးပုံ

အထ ခေါ ဘဂဝါ ဣမံ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိ "အညာသိ ဝတ ဘော ကောဏ္ဍညော၊ အညာသိ ဝတ ဘော ကောဏ္ဍညော"တိ။

ဣတိဟိဒံ အာယသ္မတော ကောဏ္ဍညဿ အညာသိ ကောဏ္ဍညောတွေဝ နာမံ အဟောသိ။

၂၉—အညာသိကောဏ္ဍည ရှင်ရဟန်းဖြစ်ပုံ

အထ ခေါ အာယသ္မာ အညာသိ ကောဏ္ဍညော ဒိဋ္ဌဓမ္မော ပတ္တဓမ္မော ဝိဒိတဓမ္မော ပရိယောဂါဠှဓမ္မော တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆော ဝိဂတကထံကထော ဝေသာရဇ္ဇပ္ပတ္တော အပရပ္ပစ္စယော သတ္ထုသာသနေ ဘဂဝန္တံ ဧတဒဝေါစ။

“လဘေယျာဟံ ဘန္တေ ဘဂဝတော သန္တိကေ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ လဘေယျံ ဥပသမ္ပဒ”န္တိ။

၃၀-ဧဟိဘိက္ခု ရဟန်းအဖြစ်ရပုံ

“ဧဟိ ဘိက္ခူ”တိ ဘဂဝါ အဝေါစ သွာက္ခာတော ဓမ္မော၊ စရ ဗြဟ္မစရိယံ သမ္မာ ဒုက္ခဿ အန္တကိရိယာယာတိ။ သာဝ တဿ အာယသ္မတော ဥပသမ္ပဒါ အဟောသိတိ။

ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၁၇။ အနန္တလက္ခဏသုတ် ပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

အနတ္တလက္ခဏသုတ်အမွန်း

(က) ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တေတွာ၊
အာသဠှိယံ ဟိ ပုဏ္ဏမေ။
နဂရေ ဗာရာဏသိယံ၊
ဣသိပတနဝှယေ ဝနေ။

(ခ) ပါပေတွာဒိ ဖလံ နေသံ၊
အနုက္ကမေန ဒေသယိ။
ယံ တံ ပဉ္စသ ပဉ္စမျံ၊
ဝိမုတ္တတ္ထံ ဘဏာမ ဟေ။

၁—အနတ္တလက္ခဏသုတ် နိဒါန်း

ဧဝံ မေ သုတံ—

ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ ဗာရာဏသိယံ ဝိဟရတိ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ။

တတြ ခေါ ဘဂဝါ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ ဘိက္ခူ အာမန္တေသိ "ဘိက္ခဝေါ"တိ။

"ဘဒ္ဒန္တေ"တိ တေ ဘိက္ခူ ဘဂဝတော ပစ္စဿောသုံ။ ဘဂဝါ ဧတဒဝေါစ—

၂—ရူပက္ခန္ဓာ အနတ္တဖြစ်ပုံ

ရူပံ ဘိက္ခဝေ အနတ္တာ။

ရူပဉ္စ ဟိဒံ ဘိက္ခဝေ အတ္တာ အဘဝိဿ၊ နယိဒံ ရူပံ အာဗာဓာယ သံဝတ္တေယျ။

လဗ္ဘေထ စ ရူပေ "ဧဝံ မေ ရူပံ ဟောတု၊ ဧဝံ မေ ရူပံ မာ အဟောသီ"တိ။

ယသ္မာ စ ခေါ ဘိက္ခဝေ ရူပံ အနတ္တာ၊ တသ္မာ ရူပံ အာဗာဓာယ သံဝတ္တတိ။

န စ လဗ္ဘတိ ရူပေ "ဧဝံ မေ ရူပံ ဟောတု၊ ဧဝံ မေ ရူပံ မာ အဟောသီ"တိ။

၃—ဝေဒနာက္ခန္ဓာ အနတ္တဖြစ်ပုံ

ဝေဒနာ အနတ္တာ။

ဝေဒနာ စ ဟိဒံ ဘိက္ခဝေ အတ္တာ အဘဝိဿ၊ နယိဒံ ဝေဒနာ အာဗာဓာယ သံဝတ္တေယျ။

လဗ္ဘတိ စ ဝေဒနာယ“ဧဝံ မေ ဝေဒနာ ဟောတု၊ ဧဝံ မေ ဝေဒနာ မာ အဟောသီ”တိ

ယသ္မာ စ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဝေဒနာ အနတ္တာ၊ တသ္မာ ဝေဒနာ အာဗာဓာယ သံဝတ္တတိ။

န စ လဗ္ဘတိ ဝေဒနာယ“ဧဝံ မေ ဝေဒနာ ဟောတု၊ ဧဝံ မေ ဝေဒနာ မာ အဟောသီ”တိ။

၄—သညာက္ခန္ဓာ အနတ္တဖြစ်ပုံ

သညာ အနတ္တာ။

သညာ စ ဟိဒံ ဘိက္ခဝေ အတ္တာ အဘဝိဿ၊ နယိဒံ သညာ အာဗာဓာယ သံဝတ္တေယျ။

လဗ္ဘေထ စ သညာယ“ဧဝံ မေ သညာ ဟောတု၊ ဧဝံ မေ သညာ မာ အဟောသီ”တိ။

ယသ္မာ စ ခေါ ဘိက္ခဝေ သညာ အနတ္တာ၊ တသ္မာ သညာ အာဗာဓာယ သံဝတ္တတိ။

န စ လဗ္ဘတိ သညာယ “ဧဝံ မေ သညာ ဟောတု၊ ဧဝံ မေ သညာ မာ အဟောသီ”တိ။

၅—သင်္ခါရက္ခန္ဓာ အနတ္တဖြစ်ပုံ

သင်္ခါရာ အနတ္တာ။

သင်္ခါရာ စ ဟိဒံ ဘိက္ခဝေ အတ္တာ အဘဝိဿံသု၊ နယိဒံ သင်္ခါရာ အာဗာဓာယ သံဝတ္တေယျုံ။

လဗ္ဘေထ စ သင်္ခါရေသု “ဧဝံ မေ သင်္ခါရာ ဟောန္တု၊ ဧဝံ မေ သင်္ခါရာ မာ အဟေသု”န္တိ။

ယသ္မာ စ ခေါ ဘိက္ခဝေ သင်္ခါရာ အနတ္တာ၊ တသ္မာ သင်္ခါရာ အာဗာဓာယ သံဝတ္တန္တိ။

န စ လဗ္ဘတိ သင်္ခါရေသု “ဧဝံ မေ သင်္ခါရာ ဟောန္တု၊ ဧဝံ မေ သင်္ခါရာ မာ အဟေသု”န္တိ။

၆–ဝိညာဏက္ခန္ဓာ အနတ္တဖြစ်ပုံ

ဝိညာဏံ အနတ္တာ။

ဝိညာဏဉ္စ ဟိဒံ ဘိက္ခဝေ အတ္တာ အဘဝိဿ၊ နယိဒံ ဝိညာဏံ အာဗာဓာယ သံဝတ္တေယျ။

လဗ္ဘေထ စ ဝိညာဏေ “ဧဝံ မေ ဝိညာဏံ ဟောတု၊ ဧဝံ မေ ဝိညာဏံ မာ အဟောသီ”တိ။

ယသ္မာ စ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဝိညာဏံ အနတ္တာ၊ တသ္မာ ဝိညာဏံ အာဗာဓာယ သံဝတ္တတိ။

န စ လဗ္ဘတိ ဝိညာဏေ “ဧဝံ မေ ဝိညာဏံ ဟောတု၊ ဧဝံ မေ ဝိညာဏံ မာ အဟောသီ”တိ။

၇—ရူပက္ခန္ဓာ၌ လက္ခဏာရေးသုံးပါး

တံ ကိံ မညထ ဘိက္ခဝေ—

ရူပံ နိစ္စံ ဝါ အနိစ္စံ ဝါတိ။

အနိစ္စံ ဘန္တေ။

ယံ ပနာနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ ဝါ တံ သုခံ ဝါတိ။

ဒုက္ခံ ဘန္တေ။

ယံ ပနာနိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ကလ္လံ နု တံ သမနု-
ပဿိတုံ "ဧတံ မမ၊ ဧသောဟမသ္မိ၊ ဧသော မေ အတ္တာ"တိ။

နော ဟေတံ ဘန္တေ။

၈—နာမက္ခန္ဓာလေးပါး၌ လက္ခဏာရေးသုံးပါး

ဝေဒနာ နိစ္စာ ဝါ အနိစ္စာ ဝါတိ။

အနိစ္စာ ဘန္တေ။

ယံ ပနာနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ ဝါ တံ သုခံ ဝါတိ။

ဒုက္ခံ ဘန္တေ။

ယံ ပနာနိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ကလ္လံ နု တံ သမနု-
ပဿိတုံ "ဧတံ မမ၊ ဧသောဟမသ္မိ၊ ဧသော မေ အတ္တာ"တိ။

နော ဟေတံ ဘန္တေ။

သညာ နိစ္စာ ဝါ အနိစ္စာ ဝါတိ။

အနိစ္စာ ဘန္တေ။

ယံ ပနာနိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝါ တံ သုခံ ဝါတိ။

ဒုက္ခံ ဘန္တေ။

ယံ ပနာနိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ကလ္လံ နု တံ သမနု-ပဿိတုံ "ဧတံ မမ၊ ဧသောဟမသ္မိ၊ ဧသော မေ အတ္တာ"တိ။

နော ဟေတံ ဘန္တေ။

သင်္ခါရာ နိစ္စာ ဝါ အနိစ္စာ ဝါတိ။

အနိစ္စာ ဘန္တေ။

ယံ ပနာနိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝါ တံ သုခံ ဝါတိ။

ဒုက္ခံ ဘန္တေ။

ယံ ပနာနိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ကလ္လံ နု တံ သမနု-ပဿိတုံ "ဧတံ မမ၊ ဧသောဟမသ္မိ၊ ဧသော မေ အတ္တာ"တိ။

နော ဟေတံ ဘန္တေ။

ဝိညာဏံ နိစ္စံ ဝါ အနိစ္စံ ဝါတိ။

အနိစ္စံ ဘန္တေ။

ယံ ပနာနိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝါ တံ သုခံ ဝါတိ။

ဒုက္ခံ ဘန္တေ။

ယံ ပနာစ္စံ ဒုက္ခံ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ကလ္လံ နု တံ သမနု-ပဿိတုံ "ဧတံ မမ၊ ဧသောဟမသ္မိ၊ ဧသော မေ အတ္တာ"တိ။ နော ဟေတံ ဘန္တေ။

၉—ရုပ်တရားကို တဏှာ, မာန, ဒိဋ္ဌိဂါဟတို့ဖြင့် မရှုကြည့်အပ်ပုံ

တသ္မာ တိဟ ဘိက္ခဝေ ယံ ကိဉ္စိ ရူပံ အတီတာနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နံ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ, ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ, ဩဠာရိကံ ဝါ, သုခုမံ ဝါ, ဟီနံ ဝါ, ပဏီတံ ဝါ, ယံ ဒူရေ သန္တိကေ ဝါ၊ သဗ္ဗံ ရူပံ "နေတံ မမ၊ နေသောဟမသ္မိ၊ န မေသော အတ္တာ"တိ ဧဝမေတံ ယထာဘူတံ သမ္မပ္ပညာယ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

၁၀—ဝေဒနာတရားကို တဏှာ, မာန, ဒိဋ္ဌိဂါဟတို့ဖြင့် မရှုကြည့်အပ်ပုံ

ယာ ကာစိ ဝေဒနာ အတီတာနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နာ အဇ္ဈတ္တာ ဝါ, ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ, ဩဠာရိကာ ဝါ, သုခုမာ ဝါ, ဟီနာ ဝါ, ပဏီတာ ဝါ, ယာ ဒူရေ သန္တိကေ ဝါ၊ သဗ္ဗာ ဝေဒနာ "နေတံ မမ၊ နေသောဟမသ္မိ၊ န မေသော အတ္တာ"တိ ဧဝမေတံ ယထာဘူတံ သမ္မပ္ပညာယ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

၁၁—သညာတရားကို တဏှာ, မာန, ဒိဋ္ဌိဂါဟ တို့ဖြင့် မရှုကြည့်အပ်ပုံ

ယာ ကာစိ သညာ အတီတာနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နာ အဇ္ဈတ္တာ ဝါ, ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ, ဩဠာရိကာ ဝါ, သုခုမာ ဝါ, ဟီနာ ဝါ, ပဏီတာ ဝါ, ယာ ဒူရေ သန္တိကေ ဝါ၊ သဗ္ဗာ သညာ "နေတံ မမ၊ နေသောဟမသ္မိ၊ န မေသော အတ္တာ"တိ ဧဝမေတံ ယထာဘူတံ သမ္မပ္ပညာယ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

၁၂—သင်္ခါရတရားကို တဏှာ, မာန, ဒိဋ္ဌိဂါဟ တို့ဖြင့် မရှုကြည့်အပ်ပုံ

ယေ ကေစိ သင်္ခါရာ အတီတာနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နာ အဇ္ဈတ္တာ ဝါ, ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ, ဩဠာရိကာ ဝါ, သုခုမာ ဝါ, ဟီနာ ဝါ, ပဏီတာ ဝါ, ယေ ဒူရေ သန္တိကေ ဝါ၊ သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ "နေတံ မမ၊ နေသောဟမသ္မိ၊ န မေသော အတ္တာ"တိ ဧဝမေတံ ယထာဘူတံ သမ္မပ္ပညာယ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

၁၃—ဝိညာဉ်တရားကို တဏှာ, မာန, ဒိဋ္ဌိဂါဟ တို့ဖြင့် မရှုကြည့်အပ်ပုံ

ယံ ကိဉ္စိ ဝိညာဏံ အတီတာနာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နံ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ, ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ, ဩဠာရိကံ ဝါ, သုခုမံ ဝါ, ဟီနံ ဝါ, ပဏီတံ ဝါ, ယံ ဒူရေ သန္တိကေ ဝါ၊ သဗ္ဗံ ဝိညာဏံ "နေတံ မမ၊

နေသောဟမသ္မိ၊ န မေသော အတ္တာ''တိ ဧဝမေတံ ယထာဘူတံ သမ္မပ္ပညာယ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

၁၄—နိဗ္ဗိန္ဒဉာဏ်မှစ၍ မဂ်ကိစ္စ တစ်ဆယ့်ခြောက်ချက် ဖြစ်ပုံ

ဧဝံ ပဿံ ဘိက္ခဝေ သုတဝါ အရိယသာဝကော ရူပသ္မိမ္ပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဝေဒနာယပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ သညာယပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ သင်္ခါရေသုပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဝိညာဏသ္မိမ္ပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ။

နိဗ္ဗိန္ဒံ ဝိရဇ္ဇတိ။
ဝိရာဂါ ဝိမုစ္စတိ။
ဝိမုတ္တသ္မိံ ဝိမုတ္တမိတိ ဉာဏံ ဟောတိ။
ခီဏာ ဇာတိ။
ဝုသိတံ ဗြဟ္မစရိယံ။
ကတံ ကရဏီယံ။
နာပရံ ဣတ္ထတ္တာယာတိ ပဇာနာတိ။

၁၅—ပဉ္စဝဂ္ဂီရဟန်းများ ရဟန္တာဖြစ်ပုံ

ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ၊ အတ္တမနာ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ ဘိက္ခူ ဘဂဝတော ဘာသိတံ အဘိနန္ဒုံ။

ဣမသ္မိံ စ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိံ ဘညမာနေ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာနံ ဘိက္ခူနံ အနုပါဒါယ အာသဝေဟိ စိတ္တာနိ ဝိမုစ္စိံသူတိ။

အနတ္တလက္ခဏသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

ဓမ္မစကြာနှင့် အနတ္တလက္ခဏာသုတ် ရွတ်ဖတ်ရခြင်း၏အကျိုး

ဓမ္မစကြာသုတ်နှင့်အနတ္တလက္ခဏာသုတ်တော်ကို နေ့စဉ်မပြတ် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ပါက လူနတ်ချစ်ခင် ကြည်ညိုခြင်း၊ သူတော်ကောင်းများနှင့် ကြုံတွေ့ရခြင်း၊ တရားထူး တရားမြတ်များကို နာယူခွင့် ကျင့်ခွင့်နှင့် ဆုံစည်းရခြင်း၊ လောကီမှုတွင် အပူမှား အမြင်မှားတို့မှ ကင်းစင်စေခြင်းစသော အကျိုးထူးများကို ရရှိနိုင်ပါသည်။

ပဌာန်း ၂၄-ပစ္စည်း ဖြစ်ရတော်ဥ

ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား သခင်သည် ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီးလျှင် နေရာ (၇) မျိုး ပြောင်းလဲ၍ စံမြန်းတော်မူသည်ကို သတ္တဌာနဟု အများသိကြလေသည်။ ထိုသတ္တဌာန စံနေတော်မူစဉ် ရတနာဃရစံအိမ်တော်အတွင်း၌ အလွန် ခက်ခဲ နက်နဲလှသော ပဌာန်းကျမ်းကြီးကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်တော်မူမှ ကိုယ်တော်မှ ခြောက်သွယ်သော ရောင်ခြည်တော်များ တပြိုင်တည်း ထွက်ပေါ် ကွန့်မြူး လာလေသည်။ ထို အချိန်မှ စ၍ ၂၄ ပစ္စည်း ပဌာန်းဒေသနာတော် စတင်ဖြစ်ပေါ် ရွတ်ဆိုပွားများခဲ့ကြလေသတည်း။

၁၈-ပဋ္ဌာန်းပါဠိတော်

—၀—

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ပစ္စယုဒ္ဒေသပါဠိ

ဟေတုပစ္စယော
အာရမ္မဏပစ္စယော
အဓိပတိပစ္စယော
အနန္တရပစ္စယော
သမနန္တရပစ္စယော
သဟဇာတပစ္စယော
အညမညပစ္စယော
နိဿယပစ္စယော
ဥပနိဿယပစ္စယော
ပုရေဇာတပစ္စယော
ပစ္ဆာဇာတပစ္စယော
အာသေဝနပစ္စယော
ကမ္မပစ္စယော

ဝိပါကပစ္စယော
အာဟာရပစ္စယော
ဣန္ဒြိယပစ္စယော
ဈာနပစ္စယော
မဂ္ဂပစ္စယော
သမ္ပယုတ္တပစ္စယော
ဝိပ္ပယုတ္တပစ္စယော
အတ္ထိပစ္စယော
နတ္ထိပစ္စယော
ဝိဂတပစ္စယော
အဝိဂတပစ္စယောတိ

မစ္စယုဒ္ဒေသော နိဋ္ဌိတော။

(ပဋ္ဌာန်း ၂၄-ပစ္စည်း အကျဉ်းပြီး၏)

.... ◯ ....

၁၉-ပဋ္ဌာန်းပစ္စယနိဒ္ဒေသပါဠိ

—၀—

၁—ဟေတုပစ္စယ

ဟေတုပစ္စယောတိ—

ဟေတူ ဟေတုသမ္ပယုတ္တကာနံ ဓမ္မာနံ တံသမုဋ္ဌာနာနဉ္စ ရူပါနံ ဟေတုပစ္စယေန ပစ္စယော။

၂—အာရမ္မဏပစ္စယ

အာရမ္မဏပစ္စယောတိ—

ရူပါယတနံ စက္ခုဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အာရမ္မဏပစ္စယေန ပစ္စယော။

သဒ္ဒါယတနံ သောတဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အာရမ္မဏပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဂန္ဓာယတနံ ဃာနဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အာရမ္မဏပစ္စယေန ပစ္စယော။

ရသာယတနံ ဇိဝှါဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အာရမ္မဏပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနံ ကာယဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာ-နဉ္စ ဓမ္မာနံ အာရမ္မဏပစ္စယေန ပစ္စယော။

ရူပါယတနံ သဒ္ဒါယတနံ ဂန္ဓာယတနံ ရသာယတနံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနံ မနောဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အာရမ္မဏပစ္စယေန ပစ္စယော။

သဗ္ဗေ ဓမ္မာ မနောဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အာရမ္မဏပစ္စယေန ပစ္စယော။

ယံ ယံ ဓမ္မံ အာရဗ္ဘ ယေ ယေ ဓမ္မာ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ စိတ္တစေတသိကာ ဓမ္မာ၊ တေ တေ ဓမ္မာ တေသံ တေသံ ဓမ္မာနံ အာရမ္မဏပစ္စယေန ပစ္စယော။

၃ — အဓိပတိပစ္စယော

အဓိပတိပစ္စယောတိ —

ဆန္ဒာဓိပတိ ဆန္ဒသမ္ပယုတ္တကာနံ ဓမ္မာနံ တံသမုဋ္ဌာနာနဉ္စ ရူပါနံ အဓိပတိပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဝီရိယာဓိပတိ ဝီရိယသမ္ပယုတ္တကာနံ ဓမ္မာနံ တံသမုဋ္ဌာနာနဉ္စ ရူပါနံ အဓိပတိပစ္စယေန ပစ္စယော။

စိတ္တာဓိပတိ စိတ္တသမ္ပယုတ္တကာနံ ဓမ္မာနံ တံသမုဋ္ဌာနာနဉ္စ ရူပါနံ အဓိပတိပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဝီမံသာဓိပတိ ဝီမံသသမ္ပယုတ္တကာနံ ဓမ္မာနံ တံသမုဋ္ဌာနာနဉ္စ ရူပါနံ အဓိပတိပစ္စယေန ပစ္စယော။

ယံ ယံ ဓမ္မံ ဂရုံ ကတွာ ယေ ယေ ဓမ္မာ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ စိတ္တစေတသိကာ ဓမ္မာ၊ တေ တေ ဓမ္မာ တေသံ တေသံ ဓမ္မာနံ အဓိပတိပစ္စယေန ပစ္စယော။

၄ — အနန္တရပစ္စယ

အနန္တရပစ္စယောတိ—

စက္ခုဝိညာဏဓာတု တံသမ္ပယုတ္တကာ စ ဓမ္မာ မနော—ဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

မနောဓာတု တံသမ္ပယုတ္တကာ စ ဓမ္မာ မနောဝိညာဏ—ဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

သောတဝိညာဏဓာတု တံသမ္ပယုတ္တကာ စ ဓမ္မာ မနော—ဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

မနောဓာတု တံသမ္ပယုတ္တကာ စ ဓမ္မာ မနောဝိညာဏ—ဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဃာနဝိညာဏဓာတု တံသမ္ပယုတ္တကာ စ ဓမ္မာ မနော—ဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

မနောဓာတု တံသမ္ပယုတ္တကာ စ ဓမ္မာ မနောဝိညာဏ—ဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဇိဝှါဝိညာဏဓာတု တံသမ္ပယုတ္တကာ စ ဓမ္မာ မနောဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

မနောဓာတု တံသမ္ပယုတ္တကာ စ ဓမ္မာ မနောဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ကာယဝိညာဏဓာတု တံသမ္ပယုတ္တကာ စ ဓမ္မာ မနောဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

မနောဓာတု တံသမ္ပယုတ္တကာ စ ဓမ္မာ မနောဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ ကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ ကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ အဗျာကတာနံ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ အကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ အကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ အဗျာကတာနံ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ အဗျာကတာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ အဗျာကတာနံ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ အဗျာကတာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ အဗျာကတာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ယေသံ ယေသံ ဓမ္မာနံ အနန္တရာ ယေ ယေ ဓမ္မာ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ စိတ္တစေတသိကာ ဓမ္မာ၊ တေ တေ ဓမ္မာ တေသံ တေသံ ဓမ္မာနံ အနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

၅–သမနန္တရပစ္စယ

သမနန္တရပစ္စယောတိ–

စက္ခုဝိညာဏဓာတု တံသမ္ပယုတ္တကာ စ ဓမ္မာ မနောဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

မနောဓာတု တံသမ္ပယုတ္တကာ စ ဓမ္မာ မနောဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

သောတဝိညာဏဓာတု တံသမ္ပယုတ္တကာ စ ဓမ္မာ မနော— ဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

မနောဓာတု တံသမ္ပယုတ္တကာ စ ဓမ္မာ မနောဝိညာဏ— ဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဃာနဝိညာဏဓာတု တံသမ္ပယုတ္တကာ စ ဓမ္မာ မနော— ဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

မနောဓာတု တံသမ္ပယုတ္တကာ စ ဓမ္မာ မနောဝိညာဏ— ဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဇိဝှါဝိညာဏဓာတု တံသမ္ပယုတ္တကာ စ ဓမ္မာ မနော— ဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

မနောဓာတု တံသမ္ပယုတ္တကာ စ ဓမ္မာ မနောဝိညာဏ— ဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ကာယဝိညာဏဓာတု တံသမ္ပယုတ္တကာ စ ဓမ္မာ မနော— ဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

မနောဓာတု တံသမ္ပယုတ္တကာ စ ဓမ္မာ မနောဝိညာဏ—
ဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ ကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ ကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ အဗျာကတာနံ ဓမ္မာနံ သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ အကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ အကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ အဗျာကတာနံ ဓမ္မာနံ သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ အဗျာကတာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ အဗျာကတာနံ ဓမ္မာနံ သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ အဗျာကတာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ အဗျာကတာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

ယေသံ ယေသံ ဓမ္မာနံ သမနန္တရာ ယေ ယေ ဓမ္မာ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ စိတ္တစေတသိကာ ဓမ္မာ၊ တေ တေ ဓမ္မာ တေသံ တေသံ ဓမ္မာနံ သမနန္တရပစ္စယေန ပစ္စယော။

၆—သဟဇာတပစ္စယ

သဟဇာတပစ္စယောတိ—

စတ္တာရော ခန္ဓာ အရူပိနော အညမညံ သဟဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

စတ္တာရော မဟာဘူတာ အညမညံ သဟဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဩက္ကန္တိက္ခဏေ နာမရူပံ အညမညံ သဟဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

စိတ္တစေတသိကာ ဓမ္မာ စိတ္တသမုဋ္ဌာနာနံ ရူပါနံ သဟဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

မဟာဘူတာ ဥပါဒါရူပါနံ သဟဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ရူပိနော ဓမ္မာ အရူပီနံ ဓမ္မာနံ ကိဉ္စိ ကာလေ သဟဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော၊ ကိဉ္စိ ကာလေ န သဟဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

၇—အညမညပစ္စယ

အညမညပစ္စယောတိ—

စတ္တာရော ခန္ဓာ အရူပိနော အညမညပစ္စယေန ပစ္စယော။

စတ္တာရော မဟာဘူတာ အညမညပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဩက္ကန္တိက္ခဏေ နာမရူပံ အညမညပစ္စယေန ပစ္စယော။

၈—နိဿယပစ္စယ

နိဿယပစ္စယောတိ—

စတ္တာရော ခန္ဓာ အရူပိနော အညမညံ နိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

စတ္တာရော မဟာဘူတာ အညမညံ နိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဩက္ကန္တိက္ခဏေ နာမရူပံ အညမညံ နိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

စိတ္တစေတသိကာ ဓမ္မာ စိတ္တသမုဋ္ဌာနာနံ ရူပါနံ နိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

မဟာဘူတာ ဥပါဒါရူပါနံ နိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

စက္ခာယတနံ စက္ခုဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ နိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

သောတာယတနံ သောတဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ နိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဃာနာယတနံ ဃာနဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ နိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဇိဝှါယကနံ ဇိဝှါဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ နိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

ကာယာယတနံ ကာယဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တ-ကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ နိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

ယံ ရူပံ နိဿာယ မနောဓာတု စ မနောဝိညာဏဓာတု စ ဝတ္တန္တိ၊ တံ ရူပံ မနောဓာတုယာ စ မနောဝိညာဏဓာတုယာ စ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ နိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

၉—ဥပနိဿယပစ္စယ

ဥပနိဿယပစ္စယောတိ—

ပုရိမာ ပုရိမာ ကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ဥပနိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ ကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ကေသဉ္စိ ဥပနိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ ကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ အဗျာကတာနံ ဓမ္မာနံ ဥပနိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ အကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ဥပနိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ အကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ကေသဉ္စိ ဥပနိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ အကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ အဗျာကတာနံ ဓမ္မာနံ ဥပနိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ အဗျာကတာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ အဗျာကတာနံ ဓမ္မာနံ ဥပနိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ အဗျာကတာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ဥပနိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ အဗျာကတာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ဥပနိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဥတုဘောဇနမ္ပိ ဥပနိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုဂ္ဂလောပိ ဥပနိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

သေနာသနမ္ပိ ဥပနိဿယပစ္စယေန ပစ္စယော။

၁၀—ပုရေဇာတပစ္စယ

ပုရေဇာတပစ္စယောတိ—

စက္ခာယတနံ စက္ခုဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

သောတာယတနံ သောတဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဃာနာယတနံ ဃာနဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဇိဝှါယတနံ ဇိဝှါဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ကာယာယတနံ ကာယဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ရူပါယတနံ စက္ခုဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

သဒ္ဒါယတနံ သောတဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဂန္ဓာယတနံ ဃာနဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ရသာယတနံ ဇိဝှါဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနံ ကာယဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ရူပါယတနံ သဒ္ဒါယတနံ ဂန္ဓာယတနံ ရသာယတနံ ဖော-ဋ္ဌဗ္ဗာယတနံ မနောဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ယံ ရူပံ နိဿာယ မနောဓာတု စ မနောဝိညာဏဓာတု စ ဝတ္တန္တိ၊ တံ ရူပံ မနောဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

မနောဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ ကိဉ္စိ ကာလေ ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော၊ ကိဉ္စိ ကာလေ န ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

၁၁—ပစ္ဆာဇာတ ပစ္စယ

ပစ္ဆာဇာတပစ္စယောတိ—

ပစ္ဆာဇာတာ စိတ္တစေတသိကာ ဓမ္မာ ပုရေဇာတဿ ဣမဿ ကာယဿ ပစ္ဆာဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော။

၁၂—အာသေဝနပစ္စယ

အာသေဝနပစ္စယောတိ—

ပုရိမာ ပုရိမာ ကုသလာ ဓမ္မာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ အာသေဝနပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ အကုသလာ စေမှာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ အကုသလာနံ စေမှာနံ အာသေဝနပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပုရိမာ ပုရိမာ ကြိယာဗျာကတာ စေမှာ ပစ္ဆိမာနံ ပစ္ဆိမာနံ ကြိယာဗျာကတာနံ စေမှာနံ အာသေဝနပစ္စယေန ပစ္စယော။

၁၃—ကမ္မပစ္စယ

ကမ္မပစ္စယောတိ—

ကုသလာကုသလံ ကမ္မံ ဝိပါကာနံ ခန္ဓာနံ ကဋတ္တာ စ ရူပါနံ ကမ္မပစ္စယေန ပစ္စယော။

စေတနာ သမ္ပယုတ္တကာနံ စေမှာနံ တံသမုဋ္ဌာနာနဉ္စ ရူပါနံ ကမ္မပစ္စယေန ပစ္စယော။

၁၄—ဝိပါကပစ္စယ

ဝိပါကပစ္စယောတိ—

ဝိပါကာ စတ္တာရော ခန္ဓာ အရူပိနော အညမညံ ဝိပါက—ပစ္စယေန ပစ္စယော။

၁၅—အာဟာရပစ္စယ

အာဟာရပစ္စယောတိ—

ကဗဠီကာရော အာဟာရော ဣမဿ ကာယဿ အာဟာရပစ္စယေန ပစ္စယော။

အရူပိနော အာဟာရာ သမ္ပယုတ္တကာနံ ဓမ္မာနံ တံသမုဋ္ဌာနာနဉ္စ ရူပါနံ အာဟာရပစ္စယေန ပစ္စယော။

၁၆—ဣန္ဒြိယပစ္စယ

ဣန္ဒြိယပစ္စယောတိ—

စက္ခုန္ဒြိယံ စက္ခုဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ ဣန္ဒြိယပစ္စယေန ပစ္စယော။

သောတိန္ဒြိယံ သောတဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ ဣန္ဒြိယပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဃာနိန္ဒြိယံ ဃာနဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ ဣန္ဒြိယပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဇိဝှိန္ဒြိယံ ဇိဝှါဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ ဣန္ဒြိယပစ္စယေန ပစ္စယော။

ကာယိန္ဒြိယံ ကာယဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ ဣန္ဒြိယပစ္စယေန ပစ္စယော။

ရူပဇီဝိတိန္ဒြိယံ ကဠတ္တာ ရူပါနံ ဣန္ဒြိယပစ္စယေန ပစ္စယော။

အရူပိနော ဣန္ဒြိယာ သမ္ပယုတ္တကာနံ ဓမ္မာနံ တံသမုဋ္ဌာနာနဉ္စ ရူပါနံ ဣန္ဒြိယပစ္စယေန ပစ္စယော။

၁၇—ဈာနပစ္စယ

ဈာနပစ္စယောတိ—

ဈာနင်္ဂါနိ ဈာနသမ္ပယုတ္တကာနံ ဓမ္မာနံ တံသမုဋ္ဌာနာနဉ္စ ရူပါနံ ဈာနပစ္စယေန ပစ္စယော။

၁၈—မဂ္ဂပစ္စယ

မဂ္ဂပစ္စယောတိ—

မဂ္ဂင်္ဂါနိ မဂ္ဂသမ္ပယုတ္တကာနံ ဓမ္မာနံ တံသမုဋ္ဌာနာနဉ္စ ရူပါနံ မဂ္ဂပစ္စယေန ပစ္စယော။

၁၉—သမ္ပယုတ္တပစ္စယ

သမ္ပယုတ္တပစ္စယောတိ—

စတ္တာရော ခန္ဓာ အရူပိနော အညမညံ သမ္ပယုတ္တပစ္စယေန ပစ္စယော။

၂၀—ဝိပ္ပယုတ္တပစ္စယ

ဝိပ္ပယုတ္တပစ္စယောတိ—

ရူပိနော ဓမ္မာ အရူပီနံ ဓမ္မာနံ ဝိပ္ပယုတ္တပစ္စယေန ပစ္စယော။

အရူပိနော ဓမ္မာ ရူပီနံ ဓမ္မာနံ ဝိပ္ပယုတ္တပစ္စယေန ပစ္စယော။

၂၁—အတ္ထိပစ္စယ

အတ္ထိပစ္စယောတိ—

စတ္တာရော ခန္ဓာ အရူပိနော အညမညံ အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။

စတ္တာရော မဟာဘူတာ အညမညံ အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဩက္ကန္တိက္ခဏေ နာမရူပံ အညမညံ အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။

စိတ္တစေတသိကာ ဓမ္မာ စိတ္တသမုဋ္ဌာနာနံ ရူပါနံ အတ္ထိ—ပစ္စယေန ပစ္စယော။

မဟာဘူတာ ဥပါဒါရူပါနံ အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။

စက္ခာယတနံ စက္ခုဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။

သောတာယတနံ သောတဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဃာနာယတနံ ဃာနဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဇိဝှါယတနံ ဇိဝှါဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။

ကာယာယတနံ ကာယဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။

ရူပါယတနံ စက္ခုဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။

သဒ္ဒါယတနံ သောတဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဂန္ဓာယတနံ ဃာနဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။

ရသာယတနံ ဇိဝှါဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနံ ကာယဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။

ရူပါယတနံ သဒ္ဒါယတနံ ဂန္ဓာယတနံ ရသာယတနံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနံ မနောဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။

ယံ ရူပံ နိဿာယ မနောဓာတု စ မနောဝိညာဏဓာတု စ ဝတ္တန္တိ၊ တံ ရူပံ မနောဓာတုယာ စ မနောဝိညာဏဓာတုယာ စ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။

၂၂–နတ္ထိပစ္စယ

နတ္ထိပစ္စယောတိ–

သမနန္တရနိရုဒ္ဓါ စိတ္တစေတသိကာ ဓမ္မာ ပဋုပ္ပန္နာနံ စိတ္တစေတသိကာနံ ဓမ္မာနံ နတ္ထိပစ္စယေန ပစ္စယော။

၂၃–ဝိဂတပစ္စယ

ဝိဂတပစ္စယောတိ–

သမနန္တရဝိဂတာ စိတ္တစေတသိကာ ဓမ္မာ ပဋုပ္ပန္နာနံ စိတ္တစေတသိကာနံ ဓမ္မာနံ ဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။

၂၄–အဝိဂတပစ္စယ

အဝိဂတပစ္စယောတိ–

စတ္တာရော ခန္ဓာ အရူပိနော အညမညံ အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။

စတ္တာရော မဟာဘူတာ အညမညံ အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဩက္ကန္တိက္ခဏေ နာမရူပံ အညမညံ အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။

စိတ္တစေတသိကာ ဓမ္မာ စိတ္တသမုဋ္ဌာနာနံ ရူပါနံ အဝိဂတ-ပစ္စယေန ပစ္စယော။

မဟာဘူတာ ဥပါဒါရူပါနံ အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။

စက္ခာယတနံ စက္ခုဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။

သောတာယတနံ သောတဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တ-ကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဃာနာယတနံ ဃာနဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဇိဝှါယတနံ ဇိဝှါဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ကာယာယတနံ ကာယဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တ-ကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ရူပါယတနံ စက္ခုဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။

သဒ္ဒါယတနံ သောတဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဂန္ဓာယတနံ ဃာနဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ရသာယတနံ ဇိဝှါဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနံ ကာယဝိညာဏဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာ-နဉ္စ ဓမ္မာနံ အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ရူပါယတနံ သဒ္ဒါယတနံ ဂန္ဓာယတနံ ရသာယတနံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနံ မနောဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ယံ ရူပံ နိဿာယ မနောဓာတု စ မနောဝိညာဏဓာတု စ ဝတ္တန္တိ၊ တံ ရူပံ မနောဓာတုယာ စ မနောဝိညာဏဓာတုယာ စ တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အဝိဂတပစ္စယေန ပစ္စယော။

ပစ္စယနိဒ္ဒေသော နိဋ္ဌိတော။

(ပဋ္ဌာန်း ၂၄-ပစ္စည်း အကျယ်ပြီး၏)

ပဋ္ဌာန်း ၂၄-ပစ္စည်း ရွတ်ဖတ်ရခြင်းအကျိုး

ပဋ္ဌာန်း ၂၄-ပစ္စည်း ပစ္စယနိဒ္ဒေသပါဠိကို အမြဲမပြတ် ရွတ်ဖတ်ပွားများသူတို့မှာ အရပ်ရှစ်မျက်နှာမှ ဘေးရန်များကို ကာဆီးဟန့်တားနိုင်ခြင်း၊ သူခိုး, ဓားပြရန်၊ မကောင်းဆိုးဝါး အောက်လမ်းပညာဖြင့် ကြံစည်သူတို့ရန်မှ ကင်းဝေးစေသည်။

ငါးရံ့မင်းပရိတ်တော်ဖြစ်စဉ်ဝတ္ထု

ဘုရားအလောင်းတော်နှစ်စဉ် ငါးရံ့မင်း ဖြစ်စဉ်က တစ်ခုသော နွေရာသီတွင် မိုးအလွန်ခေါင်လှသဖြင့် ရေကန်တွင်းရှိ ရေများခန်းခြောက်သည်ထက် ခန်းခြောက်ပြီး ငါး,လိပ်,သတ္တဝါများမှာ ရေထဲတွင် မကူးခပ်နိုင်၊ မလှုပ်ရှားနိုင်ဘဲ ရေပေါ်သို့ ပေါ်လာလေသည်။

ထိုပေါ်လာသော လိပ်,ငါး,ဖား စသော ရေနေသတ္တဝါတို့ကို ကျီး,စွန်များနှင့် လင်းတများက လာရောက်ထိုးသုတ် ဆယ်ယူ စားသောက်မြင်းကိုခံကြရလေတော့သည်။

ထိုအဖြစ်ကိုမြင်ရသော အလောင်းတော်ငါးရံ့မင်းမှာ မိမိ၏ အမျိုးအဆွေ ရေနေသတ္တဝါများကို ကြာမျိုးငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံစွာ သာယာအေးမြ ရေပေါလှသော ကန်ကြီးတို့ကို ရှာဖွေ၍ ရွှေ့ပြောင်းပေးချင်လှသောစိတ်ဆန္ဒပြင်းပြသော်လည်း လူသတ္တ

ဝါများကဲ့သို့ စွမ်းနိုင်သောဘာဝ မဟုတ်သဖြင့် များစွာပင် စိတ်ဒုက္ခရောက်၍ နေရရှာလေတော့သည်။

ကြာလေ ရေခန်းလေ အဖြစ်ဆိုးလေ ဆိုရမည့် ဒုက္ခကို မရှုရက် မမြင်ရက်သည့် အဆုံးတွင်—

"သိတတ်သည့်အရွယ်မှစ၍ ယနေ့ထိ သူတစ်ပါး၏ အသက်ကို သေစေလိုသော စိတ်ဖြင့် ဝေးမျှခဲ့ခြင်း မရှိပါ။ ဤ မှန်ကန်သော သစ္စာစကားဖြင့် မိုးများရွာသွန်းပါလော့"

ဟု သစ္စာပြုလိုက်တော့သည်။ ထိုသို့ သစ္စာပြုလိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ပူပြင်းလှသည့် နေမင်းကြီး အရှိန်ကွယ်ပျောက်ကာ ကောင်းကင် တစ်ပြင်လုံး အုံ့မှိုင်း ညိုမည်း လျှပ်စီးရောင်ဝင်းကာ ပြင်းစွာ ထစ်ချုန်း သည်းစွာသော မိုးကြီးရွာချလိုက်လေတော့သတည်း။

ထိုအချိန်မှစ၍ ငါးရံ့မင်းပရိတ် တွင်ခေါ် မန္တသုတ်တော်ဖြစ်ပေါ် ရွတ်ဆိုပွားများခဲ့ကြပါသတည်း။

၂၁-ငါးရံ့မင်းပရိတ်ခေါ် မန္တရာသုတ်ပါဠိ

(၁) ပူရေန္တု ဗောဓိ သမ္ဘာရေ၊
နိဗ္ဗတ္တော မစ္ဆ ယောနိယံ။
အာစရိ ဟိတဥ္စ ဉာတတ္တံ၊
မဟာမေဃံ ပဝဿိယ။

(၂) ဝဿာပေသိ ဂိမှာနေပိ၊
မဇ္ဈရာဇာ မဟာဒယော။
ဿုတ္တဿ တေဇသာ ယဿာ၊
သုတ္တန္တံဝ ဘဏာမ ဟေ။

(၃) ပုန္နာပရံ ယဒါ ဟောမိ၊
မဇ္ဈရာဇာ မဟာသရေ။
ဥဇ္ဈော သူရိယ သန္တာပေ၊
သရေ ဥဒက ခီယထ။

(၄) တတော ကာကာ စ ဂိဇ္ဈာ စ၊
ကင်္ကာ ကုလလ သေနကာ။
ဘက္ခယန္တိ ဒိဝါရတ္တိံ၊
မစ္ဆေ ဥပနိသီဒိယ။

(၅) ဧဝံ စိန္တေ သဟံ တတ္ထ၊
သဟ ဉာတီဟိ ပီဠိတော။
ကေန နုခေါ ဥပါယေန၊
ဉာတီ ဒုက္ခာ ပမောစယေ။

(၆) စိန္တယိတွာန ဓမ္မတ္ထံ၊
သစ္စံ အဒ္ဒသ ပဿယံ။

သစ္စေဋ္ဌတွာ ပမောစေသိံ၊
ဉာတီနံ တံ အတိက္ခယံ။

(၇) အနုဿရိတွာ သတံဓမ္မံ၊
ပရမတ္ထံ ဝိစိန္တယံ။
အကာသိံ သစ္စကိရိယံ၊
ယံ လောကေ ဓုဝသဿတံ။

(၈) ယတော သရာမိ အတ္တာနံ၊
ယတော မတ္တောသ္မိ ဝိညုတံ။
နာဘိဇာနာမိ သဉ္စိစ္စ၊
ဧကံ ပါဏံပိ ဟိံသိတံ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
ပဇ္ဇုန္နော အဘိ ဝဿတု။

(၉) အဘိတ္ထနယ ပဇ္ဇုန္န၊
နိဓိံ ကာကဿ နာသယ။
ကာကံ သောကာယ ရန္ဓေဟိ၊
မဉ္စ သောကာ ပမောစယ။

(၁၀) သဟကတေ သစ္စဝရေ၊
ပဇ္ဇုန္နော အဘိ ဂဇ္ဇိယ။

ထလံ နိန္နဥ ပူရေစွေ့ာ၊
ခဏေန အဘိ ဝဿထ။

(၁၁) ဧဝရူပံ သစ္စဝရံ၊
ကတွာ ဝိရိယ မုတ္တမံ။
ဝဿာပေသိ မဟာမေဃံ၊
သစ္စတေဇ ဗလဿိတော။
သစ္စေန မေ သမော နတ္ထိ၊
ဧသော မေ သစ္စပါရမီ။

....◯....

ငါးရံ့မင်းသုတ်တော် ရွတ်ဆိုရခြင်းအကျိုး

ငါးရံ့မင်းသုတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်ခြင်း အားဖြင့် ရွာစေချင်သောမိုးကိုသွန်းဖြိုးရွာစေနိုင်ပါသည်။ အလွန်ပူလောင်ပြင်းပြသော ရာသီတွင် ရွတ်ဖတ်ပါက မိုးကာလမဟုတ်၍ မိုးမရွာသည့်တိုင် အုံ့အုံ့မှိုင်းမှိုင်းနှင့် အပူရှိန်လျော့ပါးပြီး လေပြည်လေအေး တိုက်ခတ်ခြင်းအားဖြင့် အပူရှိန်ကြောင့် ဖြစ်သော ရောဂါဘေးများ ကင်းဝေးစေနိုင်ပါသည်။

မဟာဝေဒဗ္ဗမန္တန်တော်ကြီးအကြောင်း

မဟာဝေဒဗ္ဗမန္တန်တော်ကြီးသည် နေသိဒ္ဓိနက္ခတ်စန်းနှင့် ယှဉ်သော ကာလ၌ ကောင်းကင်သို့ မော်ကြည့်၍ ရွတ်ဖတ်ပါလျှင် ရတနာမိုးရွာကြောင်း ငါးရာ့ငါးဆယ် နိပါတ်တော်၌ လာရှိပေသည်။

ဗာရာဏသီတိုင်းမှ မဟာဝေဒဗ္ဗမန္တန်ကို တတ်မြောက်သော ဆရာပုဏ္ဏားနှင့် တပည့်ပုဏ္ဏား နှစ်ဦးသားတို့သည် စေတတိုင်းသို့ ခရီးထွက်ရာလမ်းတွင် 'စောရကန္တာရ' ခေါ် တောအုပ်ကြီးတစ်ခုကိုဖြတ်သန်းရာ၌ ခိုးသားငါးရာနှင့်တွေ့ပြီး အဖမ်းခံရလေသည်။

ထိုခိုးသားငါးရာတို့သည် သားနှင့်အဖ ဖမ်းမိပါက အဖကို ချုပ်နှောင်၍ သားကိုငွေယူခိုင်းခြင်း၊ သမီးနှင့်အမိ ဖမ်းမိပါက အမိကိုချုပ်နှောင်၍ သမီးကိုငွေယူခိုင်းခြင်း အလေ့ရှိကြသဖြင့် ယခု ဆရာနှင့်တပည့် ဖမ်းမိရာတွင် ဆရာကို ချုပ်နှောင်ထားပြီး တပည့်ကို ငွေရှာဖွေ၍ လာရွေးရန် မှာကြားပြီး ပြန်လွှတ်လိုက်လေသည်။

တပည့်ဖြစ်သူက ပြန်ခါနီးတွင် ဆရာ့အား မှာကြားသည်မှာ "ယနေ့ နှစ်ရက်-သုံးရက်အတွင်း နေသိဒ္ဓိနက္ခတ်နှင့် စန်းယှဉ်မည် ဖြစ်ရာ ချုပ်နှောင်ထားသော ဝေဒနာကြောင့် သည်းမခံနိုင်ဘဲ ဆရာ မန္တန်မရွတ်ပါနှင့် ခဏအောင့်အည်း သည်းခံပါ၊ တပည့် ငွေရှာ၍ အမြန် ပြန်လာပါမည်"ဟု အကြိမ်ကြိမ် အထပ်ထပ် မှာကြားခဲ့လေသည်။

တပည့် ပြန်မလာမီ နေသိဒ္ဓိနက္ခတ် စန်းနှင့် ယှဉ်လတ်သော အခါ ဆရာက "ရွှေ၊ ငွေ၊ အသပြာလိုချင်ပါက မိမိအား ချုပ်နှောင်ရာမှ ဖြည်၍ ရေမိုးချိုးပေးကြလော့"ဟု ဆိုကာ ရေမိုး သန့်စင်စေပြီး ကောင်းကင်ယံသို့ မော့ကြည့်လျက် မဟာဝေဒဗ္ဗ မန္တန်တော်ကို ရွတ်ဆိုရာ ရတနာမိုး ရွာသွန်း လေတော့သည်။ သူခိုး၊ ဓားပြများလည်း ရွှေ၊ ငွေ၊ ဥစ္စာများကိုရသဖြင့် ဆရာကြီး ကို ပြန်လွှတ်ပေးလိုက်လေသည်။

ထိုခိုးသား၊ ဓားပြများထံမှ ငွေကြေးအသပြာများကို မြင် တွေ့ရသော အခြား ခိုးသားငါးရာတို့က ထိုအကြောင်းကို သိသ ဖြင့် တစ်ဖွဲ့က လွှတ်လိုက်သော ဆရာကြီးအား နောက်တစ်ဖွဲ့က ထပ်မံဖမ်းဆီး၍ ကောင်းကင်မှ ရွှေမိုး၊ ငွေမိုး ရွာချစေရန် စိမ်း ခိုင်းလေတော့သည်။

ပုဏ္ဏားဆရာကြီးက "နေသိဒ္ဓိနက္ခတ်နှင့် စန်းယှဉ်ခိုက်သာရွတ် ၍ ရတနာမိုးရွာနိုင်ပါတယ်။ ယခု နေသိဒ္ဓိနက္ခတ်နှင့် စန်းမယှဉ် တော့သဖြင့် ရတနာမိုး ရွာမချနိုင်တော့ကြောင်း" ပြောရာ မယုံ ကြည်၍ အကြိမ်ကြိမ်ခိုင်းမရသည့်အဆုံး ဆရာကြီးအားသတ်ပစ် လိုက်လေတော့သည်။

အမြော်အမြင်ရှိသော တပည့်လိမ္မာ၏စကား နားမထောင် သဖြင့် ပညာရှိသော်လည်း မြော်မြင်ဉာဏ်နှင့် ဆင်ခြင်တုံတရား မရှိသည့် ဆရာမှာ အသက်ဆုံးရှုံးရလေသည်။

ဤဝေဒဗ္ဗမန္တန်ဇာတ်တော်မှာ ဘုရားဟော ငါးရာ့ ငါး ဆယ် ဇာတ်နိပါတ်တွင် အယက် ဖော်ပြပါအတိုင်း ပါရှိလေ

သည်။ ယင်းသို့ပါရှိသော်လည်း ဇာတ်လမ်းသာ ပြည့်စုံစွာပါရှိပြီး ဓနသိဒ္ဓိနက္ခတ်နှင့် စန်းယှဉ်သည့်အခါ ရွတ်ဆိုရမည့် ဝေဒဗ္ဗမန္တန်တော်မှာမူ မပါရှိချေ။ သုတ္တန်ပိဋကတ်ပါ ဂါထာတော်များအရ ဇာတ်လမ်းကိုသာ မြန်မာပြန်ရ၍ ရွှေမိုး၊ ငွေမိုးရွာချစေနိုင်သည့် ဂါထာ ရှာမရချေ။

သို့သော် ရှေးဆရာကြီးများ စဉ်ဆက်ထိန်းသိမ်းရွတ်ဆိုခဲ့ကြသည့်"မဟာဝေဒဗ္ဗမန္တန်တော်ကြီး"ဟုအမည်တွင်သော ဂါထာတစ်ပုဒ် ရှိနေပေသည်။

လောကီသိဒ္ဓိလမ်းကို လိုက်စားကြသူများမှာ ၎င်းဝေဒဗ္ဗမန္တန်တော်ကြီးကို ငါးရာ့ငါးဆယ်ဇာတ်တော်လာ ဘုရားဟောမန္တန်တော်ကြီးဟု ထင်မှတ်နေကြလေသည်။ ဘုရားဟော ဝေဒဗ္ဗဇာတ်တော်မှာ ဖြစ်ပုံပျက်ပုံကိုသာ ဟော၍ ရွတ်ဆိုသောဂါထာမန္တန်တော်ဟူ၍ ဟောထားတော်မမူခဲ့ချေ။

ထိုသို့ မဟောခဲ့သပြင့် မဟာဝေဒဗ္ဗဇာတ်တော်တွင် လိုနေသော၊ ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော ဓနသိဒ္ဓိနက္ခတ်နှင့် စန်းယှဉ်ချိန်ရွတ်ဆိုလိုက်လျှင် ရွှေ၊ ငွေ၊ ရတနာမိုး ရွာသွန်း ဖြိုးချစေသော မဟာဝေဒဗ္ဗမန္တန်ဟု အမည်တွင်မည့် မန္တန်တစ်ပုဒ်ကို လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ပညာ ဗဟုသုတစွယ်စုံရ ရှေးဆရာတော်ကြီးများ စီရင်၍ ထားခဲ့ကြဟန်တူပေသည်။

ထို မဟာဝေဒဗ္ဗမန္တန်တော်မှာ ဘုရားဟော မဟုတ်သော်လည်း ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်တော်၊ ကျေးဇူးတော်များကို ဖွဲ့ဆို

ထားသည့်ပြင် သစ္စာပြု၍ ဆုတောင်းခန်း ပါရှိသဖြင့် ရှိသေလေးစားထိုက်၊ အားကိုးအားထားပြုထိုက်သော မန္တန်တော်ဖြစ်ပါသည်။

မဟာဝေဒဗ္ဗဇာတ်တော်ပါ မန္တန်တော် ရွတ်ဆိုနည်း

၁။ မန္တန်တော် ရွတ်ဆိုခါနီးတွင် ဦးခေါင်းမှ လောင်း၍ ရေချိုးရမည်။
၂။ ဝတ်မြူစင်ကြယ်ဝတ်၍ ငါးပါးသီလ ခံယူ ဆောက်တည် ရမည်။
၃။ ပြီးလျှင် အမွှေးနံ့ သာလိမ်း၍ ပန်းပန်ဆင်ရမည်။
၄။ နောက် ကောင်းကင်သို့ မော့ကြည့်ပြီး မဟာဝေဒဗ္ဗ မန္တန်တော်ကို ရွတ်ဆိုရမည်။

၂၁ - မဟာဒေဝဒဗ္ဗမန္တန်ပါဠိ

ဤမန္တန်တော်ကြီး မရွတ်ဖတ်မီ

"နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ"

ဟူ၍ (၃) ခေါက် ရွတ်ဆိုပါ။

၁။ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
ဣတိပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော
သုဂတော လောကဝိဒူ အနုတ္တရော
ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ သတ္ထာဒေဝ
မနုဿာနံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါတိ။
နတ္ထိ မေ သရဏံ အညံ၊ ဗုဒ္ဓေါ မေ သရဏံ ဝရံ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
ဟောတု မေ အာယုဝဍ္ဎနံ၊ ဟောတု မေ သုခဝဍ္ဎနံ။

၂။ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
သွာက္ခာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော
သန္ဒိဋ္ဌိကော အကာလိကော
ဧဟိပဿိကော ဩပနေယျိကော
ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညူဟီတိ။

နတ္ထိ မေ သရဏံ အညံ၊ ဓမ္မော မေ သရဏံ ဝရံ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
ဟောတု မေ အာယုဝဍ္ဎနံ၊ ဟောတု မေ သုခဝဍ္ဎနံ။

၃။ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
သုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော။
ဥဇုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော။
ဉာယပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော။
သာမီစိပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော။
ယဒိဒံ စတ္တာရိ ပုရိသ ယုဂါနိ အဋ္ဌပုရိသ ပုဂ္ဂလာ၊
ဧသ ဘဂဝတော သာဝကသံဃော။
အာဟုနေယျော၊ ပါဟုနေယျော၊
ဒက္ခိဏေယျော၊ အဉ္ဇလိကရဏီယော၊
အနုတ္တရံ ပုညက္ခေတ္တံ လောကဿာတိ။

နတ္ထိ မေ သရဏံ အညံ၊ သံဃော မေ သရဏံ ဝရံ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
ဟောတု မေ အာယုဝဍ္ဎနံ၊ ဟောတု မေ သုခဝဍ္ဎနံ။

၄။ သမာဒိယိံ ပဉ္စသီလံ၊ အဋ္ဌင်္ဂမ္ပိ သုဒေသိတံ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
ဟောတု မေ အာယုဝဍ္ဎနံ၊ ဟောတု မေ သုခဝဍ္ဎနံ။

၅။ န ဇီဝိတန္တရာယောပိ၊ ကာတုံ ဗုဒ္ဓဿ ကေနစိ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
ဟောတု မေ အာယုဝဍ္ဎနံ၊ ဟောတု မေ သုခဝဍ္ဎနံ။

၆။ န ဉာဏန္တရာယောပိ၊ ကာတုံ ဗုဒ္ဓဿ ကေနစိ။
တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
ဟောတု မေ အာယုဝဍ္ဎနံ၊ ဟောတု မေ သုခဝဍ္ဎနံ။

၇။ န ရသ္မိအန္တရာယောပိ၊ ကာတုံ ဗုဒ္ဓဿ ကေနစိ။
တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
ဟောတု မေ အာယုဝဍ္ဎနံ၊ ဟောတု မေ သုခဝဍ္ဎနံ။

၈။ ဗုဒ္ဓေါ အဘိဇ္ဇကာယောပိ၊ နတ္ထိ လောဟိတ သူဒနံ။
တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
ဟောတု မေ အာယုဝဍ္ဎနံ၊ ဟောတု မေ သုခဝဍ္ဎနံ။

၉။ သဒ္ဓါ မေ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌမှိ၊ သံသယော နတ္ထိ သဗ္ဗဒါ။
တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
ဟောတု မေ အာယုဝဍ္ဎနံ၊ ဟောတု မေ သုခဝဍ္ဎနံ။

၁၀။ သဒ္ဓါ မေ ဓမ္မသေဋ္ဌမှိ၊ သံသယော နတ္ထိ သဗ္ဗဒါ။
တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
ဟောတု မေ အာယုဝဍ္ဎနံ၊ ဟောတု မေ သုခဝဍ္ဎနံ။

၁၁။ သဒ္ဓါ မေ သံဃသေဋ္ဌမှိ၊ သံသယော နတ္ထိ သဗ္ဗဒါ။
တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
ဟောတု မေ အာယုဝဍ္ဎနံ၊ ဟောတု မေ သုခဝဍ္ဎနံ။

၁၂။ နတ္ထိ မေ သရဏံ အညံ၊ ဗုဒ္ဓေါ မေ သရဏံ ဝရံ။
တံ သရဏံ ဥပေမိ၊ မယိ ကင်္ခါ န ဝိဇ္ဇတိ။
တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ပဝဿန္တု သတ္တရတနာ။

နတ္ထိ မေ သရဏံ အညံ၊ ဧမ္ဗော မေ သရဏံ ဝရံ။
ဧတေ သရဏံ ဥပေမိ၊ မယိ ကာ်ါ န ဝိဇ္ဇတိ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ပဝဿန္တု သတ္တရတနာ။
နတ္ထိ မေ သရဏံ အညံ၊ သံဃော မေ သရဏံ ဝရံ။
ဧတေ သရဏံ ဥပေမိ၊ မယိ ကာ်ါ န ဝိဇ္ဇတိ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ပဝဿန္တု သတ္တရတနာ။

မဟာဝေဒဗ္ဗ မန္တန်တော်ကြီးပါဠိ ပြီး၏။

....○....

မဟာဝေဒဗ္ဗမန္တန်တော် ရွတ်ဆိုရခြင်းအကျိုး

နိပါတော်လာအတိုင်း စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရတနာ ရွှေမိုး ငွေမိုး ရွာသွန်းဖြိုးသကဲ့သို့ တိုးတက်ကြီးပွားစေနိုင်လေသည်။

ရှေးဆရာကြီးများက တစ်နေ့(၂၇)ကြိမ် ရွတ်ဆိုရမည်ဟု ဆိုထားရာ အဓိဋ္ဌာန်ထား၍ နိစ္စဗဒ်ဝတ်ပြု ရွတ်ဆိုသွားပါက မုချ ထူးခြားရမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။ ရတနာ သုံးပါး အပေါ်တွင် ဂုဏ်တော်ကို ပေါ်နိုင်သလောက် ပေါ်အောင် စီမံထားသဖြင့် ပွား များရခြင်း၏ အကျိုးမှာ လွန်စွာ များပြားလှ၍ အနန္တ ကျေးဇူးကို မုချမလွဲ ရမည်သာ ဖြစ်၏။

ဟေမဝတသုတ်တော် ဖြစ်စဉ်

မြတ်စွာဘုရားသခင် ဓမ္မစကြာတရား ဟောတော်မူသည်ကို သိသော သာတာဂိရိနတ်မင်းသည် တစ်ဦးထူးခြားချက်ကို တစ်ဦးအား အသိပေးကြစတမ်းဟု ကတိပြုထားသော သူငယ်ချင်း ဟေမဝတနတ်မင်းထံ ပြောကြားရန်အလာ ဓမ္မစကြာဟောချိန်တွင် တစ်လောကလုံးထူးခြားနေသဖြင့်သူငယ်ချင်းသာတာဂိရိထံ မေးရန်လာသော ဟေမဝတနတ်နှင့် သာဝတ္ထိပြည်မှ ကာဠီအမျိုးသမီး၏ ဘုံဗိမာန်အထက်ကောင်းကင်ယံတွင် ဆုံမိကြသည်။

တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဘုရားအကြောင်း အမေးအဖြေလုပ်သည်ကို လေသာပြတင်းမှ ကြားသော ကာဠီအမျိုးသမီးမှာ ပါရမီရင့်သူ ဖြစ်၍ သောတာပန် ဖြစ်သွားသည်။

သူငယ်ချင်း နှစ်ဦးလည်း မိဂဒါဝုန်တောရှိ ဘုရားထံသို့ အခြွေအရံ နတ်ဘီလူးများနှင့် သွားရောက်ဖူးမြော်ပြီး ပြဿနာဆယ်ခုကို မေးလျှောက်သဖြင့် ဘုရားရှင်က ပြန်လည်ဖြေကြား ဟောဖော်တော်မူသည်မှ စ၍ ဟေမဝတသုတ်တော် ဖြစ်ပေါ်ရွတ်ဆို ပွားများခဲ့ကြပါသတည်း။

၂၂-ဟေမဝတသုတ်ပါဠိ

၁။ အဇ္ဇ ပန္နရသော ဥပေါသထော၊
(ဣတိ သာတာဂိရော ယက္ခော၊)

ဒိဗ္ဗာ ရတ္တိ ဥပဋ္ဌိတာ။

အနောမ နာမံ သတ္ထာရံ၊ ဟန္ဒ ပဿာမ ဂေါတမံ။

၂။ ကစ္စိ မနော သုပဏိဟိတော၊
(ဣတိ ဟေမဝတော ယက္ခော၊)
သဗ္ဗဘူတေသု တာဒိနော။
ကစ္စိ ဣဋ္ဌေ အနိဋ္ဌေ စ၊ သင်္ကပ္ပဿ ဝသီကတာ။

၃။ မနော စဿ သုပဏိဟိတော၊
(ဣတိ သာတာဂိရော ယက္ခော၊)
သဗ္ဗဘူတေသု တာဒိနော။
အထော ဣဋ္ဌေ အနိဋ္ဌေ စ၊ သင်္ကပ္ပဿ ဝသီကတာ။

၄။ ကစ္စိ အဒိန္နံ နာဒိယတိ၊
(ဣတိ ဟေမဝတော ယက္ခော၊)
ကစ္စိ ပါဏေသု သညတော။
ကစ္စိ အာရာ ပမာဒမှာ၊ ကစ္စိ ဈာနံ န ရိဉ္စတိ။

၅။ န သော အဒိန္နံ အာဒိယတိ၊
(ဣတိ သာတာဂိရော ယက္ခော၊)
အထော ပါဏေသု သညတော။
အထော အာရာ ပမာဒမှာ၊ ဗုဒ္ဓေါ ဈာနံ န ရိဉ္စတိ။

၆။ ကစ္စိ မုသာ န ဘဏတိ၊
(ဣတိ ဟေမဝတော ယက္ခော၊)

ကစ္စိ နု ခီဏာဗျပ္ပထော။
ကစ္စိ ဝေဘူတိယံ နာဟ၊ ကစ္စိ သင်္ဂံ န ဘာသတိ။

၇။ မုသာ စ သော န ဘဏတိ၊
(ဣတိ သာတာဂိရော ယက္ခော၊)
အထော န ခီဏာဗျပ္ပထော။
အထော ဝေဘူတိယံ နာဟ၊ မန္တာ အတ္ထံ စ ဘာသတိ။

၈။ ကစ္စိ န ရဇ္ဇတိ ကာမေသု၊
(ဣတိ ဟေမဝတော ယက္ခော၊)
ကစ္စိ စိတ္တံ အနာဝိလံ။
ကစ္စိ မောဟံ အတိက္ကန္တော၊ ကစ္စိ ဓမ္မေသု စက္ခုမာ။

၉။ န သော ရဇ္ဇတိ ကာမေသု၊
(ဣတိ သာတာဂိရော ယက္ခော၊)
အထော စိတ္တံ အနာဝိလံ။
သဗ္ဗမောဟံ အတိက္ကန္တော၊ ဗုဒ္ဓေါ ဓမ္မေသု စက္ခုမာ။

၁၀။ ကစ္စိ ဝိဇ္ဇာယ သမ္ပန္နော၊
(ဣတိ ဟေမဝတော ယက္ခော၊)
ကစ္စိ သံသုဒ္ဓစာရဏော။
ကစ္စိဿ အာသဝါ ခီဏာ၊ ကစ္စိ နတ္ထိ ပုနဗ္ဘဝေါ။

၁၁။ ဝိဇ္ဇာယ စေဝ သမ္ပန္နော၊
(ဣတိ သာတာဂိရော ယက္ခော၊)

အထော သံသုဒ္ဓစာရဏော။

သဗ္ဗ’ဿ အာသဝါ ခီဏာ၊ နတ္ထိ တဿ ပုနဗ္ဘဝေါ။

၁၂။ သမ္ပန္နံ မုနိနော စိတ္တံ၊ ကမ္မုနာ ဗျပ္ပထေန စ။
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ၊ ဓမ္မတော နံ ပသံသတိ။

၁၃။ သမ္ပန္နံ မုနိနော စိတ္တံ၊ ကမ္မုနာ ဗျပ္ပထေန စ။
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ၊ ဓမ္မတော အနုမောဒတိ။

၁၄။ သမ္ပန္နံ မုနိနော စိတ္တံ၊ ကမ္မုနာ ဗျပ္ပထေန စ။
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ၊ ဟန္ဒ ပဿာမ ဂေါတမံ။

၁၅။ ဧဏိဇင်္ဃံ ကိသံ ဝီရံ၊ အပ္ပါဟာရံ အလောလုပံ။
မုနိံ ဝနသ္မိံ ဈာယန္တံ၊ ဧဟိ ပဿာမ ဂေါတမံ။

၁၆။ သီဟံဝေကစရံ နာဂံ၊ ကာမေသု အနပေက္ခိနံ။
ဥပသင်္ကမ္မ ပုစ္ဆာမ၊ မစ္စုပါသပ္ပမောစနံ။

၁၇။ အက္ခာတာရံ ပဝတ္တာရံ၊ သဗ္ဗဓမ္မာန ပါရဂုံ။
ဗုဒ္ဓံ ဝေရဘယာတီတံ၊ မယံ ပုစ္ဆာမ ဂေါတမံ။

၁၈။ ကိသ္မိံ လောကော သမုပ္ပန္နော၊
(ဣတိ ဟေမဝတော ယက္ခော၊)
ကိသ္မိံ ကုဗ္ဗတိ သန္ထဝံ။
ကိဿ လောကော ဥပါဒါယ၊
ကိသ္မိံ လောကော ဝိဟညတိ။

၁၉။ ဆသု လောကော သမုပ္ပန္နော၊
(ဟေမဝတာတိ ဘဂဝါ၊)
ဆသု ကုဗ္ဗတိ သန္ထဝံ။
ဆန္နမေဝ ဥပါဒါယ၊ ဆသု လောကော ဝိဟညတိ။

၂၀။ ကတမံ တံ ဥပါဒါနံ၊ ယတ္ထ လောကော ဝိဟညတိ။
နိယျာနံ ပုစ္ဆိတော ဗြူဟိ၊ ကထံ ဒုက္ခာ ပမုစ္စတိ။

၂၁။ ပဉ္စ ကာမဂုဏာ လောကေ၊ မနောဆဋ္ဌာ ပဝေဒိတာ။
ဧတ္ထ ဆန္ဒံ ဝိရာဇေတွာ၊ ဧဝံ ဒုက္ခာ ပမုစ္စတိ။

၂၂။ ဧတံ လောကဿ နိယျာနံ၊ အက္ခာတံ ဝေါ ယထာတထံ။
ဧတံ ဝေါ အဟမက္ခာမိ၊ ဧဝံ ဒုက္ခာ ပမုစ္စတိ။

၂၃။ ကော သူ'ဓ တရတိ ဩဃံ၊ ကော'ဓ တရတိ အဏ္ဏဝံ။
အပ္ပတိဋ္ဌေ အနာလမ္ဗေ၊ ကော ဂမ္ဘီရေ န သီဒတိ။

၂၄။ သဗ္ဗဒါ သီလသမ္ပန္နော၊ ပညဝါ သုသမာဟိတော။
အဇ္ဈတ္တစိန္တီ သတိမာ၊ ဩဃံ တရတိ ဒုတ္တရံ။

၂၅။ ဝိရတော ကာမသညာယ၊ သဗ္ဗသံယောဇနာတိဂေါ။
နန္ဒီဘဝပရိက္ခီဏော၊ သော ဂမ္ဘီရေ န သီဒတိ။

၂၆။ ဂမ္ဘီရပညံ နိပုဏတ္ထဒဿိံ၊
အကိဉ္စနံ ကာမဘဝေ အသတ္တံ။
တံ ပဿထ သဗ္ဗဓိ ဝိပ္ပမုတ္တံ၊
ဒိဗ္ဗေ ပထေ ကမမာနံ မဟေသိံ။

၂၇။ အနောမနာမံ နိပုဏတ္ထဒဿိံ၊
ပညာဒဒံ ကာမာလယေ အသတ္တံ။
တံ ပဿထ သဗ္ဗဝိဒုံ သုမေဓံ၊
အရိယေ ပထေ ကမမာနံ မဟေသိံ။

၂၈။ သုဒိဋ္ဌံ ဝတ နော အဇ္ဇ၊ သုပ္ပဘာတံ သုဟုဋ္ဌိတံ။
ယံ အဒ္ဒသာမ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ဩဃတိဏ္ဏ မနာသဝံ။

၂၉။ ဣမေ ဒသသတာ ယက္ခာ၊ ဣဒ္ဓိမန္တော ယသဿိနော။
သဗ္ဗေ တံ သရဏံ ယန္တိ၊ တွံ နော သတ္ထာ အနုတ္တရော။

၃၀။ တေ မယံ ဝိစရိဿာမ၊ ဂါမာ ဂါမံ နဂါ နဂံ။
နမဿမာနာ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ဓမ္မဿ စ သုဓမ္မတံ။

မဟာမင်္ဂလသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

....○....

မဟာမင်္ဂလသုတ်တော် ရွတ်ဆိုရခြင်း၏အကျိုး

မဟာမင်္ဂလသုတ်တော်ကို နေ့စဉ်မပြတ် ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ် ရသောအကျိုးဖြင့် ကျက်သရေမင်္ဂလာရှိသော သတင်းကို အမြဲကြားရခြင်း၊ တရားတော်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အသိဉာဏ်တိုးပွားစေခြင်း၊ ကိုယ်ပန်ဆောင် အမျိုးသမီးတို့၌ အနာရောဂါကင်း၍ ရှင်းလျက် လှယ်လင့်တကူသားဖွားနိုင်သောအကျိုး၊ တရားကောင်း ဒေသနာများကို မပြတ်ကြားနာရသော အကျိုးတို့ကို ဖြစ်စေတတ်ပါသည်။

မဟာသမယသုတ်တော် ဖြစ်စဉ်

ကပိလဝတ်ပြည်နှင့် ကောလိယပြည် နှစ်ပြည်ထောင်အကြား တွင် ရောဟဏီ မြစ်ကြီးတစ်ခုက နယ်ခြားအဖြစ် စီးဆင်းကာရဲ လျက် ရှိလေသည်။ ထိုမြစ်မှ ရေကိုယူ၍ ကမ်းနဖူးရှိ လယ်သမား များက ကောက်ပင်စိုက်ပျိုးရာတွင် သွယ်ယူ၍ သုံးစွဲကြလေ သည်။

ကပိလဝတ် ကမ်းဘက်မှ ရေကို ကပိလဝတ်ပြည်သား လယ် သမားများက သုံးစွဲ၍ ကောလိယကမ်းဘက်မှ ရေကို ကောလိ ယ ပြည်သား လယ်သမားများက ယူ၍ မိမိတို့ လယ်ယာများ အတွင်းသို့ စီးဆင်းအောင် သွယ်ယူကာ အသုံးပြုကြလေသည်။

တစ်နှစ်တွင် မိုးနည်းပါး၍ ရေပူရှိန်အား ပြင်းထန်လျက် ရောဟဏီ မြစ်အတွင်း ရေစီးခြင်း အားနည်း၍ လယ်သမားများ အဖို့ အခက်အခဲနှင့်ကြုံရာ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

ဤတွင် ကပိလဝတ်ပြည်သားများ၊ လယ်သမားများက "ဤ ရေသည် နှစ်ဦး နှစ်ဖက် သုံးစွဲရန် မလောက်သဖြင့် ငါတို့ဘက် ကသာ ရေကန်ယူ၍ သုံးမည်" ဟု ကောလိယပြည်သား လယ် သမားများကို ပြော၏။

ကောလိယပြည်သား လယ်သမားများကလည်း "နှစ်ဖက် စလုံး မသုံးလောက်ဆိုလျှင်ငြား သင်တို့စကား မှန်ပေ၏။ သို့အတွက် သင်တို့ မသုံးကြနှင့်၊ ငါတို့ ကောလိယပြည်သား လယ်သမား

များသာ သုံးမည်၊ ဖယ်ကြလော့'' ဟု ဆို၏။ ဤတွင် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် မပြေမလည်ဖြစ်ကာ လယ်သမားအချင်းချင်း ခိုက်ရန်ဒေါသ ဖြစ်ပွားကြကာ ရိုက်နှက် သတ်ပုတ် ကြလေတော့သည်။

လယ်သမားချင်း ဖြစ်သော ရန်ပွဲမှ သည် လယ်ပိုင်ရှင်ချင်း ရိုက်ကြနှက်ကြသည်အထိ ဖြစ်ရာမှ နှစ်ဖက် ရွာစားချင်းပါ ရန်မီးပွားလာပြီး၊ မြို့စားချင်းရိုက်နှက်သတ်ပုတ်ကြသည်ထိ ဖြစ်ကာ ပြည်ထောင်ချင်း မင်းတို့ပါ တစ်ဆင့်တက်၍ပါလာကြပြီး ရောဟဏီမြစ်ကို အလယ်က ထား၍ တစ် ဖက်ကို မင်းသား ၂၅၀-စီ ခေါ့လျှံ့လက်နက်စွဲလျက် တိုက်ပွဲဝင်ကြရန် ရက်ချိန်းကြေညာ လိုက် သည် ထိ ကြီး ကျယ် သွား လေ တော့သည်။ ထိုနေ့ကား နယုန်လပြည့်နေ့ ဖြစ်၏။

ထိုဖြစ်အင်ကို သိမြင်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည် တစ် ဖက် ၂၅၀-စီ နှစ်ဖက်ပေါင်းတုံ ငါးရာကုန်သော သာကီဝင် မင်းသားတို့၏ အသက်ဆုံးရှုံးမှုကိုသည်းကောင်း၊ နှစ်ပြည်ထောင် မင်းချင်း စစ်ပြိုင်ခင်းသဖြင့် ငြိုးသူရန်ဘက် ဆက်လက်ဖြစ်ပွားသွားမည့်ဘေးကို လည်းကောင်း တားဆီး ကယ်တင်တော်မူရန် နှစ် ဖက်အပြိုင် အနိုင်လုယက် စစ်ထွက်ရင်ဆိုင်မိသောအချိန်တွင် ရောဟဏီမြစ်၏အလယ် အဇ္ဈာဝေဟင် ထက်ကောင်းကင်တွင် ဈာန်ယာဉ် သမာပတ် ဝင်စားလျက် တန့်နားကိုယ်ထင် ပြတော်မူလေသည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓသခင် ကောင်းကင်ပြင်တွင် ဈာန်ယာဉ်စီးကာ ကြွချီလာသည်ကို မြင်သဖြင့် နှစ်ဖက်သောသာကီဝင်မင်းများသည်

လက်နက်များ မြေမှာချ၍ ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင် ဦးခိုက် ကြလေသည်။ ထိုအခါ ဘုရားရှင်က ရေထက် မြေက၊ မြေထက် လူက၊ လူထက် အကျင့်သီလက မြင့်မြတ်ကြောင်းကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

ဘုရားရှင်၏တရားကိုနာကြားရသော ကမ်း နှစ်ဖက်မှ ဘုရား၏ ဆွေတော် မျိုးတော်များမှာ အမျက်ပြေငြိမ်း၍ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကိုဆပ်ရန် တစ်ဖက်လျှင် ၂၅၀-စီသော သာကီဝင် မင်းသားတို့အား ပေးအပ်လှူဒါန်းရာ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် မင်းသား ၅၀၀-ကို ရဟန်းပြုလျက် မဟာဝုန်တောသို့ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့သည်။

ရဟန်းဖြစ်စ တရား မရမီ အချိန်တွင် ပျင်းရိနေကြသည်ကို သိသော ဘုရားသခင်သည် ရဟန်း ငါးရာတို့အား ဟိမဝန္တာတောရှိ(ကုဏာလ)အိုင်သို့ ဘုရားတန်ခိုးတော် ဈာန်ဖြင့် ခေါ်သွားကာ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားအားထုတ်စေရာ ရဟန္တာဖြစ်ကြပြီး၊ မိမိတို့၏ ကိုယ်ပိုင် တန်ခိုးဈာန်ဖြင့် မဟာဝုန်တောသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာကြတော့သည်။

ထို ရဟန်း ငါးရာနှင့် တကွ ဘုရား၏ အသရေတော်ကို ဖူးမြော်ရန် ရောက်လာကြသော စကြဝဠာအတွင်းရှိ နတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့အား တစ်ဦးစီ၏ နာမည်များကို မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရားက ခေါ်ဝေါ်နှုတ်ဆက်ကာ မဟာသမယသုတ်တော်ကို ဟောတော်မူသည်။

မဟာသမယသုတ်တော်ကို ဟောတော်မူသောနေ့သည်ကား နယုန်လပြည့်နေ့ ဖြစ်သတည်း။ ထိုသို့ နတ်,ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့အား တစ်ဦးစီ နာမည်များကို ခေါ်ဝေါ်နှုတ်ဆက်ပြီး ရောက်ရှိသော နတ်,ဗြဟ္မာ များသည် စရိုက် ၆-ပါး အားကြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ရာ ၎င်းတို့အား စရိုက် တစ်ပါးလျှင် တစ်သုတ်စီ ခွဲခြားဟောရသော် အားလုံးကျွတ်တမ်းဝင်မည်ကို မြင်တော်မူလေသည်။

ထိုသို့ မြင်တော်မူပြီး စရိုက် အားကြီးသူတို့ နားလည်လွယ်ရန် အမေးအဖြေပြု၍ ဟောမှ သင့်မည်ဟု ယူဆ၍ နိမ္မိတဘုရားတစ်ဆူ ကိုယ်တော်နှင့်တူစွာဖန်ဆင်းတော်မူ၍ နှစ်ဆူသောဘုရားရှင်တို့သည် ရာဂစရိုက်အားကြီးသူတို့အတွက်(သမ္မာပရိဗ္ဗာဇနိယသုတ်)၊ ဒေါသ စရိုက် အားကြီးသူတို့အတွက်(ကလဟဝိဝါဒသုတ်)၊မောဟစရိုက်အားကြီးသူတို့အတွက်(မဟာဗျူဟသုတ်)၊ ဝိတက် စရိုက် အားကြီးသူတို့အတွက် (စူဠဗျူဟသုတ်)၊ သဒ္ဓါစရိုက်အားကြီးသူတို့အတွက်(တုဝဋ္ဋကသုတ်)၊ ပညာစရိုက်အားကြီးသူတို့အတွက်(ပုရာဘေဒသုတ်)တို့ကို အပြန်အလှန် အမေးအဖြေပြု၍ ဟောတော်မူလေသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ မဟာသမယသုတ်တော် ဖြစ်ပေါ် ရွတ်ဆိုပွားများလာကြပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ဤစာအုပ်တွင် မဟာသမယသုတ်ကိုသာ ဖော်ပြပါမည်။ ဤ စရိုက် ၆-ပါးအတွက် ၆-သုတ်ပါသော မဟာသမယ ၇-စောင်တွဲ ကျမ်းကို ပညာအလင်းပြစာပေမှ သီးခြားရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေပါမည်။

၂၃-မဟာသမယသုတ်ပါဠိ

၁။ ဧဝံ မေ သုတံ-ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သက္ကေသု ဝိဟရတိ ကပိလဝတ္ထုသ္မိံ မဟာဝနေ မဟတာ ဘိက္ခုသံဃေန သဒ္ဓိံ ပဉ္စမတ္တေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ သဗ္ဗေဟေဝ အရဟန္တေဟိ၊ ဒသဟိ စ လောကဓာတူဟိ ဒေဝတာ ယေဘုယျေန သန္နိပတိတာ ဟောန္တိ ဘဂဝန္တံ ဒဿနာယ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ။

အထ ခေါ စတုန္နံ သုဒ္ဓါဝါသကာယိကာနံ ဒေဝတာနံ ဧတဒဟောသိ "အယံ ခေါ ဘဂဝါ သက္ကေသု ဝိဟရတိ ကပိလဝတ္ထုသ္မိံ မဟာဝနေ မဟတာ ဘိက္ခုသံဃေန သဒ္ဓိံ ပဉ္စမတ္တေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ သဗ္ဗေဟေဝ အရဟန္တေဟိ၊ ဒသဟိ စ လောကဓာတူဟိ ဒေဝတာ ယေဘုယျေန သန္နိပတိတာ ဟောန္တိ ဘဂဝန္တံ ဒဿနာယ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ။ ယံနူန မယမ္ပိ ယေန ဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမေယျာမ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ ဘဂဝတော သန္တိကေ ပစ္စေကံ ဂါထံ ဘာသေယျာမာ"တိ။

ဗြဟ္မာလေးဦး၏ လက်ဆောင်ဂါထာ

အထ ခေါ တာ ဒေဝတာ သေယျထာပိ နာမ ဗလဝါ ပုရိသော သမိဉ္ဇိတံ ဝါ ဗာဟံ ပသာရေယျ၊ ပသာရိတံ ဝါ ဗာဟံ သမိဉ္ဇေယျ။ ဧဝမေဝ သုဒ္ဓါဝါသေသု ဒေဝေသု အန္တရဟိတာ ဘဂဝတော ပုရတော ပါတုရဟေသုံ။ အထ-

ခေါ တာ ဒေဝတာ ဘဂဝန္တံ အဇ္ဈဘာသိ။ အတိဝါဒေတွာ ကေမန္တို အင့်သူ။ ကေမန္တီ ဌိတာ ခေါ ကော ဒေဝတာ ဘဂဝတော သန္တိကေ ဣမံ ဂါထံ အဘာသိ—

"မဟာသမယော ပဝနသ္မိံ၊
ဒေဝကာယာ သမာဂတာ။
အာဂတ'မှ ဣမံ ဓမ္မသမယံ၊
ဒက္ခိတာယေ အပရာဇိတသံဃ"န္တိ။

၂။ အထ ခေါ အပရာ ဒေဝတာ ဘဂဝတော သန္တိကေ ဣမံ ဂါထံ အဘာသိ—

"တတြ ဘိက္ခဝေါ သမာဒဟံသု၊
စိတ္တမတ္တနော ဥဇုကံ အကံသု။
သာရထီဝ နေတ္တာနိ ဂဟေတွာ၊
ဣန္ဒြိယာနိ ရက္ခန္တိ ပဏ္ဍိတာ"တိ။

၃။ အထ ခေါ အပရာ ဒေဝတာ ဘဂဝတော သန္တိကေ ဣမံ ဂါထံ အဘာသိ—

"ဆေတွာ ခီလံ ဆေတွာ ပလိဃံ၊
ဣန္ဒခီလံ ဦဟစ္စ မနေဇာ။
တေ စရန္တိ သုဒ္ဓါ ဝိမလာ၊
စက္ခုမတာ သုဒန္တာ သုသုနာဂါ"တိ။

၄။ အထ ခေါ အပရာ ဒေဝတာ ဘဂဝတော သန္တိကေ ဣမံ ဂါထံ အဘာသိ—

"ယေကေစိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂတာသေ၊
န တေ ဂမိဿန္တိ အပါယဘူမိံ။
ပဟာယ မာနုသံ ဒေဟံ၊
ဒေဝကာယံ ပရိပူရေဿန္တီ"တိ။

နတ်,ဗြဟ္မာတို့၏ အစည်းအဝေး

၅။ အထ ခေါ ဘဂဝါ ဘိက္ခူ အာမန္တေသိ "ယေဘုယျေန ဘိက္ခဝေ ဒသသု လောကဓာတူသု ဒေဝတာ သန္နိပတိတာ ဟောန္တိ တထာဂတံ ဒဿနာယ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ။ ယေပိ တေ ဘိက္ခဝေ အဟေသုံ အတီတမဒ္ဓါနံ အရဟန္တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ တေသမ္ပိ ဘဂဝန္တာနံ ဧတံပရမာယေဝ ဒေဝတာ သန္နိပတိတာ အဟေသုံ သေယျထာပိ မယှံ ဧတရဟိ။ ယေပိ တေ ဘိက္ခဝေ ဘဝိဿန္တိ အနာဂတမဒ္ဓါနံ အရဟန္တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ တေသမ္ပိ ဘဂဝန္တာနံ ဧတံပရမာယေဝ ဒေဝတာ သန္နိပတိတာ ဘဝိဿန္တိ သေယျထာပိ မယှံ ဧတရဟိ။ အာစိက္ခိဿာမိ ဘိက္ခဝေ ဒေဝကာယာနံ နာမာနိ၊ ကိတ္တယိဿာမိ ဘိက္ခဝေ ဒေဝကာယာနံ နာမာနိ၊ ဒေသေဿာမိ ဘိက္ခဝေ ဒေဝကာယာနံ နာမာနိ၊ တံ သုဏာထ, သာဓုကံ မနသိ-

ကရောထ, ဘာသိဿာမိ”တိ။ “ဧဝံ ဘန္တေ” တိ ခေါ တေ ဘိက္ခူ ဘဂဝတော ပစ္စဿောသုံ။

ဘဂဝါ ဧတဒဝေါစ–

ရဟန်းတို့ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ် ဝင်စားခြင်း

၁။ သိလောက’မနုကဿာမိ၊ ယတ္ထ ဘုမ္မာ တဒဿိတာ။
ယေ သိတာ ဂိရိဂဗ္ဘရံ၊ ပဟိတတ္တာ သမာဟိတာ။

၂။ ပုထူ သီဟာဝ သလ္လီနာ၊ လောမဟံသာ ဘိသမ္ဘုနော။
ဩဒါတမနသာ သုဒ္ဓါ၊ ဝိပ္ပသန္န’မနာဝိလာ။

၃။ ဘိယျော ပဉ္စသတေ ဉတွာ၊ ဝနေ ကာပိလဝတ္ထဝေ။
တတော အာမန္တယီ သတ္ထာ၊ သာဝကေ သာသနေ ရတေ။

၄။ ဒေဝကာယာ အဘိက္ကန္တာ၊ တေ ဝိဇာနာထ ဘိက္ခဝေါ။
တေ စ အာတပ္ပ’မကရုံ၊ သုတွာ ဗုဒ္ဓဿ သာသနံ။

၅။ တေသံ ပါတုရဟု ဉာဏံ၊ အမနုဿာနဒဿနံ။
အပ္ပေကေ သတမဒ္ဒက္ခုံ၊ သဟဿံ အထ သတ္တရိံ။

၆။ သတံ ဧကေ သဟဿာနံ၊ အမနုဿာန’မဒ္ဒသုံ။
အပ္ပေကေနန္တ’မဒ္ဒက္ခုံ၊ ဒိသာ သဗ္ဗာ ဖုဋ္ဌာ အဟုံ။

နတ်တို့၏ အမည်ကို ဟောခြင်း

၇။ တဉ္စ သဗ္ဗံ အဘိညာယ၊ ဝဝတ္ထိတွာန စက္ခုမာ။
တတော အာမန္တယီ သတ္ထာ၊ သာဝကေ သာသနေ ရတေ။

၈။ ဒေဝကာယာ အဘိက္ကန္တာ၊ တေ ဝိဇာနာထ ဘိက္ခဝေါ။
ယေ ဝေါ'ဟံ ကိတ္တယိဿာမိ၊ ဂိရာဟိ အနုပုဗ္ဗသော။

၉။ သတ္တသဟဿာ တေ ယက္ခာ၊ ဘုမ္မာ ကပိလဝတ္ထဝါ။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊ ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

၁၀။ ဆသဟဿာ ဟေမဝတာ၊ ယက္ခာ နာနတ္တဝဏ္ဏိနော။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊ ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

၁၁။ သာတာဂိရာ တိသဟဿာ၊ ယက္ခာ နာနတ္တဝဏ္ဏိနော။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊ ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

၁၂။ ဣစ္စေတေ သောဠသသဟဿာ၊
ယက္ခာ နာနတ္တဝဏ္ဏိနော။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊ ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

၁၃။ ဝေဿာမိတ္တာ ပဉ္စသတာ၊ ယက္ခာ နာနတ္တဝဏ္ဏိနော။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊ ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

၁၄။ ကုမ္ဘီရော ရာဇဂဟိကော၊ ဝေပုလ္လဿ နိဝေသနံ။
ဘိယျော နံ သတသဟဿံ၊ ယက္ခာနံ ပယိရုပါသတိ။
ကုမ္ဘီရော ရာဇဂဟိကော၊ သောပါဂါ သမိတိံ ဝနံ။

၁၅။ ပုရိမဉ္စ ဒိသံ ရာဇာ၊ ဓတရဋ္ဌော ပသာသတိ။
ဂန္ဓဗ္ဗာနံ အဓိပတိ၊ မဟာရာဇာ ယသဿိသော။

၁၆။ ပုတ္တာပိ တဿ ဗဟဝေါ၊ ဣန္ဒနာမာ မဟဗ္ဗလာ။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊ ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

၁၇။ ဒက္ခိဏဉ္စ ဒိသံ ရာဇာ၊ ဝိရူဠှော တံ ပသာသတိ။
ကုမ္ဘဏ္ဍာနံ အဓိပတိ၊ မဟာရာဇာ ယသဿိသော။

၁၈။ ပုတ္တာပိ တဿ ဗဟဝေါ၊ ဣန္ဒနာမာ မဟဗ္ဗလာ။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊ ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

၁၉။ ပစ္ဆိမဉ္စ ဒိသံ ရာဇာ၊ ဝိရူပက္ခော ပသာသတိ။
နာဂါနဉ္စ အဓိပတိ၊ မဟာရာဇာ ယသဿိသော။

၂၀။ ပုတ္တာပိ တဿ ဗဟဝေါ၊ ဣန္ဒနာမာ မဟဗ္ဗလာ။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊ ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

၂၁။ ဥတ္တရဉ္စ ဒိသံ ရာဇာ၊ ကုဝေရော တံ ပသာသတိ။
ယက္ခာနဉ္စ အဓိပတိ၊ မဟာရာဇာ ယသဿိသော။

၂၂။ ပုတ္တာပိ တဿ ဗဟဝေါ၊ ဣန္ဒနာမာ မဟဗ္ဗလာ။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊ ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

၂၃။ ပုရိမံ ဒိသံ ဓတရဋ္ဌော၊ ဒက္ခိဏေန ဝိရူဠှကော။
ပစ္ဆိမေန ဝိရူပက္ခော၊ ကုဝေရော ဥတ္တရံ ဒိသံ။

၂၄။ စတ္တာရော တေ မဟာရာဇာ၊ သမန္တာ စတုရော ဒိသာ။
ဒဒ္ဒလ္လမာနာ အဋ္ဌံသု၊ ဝနေ ကပိလဝတ္ထဝေ။

၂၅။ တေသံ မာယာဝိနော ဒါသာ၊ အာဂုံ ဝဉ္စနိကာ သဌာ။
မာယာ ကုဋေဏ္ဍု ဝိဋေဏ္ဍု၊ ဝိဋုစ္စ ဝိဋုဋော သဟ။
စန္ဒနော ကာမသေဋ္ဌော စ၊ ကိန္နိဃဏ္ဍု နိဃဏ္ဍု စ။

၂၆။ ပနာဒေါ ဩပမညော စ၊ ဒေဝသူတော စ မာတလိ။
စိတ္တသေနော စ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ နဠော ရာဇာ ဇနေသဘော။
အာဂါ ပဉ္စသိခေါ စေဝ၊ တိမ္ဗရူ သူရိယ ဝစ္စသာ။

၂၇။ ဧတေ စညေ စ ရာဇာနော၊ ဂန္ဓဗ္ဗာ သဟ ရာဇူဘိ။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊ ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

နဂါး ဂဠုန်တို့ အမည်ကို ဟောခြင်း

၂၈။ အထာဂုံ နာဂသာ နာဂါ၊ ဝေသာလာ သဟတစ္ဆကာ။
ကမ္ဗလဿတရာ အာဂုံ၊ ပါယာဂါ သဟ ဉာတိဘိ။

၂၉။ ယာမုနာ ဓတရဋ္ဌာ စ၊ အာဂူ နာဂါ ယသဿိနော။
ဧရာဝဏော မဟာနာဂေါ၊ သောပါဂါ သမိတိံ ဝနံ။

၃၀။ ယေ နာဂရာဇေ သဟသာ ဟရန္တိ၊
ဒိဗ္ဗာ ဒိဇာ ပက္ခိ ဝိသုဒ္ဓစက္ခူ။
မဟာယသာ တေ ဝနမဇ္ဈပတ္တာ၊
စိတြာ သုပဏ္ဏာ ဣတိ တေသ နာမံ။

၃၁။ အဘယံ တဒါ နာဂရာဇာန'မာသိ၊
သုပဏ္ဏတော ခေမ'မကာသိ ဗုဒ္ဓေါ။
သဏှာဟိ ဝါစာဟိ ဥပဝှယန္တာ၊
နာဂါ သုပဏ္ဏာ သရဏ'မကံသု ဗုဒ္ဓံ။

အသူရာ နှင့် မာရ်နတ်

၃၂။ ဇိတာ ဝဇိရဟတ္ထေန၊ သမုဒ္ဒံ အသုရာသိတာ။
ဘာတရော ဝါသဝဿေတေ၊ ဣဒ္ဓိမန္တော ယသဿိနော။

၃၃။ ကာလကဉ္စာ မဟာဘိသ္မာ၊ အသုရာ ဒါနဝေဃသာ။
ဝေပစိတ္တိ သုစိတ္တိ စ၊ ပဟာရာဒေါ နမုစီ သဟ။

၃၄။ သတဉ္စ ဗလိပုတ္တာနံ၊ သဗ္ဗေ ဝေရောစနာမကာ။
သန္နယှိတွာ ဗလိသေနံ၊ ရာဟုဘဒ္ဒ'မုပါဂမုံ။
သမယော ဒါနိ ဘဒ္ဒန္တေ၊ ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

အထက်နတ်များ

၃၅။ အာပေါ စ ဒေဝါ ပထဝီ၊
တေဇော ဝါယော တဒါဂမုံ။
ဝရုဏာ ဝါရုဏာ ဒေဝါ၊
သောမော စ ယသသာ သဟ။
မေတ္တာ ကရုဏာ ကာယိကာ၊
အာဂုံ ဒေဝါ ယသဿိနော။

၃၆။ ဒသေတေ ဒသဓာ ကာယာ၊ သဗ္ဗေ နာနတ္တဝဏ္ဏိနော။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊ ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

၃၇။ ဝေဏ္ဍူ ဒေဝါ သဟလီ စ၊ အသမာ စ ဒုဝေ ယမာ။
စန္ဒဿူပနိသာ ဒေဝါ၊ စန္ဒမာဂုံ ပုရက္ခတွာ။

၃၈။ သူရိယဿူပနိသာ ဒေဝါ၊ သူရိယမာဂုံ ပုရက္ခတွာ။
နက္ခတ္တာနိ ပုရက္ခတွာ၊ အာဂုံ မန္ဒဝလာဟကာ။
ဝသူနံ ဝါသဝေါ သေဋ္ဌော၊ သက္ကောပါဂါ ပုရိန္ဒဒေါ။

၃၉။ ဒသေတေ ဒသဓာ ကာယာ၊ သဗ္ဗေ နာနတ္တဝဏ္ဏိနော။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊ ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

၄၀။ အထာဂုံ သဟဘူ ဒေဝါ၊ ဇလမဂ္ဂိ သိခါရိဝ။
အရိဋ္ဌကာ စ ရောဇာ စ၊ ဥမာပုပ္ဖ နိဘာသိနော။

။

၄၁။ ဝရုဏာ သဟဓမ္မာ စ၊ အစ္စုတာ စ အနေဇကာ။
သူလေယျရုစိရာ အာဂုံ၊ အာဂုံ ဝါသဝနေသိနော။

၄၂။ ဒသေတေ ဒသဓာ ကာယာ၊ သဗ္ဗေ နာနတ္တဝဏ္ဏိနော။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊ ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

၄၃။ သမာနာ မဟာသမာနာ၊ မာနုသာ မာနုသုတ္တမာ။
ခိဍ္ဍပဒေါသိကာ အာဂုံ၊ အာဂုံ မနောပဒေါသိကာ။

၄၄။ အထာဂုံ ဟရယော ဒေဝါ၊
ယေ စ လောဟိတဝါသိနော။
ပါရဂါ မဟာပါရဂါ၊
အာဂုံ ဒေဝါ ယသဿိနော။

၄၅။ ဒသေတေ ဒသဓာ ကာယာ၊ သဗ္ဗေ နာနတ္တဝဏ္ဏိနော။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊ ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

၄၆။ သုက္ကာ ကရမ္ဘာ အရုဏာ၊ အာဂုံ ဝေဃနသာ သဟ။
ဩဒါတဂယှာ ပါမောက္ခာ၊ အာဂုံ ဒေဝါ ဝိစက္ခဏာ။

၄၇။ သဒါမတ္တာ ဟာရဂဇာ၊ မိဿကာ စ ယသဿိနော။
ထနယံ အာဂ ပဇ္ဇုန္နော၊ ယော ဒိသာ အဘိဝဿတိ။

၄၈။ ဒသေတေ ဒသဓာ ကာယာ၊ သဗ္ဗေ နာနတ္တဝဏ္ဏိနော။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊ ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

၄၉။ ခေမိယာ တုသိတာ ယာမာ၊ ကဋ္ဌကာ စ ယသဿိနော။
လမ္ဗီတကာ လာမသေဋ္ဌာ၊ ဇောတိနာမာ ဝ အာသဝါ။
နိမ္မာနရတိနော အာဂုံ၊ အထာဂုံ ပရနိမ္မိတာ။

၅၀။ ဒသေတေ ဒသဓာ ကာယာ၊ သဗ္ဗေ နာနတ္တဝဏ္ဏိနော။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊ ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊ ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

၅၁။ သဋ္ဌေတေ ဒေဝနိကာယာ၊ သဗ္ဗေ နာနတ္တဝဏ္ဏိနော။
နာမန္ဝယေန အာဂစ္ဆုံ၊ ယေ စညေ သဒိသာ သဟ။

၅၂။ ပဝုဋ္ဌဇာတိ’မခိလံ၊ ဩဃတိဏ္ဏ’မနာသဝံ။
ဒက္ခေ မောဃတရံ နာဂံ၊ စန္ဒံဝ အသိတာတိဂံ။

ဗြဟ္မာများ

၅၃။ သုဗြဟ္မာ ပရမတ္တော စ၊ ပုတ္တာ ဣဒ္ဓိမတော သဟ။
သနင်္ကုမာရော တိဿော စ၊ သောပါဂ သမိတိံ ဝနံ။

၅၄။ သဟဿံ ဗြဟ္မလောကာနံ၊
မဟာဗြဟ္မာဘိတိဋ္ဌတိ။
ဥပပန္နော ဇုတိမန္တော၊
ဘိသ္မာကာယော ယသဿိသော။

၅၅။ ဒသေတ္ထ ဣဿရာ အာဂုံ၊ ပစ္စေကဝသဝတ္တိနော။
တေသဉ္စ မဇ္ဈတော အာဂ၊ ဟာရိတော ပရိဝါရိတော။

မာရ်နတ် နှောင့်ယှက်ပုံ

၅၆။ တေ စ သဗ္ဗေ အဘိက္ကန္တေ၊ သဣန္ဒေ ဒေဝေ သဗြဟ္မကေ။
မာရသေနာ အဘိက္ကာမိ၊ ပဿ ကဏှဿ မန္ဒိယံ။

၅၇။ ဧထ ဂဏှထ ဗန္ဓထ၊ ရာဂေန ဗဒ္ဓ’မတ္ထု ဝေါ။
သမန္တာ ပရိဝါရေထ၊ မာ ဝေါ မုဉ္စိတ္ထ ကောစိနံ။

၅၈။ ဣတိ တတ္ထ မဟာသေနော၊ ကဏှော သေနံ အပေသယိ။
ပါဏိနာ တလ’မာဟစ္စ၊ သရံ ကတွာန ဘေရဝံ။

၅၉။ ယထာ ပါဝုဿကော မေဃော၊
ထနယန္တော သဝိဇ္ဇုကော။
တဒါ သော ပစ္စုဒါဝတ္တိ၊
သင်္ကုဒ္ဓေါ အသယံဝသေ။

၆၀။ တဉ္စ သဗ္ဗံ အဘိညာယ၊
ဝ ဝတ္ထိတွာန စက္ခုမာ။
တတော အာမန္တယီ သတ္ထာ၊
သာဝကေ သာသနေ ရတေ။
မာရသေနာ အဘိက္ကန္တာ၊
တေ ဝိဇာနာထ ဘိက္ခဝေါ။

၆၁။ တေ စ အာတပ္ပ’မကရုံ၊ သုတွာ ဗုဒ္ဓဿ သာသနံ။
ဝီတရာဂေဟိ ပက္ကာမုံ၊ နေသံ လောမာပိ ဣဉ္ဇယုံ။

မာရ်နတ် ဖဲသွားခြင်း

၆၂။ သဗ္ဗေ ဝိဇိတသင်္ဂါမာ၊
ဘယာတီတာ ယသဿိနော။
မောဒန္တိ သဟ ဘူတေဟိ၊
သာဝကာ တေ ဇနေသုတာတိ။

မဟာသမယသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

....○....

မဟာသမယသုတ်တော် ရွတ်ဆိုရခြင်း၏ အကျိုးကျေးဇူး

မဟာသမယသုတ်တော်ကို နေ့စဉ်မပြတ် ရွတ်ပတ်သရဇ္ဈာယ်ရသော အကျိုးဖြင့် သာသနာတော်စောင့်နတ်များ ချစ်ခင်ခြင်း၊ ဘေးဆိုး ရန်ဆိုးများ ပြေပျောက်ခြင်း၊ ဒေါသတရား နည်းပါးလာခြင်း၊ မောဟစိတ်များ မဖုံးလွှမ်းနိုင်ခြင်းနှင့် လောကီကျက်သရေ မင်္ဂလာအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံကာ လောကုတ္တရာကောင်းကျိုးကို သယ်ပိုးဆောင်ရွက်နိုင်သော သတ္တိထူးများကို ရရှိစေတတ်ပါသည်။

ဆ ဒိသာပါလသုတ်တော် ဖြစ်စဉ်

မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်အနီး ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင် လိုဏ်ဂူ၌ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အာဂါ လာရောက် ဖူးမြော်ကြသော သာတာဂိရိနတ်မင်း၊ ဟေမဝတနတ်မင်း၊ ပုဏ္ဏက နတ်မင်း၊ အာဠဝက နတ်မင်း စသော နတ်ဘီလူးမင်းကြီး များအား မြတ်စွာဘုရားက သာသနာတော်ကိုကြည်ညိုကြသော လူပုဂ္ဂိုလ်တို့အား စောင့်ရှောက်ရန် မိန့်ကြားတော်မူ၏။

နတ်ဘီလူးမင်းကြီးများကလည်း ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်ပါမည်ဟု ဝန်ခံ၏။ ထို ဝန်ခံချက်ကို မြတ်စွာဘုရားက ရဟန်းတော်များအား ပြန်လည် ဟောကြားတော် မူသည်မှ စ၍ ဆဒ္ဒိသာပါလသုတ်တော် ဖြစ်ပေါ် ရှတ်ဆို ပွားများခဲ့ကြပါ သတည်း။

၂၄- ဆဒ္ဒိသာပါလသုတ်ပါဠိ

၁။ ဧဝံ မေ သုတံ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ ရာဇဂဟေ ဝိဟရတိ ဂိဇ္ဈကူဋေ ပဗ္ဗတေ၊ တေန ခေါ ပန သမယေန ဘဂဝါ ဘိက္ခူ တေဒဝေါစ။

၂။ ပုဏ္ဏပသိုံခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဒိသာဘာဂေ စတ္တာ- ရော ယက္ခာ မဟာယက္ခာ အာဝိပတေယျာ စ ဟောန္တိ၊သေယျ- ထိဒံ၊ "သာတာဂိရော စ ဟေမဝတော စ ပုဏ္ဏကော စ ဂုတ္တိ- ယော စ၊" ဧတေ စတ္တာရော ယက္ခာ မဟာယက္ခာ ဗုဒ္ဓေ ပသန္နာ

ဓမ္မေ ပသန္နာ သံဃေ ပသန္နာ၊ ဗုဒ္ဓေ သဂါရဝါ ဓမ္မေ သဂါရဝါ
သံဃေ သဂါရဝါ၊ တမဟံ ဝဒါမိ "သာတာဂိရဉ္စ ဟေမ-
ဝတဉ္စ ပုဏ္ဏကဉ္စ ဂုတ္တိယဉ္စ၊" ဣမံ ရက္ခံ သံဝိဒဟန္တု၊ မာ မံ ကောစိ
ကိဉ္စိ ဝိဟေဌေသိ မနုဿော ဝါ အမနုဿော ဝါ ဂစ္ဆန္တံ
ဝါ ဌိတံ ဝါ နိသိန္နံ ဝါ နိပန္နံ ဝါ သုတ္တံ ဝါ ဇာဂရန္တံ ဝါ
ပမတ္တံ ဝါ ရတ္တိံ ဝါ ဒိဝါ ဝါ သဒါ တံ တံ ရက္ခန္တု
ဒေဝတာ။

၃။ ဒက္ခိဏသ္မိံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဒိသာဘာဂေ စတ္တာ-
ရော ယက္ခာ မဟာယက္ခာ အာဓိပတေယျာ စ ဟောန္တိ။
သေယျထိဒံ၊ "ကာလော စ ဥပကာလော စ ဗိမ္ဗော စ ဗိမ္ဗ-
သေနော စ၊" ဧတေ စတ္တာရော ယက္ခာ မဟာယက္ခာ ဗုဒ္ဓေ
ပသန္နာ ဓမ္မေ ပသန္နာ သံဃေ ပသန္နာ၊ ဗုဒ္ဓေ သဂါရဝါ ဓမ္မေ
သဂါရဝါ သံဃေ သဂါရဝါ၊ တမဟံ ဝဒါမိ "ကာလဉ္စ ဥပ-
ကာလဉ္စ ဗိမ္ဗဉ္စ ဗိမ္ဗသေနဉ္စ" ဣမံ ရက္ခံ သံဝိဒဟန္တု၊ မာ မံ ကောစိ
ကိဉ္စိ ဝိဟေဌေသိ မနုဿော ဝါ အမနုဿော ဝါ ဂစ္ဆန္တံ ဝါ
ဌိတံ ဝါ နိသိန္နံ ဝါ နိပန္နံ ဝါ သုတ္တံ ဝါ ဇာဂရန္တံ ဝါ ပမတ္တံ
ဝါ ရတ္တိံ ဝါ ဒိဝါ ဝါ သဒါ တံ တံ ရက္ခန္တု ဒေဝတာ။

၄။ ပစ္ဆိမသ္မိံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဒိသာဘာဂေ စတ္တာ-
ရော ယက္ခာ မဟာယက္ခာ အာဓိပတေယျာ စ ဟောန္တိ။ သေယျ-
ထိဒံ၊ "ဟရိရော စ ဟရဟရိ[illegible] ပါပေါ စ ပိင်္ဂလော စ"၊
ဧတေ စတ္တာရော ယက္ခာ မဟာယက္ခာ ဗုဒ္ဓေ ပသန္နာ ဓမ္မေ
ပသန္နာ သံဃေ ပသန္နာ၊ ဗုဒ္ဓေ သဂါရဝါ ဓမ္မေ သဂါရဝါ
သံဃေ သဂါရဝါ၊ တမဟံ ဝဒါမိ "ဟရိရဉ္စ ဟရဟရိရဉ္စ

ပါပဉ္စ ပိဂ်လဉ္စ” ဣမံ ရက္ခံ သံဝိဒဟာန္တု၊ မာ မံ ကောစိ ကိဉ္စိ ဝိဟေဌေသိ မနုဿော ဝါ အမနုဿော ဝါ ဂန္ဓဗ္ဗော ဝါ ဒွိတံ ဝါ နိဿိန္နံ ဝါ နိပန္နံ ဝါ သုတ္တံ ဝါ ဇာဂရန္တံ ဝါ ပမတ္တံ ဝါ ရတ္တိံ ဝါ ဒိဝါ ဝါ သဒါ တံ တံ ရက္ခန္တု ဒေဝတာ။

၇။ ဥတ္တရဿံ ဓါပန ဒိသာဘာဂေ စတ္တာရော ယက္ခာ မဟာယက္ခာ အာဝိပတေယျာ စ ဟောန္တိ။ သေယျထိဒံ၊ “သံယော စ သံယုလိမော စ သုသုရော စ ဥဂ္ဂတေဇော စ” ဧတေ စတ္တာရော ယက္ခာ မဟာယက္ခာ ဗုဒ္ဓေ ပသန္နာ ဓမ္မေ ပသန္နာ သံဃေ ပသန္နာ၊ ဗုဒ္ဓေ သဂါရဝါ ဓမ္မေ သဂါရဝါ သံဃေ သဂါရဝါ၊ တမဟံ ဝဒါမိ “သံယဉ္စ သံယုလိမဉ္စ သုသုရဉ္စ ဥဂ္ဂတေဇဉ္စ” ဣမံ ရက္ခံ သံဝိဒဟန္တု၊ မာ မံ ကောစိ ကိဉ္စိ ဝိဟေဌေသိ မနုဿော ဝါ အမနုဿော ဝါ ဂန္ဓဗ္ဗော ဝါ ဒွိတံ ဝါ နိဿိန္နံ ဝါ နိပန္နံ ဝါ သုတ္တံ ဝါ ဇာဂရန္တံ ဝါ ပမတ္တံ ဝါ ရတ္တိံ ဝါ ဒိဝါ ဝါ သဒါ တံ တံ ရက္ခန္တု ဒေဝတာ။

၈။ ဟေဋ္ဌိမဿံ ဓါပန ဒိသာဘာဂေ စတ္တာရော ယက္ခာ မဟာယက္ခာ အာဝိပတေယျာ စ ဟောန္တိ။ သေယျထိဒံ၊ “ဓရဏ္ဍော စ ဓတရဏ္ဍော စ သေဏ္ဍော စ ကမ္ပလသေဏ္ဍော စ”၊ ဧတေ စတ္တာရော ယက္ခာ မဟာယက္ခာ ဗုဒ္ဓေ ပသန္နာ ဓမ္မေ ပသန္နာ သံဃေ ပသန္နာ၊ ဗုဒ္ဓေ သဂါရဝါ ဓမ္မေ သဂါရဝါ သံဃေ သဂါရဝါ၊ တမဟံ ဝဒါမိ “ဓတရဏ္ဍဉ္စ ဓရဏ္ဍဉ္စ သေဏ္ဍဉ္စ ကမ္ပလသေဏ္ဍဉ္စ” ဣမံ ရက္ခံ သံဝိဒဟန္တု၊ မာ မံ ကောစိ ကိဉ္စိ ဝိဟေဌေသိ မနုဿော ဝါ အမနုဿော ဝါ

ဂစ္ဆန္တံ ဝါ ဌိတံ ဝါ နိသိန္နံ ဝါ နိပန္နံ ဝါ သုတ္တံ ဝါ ဇာဂရန္တံ ဝါ ပမတ္တံ ဝါ ရတ္တိံ ဝါ ဒိဝါ ဝါ သဒါ တံ တံ ရက္ခန္တု ဒေဝတာ။

၇။ ဥပရိမသ္မိံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဒိသာဘာဂေ စတ္တာ-ရော ယက္ခာ မဟာယက္ခာ အာဓိပတေယျာ စ ဟောန္တိ။ သေယျ-ထိဒံ၊ "စန္ဒော စ သူရိယော စ ကုဝေရော စ ဗြဟ္မာ စ"၊ ဧတေ စတ္တာရော ယက္ခာ မဟာယက္ခာ ဗုဒ္ဓေ ပသန္နာ ဓမ္မေ ပသန္နာ သံဃေ ပသန္နာ၊ ဗုဒ္ဓေ သဂါရဝါ ဓမ္မေ သဂါရဝါ သံဃေ သဂါရဝါ၊ တမဟံ ဝဒါမိ "စန္ဒဥ သူရိယဥ ကုဝေရဥ ဗြဟ္မဥ" ဣမံ ရက္ခံ သံဝိဒဟန္တု၊ မာ မံ ကောစိ ကိဉ္စိ ဝိဟေဌေသိ မနုဿာ ဝါ အမနုဿာ ဝါ ဂစ္ဆန္တံ ဝါ ဌိတံ ဝါ နိသိန္နံ ဝါ နိပန္နံ ဝါ သုတ္တံ ဝါ ဇာဂရန္တံ ဝါ ပမတ္တံ ဝါ ရတ္တိံ ဝါ ဒိဝါ ဝါ သဒါ တံ တံ ရက္ခန္တု ဒေဝတာ။

အာဒိသာပါလ သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

အဒိသာပါလ သုတ်တော် ရွတ်ဖတ်ရခြင်း၏ အကျိုး

ဤ အဒိသာပါလ သုတ်တော်ကို နေ့စဉ်မပြတ် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ် ပွားများသူတို့အဖို့ သာသနာတော်စောင့် နတ်မင်းကြီးများက အမြဲမပြတ် စောင့်ကြပ်ကူညီ မှုပြုခြင်း ခံရပည်။ ဗုဒ္ဓကိစ္စ၊ ဓမ္မကိစ္စ၊ သံဃာကိစ္စများ၌ အနှောင့်အယှက် အဖျက်အဆီးမရှိ အောင်မြင်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်စွမ်းရှိပည်။ လူနတ်အများ ချစ်ခင် စောင့်ရှောက်မှု ခံရသဖြင့် ကိုယ်ပွားဥစ္စာ တိုးတက်စေနိုင်ပါသည်။ ဆုံး ဒိသာပါလ အဓိပ္ပာယ်မှာ အာရုပ် ကြောက်မျက်နှာ သွားလေရာ အန္တရာယ်ကင်းစေခြင်းကို ဆိုလိုပါသည်။

ဓာရဏသုတ်တော် ဖြစ်စဉ်

ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားသည် ညီတော် အာနန္ဒာအား ဓာရဏသုတ်တော်ကို ဟော၍ လူဒါယကာ-ဒါယိကာမတို့အား တစ်ဆင့် ဟောကြားရန်၊ ရှင်းလင်း သင်ပြရန် အမိန့်ရှိသော သုတ်တော် ဖြစ်ပါသည်။

ဓာရဏ ပရိတ်တော်တွင် ဝိပဿီ, သိခီ, ဝေဿဘူ, ကကုသန်, ကောဏာဂုံ, ကဿပ, ဂေါတမ တည်း ဟူသော ဘုရားခုနစ်ဆူအား ရှိခိုးပါ၍ ကျရောက် လတ္တံ့သော ဘေး ခပ်သိမ်း ရန်ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းအောင် ဗုဒ္ဓ, ဓမ္မ, သံဃ ဂုဏ်တော် ကျေးဇူးတော်တို့ကို ဖွဲ့ဆိုထားသည်မှ စ၍ ဓာရဏ သုတ်တော် ဖြစ်ပေါ် ရွတ်ဆို ပွားများ ခဲ့ကြပါသတည်း။

ဇိုက်တွန်းချက်

ဓာရဏပရိတ်။ ။ဓာရဏ ပရိတ်တော်သည် မြတ်ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရား၏ အာဝေဏိက ဂုဏ်တော် ၁၈-ပါးကို ဖော်ပြထားသည်။ ဤဂုဏ် ၁၈-ပါးသည် မြတ်စွာဘုရား၏ သီးခြား ကိုယ်ပိုင် ဂုဏ်တော်များ ဖြစ်သည်။ အခြား မည်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်၌မျှ ဤဂုဏ်မျိုး မရှိချေ၊ ရဟန္တာ နှင့် ပစ္စေကဗုဒ္ဓများ၌ သော်မှ ဤ ဂုဏ်သတ္တိမျိုး

မရှိကြ။ ဝင်ဝင်အားဖြင့် ဝဂရဏ ပရိတ်တော်သည် မြတ်စွာဘုရား၏ အာဂဝေဏိက ဂုဏ်တော်တို့ကို ချီးကျူး ပူဇော်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ကောင်းမြတ်သော စေတနာဖြင့် တာဝန် ဝတ္တရားများကို ထမ်းဆောင်နေသူ အားလုံးတို့သည် ဝဂရဏ ပရိတ်တော်ကို ရွတ်ပတ်ပါမူ— အ,ကာလ မရဏမှ လွတ်မြောက်နိုင်သည်။ အ,ကာလ မရဏနှင့် မတွေ့ကြုံရ-မတွေ့ကြုံနိုင်။

အ,ကာလ မရဏ ဆိုသည်မှာ သူတစ်ပါး လက်နက်ဖြင့် သေရခြင်၊ သူတစ်ပါး ပယောဂဖြင့် သေရခြင်း၊ ကျွးကိုက် သေရခြင်း၊ ချောက်ကမ် ပါးကျ သေရခြင်း၊ ကားမှောက်၍ သေရခြင် စသည် ဥပစ္ဆေဒက ကံကြောင့် သေရခြင်းမျိုး မျာကို ဆိုသည်။ ဝဂရဏ ပရိတ်ကို ရွတ်ပတ်သူမှာ အ,ကာလ မရဏ အမျိုးမျိုးတို့မှ လွတ်မြောက်သည်။

သတ္တဝါတိုင် - လူတိုင် ပင် တစ်နေ့နေ့၌ သေရမည်မှာ ဝမ္မတာ ဖြစ်သည်။ အ,ကာလ ပရဏမှ လွတ်မြောက်သည်ဟု ဆိုသည်မှာ ဥပစ္ဆေဒကကံကြောင် မသေရ, မသေနိုင်ခြင်းကို ဆိုသည်။ ဖြစ်မြဲ ဓမ္မတာအရ သေချိန်ကျမှသာ သေရသည်။

ရှင်ပြပါဦးအံ့-သေရခြင်း လေးမျိုး ရှိသည်။

(၁) အသက်တမ်း ကုန်၍ သေရခြင်း 'အာယုက္ခယမရဏ'၊ အသက်တစ်ရာတမ်း၌ အနှစ်တစ်ရာ ပတ်ဝန် ကျင်မျှသာ နေကြရသည်။ မြတ်စွာဘုရား,သော်မှ အနှစ် ၈၀-သာ နေရသည်။

(၂) ကံကုန်၍ သေရခြင်း 'ကမ္မက္ခယမရဏ'။ မိမိ ကုသိုလ်ကံအလျောက်သာ နေရသည်။ ကံကုန်လျှင် အရွယ် ကောင်းတုန်း၌လည်း သေရသည်။ နို့စို့ အရွယ် စသည်၌လည်း သေရသည်။

(၃) သက်တမ်းနှင့် ကံ ၂-ပါးလုံး ကုန်၍ သေရခြင်း 'ဉဘယက္ခယမရဏ'။

(၄) အထက် မရဏ ၃-မျိုးမှ တစ်ပါး အခြားပယောဂ တစ်ခုခုကြောင့် သစ်စိမ်းချိုး ချိုးဖြတ်သကဲ့သို့ သေရခြင်းမျိုး 'ဉပစ္ဆေဒကမရဏ'ဟူ၍ သေရခြင်း မျိုး ၄-မျိုး ရှိသည်။

ပထမ သေခြင်း ၃-မျိုးကို ဘုရား, ရဟန္တာ, ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်တို့သော်မှ မလွန်နိုင်။ ယင်း မရဏ ၃-မျိုးမှာ သေရိုး သေစဉ် ဓမ္မတာ မရဏ ဖြစ်သည်။

ဉပစ္ဆေဒကမရဏကို အ,ကာလမရဏ ဟု ခေါ်သည်။ သေချိန် မရောက်သေးဘဲ သေရခြင်းသည် အ,ကာလမရဏ ဖြစ်သည်။ ဓာရဏ ပရိတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်ခြင်း အားဖြင့် အ,ကာလမရဏကို တားမြစ် ပယ်ဖျောက်နိုင်သည်။ စေတနာ ဖြူစင်သူတို့ အ,ကာလမရဏမှ ကင်းလွတ်ကြပါစေသောဝ်။

.... ◯ ....

၂၅-ဓာရဏသုတ်ပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

၁။ ဗုဒ္ဓါနံ ဇီဝိတဿ န သက္ကာ ကေနစိ အန္တရာယော ကာတုံ၊ တထာ မေ ဟောတု။

၂။ အတီတံသေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော အပ္ပဋိဟတံ ဉာဏံ၊ အနာဂတံသေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော အပ္ပဋိဟတံ ဉာဏံ၊ ပစ္စုပ္ပန္နံသေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော အပ္ပဋိဟတံ ဉာဏံ။

၃။ ဣမေဟိ တီဟိ ဓမ္မေဟိ သမန္နာဂတဿ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော သဗ္ဗံ ကာယကမ္မံ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမံ ဉာဏာနုပရိဝတ္တံ၊ သဗ္ဗံ ဝစီကမ္မံ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမံ ဉာဏာနုပရိဝတ္တံ၊ သဗ္ဗံ မနောကမ္မံ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမံ ဉာဏာနုပရိဝတ္တံ။

၄။ ဣမေဟိ ဆဟိ ဓမ္မေဟိ သမန္နာဂတဿ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော နတ္ထိ ဆန္ဒဿ ဟာနိ၊ နတ္ထိ ဓမ္မဒေသနာယ ဟာနိ၊ နတ္ထိ ဝိရိယဿ ဟာနိ၊ နတ္ထိ သမာဓိဿ ဟာနိ၊ နတ္ထိ ပညာယ ဟာနိ၊ နတ္ထိ ဝိမုတ္တိယာ ဟာနိ။

၅။ ဣမေဟိ ဒွါဒသဟိ ဓမ္မေဟိ သမန္နာဂတဿ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော နတ္ထိ ဒဝါ၊ နတ္ထိ ရဝါ၊ နတ္ထိ အပ္ဖုဋံ၊ နတ္ထိ ဝေဂါယိတတ္တံ၊ နတ္ထိ အဗျာဝဋမနော၊ နတ္ထိ အပ္ပဋိသင်္ခါနုပေက္ခာ။ ဣမေဟိ အဋ္ဌာရသဟိ ဓမ္မေဟိ သမန္နာဂတဿ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော နမော သတ္တန္နံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ။

၆။ နတ္ထိ တထာဂတဿ ကာယဒုစ္စရိတံ၊ နတ္ထိ တထာဂတဿ ဝစီဒုစ္စရိတံ၊ နတ္ထိ တထာဂတဿ မနောဒုစ္စရိတံ၊ နတ္ထိ အတီတံသေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော ပဋိဟတံ ဉာဏံ၊ နတ္ထိ အနာဂတံသေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော ပဋိဟတံ ဉာဏံ၊ နတ္ထိ ပစ္စုပ္ပန္နံသေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော ပဋိဟတံ ဉာဏံ၊ နတ္ထိ သဗ္ဗံ ကာယကမ္မံ ဉာဏာပုဗ္ဗင်္ဂမံ ဉာဏံ နာနုပရိဝတ္တံ၊ နတ္ထိ သဗ္ဗံ ဝစီကမ္မံ ဉာဏာပုဗ္ဗင်္ဂမံ ဉာဏံ နာနုပရိဝတ္တံ၊ နတ္ထိ သဗ္ဗံ မနောကမ္မံ ဉာဏာပုဗ္ဗင်္ဂမံ ဉာဏံ နာနုပရိဝတ္တံ၊ ဣမံ ဓာရဏံ အမိတံ အသမံ သဗ္ဗသတ္တာနံ တာဏံ လေဏံ သံသာရဘယဘီတာနံ အဂ္ဂ မဟာတေဇံ။

၇။ ဣမံ အာနန္ဒ ဓာရဏပရိတ္တံ ဓာရေဟိ ဝါရေဟိ ပရိပုစ္ဆာဟိ။ တဿ ကာယေ ဝိသံ န ကမေယျ၊ ဥဒကေ န လဂ္ဂေယျ၊ အဂ္ဂိ န ဍဟေယျ၊ နာနာဘယဝိကော၊ န ဧကာဟာရကော၊ န ဒွိဟာရကော၊ န တိဟာရကော၊ န စတုဟာရကော၊

န ဥမ္မတ္တကံ၊ န မူဠှကံ၊ မနုဿေဟိ အမနုဿေဟိ န ဟိံသကာ။

၈။ တံ ဓာရဏပရိတ္တံ ယထာ ကတမေ၊ ဇာလော မဟာဇာလော၊ ဇာလိတ္တော မဟာဇာလိတ္တော၊ ပုဂ္ဂေ မဟာပုဂ္ဂေ၊ သမ္ပတ္တော မဟာသမ္ပတ္တော၊ ဘူတင်္ဂမိ တမင်္ဂလံ။ ဣမံ ခေါ ပနာနန္ဒ ဓာရဏပရိတ္တံ၊ နဝနဝုတိယာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကောဋိဟိ ဘာသိတံ၊ ဝတ္တော အဝတ္တော၊ ဂန္ဓဝေ အဂန္ဓဝေ၊ နေ့ာမေ အနေ့ာမေ၊ သေဝေ အသေဝေ၊ ကာယေ အကာယေ၊ ဓာရဏေ အဓာရဏေ၊ ဣလ္လိ မိလ္လိ၊ တိလ္လိ မိလ္လိ၊ ယောရုဂ္ဂေ မဟာယောရုဂ္ဂေ၊ ဘူတင်္ဂမိ တမင်္ဂလံ။

၉။ ဣမံ ခေါ ပနာနန္ဒ ဓာရဏပရိတ္တံ နဝနဝုတိယာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကောဋိဟိ ဘာသိတံ။ ဝိဒ္ဒလာ ဒဏ္ဍိလာ မန္တိလာ ရောဂိလာ ခရလာ ဒုဗ္ဘလာ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

ဓာရဏပရိတ်တော် ရွတ်ပတ်ခြင်း၏ အကျိုးကျေးဇူး

ဓာရဏသုတ်တော်ကို နေ့စဉ်မပြတ် ရွတ်ပတ်ပွားများ သရဇ္ဈာယ်ပါက ဘေးရန် ကင်းခြင်းပါသည်။ အခြားသော ရန်သူ မနာလိုသူများက ရန်ပြုခြင်း၊ ဘေးဝါးခပ်ခြင်း၊ အဆိပ်ခပ်ခြင်းတို့မှ ကင်းဝေးစေပါသည်။ ရန်ကင်းစေသော အဆိပ်ပြင်းထန်သော သတ္တဝါတို့၏ ကိုက်ခဲ ရန်ပြုခြင်းဘေးမှ ကင်းဝေးစေပါသည်။

ပရိမိတ္တဇာလ သုတ်တော် ဖြစ်စဉ်

မြတ်စွာဘုရားသခင် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူပြီးနောက် ပထမ သင်္ဂါယနာ တင်ရန် အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်ကြီးက ရှင်အာနန္ဒာအား ဘုရားဟောခဲ့သမျှ သုတ်တော်များကို မေးရာ ရှင်အာနန္ဒာက ကြားသရွေ့-သိသရွေ့-မှတ်သရွေ့ ပြန်လည် တင်ပြလျှောက်ထားရာတွင် ဤ ပရိမိတ္တဇာလသုတ်တော် ပါရှိလေသည်။

ရှင်တော်ဘုရား ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အနီး ဂိဇ္ဈကုဋ် တောင် ပေါ်တွင် စံပျော်နေခိုက် ၎င်း ဂိဇ္ဈကုဋ် တောင်ပေါ်မှာနေသော လူကို ဖမ်းဆီး နှိပ်စက် ညှဉ်းပန်းတက်သော နတ်နဂါး၊ နတ်ဂဠုန်၊ နတ်ဘီလူးတို့၏ အကြီးအမျူး ၁၈-ယောက်တို့ သည် ရှေးယခင်က လူကို ဖမ်းစားတတ်သော်လည်း မြတ်စွာ ဘုရားရှင် ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်တော်ပေါ်တွင် သီတင်းသုံးတော် မူသည့်အချိန်ကစ၍ သတ္တဝါတို့အား ညှဉ်းဆဲ ဖမ်းစားခြင်း မရှိကြောင်းကို ဘုရားရှင်က ရဟန်းတော်များအား ဟောကြား ခဲ့သည်မှ စ၍ ပရိမိတ္တဇာလ သုတ်တော် ဖြစ်ပေါ် ရွတ်ဆို ပွားများခဲ့ကြပါသတည်း။

၂၆ - ပရိဋိဇ္ဇဇာလသုတ်ပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ဧဝံ မေ သုတံ၊ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ ရာဇဂဟေ ဝိဟရတိ ဂိဇ္ဈကူဋေ ပဗ္ဗတေ။

တေန ခေါ ပန သမယေန ကုမ္ဘီရေန ယက္ခေန ဝေဒဝေန ယက္ခေန၊ ဣန္ဒြေန ယက္ခေန၊ ဗြဟ္မေန ယက္ခေန၊ သုပဏ္ဏေန ယက္ခေန၊ နာဂေန ယက္ခေန၊ ဂန္ဓဗ္ဗေန ယက္ခေန၊ ပုဗ္ဗဒိသေန ယက္ခေန၊ အဂ္ဂိဒိသေန ယက္ခေန၊ ဒက္ခိဏဒိသေန ယက္ခေန၊ နရတိမဒိသေန ယက္ခေန၊ ပစ္ဆိမဒိသေန ယက္ခေန၊ ပါရပ္ပ ဒိသေန ယက္ခေန၊ ဥတ္တရဒိသေန ယက္ခေန၊ ဧသန္ဒ ဒိသေန ယက္ခေန၊ သမုဒ္ဒဒိသေန ယက္ခေန၊ အာကာသ ဒိသေန ယက္ခေန၊ ဘူမဒိသေန ယက္ခေန။

၂။ အပ္ပမေယျော ဗုဒ္ဓေါ၊ အပ္ပမေယျော ဓမ္မော။ အပ္ပမေယျော သံဃော၊ ဘယဿန္တိ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊

၃။ ယတ္ထ ယတ္ထ အပါဒကာ၊ ယတ္ထ ယတ္ထ ဒွေပါဒါ၊ ယတ္ထ ယတ္ထ ဇတုပ္ပာဒါ၊ ယတ္ထ ယတ္ထ ဗဟုပ္ပာဒါ၊ ပါဒအန္တံ ဥဂ္ဂအန္တံ စက္ခုအန္တံ မုခအန္တံ ဇိဝှာအန္တံ။

၄။ နမော ဗုဒ္ဓဿ၊ နမော ဓမ္မဿ၊ နမော သံဃဿ၊ သကလ လောကဓာတု မာတာ ပိတု ဗုဒ္ဓ ရက္ခန် ကတံ။ သကလ လောကဓာတု မာတာ ပိတု ဓမ္မ ရက္ခန် ကတံ။ သကလ လောကဓာတု မာတာ ပိတု သံဃ ရက္ခန် ကတံ။ ရတ္တိံ ဝါ ဒိဝံ ဝါ သဒါ မံ ရက္ခန္တု။

၅။ သဗ္ဗေ ဒေဝတာယ ဣမဿ ပရိ မိတ္တဇာလဿ တေဇေန ဣမသ္မိံ အပ္ပာကဋ္ဌံ သရီရေ ယေ ကေစိ ဥပဒ္ဒဝါ အာနုဘာဝေန တေဇေန ဣမသ္မိံ လောကော ဣမသ္မိံ ပဗ္ဗတေ ဣမသ္မိံ ပဗ္ဗတေ ဣမသ္မိံ နဂရေ ဣမသ္မိံ မဂဓေ သဗ္ဗသတ္တာ ဝိနဿန္တု၊ သဗ္ဗေ ဥပဒ္ဒဝါ ဝိနဿန္တုတိ။

ပရိမိတ္တဇာလသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

ပရိမိတ္တဇာလသုတ်တော် ရွတ်ပတ်ရခြင်း အကျိုး

၎င်းသုတ်တော်ကို နေ့စဉ်မပြတ် ရွတ်ပတ် ပွားများပါက မကောင်းဆိုးဝါး ဖမ်းစားခြင်း အန္တရာယ် မည်သည့်အခါမှ မဖြစ်ပွားတွယ်ဘဲ ရောဂါကင်းရှင်း၍ ကျန်းမာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံရပေမည်။ တန်ခိုးဣဒ္ဓိပါဒ် ရှိသောနဂါး, ဂဠုန် စောင့်ရှောက်ခြင်းကို ခံရမည် ဖြစ်ပေသည်။

အဘိဏှသုတ်တော် ဖြစ်စဉ်

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ အတုလ ထွတ်ထား ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် လူ့ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့ သံသရာ ဝဋ်ဒုက္ခ၌ မေ့လျော့ပျော်ပါး နေမှားသောကြောင့် အို-နာ-သေခြင်း ကင်းရာမှု ကျွတ်နိဗ္ဗာန်ကို မရ ဝဋ်ဒုက္ခ၌ နစ်ကြရသည်ကို ကြည့်ရှု ဆင်ခြင်တော်မူပြီး မေ့လျော့ပေါ့ဆ သတိမရ နေမြဲ နေကြလျှင် သံသရာ၌ နင်မြဲ နစ်မြုပ်ကြလိမ့်မည်ကို သနားတော်မူလှသောကြောင့် အို၊ နာ၊ သေရေး ဒုက္ခဘေးတို့မှ ကင်းဝေးလွတ်ရာ မဟာအမတ သိဝ-တွင်မည် ရွှေပြည်နိဗ္ဗာန်သို့ ဝင်စံရောက်စိမ့်သောငှာ နေ့ညမပြတ် အောက်မေ့ ဆင်ခြင်အပ်နှလုံးမပြတ် အထပ်ထပ် သွင်းအပ်သော အတိပဏီတ ဤအဘိဏှသုတ် ဒေသနာတော်ကို ပဉ္စဂ္ဂိတ္တာ ပါဠိတော်၌ ကရုဏာရှေ့ထား၍ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား ဟောကြားတော် မူခဲ့ပေသတည်း။ ရှင်တော်ဘုရား ဟောကြားတော်မူပြီးသည့်နောက်၌ သူတော်စင် အများ မပြတ်ရွတ်ပွား သရဇ္ဈာယ်ချိန်မှဝ၍ ဤအဘိဏှသုတ်တော် ဖြစ်ပေါ်၍ လာပါသတည်း။

၂၇-အဘိဏှသုတ်ပါဠိ

ပဉ္စိမာနိ ဘိက္ခဝေ ဌာနာနိ အဘိဏှံ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗာနိ ဣတ္ထိယာ ဝါ ပုရိသေန ဝါ ဂဟဋ္ဌေန ဝါ ပဗ္ဗဇိတေန ဝါ။

ကတမာနိ ပဉ္စ-

၁။ ဇရာဓမ္မောမှိ၊ ဇရံ အနတီတောတိ အဘိဏှံ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ။
၂။ ဗျာဓိဓမ္မောမှိ၊ ဗျာဓိံ အနတီတောတိ အဘိဏှံ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ။
၃။ မရဏဓမ္မောမှိ၊ မရဏံ အနတီတောတိ အဘိဏှံ ပစ္စဝေက္ခိတက္ခိတဗ္ဗံ။
၄။ သဗ္ဗေဟိ မေ ပိယေဟိ မနာပေဟိ နာနာဘာဝေါ ဝိနာဘာဝေါမှိတိ အဘိဏှံ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ။
၅။ ကမ္မဿကောမှိ ကမ္မဒါယာဒေါ ကမ္မယောနိ ကမ္မဗန္ဓု ကမ္မပ္ပဋိသရဏော၊ ယံ ကမ္မံ ကရိဿာမိ ကလျာဏံ ဝါ ပါပကံ ဝါ၊ တဿ ဒါယာဒေါ ဘဝိဿာမီတိ အဘိဏှံ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ။

ဣမာနိ ခေါ ဘိက္ခဝေ ပဉ္စ ဌာနာနိ အဘိဏှံ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗာနိ ဣတ္ထိယာ ဝါ ပုရိသေန ဝါ ဂဟဋ္ဌေန ဝါ ပဗ္ဗဇိတေန ဝါ။

အဘိဏှသုတ်တော် ရွတ်ဖတ်ရခြင်း၏ အကျိုးကျေးဇူး

ဤ အဘိဏှသုတ်တော် အမြဲမပြတ် ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်ခြင်းဖြင့် တရားအားထုတ်သူတို့မှာ စိတ်ဓာတ် ကြည်လင်စွာဖြင့် တရားထူးများ ရရှိနိုင်ပါသည်။ ကိလေသာ အာရုံ ကာမဂုဏ် ခံစားလိုသော ကိလေသာစိတ်များ တပြည်းပြည်း လျော့ပါးစေနိုင်ပါသည်။

ဝိန္ဓာမဏိ ဂါထာ မန္တန်တော် ဖြစ်စဉ်

အလိုရှိတိုင်း တောင့်တတိုင်း ပြည့်စုံစေတတ်သော စိန္တာမဏိ ဂါထာ မန္တန်တော်ကြီး ဖြစ်ပေါ်လာပုံမှာ—

မြင်းမိုရ်တောင်၏ မြောက်မျက်နှာကို အစိုးရသော ဝေဿဝဏ္ဏ (ကုဝေရ)နတ်မင်းကြီး၏ ထံပါး၌ သုံးနှစ်တိုင်တိုင် အလုပ်အကျွေး ပြုစုခဲ့သော "စန္ဒာမုခိ"ဘီလူးမသည် နတ်မင်းကြီး၏ ဆုတော် လာဘ်တော် အဖြစ် အနံ ငါးယူဇနာ၊ အလျား ယူဇနာ ၃၀-ရှိသော တောအုပ်ကို အပိုင် စားရသော တောစိုး နတ်ဘီလူးမ အဖြစ် စံမြန်းနေပေသည်။

ထို တောအုပ်ကို အပိုင်စားရသူ ပီပီ တောအုပ် အတွင်း ဖြတ်သန်း လာသူ လူသား အားလုံး တို့အား ဖမ်းဆီး သတ်ဖြတ် စားသောက်နေလေသည်။

တစ်နေ့တွင် ဗာရာဏသီပြည်မှ ပုဏ္ဏား လုလင်ပျို တစ်ယောက်သည် ကုန်သည်ဘာဝ နွားလှည်းများဖြင့် တပည့်အပေါင်း ခြံရံကာ ထို တောအုပ်ကို ဖြတ်သန်းမိလေရာ ဘီလူးမ၏ ဖမ်းဆီးခြင်းကို ခံရလေတော့သည်။

ယခင် ဖမ်းဆီးမိသူများကို သတ်ဖြတ် စားသောက်လေ့ရှိသော်လည်း ယခု ဖမ်းမိသူ ပုဏ္ဏားငယ်မှာ ချောမော လှပသော လူပျို လူရွယ် ချစ်စဖွယ် ဖြစ်နေသဖြင့် မသတ်ရက်၊ မစားရက်တော့ဘဲ လင်မယား အဖြစ် ပေါင်းသင်း နေထိုင်ကာ တခြားတစ်ပါးသို့ ထွက်မပြေးနိုင်အောင် ကျောက်ဂူအတွင်းမှာ အလုံ ပိတ်ထားလျက် နေ့စဉ် သစ်သီးဝလံများ ရှာဖွေ ကျွေးမွေး ထားလေသည်။

ဘီလူးမနှင့် ပုဏ္ဏား နှစ်ဦး ညား၍ သားကလေးတစ်ယောက် ပွားမြင်ပြီး ၁၆-နှစ်မြောက် အရွယ်ရောက်လာသော အခါ ဖခင်နှင့် မိခင် ရုပ်သွင်ခြားနား မတူငြားသဖြင့် မိခင် အစာရှာ သွားခိုက် ဖခင်ကို မေးမြန်းရာ ဖခင်က နောက်ကြောင်း ဖြစ်ရပ် များ ပြောပြ သိရှိသဖြင့် မိမိတို့နှင့် အသွင်တူရာ လူ့ရပ် လူ့ရွာ သို့ သွားလိုလှသဖြင့် မိခင် မရှိခိုက် တစ်နေ့ မိမိ၏ အားခွန် ဗလနှင့် ကျောက်ဂူ တံခါးကို ဖွင့်၍ ဖခင်ကို ထမ်းပြီး ပြေး လေတော့သည်။

စန္ဒာမုခိ ဘီလူးမ ပြန်လာပြီး ကျောက်ဂူတွင်းမှ သားအဘ နှစ်ယောက်ကို မတွေ့သဖြင့် လိုက်ရှာရာ တောတွင်း တစ်နေရာ၌ တွေ့ပြီး ပြန်ခေါ်ထားလေသည်။

တောတွင်းမှာ မပျော်ပိုက်တော့သော သားအဘ နှစ်ယောက်မှာ နောက်မကြာမီ ယခင်ကကဲ့သို့ ထွက်ပြေးပြန်ရာ ဘီလူးမက ပြန်လည် ဖမ်းမိပြန်လေတော့သည်။

နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ပြန်လည် အဖမ်းခံရသော သားအဘ နှစ်ယောက်မှာ အလွယ်တကူ ထွက်မပြေးဝံ့တော့ဘဲ ဘီလူးမ ယုံကြည်လောက်သည်ထိ ကိုယ်ရှိန်သတ်၍ နေရလေတော့သည်။

တစ်နေ့တွင် သားဖြစ်သူက မိခင်ဖြစ်သူအား မျက်နှာချို သွေးပြီး ပိုင်နက်အကျယ်အဝန်းကို မေးကာ နယ်စပ် နေရာဒေသ များကို လိုက်လံကြည့်ရှု မှတ်သားထားလေသည်။

သို့နှင့် အခွင့်အရေး ရသော တစ်နေ့တွင် ပေါင်ကိုသမ်းကာ မိခင်၏ ပိုင်နက် နယ်စပ် လွတ်လေရာ အနီးဆုံး စခန်းသို့ လှမ်းပြေးကြတော့သည်။

သားအဘနှစ်ယောက် အတွက် သစ်သီးဝလံ ရှာဖွေ၍ ပြန်လာသော ဝန္ဒာပုဒိ ဘီလူးမမှာ ကျောက်ဂူတွင်းမှာ သား နှင့် လင်ကို မတွေ့သဖြင့် ပူပင်သောက ကြီးစွာ ပိုင်နက်အတွင်း လိုက်လံ ရှာဖွေရာ မိမိပိုင်နက်မှ လွတ်ရာ မြစ်လယ်ကောင်သို့ ရောက်နေသော သားအဘနှစ်ယောက်ကို တွေ့သဖြင့် ငိုယို တမ်းတကာ အမြန် ပြန်လာရန် တောင်းပန် ခေါ်ငင်လေ တော့သည်။

မိခင် ပိုင်နက်မှ လွတ်မြောက် နေကြောင်း သိနေသော သားက “ပြန်မလာနိုင်တော့ကြောင်း၊ အမျိုးဇာတ် တူရာ လူသားတို့ နေထိုင်ရာ လူ့ရပ် လူ့ရွာသို့ သွားခွင့် ပြုပါတော့” ဟု ပြန်လည် ပြောကြားလေတော့သည်။

ခေါ်မရသည်အဆုံး မိခင် ဘီလူးမကြီးက “လူ့ရပ် လူ့ရွာမှာ ဘာပညာမှ ငါ့သား မတတ်ယင် ငတ်ပြတ် ဆင်းရဲခြင်း ဒုက္ခ ကြုံလိမ့်မည်၊ ဒီတော့-ခိုးသူ ခြေရာရှာပြီး ဥစ္စာကို ဖော် ပေးနိုင်တဲ့ စိန္တာမဏိ ဂါထာတော်ကို ငါ့သား သင်ယူသွားပေ တော့” ဟု မျက်ရည်သည်ရှင် ပူပွဲကြီး ဆင်ကာ စိန္တာမဏိ ဂါထာတော်မြတ်ကို ပြင်ဆင် ပေးမှ သင်ပေး လေတော့သည်။

မြစ်လယ်မှ လက်အုပ်ချီ၍ စိန္တာမဏိ ဂါထာ သင်ယူနေ သော သားသည် ဂါထာရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရုတ်တရက်

လဲကျသွားသော မိခင်ကြီးကို ပြေးထူရာ ရင်ကွဲနာကျ ဘဝ ပြောင်းသွားသည်ကို တွေ့ရလေတော့သည်။

သားအဘ နှစ်ယောက်မှာ သောကမကင်း တောတွင်းမှာ ပင် ဘီလူးမအလောင်းကို တောပန်း တောင်ပန်းများ ဖုံးအုပ် သင်္ဂြိုဟ်ခဲ့ပြီး ဗာရာဏသီပြည်သို့ပြန်လည်ရောက်ရှိလာခဲ့ကြသည်။

ဗာရာဏသီပြည်တွင် သူခိုး ခြေရာခံ၍ စိန္တာမဏိ မန္တန် တော်တို့ ရွတ်ဆို၍ ဥစ္စာပစ္စည်းများကို ရှာဖွေ ပေးနိုင်သဖြင့် "ပဒကုသလ"ဟု အမည်တွင်လျက် ပညာရှင် သူကြွယ် ဖြစ်ခဲ့ သည်ကစ၍ စိန္တာမဏိ ဂါထာတော်ဟု ဖြစ်ပေါ် ရွတ်ဆို ပွားများခဲ့ကြပါသတည်း။

---

၂၈ - စိန္တာမဏိမန္တန်ပါဠိ

စိန္တာမဏိ ရတနာနိ၊ ဗုဒ္ဓံ ဗုဒ္ဓရတနာနံ။
ကရံ ကရတိ သရဏံ၊ ခိပ္ပမေဝ သမိဇ္ဈတု။

စိန္တာမဏိ ရတနာနိ၊ ဓမ္မံ ဓမ္မရတနာနံ။
ကရံ ကရတိ သရဏံ၊ ခိပ္ပမေဝ သမိဇ္ဈတု။

စိန္တာမဏိ ရတနာနိ၊ သံဃံ သံဃရတနာနံ။
ကရံ ကရတိ သရဏံ၊ ခိပ္ပမေဝ သမိဇ္ဈတု။

စိန္တာမဏိ ဂါထာတော် ရွတ်ဖတ်ခြင်း အကျိုးများ

ဤ စိန္တာမဏိ ဂါထာတော် ရွတ်ဆိုခြင်းဖြင့် အကြံအစည် အောင်မြင်စေတတ်သည်။ ရာထူး ဌာနန္တရ ရရှိစေတတ်သည်။ လူနတ်တို့ ချစ်ခင် နှစ်သက်ခြင်း ခံရတတ်သည်။ မိမိတို့၏ ပစ္စည်း ဘဏ္ဍာ, ရတနာ ရွှေ ငွေ စသည်ကိုကို တစ်ပါးသူတို့ ခိုးဝှက် ယူငင်မရနိုင်ဘဲ အကြိတ်အခဲ အမြဲ တည်ရှိခြင်း၊ လိုချင် တောင့်တသော ပစ္စည်းများ ရရှိတတ်ခြင်း အကျိုးများကို ခံစား ရရှိနိုင်လေသည်။

—၀—

ရှင်သိဝလိ ဂါထာတော် ဖြစ်စဉ်

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား သက်တော်ထင်ရှား ရှိစဉ်ကပင် ဖြစ်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရား၏ ဆွေတော်, မျိုးတော် ဖြစ်သော ကောလိယ သာကီဝင် မင်းသားနှင့် သုပ္ပဝါသာ သာကီဝင် မင်းသမီး ကိုသည် ရှင်သိဝလိ မထေရ်မြတ်၏ ခမည်းတော်နှင့် မယ်တော် မိဘနှစ်ပါး ဖြစ်လေသည်။

ရှင်သိဝလိ မထေရ်မြတ်ကလေး သန္ဓေတော် ၁,နေ့စဉ် မှာပင် ပစ္စည်းဘဏ္ဍာ ရတနာ ရွှေငွေ ဆက်သကြသူ များပြား လျက် လာဘ်ရှင်ခြင်း၏အစ နိမိတ် ပြခဲ့သည်။

ပစ္စည်းဥစ္စာ ရတနာ ဘဏ္ဍာတိုက်တွင်းမှ ထုတ်ယူ သုံးစွဲသော်လည်း ပြည့်မြဲ ပြည့်လျက်သာ၊ ကုန်ခန်းသွားသည် မရှိ။ လာဘ်လာဘ ပြည့်ဝခြင်းဖြင့် ကောင်းခြင်းများစွာ အကျိုးပြုခဲ့လေ၏။

သို့သော် ၁၀-လနှင့်လည်း မဖွား၊ လ-၂၀နှင့်လည်း မဖွားဘဲ သမားတော်ကြီးများပင် ဉာဏ်မြင်သမျှ ရောဂါရှာကြသော်လည်း ရောဂါမတွေ့၊ ဝေဒနာ မရှိ၊ ခုနစ်နှစ်တိတိ ကြာလေတော့သည်။

ထို ခုနစ်နှစ်မှ လွန်မြောက် ခုနစ်လ ရောက်သော အခါမှာမူ သုပ္ပဝါသာ မင်းသမီးမှာ ကမ္မဇလေ လှုပ်ရှားပြီး တအားပင် ဗိုက်နာ၍ လာသော်ငြား မွေးဖွားမည့်ပုံ မပေါ်၊ အချီတော်, အချော့တော် နန်းတော်ပုဒ် ခစားကြကုန်သော သမားအကျော် ဟူးရားတော်များနှင့်တကွ လက်သည်တော်မောင်းမများ ပြုစုကြငြားသော်လည်း ထူး၍သက်သာ ဖြစ်မလာဘဲ နာမြဲနာနေရာ ခုနစ်ရက်ပြည့်သည့် နေ့၌ မအောင့်နိုင်ဘဲ ကောလိယမင်းသားကို မြတ်စွာဘုရားထံ စေလွှတ်၍ ဝေဒနာကို ကယ်မတော်မူပါရန် လျှောက်တင်ခိုင်းလေသည်။

ကောလိယ မင်းသားလည်း မြတ်စွာဘုရား၏ နှမတော်တော်သော သုပ္ပဝါသာ မင်းသမီး၏ အဖြစ်ကို သွားရောက်လျှောက်ထားရာ—

"သုပ္ပဝါသာသည် သားရတနာကို ချမ်းသာစွာ ဖွားမြင်လိမ့်မည်"ဟု အမိန့်တော် ရှိလိုက်ရာ ကောလိယ မင်းသား

အိမ်တော် ပြန်ရောက်သော အခါ သုပ္ပဝါသာသည် သား ရတနာကို ဖွားမြင်ပြီး ဖြစ်နေသည်ကို ဝမ်းမြောက်စွာ တွေ့ရ လေတော့သည်။

မြတ်စွာဘုရားက ချမ်းသာစွာ မွေးဖွားလိမ့်မည်ဟု ပြော သော စကားအရ "သီဝလိ" ဟူသော အမည်ကို ပေးလိုက်ကြ လေသည်။

အမိဝမ်းတွင်းမှာ ခုနစ်နှစ်၊ ခုနစ်လ၊ ခုနစ်ရက်တိတိ နေခဲ့ ရသော သီဝလိ သတို့သားမှာ မွေးဖွား သန့်စင်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ခုနစ်နှစ်အရွယ်ပမာဏ ရုတ်တရက် ပြောင်းလဲခဲ့ သည် ဖြစ်ရာ သိတတ်၊ ရှက်တတ်သော အရွယ်တော်သို့ ရောက်ရှိ လာခဲ့လေသည်။

မီးဖွား သန့်စင်ပြီး ခုနစ်ရက် ကျော်လွန်သော အခါ မြတ်စွာဘုရားရှင်နှင့် သံဃာတော်များအား အိမ်တော်သို့ ပင့်ဖိတ်ပြီး သီဝလိကလေးအတွက် ဆွမ်းကပ် လှူဒါန်းကြသည်။

ထိုဆွမ်းကပ် လှူပွဲတွင် ရှင်သာရိပုတ္တရာက အမိဝမ်းတွင်း၌ ပဋိသန္ဓေ နေရခြင်း ဒုက္ခကို သိပါလျှင် တရားချမ်းသာ ရရန် ရဟန်းပြုသင့်ကြောင်း တရားဟောလေရာ သီဝလိ သတို့သား မှာ မိဘ နှစ်ပါးထံ ခွင့်ပန်၍ သာသနာ့အမွေ ခံယူလေ တော့သည်။

ရှင်သာရိပုတ္တရာသည် သီဝလိ သတို့သားကလေးကို တစပဉ္စက ကမ္မဋ္ဌာန်း ပေး၍ ဆံခြင်စေကာ ဆံချပေးလေရာ

ဆံချပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အာသဝေါ ကုန်ခန်း၍ ရဟန္တာ ဖြစ်သွားတော့သည်။

လှူဒါန်းသူ ပေါမျှားလှ၍ လာဘ်လာဘ ရှင်လန်းသဖြင့် တေဒဂ်ရ မဟာသာဝက အပါအဝင် "လာဘ်လာဘ တေဒဂ်ရ-ရှင်သီဝလိ" ဟု မြတ်စွာဘုရားက အသိအမှတ်ပြု မိန့်တော်မူသည်က စ၍ "ရှင်သီဝလိ ပရိတ်ဂါထာ မန္တန်တော်"ဟု ဖြစ်ပေါ်ရွတ်ဆို ပွားများခဲ့ကြပါသတည်း။

၂၉- ရှင်သီဝလိဂါထာပါဠိ

၁။ သီဝလိ စ မဟာနာမံ၊
သဗ္ဗလာဘံ ဘဝိဿတိ။
ထေရဿ အာနုဘာဝေန၊
သဗ္ဗေ ဟောန္တု ပိယံ မမ။

၂။ သီဝလိ စ မဟာဝီရော၊
ယေယေ ပဿန္တု မံ ပိယံ။
တေတေ ပဿန္တု ပရမံ၊
ဇနပဒါ ပူဇယန္တု။

၃။ သီဝလိ စ နာမ ထေရေန၊
မမသီသော ဌပေတွာန။
ဇမ္ဗုဒီပ မဏ္ဍလေန၊
ဇယောမန္တာ သုခါဝဟံ။

၄။ သီဝလိ စ မဟာနာမံ၊
ကုန္ဒာဒေဝါ သဗြဟ္မကာ။
မနုဿပုရိသော ကုတ္ထိ၊
မဟာလာဘံ ဘဝိဿတိ။

၅။ သီဝလိ စ မဟာလာဘံ၊
နာနာဒေတိ ဝရံ ဝရံ။
ကုဒမ္ဗိ ပူဇိတံ ဒေတိ၊
မဟာသုခံ ဘဝိဿတိ။

၆။ ဝဏ္ဏံ ဗန္တံ သုခံ ကိတ္တိ၊
အနာမယံ ဘဝေ ဘဝေ။
တဝရုက္ခေ ဒေဝမိတာ၊
သဗ္ဗကောမံ ဝိနဿန္တု။

၇။ သီဝလိ စ မဟာလာဘံ၊
သဗ္ဗလာဘံ ဘဝိဿတိ။
ထေရဿ အာနုဘာဝေန၊
သဒါ ဟောတု ပိယံ မမ။

၈။ သီဝလိစ မဟာထေရော၊
ယေ ယေ ပဿန္တိ မံ ပိယံ။
တေ တေ ပဿန္တိ မံ ပိယံ၊
ဇနပ္ပဒါ ပူဇယန္တု။

၉။ သီဝလိ စ မဟာထေရော၊
မမ သီသေ ဌပေတွာန။
န္တိတေဇ ဇယောမန္တံ၊
အဟံ ဝန္ဒာမိ သဗ္ဗဒါ။

၁၀။ သီဝလိ စ မဟာလာဘော၊
ဒေဝမနုဿ ပူဇိတော။
သောရဟော ပစ္စယာဒီနံ၊
မဟာလာဘံ ကရောတု မေ။

ရှင်သီဝလိ ပရိတ်တော် ရွတ်ဖတ်ရခြင်းအကျိုး

ရှင်သီဝလိ ပရိတ်တော်ကို နေ့စဉ် မပြတ် ရွတ်ဖတ် ပွား များ သရဇ္ဈာယ်ခြင်း အားဖြင့် ဒိဋ္ဌဓမ္မ [illegible] ရွှင်လန်း စေသည်။ လူ နတ် ချစ်ခင် နှစ်သက်[illegible] သွားလာ ရောက်ရာဒေသ အရပ်များမှာ တော်မှုဝေး [illegible]ခေါင်းပါးခြင်း ဒုက္ခ မကြုံရချေ။

မီး မပွားနိုင်သူများကို အင်္ဂုလိမာလ သုတ်တော် ရွတ်၍ မီးပွားသကဲ့သို့ပင် ရှင်သီဝလိ ဂါထာတော်မြတ်ကို ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ် ပေးခြင်းဖြင့် မီးပွားနိုင်ကြောင်း ရှေးဆရာကြီးများ အမှာစကား ရှိခဲ့ပုံးသည်။

—o—

ရှင်ဥပဂုတ် မဟာထေရ်တော် ဖြစ်စဉ်

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ပရိနိဗ္ဗာန် စံပြီး နှစ်ပေါင်း ၂၀၀-ကြာသော အခါ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်ဟန်. မြစ်ကြီး အတွင်းမှ အလွန်လှပ ကြီးမားသော ငါးကြီး တစ်ကောင်ကို တံငါများ မိလေရာ ကုန်းပေါ်သို့တင် အသက် မရှင် သေသွားသော်ငြား ဝမ်းဗိုက်မှာ ပေါင်းချည်ပိန်ချည် လှုပ်ရှားသဖြင့် ထူးဆန်းလှသည်ဟု ယူဆကာ ရာဇဂဟ မြည့်ရှင် ဘုရင်အား ဆက်သကြသည်။

ဘုရင်မင်းမြတ်သည် ငါးကြီး ဝမ်းဗိုက်ကို ကြည့်၍ မှူးမတ်များအား ပြသရာ ပညာရှိ အမတ်ကြီးတစ်ဦး၏ အကြံအရ ကျောဘက်မှ နေ၍ ငါးသေကြီးအား ခွဲချလိုက်ရာ ဝမ်းဗိုက်အတွင်းမှ ငယ်ရွယ်နုနယ် ချစ်စဖွယ်သော လူသား မနုဿသမီးလေးကလေးကို တွေ့ရှိကြရလေသည်။

သားသမီးရတနာ မထွန်းကားသော ပြည့်ရှင်မင်းကြီးသည် ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ယုယ ပိုက်ချီလျက် သမီးတော်ရင်းအဖြစ် ပင်တိုင်တော်နှင့်ထားကာ အခြွေအရံများဖြင့် ခံစားစေလေသည်။ အမည်တော်ကိုလည်း "မစ္ဆဒေဝီ" ဟု ရွှေဘွဲ့တော် ချီးလိုက်လေသည်။

ပင်တိုင်စံ မစ္ဆဒေဝီ ၁၆-နှစ် အရွယ်သို့ ရောက်သော အခါ ခန္ဓာကိုယ်မှ ငါးညှီနံ့များ ပေါ်ထွက်လာလေသဖြင့် မွှေးကြိုင်သော နံ့သာ အမျိုးမျိုးတို့နှင့် ဖုံးနယ် ခြယ်သ လိမ်းသော်လည်း မရ၊ တစ်နန်းတော်လုံး အသက်မရှူနိုင် ဖြစ်လာသဖြင့် ခမည်းတော် ဘုရင်ကြီးမှာ သမီးတော်ကို ချစ်လျက်နှင့်ပင် မသိုးထမင်း- မသိုးဟင်းများနှင့် တကွ ဖောင် ပေါ် တင် ၍ ရေယာဉ်ကြောမှာ မျှောလိုက်ရလေတော့သည်။

မစ္ဆဒေဝီ မျောမော လုပသော သတင်းအရ မြစ်ကမ်းတစ်လျှောက် မင်းညီ မင်းသားများက ဖောင်တော်ကို ဆယ်ယူကြသော်လည်း ငါးညှီနံ့ကြောင့်ပင် မသိမ်းပိုက်နိုင်ကြတော့ဘဲ ဆက်လက် မျှောလွှတ်ကြရလေသည်။

မြို့ပြ ပြည်ရွာနှင့် ဝေးစွာ မျောပါလာသော ဖောင်တော်မှာ ဥပ ရသေ့ကြီး တရား အားထုတ်ရာ တောအုပ်အတွင်း

ရေစပ်ရှိ ရသေ့ကြီး၏ ကမ္မဋ္ဌာန်း"တဲကျောင်း"ကို ဦးတိုက်ဆိုက်ကပ်မိလေတော့သည်။

ထိုသို့ ဆိုက်ကပ်မိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ထူးဆန်းလှစွာ ငါးညှီနံ့များပျောက်ပြီး ခန္ဓာကိုယ်မှ ကြာညိုနံ့များ သင်းလာလေတော့၏။

မစ္ဆဒေဝီ သည် ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား အားထုတ် နေသော ဥပ ရသေ့ကြီးအား ဝင်ရောက်ဖူးမြော်ကာ မိမိ၏ အဖြစ်ကို လျှောက်ထားလေသည်။ ဥပ ရသေ့ကြီးလည်း သတ္တဝါတိုင်း၏ အပေါ်၌ ကရုဏာ ထားရမည့် သူတော် သူမြတ်တို့၏ ဝသီဘော် အတိုင်း သစ်သီးဝလံများ ရှာဖွေ ကျွေးမွေးကာ စောင့်ရှောက်ထားလေသည်။

ကာလ အကန့် ကြာသော အခါ မစ္ဆဒေဝီသည် မည်သည့်ယောကျ်ား တစ်ဦးတစ်ယောက်နှင့်မျှ မဆက်ဆံရဘဲ နှုတ်ပိုက်ကိုယ်ဝန်တည်ကာ သန္ဓေတော် ခဲ့လေသဖြင့် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်စွာ ဥပ ရသေ့ကြီးအား လျှောက်ထားလေသည်။

ရသေ့ကြီးက "ချစ်သမီးတွင် ရှေးက အတိတ်ကံ ပါရမီ တစ်ခုခုကြောင့် ပဋိသန္ဓေ စွဲဟန် တူသည်၊ မစိုးရိမ်လင့်- ငါ စောင့်ရှောက်အံ့၊ ကျန်းမာမှုကိုသာ ဂရုပြုလေ"ဟု အားပေး စကား မိန့်ကြားလေသည်။

ချိန်ခါစေ့ရောက် ဆယ်လ မြောက်သော အခါ သားရတနာကို ဖွားမြင်လေသည်။ ဥပ ရသေ့ကြီး စောင့်ရှောက် မွေးမြူ ထားခြင်းကြောင့် 'ဥပဂုတ္တ' သတို့သား ဟု အမည်တွင်၏။

ဥပဂုတ္တ သတို့သား ခုနစ်နှစ် အရွယ်တွင် ဥပ ရသေ့ကြီး သင်ပေးထားသော ခန္ဓာငါးပါး၏ ဖြစ်ပျက် ဘာဝနာ ရှုနေခိုက် ကောင်းကင်မှ သာသနာတော်စောင့် နတ်မင်းကြီး တစ်ပါးက ဆင်း၍ ပွေ့ယူသွားပြီး ကောင်းကင်မှ မြေပြင်သို့ လွှတ်ချလိုက်လေသည်။

ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်ပျက်တရားကို ရှုမှတ် ဆင်ခြင်နေသော ဥပဂုတ္တ သတို့သားမှာ အခြားတစ်ပါးသို့ အာရုံ မပျံ့လွင့်ဘဲ သမာဓိမပျက် အားထုတ်လိုက်နိုင်သောကြောင့် မြေပြင်မရောက်မီမှာပင် အာသဝေါကုန်ခန်း ရဟန္တာ အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိတော်မူလေသည်။

ဘုန်းကံ အလျောက် ပေါ်ပေါက်လာသော သမုဒ္ဒရာ အတွင်းမှ ကြေးပြာသာဒ်တွင် သီတင်းသုံးတော်မူလေသည်။

နှောင် နှစ်ပေါင်း ကြာသောအခါ သိရိဓမ္မာသောကမင်းကြီး၏ မဟာ အသဒိသ အလှူတော်မင်္ဂလာတွင် မာရ်နတ်၏ နှောင့်ယှက် ဖျက်ဆီးမှုကို ဟားမြစ်ရန် မထေရ်ကြီးများက တာဝန် ပေးအပ်ခြင်းခံရသော ဘုန်းကြီးဥပဂုတ္တ အရှင်မြတ်က ဘုန်းကြီးသော တန်ခိုး အပြည့်အဖြင့် မန်ဆင်း ခုံ၍ သိရိဓမ္မာသောကမင်းကြီး၏ အလှူတော် မင်္ဂလာကို အောင်ပွဲ ခံစေခဲ့သည်က ဇာ၍ ရှင်ဥပဂုတ္တ မန္တန် ဂါထာတော် ဟု ခေါ်သော ရွတ်ဆို ပွားများခဲ့ပါသည်။

၃၁-ရှင်ဥပဂုတ်ဂါထာပါဠိ

၁။ ဥပဂုတ္တော မဟိဒ္ဓိကော၊ သမ္ဗုဒ္ဓေန ဝိညာဂတော။
မာရဥ္စ မာရဗလဥ္စ၊ ဒမေသိတိ အနာဂတေ။
၂။ မမသီသေ ပတိဋ္ဌိတော၊ မာရေနာ သုဏိတံ ကတွာ။
အန္တရာယော ဝိနဿန္တု၊ အဟံ ဝန္ဒေ ဣဒါနေဝ။
၃။ ဥပဂုတ္တံ မဟိဒ္ဓိကံ၊ ဇာဇနေတာ ဝါ ဥပဒ္ဒဝေ။
သောကရောဂါ ဝိရောဓာယ၊ ပရိတ္တံ ဇယမင်္ဂလံ။
၄။ တာဒိသော ထေရော မာရေနာ၊
[illegible]နုတံ ကတွာ စ သဗ္ဗေ။ အန္တရာယော
ဝိနဿန္တု၊ ဣဒါနေဝ ဥပဂုတ္တော၊ မဟိဒ္ဓိကော။
ယံ ယံ ဥပဒ္ဒဝံ ဇာတံ၊ ဝိဒ္ဓံသေတု အသေသတော။

အရှင်ဥပဂုတ္တ မန္တန်တော်မြတ် ရွတ်ပတ်ရခြင်း အကျိုး

အရှင် ဥပဂုတ္တ အရှင်မြတ်၏ ဂါထာ ပရိတ်တော်ကို နေ့စဉ်မပြတ် ရွတ်ပတ် သရဇ္ဈာယ် ပွားများခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်တွင်းကိုယ်ပ နှစ်ဌာနဝယ် ဖြစ်တွယ်စေတတ်သော ဘေးအန္တရာယ်များ ကင်းရှင်းခြင်း၊ ရန်သူကို မိမိက အောင်နိုင်ခြင်း၊ သူတစ်ပါးတို့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ပညာဖြင့် ပြုစား သတ်ဖြတ် နှိပ်စက်တတ်သော ပယောဂများ ကိုယ်ဝယ် မထိရောက် ပျောက်ပြယ် လွင့်စင်ရခြင်းနှင့် တောင့်တသော ဆုများ ပြည့်ဝစေသော အကျိုးကျေးဇူးများကို ခံစား စံစား စေနိုင်ပါသည်။

ပထဝီဇယ မန္တန်တော်ဖြစ်စဉ်

ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား အလောင်းတော်သည် ရသေ့ဘဝနှင့် ဟိမဝန္တာတောဦး သီတင်းသုံးစဉ်အခါက အမြဲစားသော သဗ္ဗဒါဠိက အမည်ရှိ မြေခွေးသည် အလောင်းတော် ရသေ့ထံမှ ပထဝီဇယ မန္တန်တော်ကို သင်ယူ၍ ရှိသေစွာ အမြဲမပြတ် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်သဖြင့် တောနေ သတ္တဝါများက ဝန်းရံခစားကြကုန်သည်။

မြေခွေးအား အမြဲမပြတ် ရန်မူ သတ်ဖြတ်လေ့ရှိသော သစ်-ကျား-ဆင်- ခြင်္သေ့ စသည်တို့ကပါ ဝိုင်းအုံ မြှောက်ပင့်၍ တောဘုရင်အဖြစ် တင်မြှောက်ခံရခြင်းကိုစွဲ၍ ပထဝီဇယမန္တန်တော် ဖြစ်ပေါ်ရွတ်ဆိုပွားများခဲ့ကြပါသည်။

၃၁-ပထဝီဇယမန္တန်ပါဠိ

၁။ ပထဝီ ဇယံ သဗ္ဗံ၊ အနေက အန္တရာယိကံ။
ဇယံ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ စ၊ ဇယံ ပရိ မဟေသယော။

၂။ ဇယံ ဟရော ဟရိဒေဝေါ၊ ဇယံ ဗြဟ္မာ စတုရင္ဂေါ။
ဇယံ နာဂေါ စ ဝိရူဠှော၊ ဝိရူပက္ခော စ စန္ဒိမာ။

၃။ ဝိဋ္ဌုန္နော ဝေနတေယျော စ၊ ကုဝေရော ဝရုဏော ပိ စ။
အဂ္ဂိ ဝါရုဏော ပဇ္ဇုန္နော၊ ကုမာရော စတုပါလကော။

၄။ အဋ္ဌာရသ မဟာဒေဝါ၊ သုခိတာ စ ပသိဒ္ဓိယော။
အာသီတိ မဟာသာဝကာ၊ သဗ္ဗံ ဇယံ ဒဒန္တု မေ။

၅။ ဇေယျော စမ္ဗော စ သံယော စ၊
ဒသဗလော စ ဇေယျကော။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဇေယျော သုခိ ဘဝန္တု မေ။

၆။ နရာ ဒေဝါ စ ဗြဟ္မာနော၊ ယက္ခာ နာဂါ စ ဂရုဠာ။
တေ ပိ ဒိသွာ ပိယာ မယှံ၊ ပုတ္တံ မမေဝ သိနေဟာ။

၇။ ဗုဒ္ဓါ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ စ၊ အရဟာ အဂ္ဂသာဝကာ။
သဗ္ဗေ ကရောန္တု မေ မေတ္တံ၊ သဗ္ဗေ တိဋ္ဌန္တု မတ္ထကေ။

၈။ တေသံ မေတ္တာနုဘာဝေန၊ သဗ္ဗေ ရောဂါ သုသီတလာ။
သဗ္ဗေ ဘယာ ဝိနဿန္တု၊ သဗ္ဗေ နဿန္တု'ပဒ္ဒဝါ။

၉။ ဣမသ္မိံ စက္ကဝါဠေ စ၊ ဗဟူ အနန္တပါဏိနော။
အနန္တစက္ကဝါဠေ စ၊ ဗဟူ အနန္တပါဏိနော။

၁၀။ ဣမေ သတ္တာ အဝေရာ စ၊ အညမညံ ပိယာ ဟောန္တု။
ဣမေ သတ္တာ အဝေရာ စ၊ အညမညံ သုခါ ဟောန္တု။

၁၁။ နေရယိကာ တိရစ္ဆာနာ၊ ပေတာ အသုရကာ ယမာ။
ဣမေ သဗ္ဗေ ယထာ သတ္တာ၊ ဒုက္ခာ မုစ္စန္တု တတ္တကာ။

၁၂။ ဒသကောဋိ ဒကဇာ စ ထလဇာ နဝကောဋိယော။
သံသေဒဇောပပါတိကာ၊ ဒီယာယုကာ ဘဝန္တု တေ။

၁၃။ ဥဒ္ဓံ ယာဝ ဘဝဂ္ဂါ စ၊ အဓော ယာဝ အဝီစိတော။
သမန္တာ စက္ကဝါဠေသု၊ ယေ သတ္တာ ပထဝီစရာ။

၁၄။ အဗျာပဇ္ဇာ နိဝေရာ စ၊ နိဒ္ဒုက္ခာ စ နုပဒ္ဒဝါ။
သဗ္ဗေ သတ္တာ အဝေရာ စ၊ သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိ။

ပထဝီဇယမင်္ဂလံ နိဋ္ဌိတံ။

ပထဝီဇယမန္တန်တော် ရွတ်ဆိုရခြင်းအကျိုး

ပထဝီဇယမန္တန်တော်ကို အမြဲမပြတ် ရွတ်ပတ်ရခြင်းဖြင့် မရသေးသော စည်းစိမ်များ ရတတ်ခြင်း၊ မြေယာ-တိုက်-အိမ်-များ ဖြစ်ထွန်းခြင်း၊ သြဇာအာဏာ ကြီးမားခြင်း အကျိုးကျေးဇူးများကို ဖြစ်ထွန်းစေပါသည်။

—၀—

သဗ္ဗဇယမင်္ဂလာ ဂါထာတော် ဖြစ်စဉ်

ဤသဗ္ဗဇယမင်္ဂလာဂါထာတော် ဖြစ်ပေါ်လာပုံမှာ ဤသို့ ဖြစ်ပါသည်-

မြတ်စွာဘုရား သာဝတ္ထိပြည် ပုဗ္ဗာရုံကျောင်း မိဂါရမာတုပြာသာဒ်၌ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အရှင် အာနန္ဒာ၏ လျှောက်ထားမှုကို အကြောင်းပြု၍ ဘုရားရှင်သည် ဤဂါထာကို ဟောကြားတော်မူပါသည်။

အရှင်အာနန္ဒာသည် သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့ ညနေဆည်းဆာအချိန်တွင် အနောက်မဂေါယာကျွန်း ယွန်းမည့် ဆဲဆဲနေအရောင်၏ တင့်တယ်မှုနှင့် အရှေ့လောကဓာတ်မှ ထွက်ပြူစလမင်း၏ အရောင်အဆင်း တင့်တယ်မှုတို့ကို တွေ့မြင်၍ နှစ်သက်မှု ပီတိ ဖြစ်နေပါသည်။

ထိုသို့ အာရုံခံစားမှုဖြစ်နေစဉ်၌ စစ်အင်္ဂါလေးပါးခြံရံကာ မင်းမြောက်တန်ဆာ ဝတ်ဆင်လာပြီး ပန်းနှံ့သာစွဲကိုင်လျက် ဘုရားရှင်ထံ ရှေးရှုလာနေသော ပသေနဒီ ကောသလမင်းကြီး၏ တင့်တယ်မှုကိုမြင်ရ၍လည်း နှစ်သက်မှု ပီတိ ဖြစ်ရပြန်သည်။ ထို့ပြင်-အရှင် အာနန္ဒာသည် ကာဠုဒါယီ ရဟန္တာမထေရ် ဈာန်ဝင်စားသဖြင့် ကိုယ်တော်မှ အရောင်အဆင်းများတောက်ပ ထွန်းပေါ်နေသည်ကို ဖူးမြင်ရပြန်ရာ နှစ်သက်မှု ပီတိ ဖြစ်ရပြန်လေတော့၏။

ထို့နောက် အရှင်အာနန္ဒာသည် ဘုရားရှင်၏ အရောင်အဆင်းထွန်းလင်းတောက်ပခြင်းမှာ အထက်ဖော်ပြပါ နေမင်း-လမင်း စသည်တို့၏ ထွန်းပ တင့်တယ်ခြင်းကို သာလွန်လွှမ်းမိုးထူးကဲကြောင်း ဖူးတွေ့ရသဖြင့် အကြောင်းအကျိုး ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားရာ ဘုရားရှင်က အထက်ပါ ဒိဝါတပတိ အစချီသော သဗ္ဗဇယမင်္ဂလာ ဂါထာတော်ကို ဟောကြားတော်မူသည်မှ စ၍ ဤ ဂါထာတော် ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်ပါသတည်း။

(ဓမ္မပဒ၊ ဋ္ဌ၊ ၃၉၆)

၃၂- သဗ္ဗဇယမင်္ဂလာဂါထာပါဠိ

ဒိဝါ တပတိ အာဒိစ္စော၊ ရတ္တိမာဘာတိ စန္ဒိမာ။
သန္နဒ္ဓေါ ခတ္တိယော တပတိ၊
ဈာယီ တပတိ ဗြာဟ္မဏော။
အထ သဗ္ဗမဟောရတ္တိံ၊ ဗုဒ္ဓေါ တပတိ တေဇသာ။
တာဒိသံ တေဇသမ္ပန္နံ၊ ဗုဒ္ဓံ ဝန္ဒာမိ အာဒရံ။
နမက္ကာရာ နုဘာဝေန၊ သဗ္ဗေ ပူရေန္တု သင်္ကပ္ပါ။

သဗ္ဗဇယမင်္ဂလာ ဂါထာတော် ရွတ်ဖတ်ရခြင်းအကျိုး

ဤဂါထာတော်ကို လာဘ်ရွှင် ဂါထာတော် ဖြစ်ကြောင်း၊ ပညာရှင်များ အသိအမှတ်ပြုခဲ့ကြသည်။ သီဟိုဠ်ကျွန်း ဘာတိက မင်းကြီးသည် သူ့အမတ် တစ်ဦးအား ရတနာသုံးပါးနှင့် စပ်သော ဇယမင်္ဂလာမည်သော ဂါထာတစ်ပုဒ်ဖော်ထုတ်ရွတ်ဆို ချီးကျူးပြပါဟု တောင်းပန် တိုက်တွန်းချက်အရ-အမတ်ကြီး သည် ပိဋကတ်ကျမ်း စာပေမှ ရှာဖွေထုတ်နုတ်ကာ လက်အုပ် ချီလျက် ဤ ဒိဝါတပတိ ဂါထာတော်ကို ရွတ်ဆို ချီးကျူး ပြလေသည်။

မင်းကြီးသည် သူ့အမတ်ကြီး ရွတ်ဆိုပြချက်ကို ကြားနာ ကာ ကြည်ညိုလှ၍ အမတ်ကြီး ရွတ်ဆိုပြီးနောက် လက်အုပ် မချရန် တောင်းပန်လျက် အမတ်ကြီး၏ လက်အုပ်ကြားသို့ အသပြာငွေ တစ်ထောင်ကျပ် ချီးမြှင့် အပ်နှင်းလိုက်ကြောင်း သံယုတ် အဋ္ဌကထာ၌ ပြဆိုထားပါသည်။

သက်တော်မြဲ ဂါထာတော် ဖြစ်စဉ်

အဋ္ဌာနမေတံ—အစချီသော ပါဠိဂါထာ ဒေသနာတော်ကို "သက်တော်မြဲ" ပါဠိ ဒေသနာ ဟု ယုံကြည် ခံယူထားကြသည်။ ယင်းသက်တော်မြဲပါဠိ ဒေသနာတော်သည် ဘုရားဟောဖြစ်သည်။ ယင်း ပါဠိ ဒေသနာတော် ဖြစ်ပေါ်လာပုံမှာ ဒေဝဒတ်သည် ဂိဇ္ဈကုဋ် တောင်ပေါ်မှ ကျောက်တုံးကြီး လှိမ့်ချကာ ဘုရားရှင်အား အသက် အန္တရာယ် ပြုရာ ကျောက်တုံး အစအနများ ပဲ့စင်လျက် ဘုရားရှင်၏ ခြေမတော်၌ သွေးစိမ်း တည်ရသည်။

ယင်းသို့ ဒေဝဒတ်က ဘုရားရှင်၏ အသက် အန္တရာယ်ကို ပြုကြောင်း ရဟန်း အပေါင်းတို့ ကြားသိကြရသော အခါ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးရာ ကျောင်းတော်သို့ စုရုံးလာကြသည်။ ဘုရားရှင်အား နည်းမျိုးစုံဖြင့် စောင့်ရှောက်တော် မူကြသည်။

ဤအကြောင်းကို ဘုရားရှင် သိတော်မူသော အခါ အရှင်အာနန္ဒာအား မေးမြန်းတော်မူသည်။ ဘုရားရှင်၏ အသက်အန္တရာယ်ကို စိုးရိမ်၍ အစောင့်အရှောက် ပြုနေကြကြောင်း အရှင် အာနန္ဒာက ပြန်လည် လျှောက်ထားသည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက— လောက၌ ဆရာ ငါးမျိုးရှိကြောင်း၊ မိမိမှာ ထို ဆရာငါးမျိုးကဲ့သို့ မဟုတ်ဘဲ သီလလည်း တကယ်စင်ကြယ်ကြောင်း၊ ဉာဏ် အမြင်လည်း သန့်ရှင်းကြည်လင်ကြောင်း၊ ငါဘုရား၏ အသက်အန္တရာယ်ကို စိုးရိမ်

နေစရာလည်း မလိုကြောင်း၊ ဘုရားရှင်တို့၏ အသက်တော်ကို မည်သူ တစ်စုံ တစ်ဦးမျှ အန္တရာယ် ပြုနိုင်စွမ်း ရှိမည် မဟုတ်ကြောင်း၊ မြတ်စွာဘုရားရှင်တို့၏ အသက်သည် သူတစ်ပါး ပယောဂဖြင့် သေရိုး ထုံးစံမရှိဘဲ မိမိအလိုလိုသာ ပရိနိဗ္ဗာန်စံရမြဲ ဓမ္မတာ ဖြစ်ကြောင်း ဟောကြားတော်မူရာမှ စ၍ ဤအင္ဂုလိမာလ် အစချီ ဒေသနာတော် ဖြစ်ပေါ် ရွတ်ဆို ပွားများခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

၃၃-သက်တော်မြဲဂါထာပါဠိ

အင်္ဂုလိမာလ် ဘိက္ခဝေ အနဝကာသော
ယံ ပရူပက္ကမေန တထာဂတံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေယျ။
အနုပက္ကမေန ဘိက္ခဝေ တထာဂတာ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန သောတ္ထိ မေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

သက်တော်မြဲ ဂါထာ ရွတ်ဖတ်ရခြင်း အကျိုး

ဤ အင်္ဂုလိမာလ် ဂါထာတော်ကို အမြဲ ရွတ်ဖတ် ပွားများအားထုတ်ပါက အသက် အန္တရာယ် ပြုခံရခြင်းမှ ကင်းဝေးစေပါသည်။ လတ်တလော သေစေတတ်သော ကံမျိုးများ နှိပ်စက်ခံရမှုမှ ကင်းဝေးစေပါသည်။

သက်တော်ရှည် ဂါထာတော် ဖြစ်စဉ်

နာညတြ ဗောဇ္ဈာတပသာ—အစရှိသော ဂါထာတော်သည် သဂါထာဝဂ္ဂ သံယုတ်၌ လာသော ပါဠိတော် ဖြစ်သည်။ ယင်းဂါထာသည် အသက် ရှည်ရာ ရှည်ကြောင်းကို ဖြစ်စေ သဖြင့် သက်ရှည် ဂါထာတော် ဟု သမုတ်ကြပေသည်။

ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်အခါက သုဗြဟ္မာ အမည်ရှိသော နတ်သားတစ်ဦးရှိလေသည်။ ထိုနတ်သားမှာ အခြံအရံနတ်သမီး တစ်ထောင်လည်း ရှိပေသည်။ တစ်နေ့၌ ထို သုဗြဟ္မာ နတ်သားသည် နတ်သမီးများခြံရံလျက် နန္ဒဝန် ဥယျာဉ်သို့ အပျော်ခရီး ထွက်ခဲ့လေသည်။

ဥယျာဉ်တွင် နတ်သားသည် ပင်လယ်ကသစ်ပင်ရင်း၌ ထိုင်နေသည်။ နတ်သမီး ငါးရာတို့က နတ်သားကို ခြံရံနေကြပြီး ကျန်နတ်သမီးငါးရာတို့က ဥယျာဉ်အတွင်းရှိ သစ်ပင်များပေါ် တက်၍ ကစားမြူးတူးကြ-သီချင်းဆိုကြ-ပန်းခူးကြ-ပန်းကုံးကြ ဖြင့် အပျော်ကျူးနေကြလေသည်။ နတ်သမီးငါးရာတို့ ထိုသို့ အပျော်ကျူးနေကြခိုက်တွင် ဘဝဟောင်းက ကြမ္မာဆိုးသည် ရုတ်တရက် ဝင်ရောက်နှိပ်စက်မှုကြောင့် ထိုနတ်သမီးငါးရာလုံး တစ်ပြိုင်တည်း သေဆုံးသွားကြကာ ငရဲဘုံသို့ ရောက်ကြရလေသည်။ လင်နတ်သားသည် ထိုနတ်သမီးငါးရာတို့၏ သီချင်းဆိုသံကိုလည်း မကြားရ- ပန်းခူးကြ- ပန်းကုံးကြသည်ကိုလည်း မတွေ့ရ မမြင်ရသောအခါ 'ငါ့နတ်သမီးတွေ ဘယ်ရောက်နေကြ

ပါလိမ့်’ဟု ဆင်ခြင် သုံးသပ်ကြည့်လိုက်မိ၏။ ထိုအခါ- သူ့နတ်သမီးများ အားလုံး ငရဲ၌ ရောက်နေကြောင်း တွေ့ရတော့သည်။

ထို့နောက် နတ်သားသည် သူ ချစ်သော နတ်သမီးငါးရာ စုတေ ကွယ်လွန်သွားခြင်းနှင့် ဆက်စပ်၍ “သူတို့တော့ စုတေကြပြီ၊ ငါကော ဘယ်အခါ သေမည်နည်း”ဟု ဆင်ခြင်ကြည့်သော် သူလည်း ကျန်ရှိသည့် နတ်သမီးငါးရာတို့နှင့် အတူ နောက် ခုနစ်ရက်ကြာလျှင် သေရတော့မည်၊ သေပြီး ငရဲကျတော့မည်ကို သိရပေတော့သည်။ ထိုအခါ နတ်သားသည် အလွန်အမင်း စိတ်ထိခိုက်ကာ ထိတ်လန့် ကြောက်ရွံ့ခြင်း ဖြစ်မိလေသည်။ ထိုအခါ သုပြဟ္မာနတ်သားသည် ဘုရားကို သတိရကာ ဘုရားရှင်ထံ သွားတော့သည်။ မြတ်စွာဘုရားထံ ရောက်သော အခါ နတ်သားသည် ဖြစ်စဉ်အားလုံးကို တင်ပြ လျှောက်ထား၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက အသက်ရှည်ရာ ရှည်ကြောင်း ဖြစ် စေ သည့် ‘နာညတြ ဗောဇ္ဈာတပသာ’ အစ ချီသော ဂါထာတော်ကို ဟောကြားတော် မူပါသည်။ နတ်သားသည် သောတာပန် တည်လေ၏။ ထို ကာလမှ စ၍ ဤသက်တော်ရှည် ဂါထာတော် ဖြစ်ပေါ် ရွတ်ဆို ပွားများခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

၃၄- သက်တော်ရှည်ဂါထာပါဠိ

နာညတြ ဗောဇ္ဈာတပသာ၊ နာညတြိန္ဒြိယ သံဝရာ။
နာညတြ သဗ္ဗနိဿဂ္ဂါ၊ သောတ္ထိံ ပဿာမိ ပါဏိနံ။

သက်တော်ရှည်ဂါထာတော် ရွတ်ဆို ပွားများရခြင်း အကျိုး

ဤ သက်ရှည် ဂါထာကို ရွတ်ဆို ပွားများသူအတွက် ဘေးအန္တရာယ် ကင်းရှင်းပြီး ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာ ကျက်သရေ ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်လာမည်ဖြစ်သည်။ မိမိ၌ ကျရောက်လာနိုင်သော အသက်ဘေးအန္တရာယ် အသွယ်သွယ်ကို ဤဂါထာက အကာအကွယ် ပြုနိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤဂါထာ ရွတ်ဆိုသူမှာ အသက်ရှည်ခြင်း အကျိုးကို ပြည့်ဝစွာ ခံစားရမည် ဖြစ်ပါသည်။

—၀—

သက်တော်တည် ဂါထာတော် ဖြစ်စဉ်

ဤ သက်တော်တည် ဂါထာ မန္တန်တော်သည် အလွန်ဉာဏ်ထိုင်းသည့် တပည့်ဖြစ်သူ စူဠပန် အလောင်းတော်အား ဒိသာပါမောက္ခ ဆရာကြီးက သင်ပေးခဲ့သော မန္တန်တော် ဖြစ်ပါသည်။

အရှင် စူဠပန် အလောင်းသည် ဤ ဂါထာ မန္တန်တော်ကို ဆရာကြီးထံမှ သင်ယူရရှိပြီးနောက် မွေးရပ်သို့ ပြန်ခဲ့သည်။ တစ်နေ့တွင် ဘုရင်မင်းမြတ်သည် မြို့ပြ အခြေအနေကို အကဲခတ်သောအားဖြင့် ညပိုင်းကာလတွင် မြို့တွင်းသို့ တစ်ဦးတည်း

ထွက်ခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ ထွက်လာစဉ်၌ သူခိုးများသည် အိမ်တစ်အိမ်၏ အုတ်နံရံ အကာအကွယ်အား ဖောက်ထွင်းနေကြသည်ကို မင်းကြီးမြင်ရ၏။ ထိုသို့ သူခိုးများ ကြံစည် ကြိုးစားအားထုတ်နေကြချိန်တွင် စူဠပန် အလောင်းတော်လုလင်သည် သူ သင်ယူရရှိထားသော ဃဋ္ဋေသိ– ဃဋ္ဋေသိ– အစချီသည့် ဂါထာမန္တန်တော်ကို ရွတ်ဆို မိလျက်သား ဖြစ်သွားလေ၏။ ဤတွင် သူခိုးများသည် "ဟာ–ငါတို့ အကြံအစည် အလုပ်အကိုင်တွေ သိသွားပြီဟ" ဟု ဆိုကာ ဘာပစ္စည်းမှ မယူဝံ့ဘဲ ကိုယ်လွတ် ထွက်ပြေးကြရသောသည်။

ယင်းသို့သော ဖြစ်စဉ်ကို မှိုပြ အခြေအနေ လျှည့်လည်ကြည့်ရှုသော ဘုရင်မင်းမြတ် သိရှိတော်မူပေသည်။ ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ရပ်နှင့်တကွ နေရာဒေသ အဝဝကို ဘုရင်မင်းမြတ် မှတ်သားထားခဲ့ပေသည်။ ထိုသို့ မှတ်သားခဲ့ပြီးနောက် နန်းတော်သို့ပြန်ကာ ယင်းလုလင်ကို ရှေ့တော်သို့ အခေါ် လွှတ်လေ၏။ လုလင်–ရှေ့တော်သို့ ရောက်သောအခါ ညက ဖြစ်စဉ်အားလုံး သိထားကြောင်း မင်းကြီးက ပြောပြ၏။ ထိုဂါထာ မန္တန်ကိုလည်း သင်ပေးရန်ပြော၏။ စူဠပန် အလောင်းလုလင်ကလည်း သင်ပေးလိုက်သည်။ မင်းကြီး က လုလင်အား ငွေအသပြာ ကစ်ထောင် ချီးမြှင့်လိုက်လေသည်။

ထို့နောက်တွင် ဝန်ကြီး တစ်ဦးသည် ခေါင်းရိတ်သမားကို ခေါ်၍ မင်းကြီး ခေါင်းရိတ်ခိုင်းသောအချိန်တွင် မင်းကြီးအား လည်ပင်းကို စားဖြင့်လှီး၍ သတ်ခိုင်းသည်။ သူက ဘုရင်လပ်၍ ခေါင်းရိတ်သမားအား စစ်သူကြီးရာထူး ခန့်မည်ဟု

ဆိုသည်။ ခေါင်းရိတ်သမားကလည်း ပြုလုပ်ပါမည်ဟု ဝန်ခံခဲ့သည်။

မင်းကြီးအား ခေါင်းရိတ်မည့်နေ့တွင် ခေါင်းရိတ်သမား (ဆတ္တာသည်)သည် ဓားကို ထက်သထက် ထက်အောင် သွေးနေလေ၏။ ထိုစဉ်၌ မင်းကြီးက "ဃဋ္ဋေသိ-ဃဋ္ဋေသိ" အစရှိသော ဂါထာ မန္တန်တော်ကို ရွတ်ပဘ်လိုက်ရာ ခေါင်းရိတ်သမား ဆတ္တာသည် သည် အလွန်ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်သွားလေသည်။

ထိုအခါ--ခေါင်းရိတ်သမားသည် သင်ဝှန်းဓားကို ဘေးမှာ ချထားပြီး ဘုရင်မင်းမြတ်ရှေ့တွင် အရှိအသေပြုလျက် အပြစ်ကို ခွင့်လွှတ်ရန် ဝန်ချ တောင်းပန်ရတော့သည်။ ဤတွင် ဘုရင်မင်းမြတ်က "ဤသို့ သင့်ကို ဘယ်သူ စေခိုင်းသနည်း၊ အမှန်ကို ပြောပြလျှောက်တင်ပေလော့"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ခေါင်းရိတ်သမားကလည်း အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံ လျှောက်တင်လိုက်သည်။ အကြောင်းစုံ သိသောအခါ ဘုရင်မင်းမြတ်သည် စစ်သူကြီးအား ပြည်နှင်ဒဏ်ပေးသည်။ ဂါထာ သင်ပေးခဲ့သော စူဠပန်အလောင်းလုလင်အား စစ်သူကြီးရာထူးကို အပ်နှင်း လိုက်လေတော့၏။

ဘုရင်မင်းမြတ်သည် ဤဂါထာ မန္တန်တော်ကို ရွတ်ဆိုခဲ့သဖြင့် အသက်ဘေးမှ လွတ်မြောက်ခဲ့ရသည်။ ထိုသို့သော အဖြစ်အပျက်ကို အခြေခံ၍ ဤဂါထာ မန္တန်တော်ကို ဗုဒ္ဓသာသနာဝင်များ ရွတ်ဆို ပွားများခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

၃၅-သက်တော်တည်ဂါထာပါဠိ

ယန္တေသိ ယန္တေသိ၊ ကိံ ကာရဏာ ယန္တေသိ၊
အဟမ္ပိ တံ ဇာနာမိ။

သက်တော်တည် ဂါထာတော် ရွတ်ဖတ်ရခြင်း အကျိုး

ဤဂါထာတော်ကို ရွတ်ဖတ်ပွားများသူတို့သည် အသက်ဘေးအန္တရာယ်မှ ကာကွယ်နိုင်ရုံမက စည်းစိမ် ဥစ္စာရတနာ တိုးတက်ခြင်း၊ သူခိုး-ဓားပြ ဘေးရန်မှ လွတ်ကင်းခြင်း-စသော အကျိုးထူးများ ရရှိမည် ဖြစ်ပါသည်။

—o—

ဇာလွန်ပြည်တော်ပြန်စမ္မခဏ်ဂါထာတော်ဖြစ်စဉ်

ရခိုင်ပြည့်ရှင် ဘုရင်စန္ဒသူရိယမင်း၊ ပင့်လျှောက်ချက် အရ မဟာသက္ကရာဇ် (၁၁၃)ခု နှစ်တွင် သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား သခင်သည် ရခိုင်ပြည်သို့ ကြွရောက်၍ သရဏဂုံသီလဖြင့် ချီးမြှင့် ကာ ဓညဝတီ တစ်တိုင်းပြည်လုံး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဥပါသကာ ဥပါသိကာများ အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိကြကုန်သည်။

ဓညဝတီမှ- မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရား ပြန်လည် ကြွချီမည် ပြုရာ စန္ဒသူရိယမင်း၏ တောင်းပန် လျှောက်ထားချက်အရ ကိုယ်

စားတော် ပုံသွင်ကို သွန်းလုပ်ခွင့်ပြုပြီး ရင်ငွေ့တော် ခုနစ်ကြိမ် ပေးခဲ့သဖြင့် မဟာမုနိဘုရားဟု ဘွဲ့တော် ထင်ရှားခဲ့သည်။

ကိုယ်စားတော် မဟာမုနိသွန်းလုပ်ပြီး ကြွင်းကျန်သော ကြေး- ငွေ- ရွှေရတနာတို့ကို သွန်းလုပ်ကြရာ (ရှင်ကျော်)၊ (ရွှေဘုံသာ)၊ (ရန်အောင်မြင်) ဟူသော ရုပ်ပွားတော်ငယ် သုံးဆူ ရရှိပြန်သည်။

ထိုဆင်းတုငယ် ၃-ဆူ အနက် ရန်အောင်မြင်ရုပ်ပွားတော်မှာ မဟာမုနိ ရုပ်ပွားတော်၏ လက်ယာဘက်တွင် ထား၍ လက်ယာ ရုပ်ပွားတော်ဟု ခေါ်သည်။

သက္ကရာဇ် ၁၁၄၆-ခုနှစ်တွင် အမရပူရ ရွှေနန်းရှင် ဘိုးတော် ဘုရား၏ သားတော် အိမ်ရှေ့ ဥပရာဇာက ဓညဝတီ ရခိုင်ပြည်ကို သိမ်းယူ၍ မဟာမုနိရုပ်ပွားတော်နှင့် အရံ ရုပ်ပွားတော် ၃-ဆူပါ ပင့်ဆောင်လာခဲ့ပြီး မဟာမုနိ ရုပ်ပွားတော်ကို ဂန္ဓကုဋိ တိုက် တော်နှင့် ထားပြီး ကျန်(၃)ဆူကိုရွှေနန်းတော်ဦးတွင် ကိုးကွယ် ထားလေသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၂၁၄-ခုနှစ် ပုဂံမင်းလက်ထက် ဇလွန်မြို့သူကြီး ဦးရွှေပွင့်သည် မြို့သူ-မြို့သားများ ကိုးကွယ်ဖို့ ရုပ်ပွားတော် တစ်ဆူသွန်းလုပ်ရန် တစ်မြို့လုံး လှူဒါန်းသော ရွှေ-ငွေ-ကြေး-သံ တို့ကို (ရန်လွင့်)ခေါ် လှေကြီးနှင့် တင်၍ အမရပူရသို့ ရောက်လာပြီး အစ်မဝမ်းကွဲတော်သူ ပုဂံမင်း မိဖုရားကြီးထံ ဝင်ရောက်ခစား၍ ပန်းဘဲပိုသရာ မောင်မောင်လပ်အားခေါ်၍ မိဖုရားကြီးက ရုပ်တုတော် သွန်းလုပ်စေသည်။

ဤအချိန်တွင် ပုဂံမင်းနှင့် မင်းတုန်း-ကနောင်မင်းတို့ မသင့်မတင့်ဖြစ်ကာ နေပြည်တော်တွင် အရေးအခင်းများ ပေါ်ပေါက်လာသဖြင့် ရုပ်ပွားတော် သွန်းလုပ်မှုများ မပြီးစီး သဖြင့် နန်းတော်ဦးမှ ရန်အောင်မြင် ရုပ်ပွားတော်ကို ခေတ္တခဏ ပင့်ဆောင်ပြီး ရန်လှင့်ခေါ် ဖလှတော်ကြီးဖြင့် ဇလွန်မြို့သို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိ ကိုးကွယ်ခဲ့ကြသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၂၁၄ ခုနှစ်တွင် အောက် မြန်မာနိုင်ငံကို အင်္ဂလိပ်များ သိမ်းပိုက်၍ ကြေးပိုက်ဆံ ကျည်ဆံများ ပြုလုပ်ရန် ကြေးဆင်းတုများကို ကုလားဖြူ များက သိမ်းယူရာ ဇလွန်မြို့ မာရ်အောင်မြင် ဘုရားကိုပါ သိမ်းယူ၍ ဆာဂျန်ဆင် ဆိုသူ ကုလားဖြူဗိုလ်က (ရှေးဟောင်း)ဆိုသော သဘောဖြင့် တင်ယူသွားလေသည်။

ဘုံဘိုင်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ ကြေးဆင်းတုများကို ကြိုချ၍ ကြေးပိုက်ဆံ ကျည်ဆံလုပ်ကြသည်။ မာရ်အောင်မြင် ဆင်းတုတော်မှာမူ မီးနှင့်ကြိုရာ အရည်မပျော်ဘဲ မိုးကြီး လေကြီးကျ၍ မီးကြိုသူ ကုလား ၆-ယောက် သွေးအန် ဝမ်းလျှောကာ သေဆုံးကုန်ကြသည်ဆို၏။

ထို အချိန်တွင် ဝိတိုရိယဘုရင်မကြီးမှာ ခေါင်းကိုက်ဝေဒနာ ပြင်းထန်စွာဖြစ်၍ ဒေါက်တာ ဆရာဝန်များ ကုသမရဘဲရှိရာ (ဖင်ညတွင်- ဘုံဘိုင်ရှိ ဗမာဘုရားကို မူလ နေရပ်သို့ ပြန်ပို့မှ ရောဂါပျောက်မည်- ပြန်မပို့က နတ်ရွာစံမည်)ဟု အိပ်မက်

မက်သဖြင့် ဘုံဘိုင်ရှိ ဂိုဒေါင်တွင်းမှာ ရှာဖွေပြီး မြန်မာပြည်သို့ ပြန်ပို့မှသာ ရောဂါပျောက်ကင်းသွားသည် ဆို၏။

ထိုမာရ်အောင်မြင်ဘုရား၏ အောက်ခြေပလ္လင် ဝမ္မခဏ်တွင် ရှိနေသော ဂါထာ ကြိုက်၏ အစွမ်း သတ္တိ ကြောင့်သာ ပြည်တော်သို့ ပြန်ရောက် သည်ဟု ယုံကြည်လျက် ၎င်းဂါထာ ကို ကူးယူရိုက်နှိပ်ကာ တစ်နိုင်ငံလုံး ဖြန့်ဝေသည်မှစ၍ (ဇလွန်-ပြည်တော်ပြန် ဇမ္ဗူ ဂါထာ)ဟု ဖြစ်ပေါ် ရွတ်ဆို ပွားများ ကြကုန်သတည်း။

၃၆။ ဇလွန်ပြည်တော်ပြန်ဂါထာပါဠိ

ဠုဘ်ပ ပိဋကတ္တယံ၊ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တံ၊

သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ အဋ္ဌင်္ဂိကော မဂ္ဂေါ၊ စတုပဋ္ဌာနံ၊

သဗ္ဗဿ ဉာဏော၊ သဟာဿ သူရိယော၊ ဩဘာသ နမော

မေတ္တာနံ၊ ရာဇဘယံ၊ စောရဘယံ၊ ဥဒကဘယံ၊

အဂ္ဂိဘယံ၊ သတ္တုဘယံ၊ သဗ္ဗဘယံ၊ ဇေယျော၊

ဇေယတု မင်္ဂလံ၊ ဒွန်း သာဓက ပဋိစ္စသမုပ္ပန်၊

ပဒ္ဓမ္မံ၊ ဝယဒေ ဂဂဏော၊ နိဂြောဓမ္မံ၊ ဥမတိ။

စမ္မခဏ် ဂါထာတော် ရွတ်ဆိုရခြင်းအကျိုး

ဤ ပြည်တော်ပြန် ဂါထာကို နေ့စဉ် မပြတ် ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်ရခြင်းဖြင့် အတွင်းရန် အပြင်ရန်များ ကင်းစင် ပပျောက်ခြင်း–သူတစ်ပါးတို့ မကောင်း မကြံစည်နိုင်ခြင်း၊ မိမိ တောင့်တသော ဆုကို ရရှိနိုင်ခြင်း၊ အိမ်သူ အိမ်သားများနှင့် မကွဲမကွာနေရခြင်း၊ မိမိနေလိုသော အရပ်ဒေသမှာသာ နေရခြင်း စသည့် အကျိုးများကို ခံစားနိုင်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။လေ့န်မြို့ ပြည်တော်ပြန်ဘုရား ဂေါပကအဖွဲ့မှ ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေသော ဘုရားသမိုင်း အကျဉ်းမှ ထုတ်နုတ် တင်ပြပါသည်။

—၀—

ရတနာဂူရှေ့ချိုင့် ဂါထာတော် ဖြစ်စဉ်

ရတနာဂူရှေ့ချိုင့် ပါဠိဂါထာသည် တစ်ချိန်က ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်း ပညာရေးလောကၕ နေရာရခဲ့သဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာ လောကတွင် ထင်ရှားသော ဂါထာတစ်ရပ် ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။ ဘုရားရှင်တို့အား မိမိ၏ ဦးခေါင်းစသည်သို့ ကြွရောက် တည်နေ ရန် ပင့်ဖိတ် ပူဇော်ကာ အရံအတားပြုခြင်း၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝကကြီးများအား ပင့်ဖိတ် ပူဇော်ကာ အရံအတား ပြုခြင်း၊ ရတနသုတ်ပရိတ်၊ မေတ္တသုတ်၊ ဓဇဂ္ဂသုတ်-စသော

ပရိတ်တော်များကိုလည်း မိမိ၏ ကိုယ်အင်္ဂါ ကောင်းမြတ်ရာ ဌာနများ၌ တည်ပါစေဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုခြင်း၊ ယင်းသို့ အဓိဋ္ဌာန် ပြုကာ ဘေးရန်အန္တရာယ် ကင်းရှင်းစေခြင်းစသော အကြောင်း အကျိုးများကို အခြေခံကာ ရှေးပညာရှိကြီးများက ဤရတနာ ရွှေချိုင့် ဂါထာတော်ကို စီစဉ်ပေးခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

၃၇- ရတနာရွှေချိုင့်ဂါထာပါဠိ

၁။ ဇယာသနာဂတာ ဗုဒ္ဓါ၊ ဇေတွာ မာရံ သ ဝါဟနံ။
စတုသစ္စာမတရသံ၊ ယေ ပိဝိံသု နရာသဘာ။

၂။ တဏှင်္ကရာဒယော ဗုဒ္ဓါ၊ အဋ္ဌဝီသတိ နာယကာ။
သဗ္ဗေ ပတိဋ္ဌိတာ မယှံ၊ မတ္ထကေ တေ မုနိဿရာ။

၃။ သီသေ ပတိဋ္ဌိတော နော သိ၊
ဗုဒ္ဓေါ ဓမ္မော ဒွိ လောစနေ။
သံဃော ပတိဋ္ဌိတော မယှံ၊ ဥရေ သဗ္ဗဂုဏာကရော။

၄။ ဟဒယေ မေ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သာရိပုတ္တော စ ဒက္ခိဏေ။
ကောဏ္ဍညော ပစ္ဆာဘာဂသ္မိံ၊
မောဂ္ဂလ္လာနော စ ဝါမကေ။

၅။ ဒက္ခိဏေ သဝဏေ မယှံ၊ အာသုံ အာနန္ဒ ရာဟုလာ။
ကဿပေါ စ မဟာနာမော၊
ဥဘောသုံ ဝါမသောတကေ။

၆။ ကေသန္တေ ပိဋ္ဌိ ဘာဂသ္မိံ၊ သူရိယော၀ ပဘံကရော။
နိသိန္နော သိရိသမ္ပန္နော၊ သောဘိတော မုနိ ပုင်္ဂဝေါ။

၇။ ကုမာရ ကဿပေါ နာမ၊ မဟေသီ စိတြဝါဒကော။
သော မယှံ ဝဒနေ နိစ္စံ၊ ပဋိဘာသိ ဂုဏာကရော။

၈။ ပုဏ္ဏော, အင်္ဂုလိမာလော စ၊ ဥပါလိ, နန္ဒ, သီဝလိ။
ဣမေ ပဉ္စ မဟာထေရာ၊ နလာဋေ တိလကာ ဝိယ။

၉။ တေဟိ သေသာ မဟာထေရာ၊
ဇိတဝန္တော ဇိနောရသာ။
ဇလန္တာ သီလ တေဇေန၊ အင်္ဂမင်္ဂေသု သဏ္ဌိတာ။

၁၀။ ရတနံ ပုရတော အာသိ၊ ဒက္ခိဏေ မေတ္တသုတ္တကံ။
ဓဇဂ္ဂံ ပစ္ဆတော အာသိ၊ ဝါမေ အင်္ဂုလိမာလကံ။

၁၁။ ခန္ဓ,မောရ,ပရိတ္တဉ္စ၊ အာဋာနာဋိယသုတ္တကံ။
အာကာသေ ဆဒနံ အာသိ၊
သေသာ ပါကာရ လင်္ကတာ။

၁၂။ ဇိနာနံ ဗလသံယုတ္တေ၊ ဓမ္မပါကာရလင်္ကတေ။
ဝသတော မေ အကိစ္စေန၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓပဉ္ဇရေ။

၁၃။ ဝါတပိတ္တာဒိသဉ္ဇာတာ၊ ဗာဟိရဇ္ဈတ္တုပဒ္ဒဝါ။
အသေသာ ဝိနာသံ ယန္တု၊ အနန္တဂုဏတေဇသာ။

၁၄။ ဇိန ပဉ္ဇရ မဇ္ဈမှိ၊ ဝိဟရန္တံ မဟီတလေ။
သဒါ ပါလေန္တု မံ သဗ္ဗေ၊ တေ မဟာ ပုရိသာသဘာ။

၁၅။ ကတော ဣစ္စေဝမေ ကန္တံ၊ သုရက္ခော ဇိန တေဇသာ။
ဂုဏာ ကရဿ သံဃဿ၊ ဘဝေယျံ သုခိတော အဟံ။

ရတနာရွှေချိုင့် ဂါထာတော် ရွတ်ဆိုရခြင်းအကျိုး

ဤရတနာ ရွှေချိုင့် ဂါထာတော်ကို ရွတ်ဆို ပွားများ အားထုတ်သူတို့မှာ ဘေးရန်အန္တရာယ်ကင်းရှင်းခြင်း၊ ရန်သူကို အောင်နိုင်ခြင်း၊ အမှောင့် ပယောဂ မကပ်မိနိုင်ခြင်း-ဘေးဆိုး ရန်ဆိုး ရောဂါဆိုးများမှ ကင်းလွတ်ခြင်းစသော အကျိုး တရားတို့ ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်ပါသည်။

—ဝ—

ဘေးအန္တရာယ် ကင်း၍ လူနတ် ချစ်ခင်လျက်
ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာ ချမ်းသာစေသော

၃၈- ဂေါတမခေတ်ပရိတ်ပါဠိ

၁။ ဧဝံ မေ သုတံ-ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ၊ တတြ ခေါ ဘဂဝါ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ ဧတဒဝေါစ။

၂။ အဓိဂတော ခေါ မျာယံ ဓမ္မော၊ ဧဝံ အာနန္ဒ မယာ ပါရမိယော ပူရေတွာ ဗုဒ္ဓတ္တံ ပတွာ-မာရသေနံ ဝိဒ္ဓံသေတွာ အသနိစက္ကဿ ပတိတော ဝိယ ခုရစက္ကဿ ပတိတော ဝိယ။ ဧဝံ အာနန္ဒ မယာ ပါရမိယော ပူရေတွာ ဗုဒ္ဓတ္တံ ပတွာ မာရသေနံ ဝိဒ္ဓံသေတွာ တဒါ လဒ္ဓဓမ္မစက္ကဿ

အာနုဘာဝေန ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ အာဂတာနံ သတ္တရူဘာယံ အသီတိသတသဟဿာနံ မဒ္ဒတိ, ဝိဒ္ဓံသေတိ, အတ္ထင်္ဂမေတိ, နိဗ္ဗာပေတိ။

ပုရတ္ထိမာယ အနုဒိသာယ အာဂတာနံ သတ္တရူဘာယံ အသီတိသတသဟဿာနံ မဒ္ဒတိ, ဝိဒ္ဓံသေတိ, အတ္ထင်္ဂမေတိ, နိဗ္ဗာပေတိ။

၃။ ဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ အာဂတာနံ သတ္တရူဘာယံ ။ပ။ ဒက္ခိဏာယ အနုဒိသာယ အာဂတာနံ သတ္တရူဘာယံ ။ပ။

၄။ ပစ္ဆိမာယ ဒိသာယ အာဂတာနံ သတ္တရူဘာယံ ။ပ။ ပစ္ဆိမာယ အနုဒိသာယ အာဂတာနံ သတ္တရူဘာယံ ။ပ။

၅။ ဥတ္တရာယ ဒိသာယ အာဂတာနံ သတ္တရူဘာယံ ။ပ။ ဥတ္တရာယ အနုဒိသာယ အာဂတာနံ သတ္တရူဘာယံ ။ပ။

၆။ ဟေဋ္ဌိမာယ ဒိသာယ အာဂတာနံ သတ္တရူဘာယံ ။ပ။

၇။ ဥပရိမာယ ဒိသာယ အာဂတာနံ သတ္တရူဘာယံ ။ပ။

၈။ ဧဝံ အာနန္ဒ မယာ ပါရမိယော ပူရေတွာ ဗုဒ္ဓတ္တံ ပတွာ မာရသေနံ ဝိဒ္ဓံသေတွာ လဒ္ဓဓမ္မစက္ကဿ အာနုဘာဝေန ဣမသ္မိံ ဝိဟာရေ ဂေါစရဂါမေ ဇနပဒေ နိဂမေ နဂရေ ရဋ္ဌေ ဇမ္ဗုဒီပေ စက္ကဝါဠေ ဇာတိခေတ္တေ အာဏာခေတ္တေ ဝိသယခေတ္တေ ဌိတာ ဘိက္ခူ ဝါ ဘိက္ခုနီ ဝါ ဥပါသကော ဝါ ဥပါသိကာ ဝါ ဂဟပတိ ဝါ ဂဟပတာနီ ဝါ သုဒ္ဒေါ ဝါ သုဒ္ဒီ ဝါ ဝဿော ဝါ ဝဿီ ဝါ ဗြာဟ္မဏော ဝါ ဗြာဟ္မဏီ

ဝါ ရာဇာ ဝါ ရာဇဒေဝိ ဝါ ဥပရာဇာ ဝါ ဥပရာဇဒေဝိ ဝါ အမစ္စော ဝါ အမစ္စဘရိယော ဝါ တေ သဗ္ဗေ သုခိတာ ဟောန္တု၊ အနီဃာ ဟောန္တု၊ အဗျာပဇ္ဇာ ဟောန္တု၊ အဝေရာ ဟောန္တု၊ အရောဂါ ဟောန္တု၊ အညမညံ ပိယာ ဟောန္တု၊ မမမ္ပိ ဝါ သဗ္ဗလောကမ္ပိ ဝါ။

၉။ သီသရောဂေါ စက္ခုရောဂေါ သောတရောဂေါ ဃာနရောဂေါ ဇိဝှာရောဂေါ မုခရောဂေါ ဒန္တရောဂေါ ဩဋ္ဌရောဂေါ ဟနုရောဂေါ ဂီဝါရောဂေါ ဟတ္ထရောဂေါ ပါဒရောဂေါ ကုစ္ဆိရောဂေါ ပိဋ္ဌိရောဂေါ အင်္ဂရောဂေါ မံသ-ရောဂေါ စမ္မရောဂေါ သကလသရီရရောဂေါ ပဉ္စဝီသတိ ဘယာ ဒွတ္တိံသ ကမ္မကရဏာ ဆန္နဝုတိ ရောဂါ သောဠသ ဥပဒ္ဒဝါ စ ဝိဒ္ဓံသေန္တု၊ အတ္ထင်္ဂမေန္တု၊ နိဗ္ဗာပေန္တု၊ ဒူရင်္ဂမာ ဘဝန္တု။

၁၀။ ဝေံ ဘဂဝတာ ဘာသိတံ အာယသ္မာ အာနန္ဒော အဘိနန္ဒတိ။

ဂေါတမစက္ကပရိတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

ကောင်းကျိုး ချမ်းသာ မင်္ဂလာရှိခြင်း၊
ဉာဏ်ပညာကြီးခြင်း၊ ဘုန်းတန်ခိုး အာနုဘော်ကြီးခြင်း
စသော အကျိုး ထူးများ ဖြစ်စေနိုင်သည့်

ဘုရားနှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူခက်ပရိတ်ပါဠိ

၁။ တဏှင်္ကရော ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ အနန္တပုညော အနန္တဂုဏော အနန္တဉာဏော အနန္တ-တေဇော အနန္တဣဒ္ဓိ အနန္တဇုတိ။

၂။ မေဓင်္ကရော	ဗုဒ္ဓေါ	ဘဂဝါ	။ပ။	အနန္တဇုတိ။
၃။ သရဏင်္ကရော	။	။	။	။
၄။ ဒီပင်္ကရော	။	။	။	။
၅။ ကောဏ္ဍညော	။	။	။	။
၆။ မင်္ဂလော	။	။	။	။
၇။ သုမနော	။	။	။	။
၈။ ရေဝတော	။	။	။	။
၉။ သောဘိတော	။	။	။	။
၁၀။ အနောမဒဿီ	။	။	။	။
၁၁။ ပဒုမော	။	။	။	။
၁၂။ နာရဒော	။	။	။	။

၁၃။	ပဒုမုတ္တရော	ဗုဒ္ဓေါ	ဘဂဝါ	။ပ။	အနန္တဇုတိ။
၁၄။	သုမေဓော	။	။	။	။
၁၅။	သုဇာတော	။	။	။	။
၁၆။	ပိယဒဿီ	။	။	။	။
၁၇။	အတ္ထဒဿီ	။	။	။	။
၁၈။	ဓမ္မဒဿီ	။	။	။	။
၁၉။	သိဒ္ဓတ္ထော	။	။	။	။
၂၀။	တိဿော	။	။	။	။
၂၁။	ဖုဿော	။	။	။	။
၂၂။	ဝိပဿီ	။	။	။	။
၂၃။	သိခီ	။	။	။	။
၂၄။	ဝေဿဘူ	။	။	။	။
၂၅။	ကကုသန္ဓော	။	။	။	။
၂၆။	ကောဏာဂမနော	။	။	။	။
၂၇။	ကဿပေါ	။	။	။	။

၂၈။ ဂေါတမော ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ အနန္တပုညော အနန္တဂုဏော အနန္တဉာဏော အနန္တတေဇော အနန္တဣဒ္ဓိ အနန္တဇုတိ။

အဋ္ဌဝီသတိမေ ဗုဒ္ဓါ ဘဂဝန္တော အရဟန္တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ အနန္တပုညာ အနန္တဂုဏာ အနန္တဉာဏာ အနန္တတေဇာ အနန္တဣဒ္ဓိမန္တာ အနန္တဇုတိမန္တာ၊ နမော တေသံ အဋ္ဌဝီသတိယာ ဗုဒ္ဓါနံ ဘဂဝန္တာနံ အရဟန္တာနံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ။

သမ္ဗုဒ္ဓေ ဂါထာတော် ဖြစ်စဉ်

သမ္ဗုဒ္ဓေ ဂါထာတော်ကို မည်သည့်ခေတ် မည်သည့်အချိန်က စတင် ပေါ်ပေါက်လာကြောင်း ပညာရှင်များ အတိအကျ ဆုံးဖြတ်ချက်မရှိချေ။ ယင်းဂါထာတော်ကို မည်သူရေးခဲ့ကြောင်းလည်း ယခုထိ မသိရသေးချေ။ သို့ရာတွင်- ယင်းသမ္ဗုဒ္ဓေ ဂါထာပါဠိသည် သဒ္ဒါရေး အားဖြင့်လည်း အနေ အထား ကောင်းမွန်ခြင်း၊ ဖွဲ့နွဲ့-သီကုံးမှုလည်း ချောမွေ့ခြင်း-စသော အချက်များကို အခြေခံကာ ပညာရှင်များက အဆိုပါ သမ္ဗုဒ္ဓေ ဂါထာကို လေးစားစွာ လက်ခံခဲ့ကြပေသည်။ ယင်းသို့ ပညာရှင် အဆက်ဆက်တို့ လက်ခံ ရွတ်ဆိုခဲ့ကြရာမှ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အများစု နှုတ်ဖျားသို့ ရောက်ရှိကာ ကျယ်ပြန့်စွာ ရွတ်ဆို ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

၄၀- သမ္ဗုဒ္ဓေဂါထာပါဠိ

သမ္ဗုဒ္ဓေ အဋ္ဌဝီသဉ္စ၊ ဒွါဒသဉ္စ သဟဿကေ၊
ပဉ္စသတ သဟဿာနိ၊ နမာမိ သိရသာမဟံ။
အပ္ပကာ ဝါဠုကာ ဂင်္ဂါ၊ အနန္တာ နိဗ္ဗုတာ ဇိနာ၊
တေသံ ဓမ္မဉ္စ သံဃဉ္စ၊ အာဒရေန နမာမဟံ။
နမာကာရ နုဘာဝေန၊ ဟိတွာ သဗ္ဗေ ဥပဒ္ဒဝေ၊
အနေကာ အန္တရာယာပိ၊ ဝိနဿန္တု အသေသတော။

သမ္ဗုဒ္ဓေ ဂါထာတော် ရွတ်ဆိုရခြင်းအကျိုး

မြတ်လုစိန္တေ၊ သမ္ဗုဒ္ဓေဟု၊ ဆုဝေကျော်ကြား၊ နိဒါန်းအားဖြင့်၊ ကွမ်းစားသတ္တော်၊ ခေါ်လျှင်ဒသ၊ ဘတ္တတြိန်း၊ ဆီလိမ်းပဥ္စ၊ စီးထလှေမှာ၊ ရှစ်ကြိမ်သာတည်း၊ နံ့သာပန်းမျိုး၊ ကိုးကြိမ်နှိုးလော့၊ ချုပ်မိုးညဥ့်ခါ၊ အိပ်ရာဝင်မူ၊ ကိုးကြိမ်ဟူ၍၊ ရန်သူတွေ့မြောက်၊ ဆယ့်တစ်ခေါက်တည့်၊ စစ်ရောက်သောခါ၊ ရွတ်ပါကိုးကြိမ်၊ တည်ငြိမ်သန္ဒေ၊ မဖွားနေမူ၊ ရေမှာကိုးခေါက်၊ မန်း၍သောက်က၊ ဖွားမြောက်ခဏ၊ ချမ်းသာရ၏၊ ခေတ္တနှောင်သွင်း၊ သံခြေကျင်းနှင့်၊ အပြင်းတိုက်လှောင်၊ တစ်ထောင်ရွတ်လေ၊ လွတ်ထွက်ပေ၏၊ ပန်းမွှေးချေက၊ ရွတ်လေနှစ်ခေါက်၊ ခရီးရှောက်ရာ၊ ခေါင်းမှာ တင်စိုက်၊ ရန်ဘေး နှိုက်လည်း၊ မကြိုက်ကင်းပ၊ မြူမှုမလိမ်း၊ ကင်းလွတ်ငြိမ်း၏၊ ရှောင်တိမ်းရောဂါ၊ ဗျာပါလည်းကင်း၊ သောကရှင်း၍၊ မင်းမင်းတကာ၊ ကြည်စွာမြတ်နိုး၊ ရေပြည့်အိုးသို့၊ မညှိုးပန်းသွင်၊ နေ့တိုင်းပင်တည်း၊ ထွက်ဝင်ရဲရဲ၊ လူခပဲတို့၊ အံ့အဲစလောက်၊ ထွန်းတောက်ပဝင်း၊ ပွင့်လင်းသာသနာ၊ ပွားကြောင်းရှာ၍၊ စန္ဒာလမင်း၊ ကောင်းကင်ချဉ်းသို့၊ ကောင်းခြင်း သမ္ဗုဒ္ဓေ၏ အကျိုးတည်း။

လက်ာ၏ အဓိပ္ပာယ်

၁။ ကွမ်းစားလျှင် သမ္ဗုဒ္ဓေ ဂါထာကို (၇) ခေါက် ရွတ်ပါ၊

၂။ ခေါင်းလျှော်လျှင် (၁၀)ခေါက်ရွတ်ပါ၊

၃။ ထမင်းစားလျှင် (၃) ခေါက်၊

၄။ ဆီလိမ်းလျှင် (၅)ခေါက်၊

၅။ လော့စီးလျှင် (၈)ခေါက်၊

၆။ နံ့သာလိမ်းခြင်း–ပန်းပန်ခြင်း၌ (၉) ခေါက်၊

၇။ အိပ်ရာဝင်လျှင် (၉)ခေါက်၊

၈။ ရန်သူနှင့် တွေ့လျှင် (၁၁)ခေါက်၊

၉။ စစ်ထိုးစစ်ဆင်ပြုရာတွင် (၉)ခေါက်၊

၁၀။ မီးမဖွားနိုင်လျှင် ဤဂါထာကို ရေ၌ (၉)ခေါက် ရွတ်၍တိုက်၊

၁၁။ ဖမ်းဆီး ချုပ်နှောင်ခြင်း ခံရလျှင် သမ္ဗုဒ္ဓေ ဂါထာ တော်ကို အခေါက်ပေါင်း (၁၀၀၀) တစ်ထောင်ရွတ်၊

၁၂။ ခရီးသွားလျှင် ပန်းကို သမ္ဗုဒ္ဓေ ဂါထာဖြင့် (၂)ခေါက် ရွတ်ဖတ်၍ ယင်းပန်းကို ဆောင်ယူ အရံအတား ပြုသွားပါက ရန်ဘေး ကင်းသည်။ ရောဂါနှိပ်စက်မှုမှလည်း ကင်းဝေးရသည်။ စိုးရိမ် သောက ဗျာပါရမှုတို့မှလည်း ကင်းဝေးရသည်။

၁၃။ ဤဂါထာတော်ကို နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ် ပါလျှင် မိမိဘဝ၌ ရေပြည့်အိုးပမာ တိုးတက် လျက်သာ ရှိနေမည်။ မညှိုးသော ပန်းကဲ့သို့လည်း ရှိမည်။ ကောင်းကင်မှ လမင်းကြီးတင့်တယ်မှုကဲ့သို့ တင့်တယ်မှုမျိုးကို ရမည်။

ဖော်ပြပါ အချက်ဘိုမှာ-လက်ာ၏ အဓိပ္ပာယ်ပင် ဖြစ်သည်။ လက်တွေ့ မျက်မြင်သာဓကများကို အခြေခံကာ ရှေးပညာရှင်ကြီးများ စီရင်ထားခဲ့သော လက်ာဖြစ်ရာ ယင်းလက်ာ၌ပါသည့် အကျိုးတရားများ ရရှိအောင် ယုံယုံကြည်ကြည်- လေးလေးစားစားဖြင့် သမ္ဗုဒ္ဓေဂါထာကို ရွတ်ဖတ်ကြရန် ဖြစ်ပါသတည်း။

—၀—

၄၁ • ကံပွင့် ကံပွင့် ကံဖြင့် ဂါထာပါဠိ

တနင်္ဂနွေအစ-စနေအဆုံး ခုနစ်ရက်သားသမီးများကုသိုလ်ကံ အမြဲကောင်းခနစေရန်-ကံလမ်းအခွင့် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ရှိစေရန် ကံလမ်းအဆင့် မြင့်သလက်မြင့်ဖို့ မြှင့်တင်နိုင်ရန်- လောကီ-လောကုတ္တရာ အကျိုး ၂-ပါး ပြီးစီးစေရန် ရှေးဆရာတော်ကြီးများ ကြံဆ စီစဉ်ခဲ့ရာ အာဋာနာဋိယ ဆရာတော် ဦးဓမ္မာဒေဝတိမယ မထေရ်မြတ်ကြီးက တနင်္ဂနွေမှသ ဘုရားများမှအစ-စနေနေ့ပွား ဘုရားထိ ၄-ဆူစီ ၂-ကျိပ် ၂၈ဆူကို တနင်္ဂနွေအစ စနေအဆုံး လူအားလုံးက ဆိုင်ရာ-ဆိုင်ရာ နေ့သင့် နံသင့် ရှိခိုးပူဇော်၍ အကျိုးရှိရှိ ဆုတောင်းနိုင်စေရန် စီစဉ်ခဲ့သည်မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

၁။ တနင်္ဂနွေနေ့ဖွားဘုရားများ

၁။ မေဓင်္ကရာဘုရား၊
၂။ သောဘိတဘုရား၊
၃။ ပိယဒဿီဘုရား၊
၄။ သိခီဘုရား။

ဘုရား ၄-ဆူ ရှိခိုး ဂါထာ

က။ မေဓင်္ကရော သောဘိတော စ၊ ပိယဒဿီ သိခီ ဇိနော။
ရဝိဝါရေ အဘိဇာတာ၊ တေ နမဿာမိ သာဒရံ။

ဆုတောင်း ဂါထာ

ခ။ နမနေနာနေန ကမ္မေန၊ ဝိနဿတု ပေါရာဏကံ။
စတုန္နံ ဗုဒ္ဓတေဇေန၊ သဒါ သုခီ ဘဝန္တု မေ။

၂။ တနင်္လာနေ့ဖွား ဘုရားများ

၁။ သရဏင်္ကရာ ဘုရား၊
၂။ အနောမဒဿီဘုရား၊
၃။ အတ္ထဒဿီဘုရား၊
၄။ ဝေဿဘူဘုရား။

ဘုရား ၄-ဆူ ရှိခိုး ဂါထာ

(က) သရဏင်္ကရာနောမာ စ၊ အတ္ထဒဿီ စ ဝေဿဘူ။
စန္ဒဝါရေ အဘိဇာတာ၊ တေ နမဿာမိ သာဒရံ။

ဆုတောင်း ဂါထာ

(ခ) နမေန္နာနေန္န ကမ္မေန၊ ဝိနဿတု ပေါရာဏကံ။
စတုန္နံ ဗုဒ္ဓတေဇေန၊ သဒါ သုခီ ဘဝန္တု မေ။

၃-အင်္ဂါနေ့ဖွား ဘုရားများ

၁။ ဒီပင်္ကရာ ဘုရား၊

၂။ ပဒုမ ဘုရား၊

၃။ ဓမ္မဒဿီဘုရား၊

၄။ ကကုသန်ဘုရား။

ဘုရား ၄-ဆူ ရှိခိုးဂါထာ

(က) ဒီပင်္ကရော ပဒုမော စ၊ ဓမ္မဒဿီ ကကုသန္ဓော။
ဓဘာမဝါရေ အဘိဇာတာ၊ တေ နမဿာမိ သာဒရံ၊

ဆုတောင်း ဂါထာ

(ခ) နမေန္နာနေန္န ကမ္မေန၊ ဝိနဿတု ပေါရာဏကံ။
စတုန္နံ ဗုဒ္ဓတေဇေန၊ သဒါ သုခီ ဘဝန္တု မေ။

၄။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ပွား ဘုရားများ

၁။ ကောဏ္ဍညဘုရား၊

၂။ နာရဒဘုရား၊

၃။ သိဒ္ဓတ္ထဘုရား၊

၄။ ကောဏာဂုံဘုရား။

ဘုရား ၄-ဆူ ရှိခိုးဂါထာ

(က) ကောဏ္ဍညော နာရဒေါ သတ္တာ၊
သိဒ္ဓတ္ထော ကောဏာဂမနော။
ဗုဒ္ဓဝါရေ အဘိဇာတာ၊ တေ နမဿာမိ သာဒရံ။

ဆုတောင်းဂါထာ

(ခ) နမေနနာနေန ကမ္မေန၊ ဝိနဿတု ပေါရာဏကံ။
စတုန္နံ ဗုဒ္ဓတေဇေန၊ သဒါ သုခံ ဘဝန္တု မေ။

၅။ ကြာသပတေးနေ့ပွား ဘုရားများ

၁။ မင်္ဂလဘုရား၊

၂။ ပဒုမုတ္တိုရ်ဘုရား၊

၃။ တိဿဘုရား၊

၄။ ကဿပဘုရား။

ဘုရား ၄-ဆူ ရှိခိုးဂါထာ

(က) မင်္ဂလော ပဒုမုတ္တရော၊ တိဿော နာဂသော စ ကဿပေါ။
ဂုရုဝါရေ အဘိဇာတာ၊ တေ နမဿာမိ သာဒရံ။

ဆုတောင်းဂါထာ

(ခ) နမေနနာနေန ကမ္မေန၊ ဝိနဿတု ပေါရာဏကံ။
စတုန္နံ ဗုဒ္ဓတေဇေန၊ သဒါ သုခံ ဘဝန္တု မေ။

၆။ သောကြာနေ့ဖွား ဘုရားများ

၁။ သုမနဘုရား၊

၂။ သုမေဓာဘုရား၊

၃။ ဖုဿဘုရား၊

၄။ ဂေါတမဘုရား။

ဘုရား ၄-ဆူ ရှိခိုး ဂါထာ

သုမနော သုမေဓော ဗုဒ္ဓေါ၊
ဖုဿဇိနော စ ဂေါတမော။
သုက္က ရ အဘိဇာတာ၊ တေ နမဿာမိ သာဒရံ။

ဆုတောင်း ဂါထာ

နမေန်နာနေန ကမ္မေန၊ ဝိနဿတု ပေါရာဏကံ။
စတုန္နံ ဗုဒ္ဓတေဇေန၊ သဒါ သုခီ ဘဝန္တု မေ။

၇။ စနေနေ့ဖွား ဘုရားများ

၁။ တဏှင်္ကရာဘုရား၊

၂။ ရေဝတဘုရား၊

၃။ သုဇာတဘုရား၊

၄။ ဝိပဿီဘုရား။

ဘုရား ၄-ဆူ ရှိခိုးဂါထာ

(က) တဏှင်္ကရော ရေဝတော စ၊ သုဗ္ဗာတော ဝိပဿီကော၊

သောရိဝါရေ အဘိဇာတာ၊ တေ နမဿာမိ သဗ္ဗဒါ။

ဆုတောင်း ဂါထာ

(ခ) နမနေနုာနေန ကမ္မေန၊ ဝိနဿတု ပေါရာဏကံ။

စတုန္နံ ဗုဒ္ဓတေဇေန၊ သဒါ သုခိ ဘဝန္တု မေ။

ကုသိုလ်ကံပွင့် ကံမြင့်ဂါထာ ရွတ်ဆိုရခြင်း အကျိုး

ခုနစ်ရက် သားသမီးများအတွက် ကံပွင့် ကံမြင့် ဂါထာတော် မှာ သာမည မဟုတ်ချေ။ ဘုရားနှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကို မပြတ် အာရုံ ယူ၍ ကြည်ညိုသဒ္ဓါ ပွားနေကြရသည် ဖြစ်ခြင်းကြောင့် နိဗ္ဗာန် အကျိုးထိ ရရှိစေနိုင်သည်။

နိဗ္ဗာန် မရမီတွင် ဤဂါထာတော်ကို မပြတ် ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်နေခြင်းကြောင့် သမာဓိ-သမထ အာရုံ ပွားများသည် ဖြစ်ရာ နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးတတ်သော ကံဆိုး ကံဟောင်းများ ပျောက်ပျက်၍ ကံကောင်းခြင်း အခွင့် လမ်းပွင့်၍ မြင့်တက် သော အကျိုးကို ရရှိစေနိုင်ပါသည်။

—၀—

၄၂-ခေတ်ကြီး ၄-ပါးဂါထာပါဠိ

စက္ခုမာစရ မာစိဏ္ဏော၊ ဓမ္မညူ ဓမ္မသာမိကော။
ဖလူပေတော ဖလဓရော၊ ဝရဒေါ ဒေတု မေ ဝရံ။

ခေတ်ကြီးလေးပါး ဂါထာတော်ကို နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်ခြင်းဖြင့် ကိုယ်ခန္ဓာ၏ ကြံ့ခိုင်ကျန်းမာမှု-ရောဂါဘယ ကင်းဝေးမှုနှင့် ကပ်ရောဂါများ၏ ဘေးမှ ကင်းဝေး စေနိုင်ပါသည်။ ကိုယ်ကျန်းမာမှုသာမက စိတ်လေလွင့်ခြင်း၊ ဦးခေါင်း မကြည်လင်ခြင်း၊ တွေဝေခြင်းတို့ကိုပင် ပျောက်ကင်းစေသော ဂါထာဖြစ်သည်။

အချို့က စမကြီး ၄-လုံး ဂါထာဟုခေါ်သည်။ ဂါထာအစလုံးများကို ကောက်ယူလျှင် စ-ဓ-ဖ-ဝ ဖြစ်သဖြင့် လောကီသိဒ္ဓိလမ်းတွင်သုံးသော အခြေခံ စမကြီး ဖြစ်သဖြင့် အကျိုးကျေးဇူး များသော ဂါထာ ဖြစ်သည်။

—○—

၄၃-ဗုဒ္ဓါဒိဂုဏာနုဿရ ဂါထာပါဠိ

သြောင်း-အစိန္တေယျ-အစိန္တေယျ-အစိန္တေယျ-အပ္ပမေယျ-အပ္ပမေယျ- အပ္ပမေယျ- ဉာဏ သမ္ပန္နဿ- ဘဂဝတော-အရဟတော သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ ဗာတ္တိံ သ မဟာ ပုရိသ လက္ခဏာ နုဘာဝေန အသီတာ နုဗျဉ္ဇနာ နုဘာဝေန

ဆဗ္ဗဏ္ဏာရံသိယာနုဘာဝေန သီလ သမာဓိ ပညာ နုဘာဝေန
မဂ္ဂ ဖလ ဉာဏာနုဘာဝေန သဗ္ဗညုတ ဉာဏာနုဘာဝေန
စတုသစ္စဉာဏာနုဘာဝေန စတုဝေသာရဇ္ဇဉာဏာနုဘာဝေန
ဆ အ-သာ ဓာ ရ ဏ ဉာဏာ နုဘာဝေန ဆဠာဘိညာ
နုဘာဝေန အဋ္ဌသမာပတ္တိယာနုဘာဝေန နဝလောကုတ္တရဓမ္မာ-
နုဘာဝေန စတုရာသီတိ သဟဿာနိ ဓမ္မက္ခန္ဓာ နုဘာဝေန-
ဗုဒ္ဓ ဂုဏာ နုဘာဝေန ဓမ္မ ဂုဏာ နုဘာဝေန သံဃ ဂုဏာ
နုဘာဝေန ဒိဃာယုကော မယှံ ဟောတု သဗ္ဗရောဂါ ဝိနဿန္တု
သမ္မာသင်္ကပ္ပာ သမိဇ္ဈတု သဗ္ဗဘောဂါ ပဝတ္တန္တု သဗ္ဗကမ္မာနိ
သမိဇ္ဈန္တု အနန္တ ဉာဏေန သမ္ပန္နာနံ-အနန္တ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ
ဗလေန တေဇေန အာကာသဋ္ဌာစ ဘုမ္မဋ္ဌာ ရုက္ခဋ္ဌာစ မဟိဒ္ဓိကာ
သဗ္ဗေဒေဝါ သဗ္ဗေကုမ္ဘဏ္ဍာ မဟာဗြဟ္မာ အမှေ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။

ဤဂါထာတော်မြတ်ကို နေ့စဉ်-ညစဉ် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ် ခြင်းဖြင့် သမ္မာဒေဝနတ်များ ချစ်ခင် စောင့်ရှောက်ခြင်း၊ ခရီး သွားလာရာတွင် အန္တရာယ် ကင်းခြင်း၊ ရန်သူမရှိ ချစ်ခင်သူ ပေါများခြင်း အကျိုးကို ရရှိ စေနိုင်ပါသည်။

—ဝ—

၄၄- တ-သ-ဥ-ခ ဂါထာပါဠိ

တရိ တမ္ဗ တရော နာသော၊
သမေတိ သရဏံ ဂတော။
ဥဥ ယျမဒပ္ပသု ဉာဏိကော၊
ခေမံသု ဒေတု မေ ဇိနော။

၎င်းဂါထာကို နေ့ညမပြတ် ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်ခြင်းဖြင့် သမာဓိအား ကောင်းခြင်း၊ စိတ်အားငယ်မှု-ကြောက်ရွံ့မှုများ ပြေပျောက်စေခြင်း၊ မကောင်းမှု ဒုစရိုက်သမားများနှင့် မတွေ့မဆုံရ ကွဲကွာယ်စေခြင်း၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့် တွေ့ရခြင်း အကျိုးကို ရရှိစေနိုင်ပါသည်။

---o---

၄၅- ကုစ္ဆိနေတ္တာ ဂါထာပါဠိ

ကုစ္ဆိနေတ္တာ သာသပ ဂစ္ဆေ၊ စက္ခုမတိ ကုမ္ဘော ခိဒတာ။
ကုစ္ဆိနေတ္တာ ကုက္ကုဂါဠမိ၊ အတ္တဘာဝေန သာဒယိ။

၎င်း ကုစ္ဆိနေတ္တာ ဂါထာကို နေ့စဉ် မပြတ် ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်ခြင်းဖြင့် မိမိအား မကောင်းကြံသူတို့ဘေးမှ ကင်းဝေးသည်။ အိပ်နှင့်တကူ ဝင်းခြံကို လုံခြုံစေသည်၊ မီးဘေး ရောဂါ

ဘေးနှင့် မကောင်းသော အိပ်မက်-တိတ်ဆိုး-နိမိတ်ဆိုးများကို ပြေပျောက်စေသည်။ ရန်သူများက မိမိကို ရှာဖွေ မတွေ့အောင်ပင် လုံခြုံသော အကာအကွယ်ရရှိစေပါသည်။

—o—

၄၆-နမော ငါးချက် ဂါထာပါဠိ

၁။ နမော တဿ

၂။ နမော ဘဂဝတော

၃။ နမော အရဟတော

၄။ နမော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

၅။ နမော တဿ ဘဂဝတော
အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်ခြင်း၏ အကျိုးသွား ငါးပါး

(က) နမော ငါးချက် ဘေးရန်ထွက်

(ခ) နမော ငါးချက် စီးပွားတက်

(ဂ) နမော ငါးချက် မဂ်ဉာဏ်တက်

(ဃ) နမော တဿ ဆောင်
အိုအောင် မဆင်းရဲ နိဗ္ဗာန်နှင့် မလွဲ

(င) နိဗ္ဗာန်အစ နမော တဿ က။

၄၇။ ဘုရားငါးဆူ ဂါထာပါဠိ

ကကုသန္ဓော ကောဏာဂမနော၊
ကဿပေါ ဂေါတမော မုနိ။
မေတ္တေယျော ပဥ္စဗုဒ္ဓေတေ၊
သိသေ မေ သေန္တု သဗ္ဗဒါ။

နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်ခြင်း၏ အကျိုးသွား

တန်ခိုး အာနုဘော် ကြီး၏။ မရဖူးသော ရတနာများကို ရရှိနိုင်၏။ ရာထူးဂုဏ်သိန် စည်းစိမ်ဥစ္စာ တိုးတက်စေ၏။ ကူညီ စောင့်ရှောက် မစသူများ အမြဲ ပေါ်လာတတ်၏။

—၀—

၄၈။ သိရသ္မိံ ဂါထာပါဠိ

သိရသ္မိံ မေ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော၊ သာရိပုတ္တော စ ဒက္ခိဏေ။
ဝါမအံသေ မောဂ္ဂလ္လာနော၊ ပုရတော ပိဋကတ္တယံ။
ပစ္ဆိမေ မမ အာနန္ဒော၊ ဓတုဒိသာ ခိဏာသဝါ။
သမန္တာ လောကပါလာ စ၊ ဣန္ဒာ ဒေဝါ သဗြဟ္မကာ။
တေသံ အာနုဘာဝေန၊ သဗ္ဗဘယ ဥပဒ္ဒဝါ။
အနေက အန္တရာယာပိ၊ ဝိနဿန္တု အသေသတော။

နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်ခြင်း အကျိုး

လောကီ အကျိုး- လောကုတ္တရာအကျိုး နှစ်မျိုးစလုံး ပေးစွမ်းနိုင်စေသည်။ အရပ်လေးမျက်နှာမှ ဘေးအန္တရာယ်များ ပယ်ရှား လွင့်စင် စေပါသည်။ ၁၆-ပါးသော ဘေး၊ ၂၅-ပါးသော ဥပဒ္ဒဝေါ၊ ၃၂-ပါးသော ကံကြမ္မာဆိုးတို့မှ လွတ်မြောက်စေပါသည်။

—o—

၄၉- ရန်နှင် ဂါထာပါဠိ

ဩဂြောင်း-နမော ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန
ဩဂြောင်း-နမော ဓမ္မာနုဘာဝေန
ဩဂြောင်း-နမော သံဃာနုဘာဝေန
ဂစ္ဆ အမုမှိ ဩကာသေ တိဋ္ဌာဟိ။

နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်ခြင်း၏ အကျိုး

လူဆိုး-စုန်းဆိုး-နတ်ဆိုး-မကောင်းသော မိစ္ဆာတို့ အဝေးသို့ ပြေးစေသည်။ အကြပ် အတည်း ဘေးအန္တရာယ် ကြုံသော် ပြင်းပြင်းထန်ထန် အသံနှင့် နာနာ ရွတ်လေ၊ လွတ်မြောက်စေနိုင်၏။

၅၄။ သစ္စာပန္နက်-အောင်ရှစ်ချက် ဂါထာပါဠိ

ဇယစက္ကော ဇယန္တော ယော၊ ဇယိတဗ္ဗေ ဇယာသနေ။
ဇယာပေသိ ဇယေသိနံ၊ ဇယံ ဒေတု ဇယုတ္တရော။

သစ္စာပန္နက် အောင်ရှစ်ချက် ဂါထာတော်
ရွတ်ဖတ်ရခြင်း အကျိုး

ဤဂါထာသည် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ အောင်မြင်ခြင်း အကြောင်းကို အခြေခံ၍ "ဇယ-အောင်မြင်ခြင်း" ဟူသော စကားကို ရှစ်ကြိမ် ပါရှိအောင် ဆန်းဂိုဏ်းနှင့်ညီစွာ ရေးပညာရှိ တို့ ရေးဖွဲ့ စီကုံးခဲ့သော ဂါထာ ဖြစ်သည်။

ဤဂါထာကို နံနက်အိပ်ရာထသည့် ရှစ်ကြိမ်ရွတ်၍ ညအိပ်ရာ ဝင်ကာနီး၌ ရှစ်ကြိမ်ရွတ်ရန်ဖြစ်သည်။ ဤဂါထာကို ရွတ်ဖတ် ခြင်းဖြင့် လုပ်ငန်းဆောင်တာ အဝဝအတွက် အောင်မြင်မှု အဝဝကို ရရှိစေနိုင်သည်။ ဤဂါထာကို အိပ်ရာဝင် အိပ်ရာထသည့် သာမကဘဲ မိမိ ကြိုက်နှစ်သက်ရာ အချိန်များ၌လည်း ရွတ်ဖတ် နိုင်ပါသည်။ ရွတ်ဖတ်လျှင်လည်း ပို၍ ကောင်းပါသည်။

—၀—

၅၁-သံရှိမ်ချက် ဂါထာပါဠိ

သံသာရစက္ကဝိဒ္ဓံသံ၊ သံသုဒ္ဓမဃ ဩရသံ။
သံဆိန္နကံ ဘဝေ အာသံ၊ သံဃံအပိသုမာနသံ။

နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်ခြင်း၏ အကျိုးသွား

ကြမ်းတမ်းခက်ခဲသော ကုန်းလမ်း- ရေလမ်းများသွားလျှင် အန္တရာယ် ကင်းစေ၏။ အမှောင့် ပယောဂများ ဝင်ရောက် နှောင့်ယှက်ခြင်းမှ ကင်း၏။ သူ တစ်ထူးက မိမိကို မကောင်း သော အတတ်ပညာဖြင့် မကြံစည်နိုင်။ ကြံစည်သော် ပြုသူကို ဒဏ်ပြန်စေနိုင်သော ဂါထာတော်မြတ် ဖြစ်၏။

၅၂-ဖောိုးချက် ဂါထာပါဠိ

ကေစိတ္တံ ဝိစိန္တေတွာ၊ ကေမမ္ပံ သုနိဿတိ။
သေတော သေမော လောကော၊ ကေရာဇာ ဝိပါကဋ္ဌော။
သေတိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ၊ သေတိ ဓမ္မမုတ္တမံ။
သေတိ မဂ္ဂမဂ္ဂယျ၊ သေတိ ပန တေ နမော။

နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်ခြင်း၏ အကျိုး

ဉာဏ်ပညာ တိုးပွားစေသည်။ သတိမှတ်ဉာဏ် ကောင်းစေ သည်။ ပေးကမ်း ချီးမြှောက်လိုသူများနှင့် အမြဲ တွေ့ဆုံ တတ်သည်။ ကောင်းသော စကားကို အမြဲ ကြားရတတ်၏။ ကောင်းသော အိပ်မက်ကို အမြဲ မက်ရတတ်၏။ ကောင်းသော လာဘ်လာဘ ရှင်လန်းစေ၏။

၅၃-စက်ကြီး ၁၃-ပါးဂါထာပါဠိ

သြောင်း— တစ်ရာ့ရှစ်ကွက် ဗုဒ္ဓစက်။
တစ်ဆယ့်လေးချက် ဓမ္မစက်။
တစ်ဆယ့်ရှစ်ချက် သံဃစက်။
လရောင်ဝင်းလျက် ရှင်ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာစက်။
မြင်းမိုရ်တောင်ဦး မြင့်ခေါင်ကျူးလျက် မိဘစက်။
ဂုဏ်ကျေးဇူး အထူးသိလျက် ဆရာ့စက်။
ဗြဟ္မစိုးရလက်နက် ဗြဟ္မာ့စက်။
မိုးကြိုးလက်နက် သိကြားစက်။
လောင်မီးကျလျက် နတ်တို့စက်။
ဘုံဖြိုလက်နက် ဘီလူးစက်။
တောင်ဟုန်ပြင်းလျက် ဂဠုန်မင်းစက်။
အာခံတွင်းက ဝင်းဝင်းတောက်လျက် နဂါးစက်။
သုံးထောင်သင်္ချာဟောဝန္တာ ဒသာဏာစိုးလျက် သီဟစက်။
စက်ကြီး တစ်ဆယ့်သုံးပါး၊ ရွှတ်သံကြားက ဘေးများ
မြင်မှု၊ မကောင်းစုတို့၊ ဝေးက ကြဉ်ရှောင်၊
အောင်စေ တတ်သည်၊ မြတ်သည့်ဆရာ ပညာတည်း။

သြောင်း—နမော ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန
သြောင်း—နမော ဓမ္မာနုဘာဝေန
သြောင်း—နမော သံဃာနုဘာဝေန
သြောင်း— ဒူရေ-ဒူရေ၊ သွား ဟုံ ဟုံ။

စက်ကြီး (၁၃)ပါး ဂါထာမန္တန်တော် ရွတ်ဆိုရခြင်း အကျိုး

စက်ကြီး(၁၃)ပါး ဂါထာမန္တန်တော်ကို နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်ခြင်းဖြင့် မိမိတို့အိမ်၌ ကျက်သရေမင်္ဂလာ တိုးတက် ပွားများစေပါသည်။ ကျရောက်ဆဲ, ကျရောက်လတ္တံ့သော ဘေးအန္တရာယ်များလည်း ကင်းဝေးစေပါသည်။ ထို့ပြင်–အမိအဘ, ဆရာသမား စသော ချစ်ခင်နှစ်သက်သူတို့နှင့် မကွဲမကွာ အတူတကွနေထိုင်ရသော အကျိုးတို့ကိုလည်း ရရှိစေနိုင်ပါသည်။

ဤဂါထာမန္တန်တော်ကို ကုန်းလမ်း၊ ရေလမ်း၊ လေယာဉ်ခရီးလမ်းတို့ သွားရာလာရာ၌ အတူးသတိပြုကာ တလေးတစား ရွတ်ဆို ပွားများသင့်ပါသည်။ ယင်းဂါထာ မန္တန်တော်ကို ရွတ်ဖတ် ပွားများပြီးသောအခါ မိမိ ကိုယ်စောင့်နတ် အပေါင်းအဝင် နတ်တို့အား အမျှပေးဝေပါ။ လမ်းခရီး၌ အန္တရာယ်တစ်ဂုံတစ်ခုကြုံလာသည့်တိုင် ၎င်းနတ်တို့က မိမိအား ကျေးဇူးတင်သောအားဖြင့် တုံ့ပြန်ကူညီကြပါလိမ့်မည်။ သူတော်ကောင်းနတ်ကောင်းမ ဆိုသည့် သဘောကို စဉ်းစား ဆင်ခြင်ရန်ဖြစ်ပါသည်။

—၀—

၅၄- သိကြားသက်စောင့်ဂါထာပါဠိ

ဝေဒါသာကု-ကုသာဒါဝေ၊ ဒါယသာဒ-ဒသာယဒါ။

သာသာဒိကု-ကုဒိသာသာ၊ ကုဒကုဘု-ဘုကု ဒကု။

သိကြားသက်စောင့် ဂါထာမန္တန်တော်ရွတ်ဆိုရခြင်းအကျိုး

ဤဂါထာတော်ကို ရွတ်ဆိုပွားများပါက အသက်ရှည်ခြင်း၊ ကျန်းမာရေး ကောင်းမွန်ခြင်းစသော ကောင်းကျိုးများ ရရှိစေနိုင်ပါသည်။

—၀—

၅၅- ဝရုဏရန်နိုင်ဂါထာပါဠိ

နမော မနာမ—မနော မေနာ၊

မေတ္တံမောတံ—တံမော တံမေ။

နောမောကာမ—မကာမောနော၊

မတံမဂ္ဂ—ဂ္ဂမတံမ။

ဝရုဏနတ်မင်းကြီး၏ ရန်နိုင်ဂါထာ မန္တန်တော် ရွတ်ဆိုရခြင်း အကျိုး

ဤဂါထာမန္တန်တော်ကို ရွတ်ဆိုသူသည် ရန်အပေါင်းကို အောင်နိုင်ပါသည်။ မိမိလုပ်ငန်းဆောင်တာ အဝဝ အောင်မြင်စွာ လုပ်ဆောင်နိုင်ရေးအတွက် ဘေးရန် အနှောင့်အယှက်

ကင်းဝေးဖို့လိုပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဘေးရန် အနှောင့်အယှက် ကင်းဝေးသဖြင့် မိမိလုပ်ငန်း ကိုင်ငန်း ချောမော အောင်မြင် ရေးအတွက် ဤဂါထာမန္တန်ကိုစွဲမြဲစွာ ရွတ်ဖတ်ရန် ဖြစ်ပါသည်။

—၀—

၅၆-ပဌာနပတိစစ်ထွက်ဂါထာပါဠိ

ဒေဝါကာနိ-နိကာဝါဒေ၊

ဝါဟိကာသု-သုကာဟိဝါ။

ကာကာရေဘာ-ဘာရေကာကာ၊

နိသုဘာယံ-ယံဘာသုနိ။

ပဌာနပတိနတ်မင်းကြီး စစ်ထွက်ဂါထာမန္တန်တော်
ရွတ်ဆိုရခြင်း အကျိုး

ဤဂါထာ မန္တန်တော်ကို ရွတ်ဆို ပွားများခြင်းဖြင့် အောင် မြင်မှု အဖြာဖြာ ရရှိစေနိုင်ပါသည်။ အထူးသဖြင့် ရန်သူနှင့် ရင်ဆိုင်ရာတွင် အောင်မြင်မှု ရစေနိုင်ပါသည်။ ယုံယုံ ကြည်ကြည် ရွတ်ဖတ် ပွားများကြရန် ဖြစ်ပါသည်။

—၀—

၅၇။ ဤသာန ရန်အောင်ဂါထာပါဠိ

တောသေဘာန— နဘာသေတော၊

သေနမာန— နမာနသေ။

တံမာမတေ— တေမမာတံ၊

န နတေဟိ— ဟိတေနန။

ဤသာန ဂါထာ မန္တန်တော် ရွတ်ဆိုရခြင်းအကျိုး

ဤဂါထာ မန္တန်တော်သည် ဤသာန နတ်မင်းကြီး၏ ရန်အောင် ဂါထာမန္တန်တော်ဖြစ်ပါသည်။ ဤဂါထာမန္တန်တော်ကို ရွတ်ဖတ်ပွားများသူ အနေဖြင့် ရန်အပေါင်းအောင်မြင်မည် ဖြစ်ပါသည်။ ယုံယုံကြည်ကြည်ဖြင့် ရွတ်ပါလေ။

၅၈။ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဂါထာ အကျဉ်းပါဠိ

အဋ္ဌဝီသတိ မေ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘဂဝန္တော အရဟန္တော။

အနန္တပညာ, အနန္တဂုဏာ, အနန္တဉာဏာ, အနန္တတေဇာ,

အနန္တ ဣဒ္ဓိမန္တာ, အနန္တဇုတိမန္တာ,

နမော တေသံ အဋ္ဌဝီသတိ နံ ဗုဒ္ဓါနံ၊

ဘဂဝန္တာနံ အရဟန္တာနံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ။

ဤဂါထာတော်ကို နေ့စဉ်မပြတ် ရွတ်ဖတ်သော် ဘေးရန် အန္တရာယ် ကင်းရှင်း၍ စိတ်ချမ်းသာ-ကိုယ်ကျန်းမာ ဖြစ်စေနိုင် ပါသည်။ စီးပွား လာဘ်လာဘလည်း တိုးတက်စေပါသည်။ နာမည် သတင်း ကျော်စောခြင်းလည်း ဖြစ်စေနိုင်ပါသည်။ ယုံယုံကြည်ကြည် ရွတ်ဖတ် ပွားများအားထုတ်ကြရန် တိုက်တွန်း အပ်ပါသည်။

-o-

၅၉-အောင်စကြာ ဂါထာပါဠိ

ဥုံ-မဟာဒယံ မဟာပညံ၊ မဟာတေဇံ မဟာဝီရံ။

ဂုဏောလယံ ကတပုညံ၊ ဓမ္မရာဇံ နမေ ဇိနံ။

ဤ အောင်စကြာ ဂါထာတော်ကို နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်ပါက အရာရာ အခက်အခဲမရှိ အောင်မြင်စေတတ် သည်။ အမှုအခင်း အရေးကိစ္စ ပေါ်သော် ရေကို မန်း၍ သောက်ပါ။ ရုံးပြင်ကနွားသွားရန်ရှိသော် ရေကိုမန်း၍ မျက်နှာ သစ်ပြီး သွားပါလေ။ အောင်မြင်မှု ရရှိမည် ဖြစ်ပါသည်။

၄၀-ဘေးလွတ်ရန်ကွာဂါထာပါဠိ

အဂ္ဂေါဗုဒ္ဓေါ   အဂ္ဂေါဓမ္မော၊
အဂ္ဂေါသံဃော   အနုတ္တရော။
အဂ္ဂေါ စ ဝိပါကော ဟောတိ၊
ယံ ယံ ကတွာ သမိဇ္ဈတု။

ဘေးလွတ်ရန်ကွာ ကောင်းကျိုးဖြာ ဂါထာတော် ရွတ်ဆိုရခြင်း အကျိုး

ဤဂါထာတော်သည် ရတနာ သုံးပါးအား အတုမရှိ အမြတ်ဆုံး ဖြစ်ကြောင်း ရွတ်ဆိုပွားများ အောက်မေ့အပ်သော ဂါထာတော်ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ ရတနာသုံးပါးအား အတုမရှိ အမြတ်ဆုံးဟု ရွတ်ဆို ပွားများ အောက်မေ့ခြင်းကြောင့် ဘေးအန္တရာယ်ကင်းရှင်း၍ မြင့်မြတ်သော အကျိုးထူးတို့ ရရှိ ဖြစ်ထွန်း စေနိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤဂါထာတော်ကို တလေးတစား ရွတ်ဆို ပွားများသင့်ကြပေသည်။

၄၁-အောင်ခြင်းရှစ်ပါးအချုပ် ဂါထာပါဠိ

၁။ မာရံ ယက္ခံ ဂဇံ စောရံ၊ စိဉ္စမာနဉ္စ သစ္စကံ။
နာဂံ ဗကံ ဇိနိ ဇိနော၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
၂။ မာရံ အာဠဝကံ ဟတ္ထိံ၊ အင်္ဂုလိမာလ စိဉ္စမာ။
ကုဒိဋ္ဌိံ နာဂရာဇဉ္စ၊ ဗကံ အဇိနိ တေဇသာ။

အောင်ခြင်းရှစ်ပါး အချုပ်ဂါထာတော်များ ရွတ်ဆိုရခြင်း အကျိုး

ယင်း ဂါထာနှစ်ပုဒ်မှာ အောင်ခြင်းရှစ်ပါးကို ဖွဲ့ဆိုကာ ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်များကို ရှိခိုးအောက်မေ့သော ဂါထာများ ဖြစ်သည်။ အဓိပ္ပာယ်များမှာ အတူတူပင် ဖြစ်သည်။

ယင်းဂါထာနှစ်ပုဒ်ကို ဘားမဲ့ဆရာတော် ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူ၍ ညောင်ရမ်းမင်းသားသည် နေ့စဉ်အမြဲရွတ်ဖတ်ခဲ့သည် ဆိုပါ၏။ ညောင်ရမ်းမင်းသားသည် ရာဇဝင်၌ ထင်ရှားခဲ့ရခြင်းမှာ ဤဂါထာနှစ်ပုဒ်၏ ပံ့ပိုးပေးမှုများလည်း ပါဝင်ခဲ့ကြောင်း သမိုင်းစာပေ မှတ်တမ်းများက ဆိုသည်။

သို့ဖြစ်ရာ–ဘဝ၏အထွေထွေသော အောင်မြင်မှုတို့ကို ရယူလိုသူများ၊ အခက်အခဲကို အောင်မြင်လိုသူများသည် ဤဂါထာနှစ်ပုဒ်ကို အမြဲမပြတ် ရွတ်ဖတ်ကာ အောင်ပန်းကို လှမ်းဆွတ်ကြရန် ဖြစ်ပါသည်။

—၀—

၆၂-နမောတေ ဂါထာပါဠိ

နမော တေ ဗုဒ္ဓဝီရတ္ထု၊ ဝိပ္ပမုတ္တောသိ သဗ္ဗဓိ။
သမ္ဗာဓပဋိပန္နောသ္မိ၊ တဿ မေ သရဏံ ဘဝ။

နမော တေ ဂါထာတော် ရွတ်ဆိုရခြင်း အကျိုး

ဤနမော တေ အစချီသော ဂါထာတော်မှာ ဘုရားဟော ဂါထာတော် ဖြစ်သည်။ ဘုရားတိုင် ဂါထာ တော် လည်း

ဖြစ်သည်။ ယင်းဂါထာတော်ကို ရွတ်ဖတ်ခြင်းအားဖြင့် စီးပွားရေး အကြပ်အတည်း မကောင်းသော အနှောင်အဖွဲ့ စသည်တို့မှ လွတ်မြောက်နိုင်ပါသည်။

—o—

၆၃-ကျစွာမင်းကြီး ဂါထာပါဠိ

၁။ စုဒ္ဒသ ဗုဒ္ဓဉာဏဉ္စ၊ အဋ္ဌာရသ အာဝေဏိကံ။
ပူဇေ ဒသဗလံ ဉာဏံ၊ စတုဝေသာရဇ္ဇ မုတ္တမံ။
၂။ ဝိသုဒ္ဓ ကရုဏာ ဉာဏံ၊ ဗုဒ္ဓံ သမ္ဗုဒ္ဓ ပူဇိတံ။
ဓမ္မံ သဒ္ဓမ္မ သမ္ဘူတံ၊ နိတွာ သံဃံ နိရင်္ဂဏံ။
၃။ ဥပေမိ ဗုဒ္ဓ သရဏံ၊ ဓမ္မဉ္စာပိ အနုတ္တရံ။
သံဃဉ္စ နရဒေဝေဟိ၊ ဂစ္ဆာမိ သရဏံ အဟံ။

ကျစွာမင်းကြီး လက်သုံးဂါထာတော် သုံးပုဒ် ရွတ်ဆိုရကျိုး

အထက်၌ဖော်ပြခဲ့သည့် ဂါထာသုံးပုဒ်မှာ မြန်မာရာဇဝင်တွင် ထင်ရှားခဲ့သော ကျစွာမင်းကြီး လက်စွဲဂါထာတော်များဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ ကျစွာမင်းကြီးသည် ယင်းဂါထာတော်များကို အမြဲမပြတ် ရွတ်ဖတ်ကာ ရတနာသုံးပါးအားပူဇော်, အောက်မေ့လေ့ ရှိသောကြောင့် ဘေးရန် ကင်းခြင်း၊ တိုင်းပြည် အေးချမ်းသာယာခြင်း၊ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာ လာဘ်လာဘများရရှိခြင်း—စသော ကောင်းကျိုး ချမ်းသာ မင်္ဂလာတို့ကို ကျစွာမင်းကြီး၌ ခံစား, ရရှိကြောင်း ကျမ်းဆရာများ အဆိုအမိန့်ရှိခဲ့ပါသည်။ ယုံယုံ ကြည်ကြည် လေးလေးစားစား ရွတ်ဖတ်, ပွားများကြရာသတည်း။

လောကီသိဒ္ဓိ လောကုတ္တရာ သိဒ္ဓိများပြည့်စုံစေသော
ကုဋ္ဌာသယ မန္တန်တော်ခေါ်

၆၄-သုဂတော ငါးချက်ဂါထာပါဌ်

သုဂတော သုဂတ္တေနံ၊
သုဂတော သုန္ဒရမ္ပိ စ။
နိဗ္ဗာနံ သုဂတော ယာတိ၊
သုဂတော တေ နမော နမော။

ကုဋ္ဌာသယ ဂါထာတော် ရွတ်ဖတ်ခြင်း အကျိုး

၎င်းဂါထာတော်ကို နေ့စဉ် သက်စေ့ရွတ်ပါက လိုရာဆန္ဒ ပြီးစီးစေပါသည်၊ ပြောဆိုသမျှ သြဇာတည်စေပါသည်၊ ဆရာကောင်း ဆေးဝါးကောင်းများကို အထူး ရရှိစေပါသည်။ နေမိန္ဒရုတောင်ပေါ်မှ ဆရာတော်ကြီး ဦးတေဇနိယသည် နေ့စဉ် ရွတ်ရာ နှစ်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ အကျိုးပွားလာခဲ့ပြီး တစ်နေ့တွင် ဝိဇ္ဇာဝိုရ်များက တပည့်တစ်ဦးလွှတ်၍ စတုမဓုကပ်သဖြင့် ဘုဉ်းပေးရာ အားကုန်ညှိုးနွမ်းသော မြစ်ခြောက်နာမှာရုတ်တရက် ယူပစ်သလို ပျောက်ကင်းခဲ့ဖူးပါသည်။

ဤ ကုဋ္ဌာသယ မန္တန်တော်ကို ရှေးဆရာတော်ကြီးများက သုဂတော ငါးချက်ဂါထာ ဟု ခေါ်ဆိုခဲ့ကြသည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ မူကွဲပါဠိတော်များကို နတ်ပင့်မှ ဣစ္ဆာသဃ သုဂတော ဂါထာထိ အမျိုးပေါင်း ခြောက်ဆယ်ကျော်ဖြင့် ထုတ်ဖော် တင်ပြခဲ့ပြီးလေပြီ။

ထိုထိုသော ဘုရားနှုတ်ခပါဠိ ဂါထာ မန္တန်တော်မြတ် တည်းဟူသော ဗုဒ္ဓပရိတ်တော်မြတ်များတွင် မိမိတို့ အလိုရှိရာ အဆင်ပြေရာ ဂါထာတော်မြတ်များကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ပြီး သကာလ ထိုပရိတ်မန္တန်တော်မြတ်များ၏ အကျိုးကျေးဇူးကို ပိုမိုခံစားနိုင်စေရန် မေတ္တာပို့သခြင်းနှင့်တွဲဖက်၍ အသုံးပြုသင့်ပေသည်။ ဥပမာ– သဗ္ဗဇယမင်္ဂလာ ဂါထာတော်ကို နေ့စဉ် အမြဲ ရွတ်ဖတ်မည်ဆိုပါက ထို သဗ္ဗဇယမင်္ဂလာ ဂါထာတော် ရွတ်ပြီးသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် မေတ္တာပို့ဂါထာတော်ကို ဆက်လက်ရွတ်ဆိုရန် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ မေတ္တာပို့သပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မိမိပြုခဲ့သမျှ ကုသိုလ်ပုညအားလုံးကို ၃၁-ဘုံသို့ အမျှပေးဝေရမည် ဖြစ်ပါသည်။ လူ, နတ်, ဗြဟ္မာ သတ္တဝါများက မိမိ၏ ကောင်းမှုကို သာဓု အနုမောဒနာ ခေါ်ယူ၍ မှတ်တမ်းတင် ကြပါလိမ့်မည်။

မေတ္တာပို့ အမျှအတန်းပေးဝေပြီးသည့်နောက် သမ္မာဒေဝ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့အား ၎င်းတို့ရပ်ဌာန ဘုံဗိမာန်သို့ ပြန်နိုင်စေရန် ရည်သန်ခွင့်ပြု နတ်ပို့ခြင်း အမှုကို ပြုရပါသည်။

နောက်ဆုံးတွင် အရပ်ဆယ်မျက်နှာကို စည်းချ၍ ဗုဒ္ဓပရိတ်တော်မန္တန်ရွတ်ဖတ်ခြင်း ကိစ္စကို ပြီးစီးစေရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဤအစီအစဉ်အရ မေတ္တာပို့အမျှဝေခြင်းကို ဖော်ပြမည်ဖြစ်ရာ မိမိမှစ၍ ၁၁-ဘုံအတွင်းရှိသတ္တဝါများအား ပါဠိဖြင့်မေတ္တာပို့ခြင်းနှင့် အမျှဝေခြင်းကို ရှေးမူအတိုင်း ဖော်ပြပါသည်။

(၄၅) - မေတ္တာပို့၊ နတ်ပို့၊ အမျှဝေ

(က) ဒုက္ခပ္ပတ္တာ စ နိဒ္ဒုက္ခာ၊
ဘယပ္ပတ္တာ စ နိဗ္ဘယာ။
သောကပ္ပတ္တာ စ နိဿောကာ၊
ဟောန္တု သဗ္ဗေပိ ပါဏိနော။

(ခ) ဧတ္တာဝတာ စ အမှေဟိ၊
သမ္ဘတံ ပုညသမ္ပဒံ။
သဗ္ဗေဒေဝါ နုမောဒန္တု၊
သဗ္ဗသမ္ပတ္တိ သိဒ္ဓိယာ။

(ဂ) ဒါနံ ဒဒန္တု သဒ္ဓါယ၊
သီလံ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။
ဘာဝနာ ဘိရတာ ဟောန္တု၊
ဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာ ဂတာ။

(ဃ) ပုည ဘာဂ မိဒံ စညံ၊
သမံ ဒဒါမ ကာရိတံ။
အနုမောဒန္တု တံ သဗ္ဗေ၊
မေဒိနီ ဌာတု သက္ခိကာ၊

မေတ္တာပို့ခြင်း၊ နတ်ပို့ခြင်း၊ အမျှအတန်းဝေခြင်း ပြီးသည့်နောက် မိမိခန္ဓာကိုယ်၊ မိမိ မိသားစုများ၊ မိမိ၏ အိုးအိမ်နှင့် ခြံဝင်း ဥပစာများကို ဘေးအန္တရာယ်ကင်းရှင်းစွာဖြင့် အေးချမ်းမှု ရရှိစေရန် အရပ်ဆယ်မျက်နှာကို စည်းချဂါထာဖြင့် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ကာ လုံခြုံမှုကို ယူစေနိုင်ပါသည်။ အရပ်ဆယ်မျက်နှာ စည်းချရာတွင် ပထမဦးဆုံး တနင်္ဂနွေဒေါင့်မှစ၍ (အရှေ့မြောက် အရပ်ကစ၍) အစဉ်အတိုင်း ရွတ်ဆို စည်းချရန် ဖြစ်ပါသည်။

၉၆ - စည်းချ ဂါထာပါဠိ

၁။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဣဒ္ဓိပ္ပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနဉ္စ ယာ ဣဒ္ဓိ။
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊ ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

၂။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ခေမပ္ပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနဉ္စ ယော ခေမော။
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊ ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

၃။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဇိနပ္ပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနဉ္စ ယော ဇိနော။
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊ ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

၄။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ လာဘပ္ပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနဉ္စ ယော လာဘော။
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊ ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

၅။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ တေဇပ္ပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနဉ္စ ယော တေဇော။
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊ ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

၆။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဗလပ္ပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနဉ္စ ယံ ဗလံ။
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊ ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

၇။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ယသပ္ပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနဉ္စ ယော ယသော။
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊ ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

၈။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ သိရိပ္ပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနဉ္စ ယံ သိရီ။
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊ ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

၉။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဣဒ္ဓိပ္ပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနဉ္စ ယာ ဣဒ္ဓိ။
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊ ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

၁၀။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဈာနပ္ပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနဉ္စ ယံ ဈာနံ။
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊ ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

၁၁။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ နိစ္စပ္ပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနဉ္စ ယံ နိစ္စံ။
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊ ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

အရပ်ဆယ်မျက်နှာစည်းချဂါထာပြီး၏။

=o=

အသံထွက် ရွတ်ဖတ်ဘတ်ရန်

ဤ ဗုဒ္ဓပရိတ်တော်နှင့် ဂါထာ ပေါင်း ချုပ် စာ အုပ် တွင် ပါရှိသော ပါဠိများ အားလုံးထဲမှ ရွတ်ဖတ်ရန် ခက်ခဲမည် ထင်ရသော အပိုဒ်များကို အသံထူရာထုတ်နုတ်၍ ရွတ်ဖတ်ပုံ အသံထွက်ညွှန်းကို တစ်ဖက်တွင် ဖော်ပြထားပါကြောင်း။

ပါဠိ ပါဠိဆင့်

အသံထွက် ရွတ်ဖတ်ပုံ အညွှန်း

ဤဗုဒ္ဓပရိတ်တော်နှင့် အန္တရာယ်ကင်း ဂါထာပေါင်းချုပ်ကျမ်းပါ - ပါဠိ ပါဠိဆင့်များကို အလွယ်တကူ အသံထွက် ရွတ်ဖတ်တတ်ရန် ဤကျမ်းတွင်ပါသမျှ ခက်ခဲမည် ထင်သော ပါဠိများကို အသံထွက်ပုံညွှန်း၌ (က) မှ (အ) အထိ ပြထားပါသည်။

အထူး မှတ်သားချက်

ပါဠိများကို အသံထွက်ရွတ်ဖတ်ကြရာ၌ အထူးသတိပြုရန် အချက်များ ရှိပါသည်-

(၁) ပါဠိ၌ ရကောက်ဟူသမျှကို လျှာလိပ်သံ ရွတ်ဆိုရန်၊ ယ,ပက်လက်သံမထွက်ရန်၊

အင်္ဂလိပ် R.အက္ခရာ အသံ ထွက်ကဲ့သို့ ထွက်ရန်၊

(၂) ပါဠိများကို ဝစ္စပေါက်, အောက်မြစ်သံများဖြင့် မဆိုရန်၊

ပါဠိ၌ ဝစ္စပေါက်,အောက်ကမြစ် မရှိကြောင်း သတိပြုကြရန်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

(က)

ကကုသန္ဓသ – ကကုသန်ဓတ်သ

ကတညုတာ – ကတင်ညုတာ

ကတပုညတာ – ကတပုံညတာ

ကရဏီယမတ္ထကုသလေန – ကရဏီယမတ်ထကုသလေန

ကတွာ – ကတ်တဝါ

ကတွာန – ကတ်တဝါန

ကတ္ထစိ – ကတ်ထစိ

ကရောန္တော – ကရွန်တော

ကပ္ပဋ္ဌာယိံ – ကပ်ပတ်ထာယိန်

ကဿပံ – ကပ်သပံ

ကဏှာဂေါတမကေဟိ စ – ကန်နှာဂေါတမကေဟိ စ

ကဿပဿ စ – ကပ်သပပ်သ စ

ကဏ္ဋကတော ဝါ – ကန်တကတော ဝါ

ကမ္ပတိ – ကမ်ပတိ

ကမ္မကရောတိ – ကမ်မကရောတိ

ကမ္မန္တာ – ကမ်မန်တာ

ကမ္မဿကောမှိ – ကမ်မတ်သကွန်မှိ

ကမ္မဗန္ဒု – ကမ်မဗန်ဒု
ကမ္မပ္ပဋိဿရဏော – ကမ်မပ်ပတိတ်သရနော
ကရိဿာမိ – ကရိတ်သာမိ
ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂေါ – ကာမဆုခန်လိကာနုယောဂေါ
ကာယကမ္မံ – ကာယ ကမ်မံ
ကာယဒုစ္စရိတံ – ကာယဒုတ်စရိတံ
ကာရုညစိတ္တံ – ကာရုန်ညစိတ်တံ
ကိဉ္စာပိ – ကိန်စာပိ
ကိဉ္စိ – ကိန်စိ
ကိဗ္ဗိသကာရိဘိ – ကိတ်ဗိသကာရိဘိ
ကိဿ – ကိတ်သ
ကုက္ကုရ – ကုတ်ကုရ
ကုမ္ဘဏ္ဍေန – ကုမ်ဘန်ဒေန
ကုဒန္တံ – ကုဒန်တံ
ကေဝလကပ္ပံ – ကေဝလကပ်ပံ
ကေသဉ္စိ – ကေသင်ဇိ
ကောဋိသတသဟဿေသု – ကောတိသတသဟတ်သေသု
ကောဏာဂမနဿ – ကောဏာဂမနတ်သ
ကောဏ္ဍညဿ – ကွန်ဒင်ညတ်သ

(ခ)

ခန္တိမေတ္တာ ဗလေန စ — ခန်တိမစ်တာ ဗလေန စ
ခန္တိ — ခန်တိ
ခရလာ — ခရ,လာ
ခိပ္ပမန္တရဓာပေသိ — ခိပ်ပမန်တရဓာပေသိ
ခီဏဗျပ္ပတော — ခီနဗျပ်ပတော
ခုဒ္ဒ’ မာစရေ — ခုတ်ဒ မာစရေ

(ဂ)

ဂဇ္ဇိယ — ဂစ်ဇိယ
ဂဗ္ဘဿ — ဂတ်ဗတ်သ
ဂဗ္ဘဝုဋ္ဌာနံ — ဂတ်ဗဝုတ်ထာနံ
ဂဗ္ဘဝေါက္ကန္တိံ — ဂတ်ဗဝေါက်ကန်တိန့်
ဂဏှိတုံ — ဂန်နှိတုံ
ဂဏှန္တု — ဂန်နှန်တု
ဂဟဋ္ဌေန — ဂဟတ်ထေန
ဂမ္ဘီရပညေန — ဂမ်ဘီရ ပင်ညေန

ဂန္ဓဗ္ဗေန - ဂန်ဓတ်ဗေန

ဂစ္ဆန္တိ - ဂစ်ဆန်တိ

ဂစ္ဆန္တု - ဂစ်ဆန်တု

ဂိမှာနမာသေ - ဂိန်မှာန မာသေ

ဂိမှေ - ဂိန်မှေ

ဂိဇ္ဈကူဋေ - ဂိတ်ဇကူဋေ

ဂုတ္တိယာ - ဂုတ်တိယာ

ဂေလညေနာဘိပီဠိတော - ဂေလင်ညေနာဘိပီလိတော

ဂေါတမသာသနမှိ - ဂေါတမသာသနန်မှိ

(ဃ)

ဃဋ္ဋေသိ - ဂတ်တေသိ

(စ)

စက္ကဝါဠေသု - စက်ကဝါလေသု
စက္ကဝါဠမ္ပိ - စက်ကဝါလမ်ပိ
စက္ခုန္ဒြိယံ - စက်ခုန်ဒရိယံ
စက္ခုအန္ဓံ - စက်ခုအန်ဓံ
စန္ဒ - စန်ဒ
စတ္တာရိ - စတ်တာရိ
စတုပ္ပါဒါ - စတုပ်ပါဒါ
စန္ဒေဟိ - စန်ဒေဟိ
စတဿာနံ - စတတ်သာနံ
စက္ခုမန္တဿ - စက်ခုမန်တတ်သ
စတ္တာရော - စတ်တာရော
စတုဗ္ဗိဝါတေဟိ - စတုတ်ဗိဝါတေဟိ
စက္ခုမာ - စက်ခုမာ
စိတ္တံ - စိတ်တံ
စိရဿံ - စိရတ်သံ
စိန္တယိတွာန - စိန်တယိတ်တာဝါန
စိန္တယိံသု - စိန်တယိန်သု
စုန္ဒတ္ထေရေန - စုန်ဒတ်ထေရေန

(ဆ)

ဆစ္စာဘိဋ္ဌာနာနိ - ဆစ်စာဘိထာနာနိ
ဆဗ္ဗျာပုတ္တေဟိ - ဆ,ဗျာပုတ်တေဟိ
ဆဟိ - ဆ,ဟိ
ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ - ဆမ်ဘိတတ်တံ ဝါ
ဆန္ဒဿ - ဆန်ဒတ်သ
ဆမ္ဘိ - ဆမ်ဘိ

(ဇ)

ဇယန္တော - ဇယန်တော
ဇယဿု - ဇယတ်သု
ဇယမင်္ဂလေ - ဇယမင်ဂလေ
ဇမ္ဗုဒီပေ - ဇမ်ဗုဒီပေ
ဇရာဓမ္မောမှိ - ဇရာဓမ်မှန်မှိ
ဇာတိံ - ဇာတိန်
ဇာတုဂ္ဂဗ္ဘသေယျ - ဇာတုတ်ဂတ်ဗသေယ
ဇာလိတ္တော - ဇာလိတ်တော
ဇီဝိတဿ - ဇီဝိတတ်သ

(ဉ)

ဉာတကာနဉ္စ — ညာတကာနင် စ
ဉာတတ္ထစရိယံ — ညာတတ်ထစရိယံ
ဉာယပ္ပဋိပန္နော — ညာယပ်ပတိပန်နော
ဉာတိဘိ — ညာတိဘိ
ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမံ — ညာနပုပ်ဗင်ဂမံ
ဉာဏာနုပရိဝတ္တံ — ညာနာနုပရိဝတ်တံ
ဉာဏံ — ညာနံ

(ဌ)

ဌာနမုတ္တမံ — ထာနမုတ်တမံ

(တ)

တဿ — တတ်သ
တထာဂတဿ — တထာဂတတ်သ
တတြ — တတ်တရ
တယဿု — တယတ်သု

တယာဇ္ဇဂုတ္တာ	-	တယစ်ဇဂုတ်တာ
တသ္မိံ	-	တတ်သမိန်
တထာဂတော	-	တထာဂတော (တတ်ထာဂတော - ဟု အသံ မထွက်ရ)
တပဿိနော	-	တပတ်သိနော
တမှာ	-	တန်မှာ
တရစ္ဆ	-	တရစ်ဆ
တင်္ခဏေ	-	တင်ခနေ
တာဝတိံသာ	-	တာဝတိန်သာ
တိလ္လိ	-	တိန်လိ
တိဿော	-	တိတ်သော
တိယာမရတ္တိံ	-	တိယာမရတ်တိန်
တိဋ္ဌံ	-	တိတ်ထံ
တိဏ္ဏန္နမ္ပိ	-	တိန်နံနမ်ပိ
တိဘဝါမုတ္တ ကုတ္တ'မာ	-	တိဘဝါမုတ်တကုတ်တမာ
တိရိယဉ္စ	-	တိရိယင်စ
တုမှာက နောသိယာ	-	တုန်မှာကနောသိယာ
တုမှာကံ	-	တုန်မှာကံ
တေနုပသင်္ကမိ	-	တေနုပသင်ကမိ

(ထ)

ထေရဿ - ထေရတ်သ

ထေရဿင်္ဂုလိမာလဿ - ထေရတ်သင်ဂုလိမာလတ်သ

(ဒ)

ဒဋ္ဌပ္ပံ - ဒတ်ထတ်ပန်

ဒဏ္ဍိလာ - ဒန်ဒိလာ

ဒက္ခိဏာဒိသေန - ဒက်ခိနဒိသေန

ဒဒန္တု - ဒဒန်တု

ဒဿေန္တိဘိသန်ံ - ဒတ်သင်တိဘိသန်ံ

ဒဿနေန - ဒတ်သနေန

ဒဿပရမတ္ထပါရမိယောတိ - ဒသ, ပရမတ်ထပါရမိယောတိ

ဒဿနသမ္ပဒါယ - ဒတ်သနသမ်ပဒါယ

ဒဠှေန - ဒန်လှေန

ဒက္ခိဏေယျာ - ဒက်ခိနေယာ

ဒက္ခိဏေန - ဒက်ခိနေန

ဒက္ခိဏသ္မိံ - ဒက်ခိနတ်သမိန်

ဒါနဉ္စ - ဒါနင်စ

ဒါဝဂ္ဂိ - ဒါဝက်ဂိ
ဒွါဒသဟိ - ဒွါဒသ့ဟိ
ဒိဋ္ဌာ - ဒိက်ထာ
ဒိသွာ - ဒိတ်သဝါ
ဒိဋ္ဌိပဒဿ - ဒိတ်ထိပဒတ်သ
ဒိပ္ပမန္တံဂတံဝိယ - ဒိပ်ပမန်တံဂတံဝိယ
ဒိဋ္ဌိလာ - ဒိတ်ထိလာ
ဒိဋ္ဌိံ - ဒိတ်ထိန့် ၈
ဒိန္နာနိ - ဒိန်နာနိ
ဒုဗ္ဘိလာ - ဒုတ်ဘိလာ
ဒုက္ခမိစ္ဆေယျ - ဂုတ်ခမိတ်ဆေယ
ဒုက္ခပ္ပတ္တာ ၈ - ဒုတ်ခပ်ပတ်တာ ၈
ဒုက္ခိတော - ဒုတ်ခိတော
ဒုဿုပိနံ - ဒုတ်သုပိနံ
ဒုန္နိမိတ္တံ - ဒုန်နိမိတ်တံ
ဒေဝမနုဿာနံ - ဒေဝမနုတ်သာနံ
ဒေဝရာဇဿ - ဒေဝရာဇတ်သ
ဒေဝမနုဿပူဇိတံ - ဒေဝမနုတ်သပူဇိတံ
ဒေဝါနမိန္ဒော - ဒေဝါနမိန်ဒေါ
ဒေဝါနမိန္ဒဿ - ဒေဝါနမိန်ဒတ်သ

(ခ)

ခဇဂ္ဂံ	– ခဇက်ဂံ
ခတရဋ္ဌော	– ခတရတ်ဌော
ခမ္မစရိယာ စ	– ခမ်မစရိယာ စ
ခမ္မဒေသနာယ	– ခမ်မဒေသနာယ
ခမ္မစက္ကပဝတ္တနံ	– ခမ်မစက်ကပဝတ်တနံ
ခမ္မဝရံ	– ခမ်မဝရံ
ခမ္မဿဝနကာလော	– ခမ်မတ်သဝနကာလော
ခမ္မဿဝနံ	– ခမ်မတ်သဝနံ
ခမ္မသာကစ္ဆာ	– ခမ်မသာကစ်ဆာ
ခမ္မရာဇာပိ	– ခမ်မရာဇာပိ
ခမ္မဗလံ	– ခမ်မဗလံ
ခမ္မာ	– ခမ်မာ
ခမ္မာနံ	– ခမ်မာနံ
ခမ္မာနုဘာဝေန	– ခမ်မာနုဘာဝေန
ခမ္မေန	– ခမ်မေန
ခမ္မေသု	– ခမ်မေသု
ခမ္မေဟိ	– ခမ်မေဟိ
ခမ္မော	– ခမ်မော
ခမ္မံ	– ခမ်မံ

(န)

နသက္ကာ – န,သက်ကာ
နတ္ထိ – နတ်ထိ
န ဥဟေယျ – န,ဒဟေယ
နန္ဒိဝဍ္ဎနော – နန်ဒိဝတ်ဒနော
နဒန္တေတေ – နဒန်ကေတေ
နက္ခတ္တတော ဝါ – နက်ခတ်တတောဝါ
နမဿာမ – နမတ်ဿာမ
နမဿာမိ – နမတ်ဿာမိ
နမတ္ထု – နမတ်ထု
နမဿန္တိ – နမတ်ဿန်တိ
နာနာဥပဒ္ဒဝတော ဝါ – နာနာအုပတ်ဒဝတော ဝါ
နာဝိဂစ္ဆန္တိ – နာဝိဂစ်ဆန်တိ
နာတိမညေထ – နာတိမင်ညေထ
နာညမညဿ – နင်ည မင်ညတ်ဿ
နာထဿ – နာထတ်ဿ
နိက္ကာမိနော – နိတ်ကာမိနော
နိပုဏတ္ထ ဒဿိံ – နိပုနတ်ထ ဒတ်သိန်
နိတွာ – နိတ်တဝါ
နိဗ္ဗာပေန္တု – နိတ်ဗာပင်တု

နိဗ္ဗိန္ဒတိ	– နိတ်ဗိန်ဒတိ
နိဗ္ဗာနသစ္ဆိကိရိယာယ	– နိတ်ဗာန သစ်ဆိကိရိယာယ
နိဗ္ဗာနဂါမိံ	– နိတ်ဗာနဂါမိန်
နိဗ္ဗန္တိ	– နိတ်ဗန်တိ
နိကုဗ္ဗေထ	– နိကုတ်ဗေထ
နိဗ္ဗုတိံ	– နိတ်ဗုတိန်
နိသိန္နောဝ	– နိသိန်နောဝ
နိဗ္ဗတ္တံ	– နိတ်ဗတ်တံ
နိက္ခန္တာ	– နိတ်ခန်တာ
နိယျာနိကံ	– နိန်ယာနိကံ
နိစ္စံ	– နိတ်စံ
နိဗ္ဗုတာလောကေ	– နိတ်ဗုတာလောကေ
နိဗ္ဗုတော စ	– နိတ်ဗုတော စ
နိသိန္နဋ္ဌာနမောဝနံ	– နိသိန်နတ်ထာနမောဝနံ
နိတ်ဘာယံ	– နိတ်ဘာယံ
နိဗ္ဗာနာယ စ	– နိတ်ဗာနာယ စ
နိဒ္ဒုက္ခာ	– နိဒုတ်ခါ
နိဗ္ဘယာ	– နိတ်ဗယာ
နိသောကာ	– နိတ်သောကာ

(ပ)

ပကာသေန္တော	– ပကာသင်တော
ပဇာပတိဿ	– ပဇာပတိတ်သ
ပမာဏဝန္တာနိ	– ပမာနဝန်တာနိ
ပထဝိပ္ပဘာသံ	– ပထဝိပ်ပဘာသံ
ပထဝိဿိတော	– ပထဝိတ်သိတော
ပမတ္တာ	– ပမတ်တာ
ပဌမသ္မိံ	– ပထမတ်သမိန်
ပတိဋ္ဌာ စ	– ပတိတ်ထာ စ
ပက္ခာ	– ပက်ခါ
ပဋ္ဌာယ	– ပတ်ထာယ
ပရိတ္တံ	– ပရိတ်တံ
ပဏ္ဍိတာနဉ္စ	– ပန်ဒိတာနင် စ
ပဉ္စမဟာ ပရိစ္စာဂေ	– ပင်စမဟာပရိတ်စာဂေ
ပစ္ဆိမဘာဝေ	– ပစ်ဆိမ ဘာဝေ
ပသတ္ထာ	– ပသတ်ထာ
ပရိဝတ္တံ	– ပရိဝတ်တံ
ပစ္စညာသိံ	– ပစ်စင်ညာသိန်
ပဇ္ဇုန္နော	– ပစ်ဇုန်နော
ပဋုပ္ပန္နာနံ	– ပတုပ်ပန်နာနံ

ပတိဋ္ဌိတော - ပတိတ်ထိတော
ပတ္တာ - ပတ်တဝါ
ပတိဋ္ဌ - ပတိတ်ထ
ပတ္တောသ္မိ - ပတ်တွတ်သမိ
ပဿတိ - ပတ်သတိ
ပတ္တိပတ္တာ - ပတ်တိပတ်တာ
ပဋိစ္ဆဒါယ - ပတိတ်ဆဒါယ
ပဋိဿသည - ပတိဿသင်ည
ပရိဿယံ - ပရိတ်သယံ
ပဿန္တု - ပတ်သန့်တု
ပဋိက္ကမန္တု - ပတိတ်ကမန့်တု
ပဋိက္ကမ - ပတိတ်ကမ
ပဟိယိဿတိ - ပဟိယိတ်သတိ
ပစ္စတ္တံ - ပစ်စတ်တံ
ပရိဿာနံ - ပရိတ်သာနံ
ပဋိဇာနန္တိ - ပတိဇာနန့်တိ
ပစ္ဆိမသ္မိံ - ပစ်ဆိမတ်သမိန့်
ပစ္ဆိမေန - ပစ်ဆိမေန
ပမဒ္ဒနေ - ပမတ်ဒနေ
ပဿဒ္ဓိ - ပတ်သတ်ဓိ
ပတ္တာ'နုပ္ပတ္တိဓမ္မတံ - ပတ်တာနုပ်ပတ်တိဓမ်မတံ

ပစ္စေကာနဉ္စ – ပစ်စေကာနင်စ
ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ – ပင်စုပါဒါနက်ခန်ဓာ
ပဉ္စမျံ – ပင်စမျံ
ပဋိနိဿဂ္ဂေါ – ပတိနိတ်သက်ဂေါ
ပဋိဿိယ – ပဋိတ်သိယ
ပတ္တော – ပတ်တော
ပဒက္ခိဏံ – ပဒက်ခိနံ
ပဒက္ခိဏာနိ – ပဒက်ခိနာနိ
ပဒက္ခိဏေ – ပဒက်ခိနေ
ပထဝိပ္ပဘာသော – ပထဝိပ်ပဘာသော
ပစ္စဿောသု – ပစ်စတ်သောသုံ
ပရိဝဏ္ဏယိ – ပရိဝန်နယိ
ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ – ပတိတ်ဂန်နှန်တိ
ပဝတ္တေန္တိ – ပဝတ်တင်တိ
ပစ္ဆိမဒိသေန – ပစ်ဆိမဒိသေန
ပစ္စုပ္ပန္နံသေ – ပစ်စုပ်ပန်နံသေ
ပရိမိတ္တဇာလဿ – ပရိမိက်တဇာလတ်သ
ပဉ္စိမာနိ – ပင်စိမာနိ
ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗာနိ – ပစ်စဝက်ခိတတ်ဗာနိ
ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ – ပစ်စဝက်ခိတတ်ဗန်
ပဗ္ဗဇိတေန – ပပ်ဗဇိတေန

ပါဒအန္ဒံ	–	ပါဒအန်ဓံ
ပါရပ္ပဒိသေန	–	ပါရပ်ပဒိသေန
ပါကာရန္တရေသု	–	ပါကာရန်တရေသု
ပါဏာဘူတတ္ထိ	–	ပါနဘူတတ်ထိ
ပါပဂ္ဂဟော	–	ပါပက်ဂဟော
ပါလေန္တို	–	ပါလင်တို
ပါလယန္တို	–	ပါလယန်တို
ပိစ္ဆံ	–	ပိတ်ဆံ
ပိဝိံသု	–	ပိဝိန်သု
ပုတ္တဒါရဿ	–	ပုတ်တဒါရတ်သ
ပုဗ္ဗဒိသေန	–	ပုပ်ဗဒိသေန
ပုဗ္ဗေစ	–	ပုပ်ဗေစ
ပုဂ္ဂလာ	–	ပုတ်ဂလာ
ပုတ္တာ	–	ပုတ်တာ
ပုဗ္ဗကေ	–	ပုပ်ဗကေ
ပုညက္ခေတ္တံ	–	ပုန်ညက်ခေတ်တံ
ပုရိသုတ္တမေ	–	ပုရိသုတ်တမေ
ပုညံ	–	ပုန်ညံ
ပုရတ္ထိမသ္မိံ	–	ပုရတ်ထိမတ်သမိန်
ပုရတ္ထိမေန	–	ပုရတ်ထိမေန
ပုညသမ္ဗဒံ	–	ပုန်ညသမ်ပဒံ

ပုထုဝိပုက္ခလေ — ပုထုဝိပုတ်ခလေ
ပူရေန္တံ — ပူရင်တံ
ပူရေန္တော — ပူရင်တော
ပူရေတွာ — ပူရစ်တဝါ
ပေါထုဇ္ဇနိကော — ပေါထုတ်ဇနိကော
ပေါနောဗ္ဘဝိကာ — ပေါနွတ်ဘဝိကာ

(ဖ)

ဖုဋ္ဌသ — ဖုတ်ထတ်သ
ဖုဿိတဂ္ဂေ — ဖုတ်သိတက်ဂေ
ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတန — ဖွတ်ထတ်ဗာယတနံ

(ဗ)

ဗလပတ္တာ — ဗလပတ်တာ
ဗန္ဓာမိ — ဗန်ဓာမိ
ဗလိံ — ဗလိန်
ဗန္ဓူ — ဗန်ဓူ
ဗလဿိတော — ဗလတ်သိတော
ဗဟုပ္ပါဒါ — ဗဟုပ်ပါဒါ
ဗာဟုသစ္စဉ္စ — ဗာဟုသစ်စဉ် စ

ဒွာတ္တိံသလက္ခဏူပေတာ — ဒွတ်တိန်သလက်ခဏူပေတာ
ဗုဒ္ဓဂုဏော — ဗုတ်ဓဂုဏေ
ဗုဒ္ဓဓမ္မေဟိ — ဗုတ်ဓဓမ်မေဟိ
ဗုဒ္ဓဿ — ဗုတ်ဓတ်သ
ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော — ဗုတ်ဓသေစ်ထော
ဗုဒ္ဓါဒိဂုဏဿရ — ဗုတ်ဓါဒိဂုနစ်ဆရ
ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယန္တိ — ဗုတ်ဓတ်ထစရိယန်တိ
ဗုဒ္ဓံ — ဗုတ်ဓံ
ဗုဒ္ဓါနံ — ဗုတ်ဓါနံ
ဗုဒ္ဓေါ — ဗုတ်ဓော
ဗုဇ္ဈိတွာ — ဗုတ်ဇိတ်တဝါ
ဗောဇ္ဈင်္ဂေ — ဗွတ်ဇင်ဂေ
ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ — ဗွတ်ဇင်ဂေါ
ဗာဟိရဇ္ဈတ္တုပဒ္ဒဝါ — ဗာဟိရစ်ဇတ်တုပတ်ဒဝါ
ဒွာတ္တိံသ — ဒွတ်တိန်သ
ဗောဇ္ဈင်္ဂဉ္စ — ဗွတ်ဇင်ဂင် စ
ဗောဓိပလ္လင်္ကေ — ဗောဓိပန်လင်ကေ
ဗောဓိသမ္ဘာရေ — ဗောဓိသမ်ဘာရေ
ဗျာဓိံ — ဗျာဓိန်
ဗျာမပ္ပဘာယ — ဗျာမပ်ပဘာယ
ဗြဟ္မနေ — ဗြန်မနေ

ဗြဟ္မနော	–	ဗြန်မနော
ဗြဟ္မစရိယဉ္စ	–	ဗြန်မစရိယင် စ
ဗြဟ္မစာရိသု	–	ဗြန်မစာရိသု
ဗြဟ္မ'မေတံ	–	ဗြန်မမေတံ
'ဗြဟ္မမန္တ'န္တိ	–	ဗြန်မ မန်တန်တိ
ဗြာဟ္မစက္ကံ	–	ဗြန်မစက်ကံ
ဗြာဟ္မဏာ	–	ဗြန်မနာ
ဗြာဟ္မဏဿ	–	ဗြန်မနတ်သ
ဗြဟ္မုနော ဝါ		ဗြန်မုနော ဝါ

(ဘ)

ဘယသန္တံ	–	ဘယပ်သန်တံ
ဘဒန္တာ	–	ဘဒန်တာ
ဘဂဝန္တံ	–	ဘဂဝန်တံ
ဘဝသ္မိံ	–	ဘဝတ်သမိန်
ဘဝိဿတိ	–	ဘဝိတ်သတိ
ဘဝိဿာမိတိ	–	ဘဝိတ်သာမိတိ

ဘဝန္တိ – ဘဝန်တိ

ဘဝန္တု – ဘဝန်တု

ဘဒြာနိ – ဘတ်ဒရာနိ

ဘဝန္တွန္တရာယာ – ဘဝန်တွန်တရာယာ

ဘဏန္တဿ – ဘနန်တတ်သ

ဘဏာပေတွာန – ဘနာပစ်တဝါန

ဘယပတ္တာ စ – ဘယပတ်တာ စ

ဘိက္ခဝေ – ဘိတ်ခဝေ

ဘိက္ခဝေါ – ဘိတ်ခဝေါ

ဘိက္ခူ – ဘိတ်ခူ

ဘုဉ္ဇမာနာ – ဘုန်ဇမာနာ

ဘုမ္မာနိဝါ – ဘုမ်မာနိဝါ

ဘူတပုဗ္ဗံ – ဘူတပုပ်ဗန်

ဘူတင်္ဂမ္မိ – ဘူတင်ဂန်မိ

ဘူမတ္ထာ – ဘူမတ်ထာ

(မ)

မနောကမ္မံ — မနောကမ်မံ
မနောဒုစ္စရိတံ — မနောဒုတ်စရိတံ
မနုဿဘောဝါ — မနုတ်သဘောဝါ
မနုဿာ စ — မနုတ်သာ စ
မနုဿေဟိ — မနုတ်သေဟိ
မန္တိလာ — မန်တိလာ
မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ — မဟာမောက်ဂန်လာနံ
မယ္ဟံ — မယ်ယှံ
မဓိဂစ္ဆန္တိ — မဓိဂစ်ဆန်တိ
မဟာပညာ — မဟာပင်ညာ
မဟပ္ဖလာ — မဟပ်ဖလာ
မဟေဿာသာ — မဟစ်သာသာ
မဂ္ဂါဟတာ — မက်ဂါဟတာ
မဏိသပ္ပ — မဏိသပ်ပ
မဟိံသ — မဟိန်သ
မဇ္ဇပါနာ စ — မစ်ဇပါနာ စ
မဟပ္ပလာနိ — မဟပ်ပလာနိ
မဇ္ဈိမာ — မစ်ဈိမာ
မဟာသတ္တာ — မဟာသတ်တာ

မဟာပဇ္ဇလိတော	–	မဟာပစ်ဇလိတော
မဟန္တာ	–	မဟန်တာ
မဟန္တံ	–	မဟန်တံ
မဟိဒ္ဓိကာ	–	မဟိတ်ဓိကာ
မင်္ဂလံ	–	မင်ဂလံ
မင်္ဂလာနိ	–	မင်ဂလာနိ
မင်္ဂလမုတ္တမံ	–	မင်ဂလမုတ်တမံ
မန္တံ	–	မန်တံ
မာရသေနာပမဒ္ဒိနော	–	မာရသေနာပမတ်ဒိနော
မိလ္လိ	–	မိန်လိ
မုခအန္ဓံ	–	မုခအန်ဓံ
မုစ္စိံသု	–	မုတ်စိန်သု
မုနိကုဉ္ဇရာ	–	မုနိကုန်ဇရာ
မုတ္တာနံ	–	မုတ်တာနံ
မုတ္တော	–	မုတ်တော
မူဠ္ဟကံ	–	မုန်လုကံ
မေတ္တံ	–	မစ်တံ
မေတ္တဉ္စ	–	မစ်တင် စ
မောဂ္ဂလ္လာနဉ္စ	–	မောက်ဂန်လာနင် စ

(ယ)

ယက္ခ - ယက်ခ
ယက္ခါ - ယက်ခါ
ယက္ခေန - ယက်ခေန
ယတ္ထ - ယတ်ထ
ယဿ - ယတ်သ
ယဿာနံ - ယတ်သာနံ
ယဉ္စ - ယင်စ
ယဒ္ဗဂါ - ယဒ်ဗဂါ
ယထိန္ဒိလော - ယထိန်ဒိလော
ယဒတ္ထိ - ယဒတ်ထိ
ယဿာနုဘာဝတော - ယတ်သာနုဘာဝတော
ယဉ္ဉိဝေဝါနုယုဉ္ဇန္တော - ယင်ညိဝေဝါနုယုန်ဇန်တော
ယန္တ - ယန်တ
ယဿာနုဿရဏေနာပိ - ယတ်သာနုတ်သရဏေနာပိ
ယက္ခစောရာဒိ - ယက်ခစောရာဒိ
ယသဿိနော - ယသတ်သိနော
ယာဝကိဉ္စ - ယာဝကိဉ်စ
ယာဝတာဿ - ယာဝတတ်သ
ယောရုက္ခေ - ယောရုက်ခေ

(ရ)

ရတ္တိံ – ရတ်တိန်
ရက္ခန္တု – ရက်ခန်တု
ရက္ခနံ – ရက်ခနံ
ရက္ခသာဒိဟိ – ရက်ခသာဒိဟိ
ရတ္တိယာ – ရတ်တိယာ
ရတ္တော စ – ရတ်တော စ
ရက္ခထ – ရက်ခထ
ရဿကာ – ရတ်သကာ
ရက္ခာ – ရက်ခါ
ရက္ခိတော – ရက်ခိတော
ရက္ခံ – ရက်ခံ
ရတ္တိန္ဒိဝံ မတန္ဒိတော – ရတ်တိန်ဒိဝ မတန်ဒိတော
ရုက္ခမူလဂတာနံ ဝါ – ရုက်ခမူလဂတာနံ ဝါ
ရုက္ခမူလေ ဝါ – ရုက်ခမူလေ ဝါ
ရူပဿိံ – ရူပတ်သမိန်
ရောဂါမနုဿဒုပ္ပိက္ခသမ္ဘူတံ – ရောဂါမနုတ်သဒုတ်ပိတ်ခ သမ်ဘူတံ

(လ)

လဂ္ဂေယျ – လက်ဂေယ
လဘန္တတ္ထေ – လဘန်တတ်ထေ
လဒ္ဓါ – လတ်ဓါ
လောကဿ – လောကတ်သ
လောကဉ္စ – လောကင်စ
လောကန္တရေဝါ – လောကန်တရေဝါ
လောကဂမ္မေဟိ – လောကဂမ်မေဟိ
လောကတ္ထစရိယာ – လောကတ်ထစရိယာ
လောကုတ္တရဓမ္မေဟိ – လောကုတ်တရဓမ်မေဟိ
လောကဇေဋ္ဌံ – လောကဇစ်တံ

(ဝ)

ဝစီကမ္မံ – ဝစီကမ်မံ
ဝစီဒုစ္စရိတံ – ဝစီဒုက်စရိတံ
ဝနသ္မိံ – ဝနတ်သမိန်
ဝသန္တိ – ဝသန်တိ
ဝဿာပေသိံ – ဝတ်သာပေသိန်
ဝဿိ – ဝတ်သိ

ဝဿော — ဝက်သော
ဝနပ္ပဂုမ္ဗေ — ဝနပ်ပဂုန်ဗေ
ဝရညူ — ဝရင်ညူ
ဝရုဏ္တသ — ဝရုနတ်သ
ဝဋ္ဋဇာတိယံ — ဝတ်တဇာတိယံ
ဝဇ္ဇေသိ — ဝဇ်ဇေသိ
ဝဋ္ဋဝါန — ဝတ်တဝါန
ဝဇ္ဇိတော — ဝစ်ဇိတော
ဝန္ဒါမိ — ဝန်ဒါမိ
ဝန္ဒါမေ — ဝန်ဒါမေ
ဝသန္တာ — ဝသန်တာ
ဝဈုန္တိ — ဝက်ဒန်တိ
ဝါယမန္တာပိ — ဝါယမန်တာပိ
ဝါသမကပ္ပယိ — ဝါသမကပ်ပယိ
ဝါစာကမ္မံ — ဝါစာကမ်မံ
ဝိဂယှ — ဝိဂယ်ယှ
ဝိဇ္ဇတိ — ဝိတ်ဇတိ
ဝိဘာဝယန္တိ — ဝိဘာဝယန်တိ
ဝိစိကိစ္ဆိတာဥ — ဝိစိကိတ်ဆိတင် စ
ဝိပ္ပမုတ္တော — ဝိပ်ပမုတ်တော
ဝိရတ္တာစိတ္တာ — ဝိရတ်တာစိတ်တာ

ဝိညူ - ဝိန်ညူ
ဝိတမိဒ္ဓေါ - ဝိတမိတ်ဒေါ
ဝိဒ္ဓံသေတွာ - ဝိတ်ဓံသစ်တာဝါ
ဝိဒ္ဓံသေန္တို - ဝိတ်ဓံသင်တို
ဝိနသန္တို - ဝိနတ်သန်တို
ဝိနာဘာဝေါမှိတိ - ဝိနာဘာဝန်မှ်တိ
ဝိရူပက္ခေဟိ - ဝိရူပက်ခေဟိ
ဝိမုတ္တာနံ - ဝိမုတ်တာနံ
ဝိမုတ္တိယာ - ဝိမုတ်တိယာ
ဝိဝဇ္ဇယိ - ဝိဝစ်ဇယိ
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော - ဝိတ်ဇာစရဏသမ်ပန်နော
ဝိညူဟိ - ဝိန်ညူဟိ
ဝိပဿိဿ - ဝိပတ်သိတ်သ
ဝိပ္ပမုတ္တဿ - ဝိပ်ပမုတ်တတ်သ
ဝိပဿိသုံ - ဝိပတ်သိသုံ
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ - ဝိတ်ဇာစရဏသမ်ပန်နံ
ဝိနိမုတ္တော - ဝိနိမုတ်တော
ဝိရူဠှကော - ဝိရူန်လှကော
ဝိရူပက္ခော - ဝိရူပက်ခေါ
ဝိဝဇ္ဇန္တို - ဝိဝစ်ဇန်တို
ဝိနသတု - ဝိနတ်သတု

ဝိနာသမေန္တု – ဝိနာသမင်တု
ဝိတ္တံ – ဝိတ်တံ
ဝိရူဠှာ – ဝိရုန်လှာ
ဝိစ္ဆိကာ – ဝိတ်ဆိကာ
ဝိရိယဿ – ဝိရိယတ်သ
ဝုတ္တာ – ဝုတ်တာ
ဝုဒ္ဓိ – ဝုတ်ဒိ
ဝုဒ္ဓါ – ဝုတ်ဒါ
ဝုဋ္ဌာသိ – ဝုတ်ဌာသိ
ဝေဂါယိတတ္တံ – ဝေဂါယိတတ်တံ
ဝေဒိတဗ္ဗာ – ဝေဒိတတ်ဗာ
ဝေသာရဇ္ဇေဟုပါဂတာ – ဝေသာရစ်ဇေဟုပါဂတာ

(သ)

သမန္တာ – သမန်တာ
သဒ္ဓမ္မံ – သတ်ဓမ်မံ
သဂ္ဂမောက္ခဒံ – သက်ဂမောက်ခဒံ
သစ္စဝဇ္ဇေန – သစ်စဝစ်ဇေန
သတ္တန္နံ – သတ်တန်နံ
သမာဓိဿ – သမာဓိတ်သ

သမ္ပတ္တော – သမ်ပတ်တော
သမန္နာဂတဿ – သမန်နာဂတတ်သ
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ – သမ်မာသမ်ဗုတ်ဓတ်သ
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ – သမ်မာသမ်ဗုတ်ဓါနံ
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကောဋီဟိ – သမ်မာသမ်ဗုတ်ဓကောတိဟိ
သန္တာသန္တစိတ္တာ – သန်တာသန်တစိတ်တာ
သဗ္ဗကာလံ – သပ်ဗကာလင်
သဗ္ဗဒါ – သပ်ဗဒါ
သဗ္ဗသတြ – သပ်ဗသတ်တရ
သဗ္ဗံ – သပ်ဗံ
သဗ္ဗေသု – သပ်ဗေသု
သဗ္ဗေဟိ – သပ်ဗေဟိ
သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသာဓကံ – သပ်ဗသမ်ပတ်တိသာဓကံ
သန္တာသန္တောသဟေတုံ – သန်တော သန်တောသဟေတုံ
သဒ္ဓိံ – သတ်ဒိန်
သက္ကစ္စ – သက်ကစ်စ
သမုဒ္ဒိသေန – သမုတ်ဒဒိသေန
သဟမ္ပတိ – သဟမ်ပတိ
သစ္ဆိကာတဗ္ဗန္တိ – သစ်ဆိကာတတ်ဗန်တိ
သမ္မာသမ္ဗောဓိံ – သမ်မာသမ်ဗောဓိန်
သမနုပဿိတုံ – သမနုပတ်သိတုံ

သမ္မပ္ပညာယ – သမ်မတ်ပင်ညာယ
သဉ္စိစ္စ – သင်စိတ်စ
သင်္ကပ္ပဿ – သင်ကပ်ပတ်သ
သမိဇ္ဈတု – သမိတ်ဇတု
သန္နဒ္ဓေါ – သန်နတ်ဓော
သဏ္ဌိတ – သန်ထိတ
သမ္ဗာဓပ္ပဋိပန္နောသ္မိ – သမ်ဗာဓပ်ပတိပန်နွတ်သမိ
သဟဿိံ – သဟတ်သိန်
သမုဋ္ဌာနာနဉ္စ – သမုတ်ထာနာနင် စ
သမ္ပယုတ္တကာနံ – သမ်ပယုတ်တကာနံ
သဒေဝကာ – သ့ဒေဝကာ
သန္တံ – သန်တံ
သင်္ဂဟော – သင်ဂဟော
သန္တုဋ္ဌိ စ – သန်တုတ်ထိ စ
သမဏာနဉ္စ – သမနာနင် စ
သဗ္ဗတ္ထ – သတ်ဗတ်ထ
သဗ္ဗပါပဝိနာသနံ – သပ်ဗပါပဝိနာသနံ
သဗ္ဗလောက ဟိတတ္ထာယ – သပ်ဗလောက ဟိတတ်ထာယ
သမတ္တိံသပါရမီယော – သမတ်တိန်သပါရမီယော
သဗ္ဗညုတဉာဏပ္ပဋိဝေဓံ – သပ်ဗင်ညုတဉာနပ်ပတိဝေဓံ
သဗ္ဗေပိ – သပ်ဗေပိ

သဂ္ဂေသု	– သက်ဂေသု
သကျမုနိ	– သက်ကျမုနိ
သမတ္ထိ	– သမတ်ထိ
သမာဓိမာနန္တရိကညမာဟု	– သမာဓိမာနန်တရိကင်ညမာဟု
သပ္ပုရိသံ	– သပ်ပုရိသံ
သဟာဝဿ	– သဟာဝတ်သ
သက္ကာယဒိဋ္ဌိ	– သက်ကာယဒိတ်ထိ
သက္ကော	– သက်ကော
သန္တုဿကော စ	– သန်တုတ်သကော စ
သလ္လဟုကဝုတ္တိ	– သန်လာဟုကဝုတ်တိ
သန္တိန္ဒြိယော စ	– သန်တိန်ဒရိယော စ
သမ္ဘဝေသိ ဝ	– သမ်ဘဝေသိဝ
သဗ္ဗလောကသ္မိံ	– သပ်ဗလောကတ်သမိန်
သမ္ပန္နော	– သမ်ပန်နော
သရန္တာနံ	– သရန်တာနံ
သက္ခိံသု	– သက်ခိန်သု
သစ္စံသောစေယျ’နုဒ္ဒယာ	– သစ်စံသောစေယနုတ်ဒယာ
သစ္စေန	– သစ်စေန
သစ္စကိရိယမုတ္တမံ	– သစ်စကိရိယမုတ်တမံ
သရိတွာ	– သရိတ်တဝါ
သန္တိ	– သန်တိ

သဗ္ဗုပဒ္ဒဝဇာလမှာ – သပ်ဗုပတ်ဒဝဇာလန်မှာ
သမ္ဘဝါ – သမ်ဘဝါ
သမ္မူပဗျူဠှော – သမ္မူပဗျုန်လော
သက္ကဿ – သက်ကပ်သ
သင်္ဂါမဂတာနံ – သင်ဂါမဂတာနံ
သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ – သတ်ထာဒေဝမနုတ်သာနံ
သန္ဒိဋ္ဌိကော – သန်ဒိတ်ထိကော
သတ္ထာ – သတ်ထာ
သမ္ဗုဒ္ဓံ – သမ်ဗုတ်ဓံ
သရေယျာထ – သရေယာထ
သဗ္ဗဘူတာနုကမ္ပိနော – သပ်ဗဘူတာနုကမ်ပိနော
သဗ္ဗဓိ – သပ်ဗဓိ
သက္ကျပုတ္တဿ – သက်ကျပုတ်တတ်သ
သဗ္ဗဒုက္ခာပနူဒနံ – သတ်ဗဒုတ်ခါပနူဒနံ
သဗ္ဗညုနော – သတ်ဗင်ညုနော
သဒေဝကဿ – သ,ဒေဝကတ်သ
သဗ္ဗသန္တာပ – သပ်ဗသန်တာပ
သဗ္ဗဝေရမတိက္ကန္တော – သတ်ဗဝေရမတိတ်ကန်တော
သဗ္ဗီတိယော – သတ်ဗီတိယော
သတ္တဓမ္မေ စ – သတ်တဓမ်မေ စ
သတိသင်္ခါတော – သတိသင်ခါတော

သဉ္စိစ္စ – သင်စိတ် စ
သမာဒုပေက္ခာ – သမာဒုပစ်ခါ
သဗ္ဗဒဿိနာ – သပ်ဗဒတ်သိနာ
သမ္မဒက္ခာတာ – သမ်မဒက်ခါတာ
သစ္စဝဇ္ဇေန – သစ်စဝစ်ဇေန
သမ္မောဒိတွာန – သမ်မောဒိတ်တဝါန
သကုဏ္ဏသ – သကုနတ်သ
သဒ္ဒေါ – သဒ်ဒေါ
သမ္ဘဒံ – သမ်ဘဒံ
သဗ္ဗေဒေဝါနုမောဒန္တု – သပ်ဗေဒေဝါနုမောဒန်တု
သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသိဒ္ဓိယာ – သပ်ဗသမ်ပတ်တိသိဒ်ဓိယာ
သဒ္ဓါယ – သဒ်ဓါယ
သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန – သပ်ဗဗုဒ်ဓါနုဘာဝေန
သဗ္ဗောဓိမုတ္တမံ – သပ်ဗောဓိမုတ်တမံ
သက္ကျာနံ – သက်ကျာနံ
သတိံ – သတိန်
သာသနဿ စ – သာသနတ်သ စ
သာသနမ္ပိ စ – သာသနမ်ပိ စ
သာဝတ္ထိယံ – သာဝတ်ထိယံ
သာရိပုတ္တဿ – သာရိပုက်တတ်သ
သာမီစိပ္ပဋိပန္နော – သာမိစိပ်ပတိပန်နော

သာဓုသမ္မတော — သာဓုသမ်မတော
သိခိဿာပိ စ — သိခိပ်သာပိ စ
သိရိသ္မိံ — သိရိတ်သမိန်
သိတာနုဗျဉ္ဇနာဓရာ — သိတာနုဗျင်ဇနာဓရာ
သီလဗ္ဗတံဝ ါပိ — သီလပ်ဗတံဝ ါပိ
သုတ္တာ — သုတ်တဝ ါ
သုပဏ္ဏေန — သုပန်ဏေန
သုဏာန္တု — သုနန်တု
သုသိက္ခိတော — သုသိပ်ခိတော
သုဝတ္ထိ — သုဝတ်ထိ
သုစိံ — သုစိန်
သုဂတဿ — သုဂတ်တဿ
သုပ္ပယုတ္တာ — သုပ်ပယုတ်တာ
သုတ္တော — သုတ်တော
သုဝဇောစဿ — သုဝဇောစတ်သ
သုရသင်္ဂါမေ — သုရသင်ဂါမေ
သုညာဂါရဂတာနံဝ ါ — သုန်ညာဂါရဂတာနံဝ ါ
သုပ္ပဋိပန္နော — သုပ်ပတိပန်နော
သုညာဂါရေဝ — သုန်ညာဂါရေဝ
သုပ္ပဘာ — သုပ်ပဘာ
သုနက္ခတ္တံ — သုနက်ခတ်တံ

သုမင်္ဂလံ	– သုမင်ဂလံ
သုပ္ပဘာတံ	– သုပ်ပဘာတံ
သုဟုဋ္ဌိတံ	– သုဟုတ်ထိတံ
သုမုဟုတ္တော စ	– သုမုဟုတ်တော စ
သုယိဋ္ဌံ	– သုယိတ်ထံ
သေန္တု	– သင်တု
သေသဉ္စာပိ	– သေသင်စာပိ
သောတ္ထိ	– သွတ်ထိ
သောတ္ထိနာ	– သွတ်ထိနာ
သောကပတ္တာ စ	– သောကပတ်တာ စ
သောတ္တာနံ	– သွတ်တာနံ
သောတုမဂ္ဂံ သမဂ္ဂါ	– သောတုမက်ဂံ သမက်ဂါ
သောတ္ထိံ	– သွတ်ထိန်
သောဝစဿတာ	– သောဝစတ်သတာ
သံဝိတ္တေန	– သံဝိတ်တေန
သံယဉ္စ	– သံယင် စ
သံသရန္တာနံ	– သံသရန်တာနံ
သံဝတ္တန္တိ	– သံဝတ်တန်တိ
သွာက္ခါတော	– သွက်ခါတော

(ဟ)

ဟတ္ထိ – ဟတ်ထိ
ဟရန္တိ – ဟရန်တိ
ဟရိဿဝဏ္ဏော – ဟရိတ်သဝန်နော
ဟရိဿဝဏ္ဏံ – ဟရိတ်သဝန်နံ
ဟောန္တိ – ဟွန်တိ
ဟောန္တု – ဟွန်တု
ဟိံသကာ – ဟိန်သကာ
ဟေဿတိ – ဟစ်သတိ

(အ)

အဉ္ဇလိကရဏီယော – အင်ဇလိကရဏီယော
အနုတ္တရံ – အနုတ်တရံ
အဘိရု – အ,ဘီရု
အဆမ္ဘီ – အ,ဆမ်ဘီ
အနုတြာသိ – အနုတ်တရာသီ
အပလာယီတိ – အ,ပလာယီတိ
အရညေ – အရင်ညေ
အပ္ပသန္နေဟိ – အပ်ပသန်နေဟိ

အမနုဿေဟိ	– အ,မနုတ်သေဟိ
အဟိံသာယ စ	– အ,ဟိန်သာယ စ
အင်္ဂီရသဿ	– အင်ဂီရသတ်သ
အပ္ပဋိဝတ္တိယံ	– အပ်ပတိဝတ်တိယံ
အဋ္ဌာရသဟိ	– အတ်ထာရသဟိ
အမှေ'နုရက္ခန္တု	– အန်မှေနုရက်ခန်တု
အရောဂေန	– အ,ရောဂေန
အဘိဝါဒနသီလိဿ	– အဘိဝါဒနသီလိတ်သ
အဇာတိ'မဇရာဗျာဓိံ	– အ,ဇာတိမ ဇရာဗျာဓိန်
အနေကဂုဏသင်္ဂဟံ	– အနေကဂုဏသင်ဂဟံ
အဘိညာယ	– အဘိန်ညာယ
အဘိနန္ဒိတွာ	– အဘိနန်ဒိတ်တဝါ
အဝမင်္ဂလဉ္စ	– အပမင်ဂလင် စ
အကန္တံ	– အ,ကန်တံ
အမှေဟိ	– အန်မှေဟိ
အရဟန္တာနဉ္စ	– အရဟန်တာနင် စ
အတ္ထိ	– အတ်ထိ
အပရာဇိတပလ္လင်္ကေ	– အ,ပရာဇိတပန်လင်ကေ
အဂ္ဂပ္ပတ္တော	– အက်ဂပ်ပတ်တော
အတ္ထ	– အတ်ထ
အရောဂါ	– အ,ရောဂါ

အဋ္ဌာသိ	- အတ်ထာသိ
အဘိသမေစ္စ	- အဘိသမစ် စ
အပ္ပဂဗ္ဘော	- အပ်ပဂတ်ဘော
အနောမေ	- အ့နောမေ
အသေဝေ	- အ့သေဝေ
အကာယေ	- အ့ကာယေ
အခါရဏော	- အ့ခါရဏော
အဂ္ဂိဒိသေန	- အက်ဂိဒိသေန
အပ္ပမေယျာ	- အပ်ပမေယာ
အပါဒကာ	- အ့ပါဒကာ
အပ္ပါကဋ္ဌံသရီရေ	- အပ်ပါကတံသရီရေ
အဘိဏှံ	- အ့ဘိန်နှံ
အနုတီတောတိ	- အနု့တီတောတိ
အဋ္ဌင်္ဂိကော	- အတ်ထင်ဂိကော
အဗ္ဘုဂ္ဂစ္ဆိ	- အတ်ဘုတ်ဂစ်ဆိ
အတိက္ကမ္မ	- အတိတ်ကမ်မ
အပရပ္ပစ္စယော	- အ့ပရပ်ပစ်စယော
အဘာဝိတ္ထ	- အ့ဘာဝိတ်သ
အကာသိံ	- အကာသိန်
အဇ္ဇ	- အစ်ဇ
အဏ္ဏဝံ	- အန်နဝံ

အဟမ္ပိ	–	အဟံပိ
အတ္ထင်္ဂမေန္တု	–	အတ်ထင် ဂမင်တု
အနန္တပုညော	–	အနန်တပုန်ညော
အန္တရာယော	–	အန်တရာယော
အပ္ပဋိဟတံ	–	အပ်ပတိဟတံ
အဖုဋံ	–	အ,ဖုတံ
အဗျာဝဋမနော	–	အ,ဗျာဝတမနော
အမိတံ	–	အ,မိတံ
အသမံ	–	အ,သမံ
အဝတ္တော	–	အ,ဝတ်တော်
အဂန္ဓဝေ	–	အ,ဂန်ဓဝေ
အဝိဋ္ဌေယျ	–	အဝိတ်ထေယ
အနုပဂ္ဂမ္မ	–	အနုပက်ဂန်မ
အက္ခာတံ	–	အက်ခါတံ
အန္တလိက္ခေ	–	အန်တလိတ်ခေ
အဋ္ဌသတံ	–	အတ်ထသတံ
အသမ္ပကမ္ပိယော	–	အ,သမ်ပကမ်မိယော
အရိယသစ္စာနိ	–	အရိယသစ်စာနိ
အဝေစ္စ	–	အဝစ် စ
အဋ္ဌမမာဒိယန္တိ	–	အတ်ထမမာဒိယန်တိ
အဘဗ္ဗ	–	အဘတ်ဗ

အဘဗ္ဗတာ – အဘတ်ဗတာ
အနုတ္တရော – အနုတ်တရော
အဝိရူဠှိဆန္ဒ – အ,ဝိရုန်လှိဆန်ဒ
အပ္ပကိစ္စော စ – အပ်ပကိတ်စော စ
အဒိဋ္ဌ – အ,ဒိတ်ထ
အဝိဒူရေ – အ,ဝိဒူရေ
အပရိမာဏ – အ,ပရိမာဏ
အသမ္ဗာဓံ – အ,သမ်ဗာဓံ
အဝေရ'မသပတ္တံ – အ,ဝေရ'မသပတ်တံ
အပါဒကေဟိ – အ,ပါဒကေဟိ
အပ္ပမာဏော – အပ်ပမာနော
အပတနာ – အ,ပတနာ
အဝဇ္ဇနာ – အ,ဝင်ဇနာ
အဝိတရာဂေါ – အ,ဝိတရာဂေါ
အဝိတဒေါသော – အ,ဝိတဒေါသော
အဝိတမောဟော – အ,ဝိတမောဟော
အဟဉ္စ – အဟင်စ
အရညဂတာနံ – အရင်ညဂတာနံ
အနုဿရေယျာထ – အနုတ်သရေယျာထ
အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ – အနုတ်တရောပုရိသဒမ်မသာရထိ

အနုဿရတံ – အနုတ်သရတံ
အကာလိကော – အ့ကာလိကော
အဋ္ဌပုရိသပုဂ္ဂလာ – အတ်ထပုရိသပုတ်ဂလာ
အဋ္ဌတိံသဉ္စ – အတ်ထတိန်သင်စ
အတြာဂစ္ဆန္တု – အတ်တရာဂစ်ဆန်တု
အနုမောဒိတွာ – အနုမောဒိတ်တဝါ
အတ္တနော – အတ်တနော
အမနုဿတောဝါ – အ့မနုတ်သတောဝါ
အသဒ္ဓမ္မတောဝါ – အ့သတ်ဓမ်မတောဝါ
အဂ္ဂိတောဝါ – အက်ဂိတောဝါ
အသန္ဒိဋ္ဌိတောဝါ – အ့သန်ဒိတ်ထိတောဝါ
အသပ္ပုရိသတောဝါ – အ့သပ်ပုရိသတောဝါ
အဿ – အတ်သ
အဟိဝိစ္ဆိကာ – အဟိဝိတ်ဆိကာ
အစ္ဆ – အစ်ဆ
အနာထပိဏ္ဍိကဿ – အ့နာထပိန်ဒိကတ်သ
အညတရာ – အင်ညတရာ
အဘိက္ကန္တာယ – အဘိတ်ကန်တာယ
အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ – အဘိတ်ကန်တဝန်နာ
အဘိဝါဒေတွာ – အဘိဝါဒိတ်တဝါ
အဇ္ဈဘာသိ – အစ်ဇဘာသိ

အစိန္တယုံ	–	အ့စိန်တယုံ
အသေဝနာ စ	–	အ့သေဝနာ စ
အတ္တသမ္မာပဏိဓိ စ	–	အတ်တသမ်မာပဏိဓိ စ
အနဝဇ္ဇာနိကမ္မာနိ	–	အန့ဝစ်ဇာနိကမ်မာနိ
အပ္ပမာဒေါ စ	–	အပ်ပမာဒေါ စ
အရိယသစ္စာနဒဿနံ	–	အရိယသစ်စာနဒတ်သနံ
အသောကံ	–	အ့သောကံ
အဘိနိက္ခမနံ	–	အဘိနိတ်ခမနံ
အပ္ပမတ္တာ	–	အပ်ပမတ်တာ
အာယသ္မတော	–	အာယတ်သမတော
အာသဋ္ဌိယံ	–	အာသန်လှိယံ
အာယုဝဏ္ဏော	–	အာယုဝန်နော
အာယသ္မာ	–	အာယတ်သမာ
အာနန္ဒတ္ထေရော	–	အာနန်ဒတ်ထေရော
အာဏာခေတ္တမှိ	–	အာဏာခစ်တန်မှိ
အာဝဇ္ဇေတွာ	–	အာဝစ်ဇစ်တဝါ
အာမန္တေသိ	–	အာမန်တေသိ
အာယန္တု	–	အာယန်တု
အာရက္ခာသု	–	အာရက်ခါသု
အာရက္ခံ	–	အာရက်ခံ
အာကာသဋ္ဌာ စ	–	အာကာသတ်ထာ စ
အာကင်္ခမာနာ	–	အာကင်ခမာနာ

(ဣ)

ဣဒမဝေါ စ - အိဒမဝေါ စ

ဣဒမ္ပိ - အိဒံပိ

ဣဒ္ဓိမန္တော - အိတ်ဒိမန်တော

ဣလ္လိ - အိန်လိ

ဣန္ဒေန - အိန်ဒေန

ဣမဿ - အိမတ်သ

ဣမဿိံ - အိမတ်သမိန်

ဣတ္ထိယာ - အိတ်ထိယာ

ဣတ္ထတ္တာယာတိ - အိတ်ထတ်ထာယာတိ

(ဤ)

ဤသာနဿ - အီသာနတ်သ

(ဥ)

ဥဇူ စ	-	အုဇူ စ
ဥဒ္ဓံ	-	အုတ်ဓံ
ဥဒ္ဒကံ	-	အုတ်ဒကံ
ဥတ္တြာသိ	-	အုတ်တရာသိ
ဥဇုပ္ပဋိပန္နော	-	အုဇုပ်ပတိပန်နော
ဥတ္တရသ္မိံ	-	အုတ်တရက်သမိန်
ဥတ္တရံ	-	အုတ်တရံ
ဥဒကမ္ပိ	-	အုဒကံပိ
ဥဏ္ဏနာဘိ	-	အုန်နနာဘိ
ဥပဋ္ဌာနံ	-	အုပတ်ထာနံ
ဥပဋ္ဌိတာ	-	အုပတ်ထိတာ
ဥပဒ္ဒဝါ	-	အုပတ်ဒဝါ
ဥဏှော	-	အုန်နှော
ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ	-	အုပ်ပစ်ဇန်တိ
ဥတ္တရဒိသေန	-	အုတ်တရဒိသေန
ဥမ္မတ္တကံ	-	အုမ်မတ်တကံ
ဥပသင်္ကမိတွာ	-	အုပသင်ကမိတ်တဝါ

ဥပဝဒေယျုံ — အုပဝဒေယံု
ဥပ္ပဇ္ဇေယျ — အုတ်ပစ်ဇေယ
ဥလ္လောကယတံ — အုန်လောကယတံ
ဥလ္လောကေယျာထ — အုန်လောကေယာထ

(ဦ)

ဦရုအန္ဓံ — အူရုအာန်ဓံ

(ဧ)

ဧကာဟာရကော — အေကာဟာရကော
ဧတေ — အေတေ
ဧတေန — အေတေန
ဧတာဟမသ္မိ — အေတာဟမတ်သမိ
ဧတံ — အေတံ
ဧတ္တာ — အစ်တာ
ဧတ္ထ — အစ်ထ
ဧသန္နဒိသေန — အေသန်နဒိသေန
ဧကပုတ္တမနုရက္ခေ — အေကပုတ်တမနုရက်ခေ

ဧဝမ္ပိ	-	အေဝမ်ပိ
ဧတေဆညေ စ	-	အေတေစင်ညေ စ
ဧကေသိမ္မံ	-	အေကတ်သမိန်
ဧတ္တာဝတာ စ	-	အစ်တာဝတာ စ
ဧဟိပဿိကော	-	အေဟိပတ်သိကော

(ဩ)

ဩပနေယျိကော	-	အောပနေယိကော
ဩသဓဉ္စ	-	အောသဓင် စ

အသံထွက်ရွတ်ဖတ်ပုံအညွှန်းပြီး၏။

ပညာအလင်းပြတိုက်မှ
စာကောင်း ပေမွန်များ

၁။ ပညာအလင်းပြနှစ်တစ်ရာပြက္ခဒိန်(ဆရာဖိုး)
ဒသမအကြိမ် ၄၅ိ
(မြန်မာ ၁၂၅၁-မှ-၁၃၅၁၊ခရာဇ် ၁၈၉၀-
မှ- ၁၉၈၉ ထိပါသည်၊)
၂။ ရှေးရိုးစဉ်လာမြန်မာသင်ပုန်းကြီး နှစ်စောင်တွဲ ၅ိ
၃။ ပညာအလင်းပြ ရှင်ကျင့်ဝတ်(ဗဟုသုဖြစ်ဖွယ်
စုံလင်စွာပါသည်) ၁၀ိ
၄။ ပညာအလင်းပြဆယ်စောင်တွဲ(ပရိတ်၁၁-သုတ်
ပါဠိအနက်စုံလင်စွာနှင့်ဆုံးမစာများ) ၂၀ိ
၅။ ရှင်သီဝလိအမွန်းနှင့် ဿယ်ဂါထာပါဠိအနက်
(ဦးဖိုးမင်း) ၆ိ
၆။ ဝေရဏ, အဘိဏှ,ပရိမိတ္တဇာလ, အိတ်ဆောင်
သုံးစောင်တွဲ (ပါဠိအသံထွက်ပုံညွှန်းပါသည်) ၃ိ
၇။ ဗုဒ္ဓယဉ်ကျေးမှုအခြေပြု အိတ်ဆောင်
ဒုတိယရိုက်(ပါဠိအသံထွက်ပုံအညွှန်းပါသည်) ၆ိ
၈။ ဘဝကူးကောင်းရန် ဆင်ခြင်နည်းနှင့် ဦးပေါ်ဦး
ရေးသော ယမမင်းထံအစစ်ခံ အမေး-အဖြေ၊
ထွဋ်ခေါင် ဆရာတော်ကမ္မဋ္ဌာန်းသံပေါက်
(သုံးစောင်တွဲ)အိတ်ဆောင် ၃ိ

၉။ မဟာသမယသုတ်ဝတ်ရွတ်စဉ်
(ပါဠိအသံထွက်ပုံအညွှန်းပါသည်) ၅ိ
၁၀။ ဗုဒ္ဓပရိတ်တော်များ ဖြစ်စဉ် အကျိုးသွားနှင့် အန္တရာယ်ကင်းဂါထာ (၆၀) ကျော် (ပါဠိ အသံထွက်ပုံအညွှန်းပါသည်) ဦးအောင်တင် ၂၅ိ
၁၁။ သင်္ဂြိုဟ်မဟာဋီကာ မြန်မာပြန်
(ပါဠိဆရာကြီး–ဦးအောင်တင်) (ပ) ၂၀ိ
၁၂။ ရှေးဦးသင်အဘိဓမ္မာ
(ပါမောက္ခဟောင်းဦးအောင်သိမ်း)
ပ–ဒု–တ–စ ၄–တွဲပေါင်းချုပ် (ခွဲမရောင်းပါ) ၄၀ိ
၁၃။ ဝိပဿနာရှုနည်း(၉)နည်းကျော်နန္ဒ[illegible](ပ) ၄၅ိ
၁၄။ ဝိပဿနာရှုနည်း(၉)နည်း ။ (ဒု–[illegible]) ၆၀ိ
၁၅။ မြတ်ဗုဒ္ဓဒေသနာ (ဦးကိုလေး) ၂၅ိ
၁၆။ ကျေးဇူးကြီးလှ–မြတ်ဗုဒ္ဓ (ဦးခင်မောင်ဆန်း) ၂၅ိ
၁၇။ ဗုဒ္ဓနုလုံးသား (နိုင်ပြည်သူ) ၃၀ိ
၁၈။ အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂြိုဟ်အဖွင့်(မဟာဝိဇ္ဇာဦးမြင့်ဆွေ)(ပ) ၂၀ိ
၁၉။ ။ ။ ။ (ဒု) ၂၀ိ
၂၀။ ဓမ္မစကြာ–နက်မြန်မာ(သစ္စာ–မေတ္တာဆရာတော်) ၅
၂၁။ သံဃာ့ဂိုဏ်းကြီး(၉)ဂိုဏ်း
(ဓမ္မဃောသက–ဦးမောင်မောင်) ၈ိ
၂၂။ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ တောဒဂ်ရပုဂ္ဂိုလ်မြတ်များ
(ဓမ္မဃောသက ဦးမောင်မောင်) ၂၀ိ
၂၃။ သံဃာအား ဘုရားယုံခဲ့သည် ။ ၃၅ိ